

eul_wid: pjq-aa

Ἀπολλώνιος ὁ Δύσκολος · Apollonius the Grammarian

Homeric Lexicon

Λεξικὸν Ὅμηρικόν

Period: *Ῥωμαϊκή* [Roman](#)
Dialect: *Κοινή τεχνική* [Technical Koine](#)
Domain: *Γραμματική* [Grammar](#)
Format: *Πραγματεία* [Treatise](#)

¹ (t1) ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΣΟΦΙΣΤΟΥ ΛΕΞΙΚΟΝ ΚΑΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ ΤΗΣ ΤΕ ΙΛΙΑΔΟΣ ΚΑΙ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ. Α ψιλῶς καὶ δασέως ἐκφερόμενον δηλοῖ σχετλιασμόν, στέρησιν, πολύ, ὁμοῦ, φαῦλον, ἴσον, ὅμοιον, σύν, σχετλιασμόν, ὅταν ἀποδυσπετοῦντες λέγωμεν ἄ, στέρησιν, ὅταν λέγωμεν ἀσθενές τὸ ἐστερημένον τοῦ ὑπάρχοντος σθένους, πολύ, ὅταν φῶμεν ἀχανές πέλαγος ἀντὶ τοῦ ἐπὶ πολὺ κεχηγνός, ὁμοῦ, οἷον ἀδελφός ὁ ὁμόδελφος καὶ ἀκολουθοῦν τὸ ὁμοκέλευθον· τὸ δὲ φαῦλον, τὸ κακοπρόσωπον καὶ κακοτράχηλον ὅταν φάσκωμεν ἀπρόσωπον καὶ ἀτράχηλον· τὸ δὲ ἴσον καὶ ὅμοιον, ὅταν οἱ ποιηταὶ τὴν ἰσολεχῇ καὶ ὁμόκοιτον ἄλοχον καὶ ἄκοιτιν καλῶσιν· τὸ δὲ σύν, ὅταν ἀντὶ τοῦ συνέτυχεν ἀβόλησεν λέγωμεν. σημαίνει δὲ καὶ ἄρθρον, καὶ τὰ αὐτοῦ. ὅταν μὲν οὖν τὸ ἄρθρον, “ἄρ’ οὐ τελέεσθαι ἔμελλεν,” ὅτε δὲ τὰ αὐτοῦ, “ἦτοι ὁ μὲν τὰ ἄ δῶκεν.” ἔχει δὲ καὶ ἄλλας πλείονας δυνάμεις. ἀάατος ὁ ἀβλαβής καὶ εὐχερής καὶ [δι’ οὗ] ἄνευ ἄτης. ἐνίοτε δὲ τὸν ἐπιβλαβῆ καὶ δυσχερῆ, ὡς ἐν τῷ “μνηστήρεσσιν ἄεθλον ἄατον· οὐ γὰρ οἶω.” διὰ δὲ τοῦ Χ τὴν ἀβλαβῆ· “οὗτος μὲν δὴ ἄεθλος ἄατος ἐκτετέλεσται.” ἄασαν ἔβλαψαν. ἀασάμην ἐβλάβην, ἄτη περιέπεσον. ἀάπτους οἱ μὲν δασύνοντες τὴν δευτέραν ἀποδιδόασιν ἀπροσπελάστους, ὧν οὐκ ἂν τις ἄψαιτο, οἱ δὲ ψιλῶς ἀναγινώσκοντες ἀπτοήτους, ἔνιοι δὲ ἀνεκφεύκτους ἢ χαλεπάς, ἴν’ ἢ τὸ μὲν πρῶτον ἐπεκτεταμένον, τὸ δὲ δεύτερον συγκεκριμένον. ἀάσχετον ἀκατάσχετον, ἀνυπομόνητον, ἢ τὸ κατ’ ἀπόφασιν τοῦ σχετοῦ. ^[20]

² εἴρηται δὲ κατ’ ἐπέκτασιν· τὸ γὰρ αὐτὸ καὶ δι’ αὐτοῦ “ἄσχετον οὐκ ἐπιεικτόν” καὶ “μητρός τοι μένος ἐστὶν ἀάσχετον οὐκ ἐπιεικτόν.” ἀαγές ἄθραυστον, ἰσχυρόν. ἀάσαι πολλαχῶς καὶ ἄγαν βλάβαι. ἀάται ἄγαν βλάπτει. ἀασίφρων βλαβεσίφρων. εἴρηται καὶ ἀεσίφρων· σημαίνει τῷ ἔχοντι κεκοιμημένας τὰς φρένας καὶ οὐ διεγυγερμένας. ἀάσατο ἡγνόησεν, ἤμαρτεν, ἐφθόνησεν. ἀασθαι λωβᾶσθαι, κακοῦν. ἀασίφρονα φρενοβλάβεια. ἄατον μέγαν, ἀκόρητον, πονηρόν. οἱ δὲ ἄβλητον, οἱ δὲ ἄτονον. ἀδεῖν ὀχλεῖν, ἀπορεῖν, ἀδικεῖσθαι, ἀσιτεῖν. ἀάλιον ἄτακτον, ἀκρατές. ἀβάλε εἶθε. ἀβάκησα ν . τῶν ἄπαξ εἰρημένων. σημαίνει δὲ τὸ ἡγνόησαν. οἱ δὲ τὸν ἀσύνετον καὶ ...ἀή ἀβάκην λέγουσιν. ὁ περιέχων τὴν λέξιν στίχος “οἱ δ’ ἀβάκησαν ἅπαντες, ἐγὼ δὲ μιν οἷη ἀνέγνων τοῖον ἐόντα.” ὁ δὲ Ἀπίων κατὰ στέρησιν τοῦ βάζειν, τὸ δὲ λέγειν καὶ ἰστορεῖν, οἶονεὶ φάζειν, ὅπερ ἐστὶ φράζειν κατὰ παράλειψιν τοῦ ρ . ἀβληχρὴν οἱ μὲν ἀπαλήν, οἱ δὲ ἀσθενῆ· “ἀβλήχρ’ οὐδενόσωρα, τὰ δ’ οὐ μένος ἀμὸν ἐρύξει” καὶ ἐπὶ τοῦ “θάνατος δέ τοι ἐξ ἀλὸς αὐτῷ ἀβληχρὸς ἅμα τοῖος ἐλεύσεται” οἷον ἀσθενῆς, ἀμαυρός. ἀβλήτ α . ἄπαξ εἴρηται ἢ λέξις “ἀβλήτα, πτερόεντα, μελαινάων ἔρμ’ ὀδυνάων,” οὐποτε ἄλλοτε βεβλημένον,

καινόν· ἢ πολυβλήτα οἷον πολλοὺς βεβληκότα. ἀβρότη ἐπὶ τοῦ “νύξ ἀβρότη, ἦν καὶ τῇ ἀπόσχονται πολέμοιο Τρῶες.” καὶ οἱ μὲν ἐρήμην βροτῶν φασίν, οἱ δὲ τὴν ἀθάνατον, ἐξ οὗ ἡ θεία νοεῖται ἐν δὲ ἄλλοις “ἀμβροσίην διὰ νύκτα.” βέλτιον δὲ τὸ πρότερον. ἀβροτάζωμεν ἀμάρτωμεν ἀλλήλων· “ἀβροτάζωμεν ἀλλήλοιν ἐρχομένω· πολλὰ γὰρ ἀνὰ στρατόν εἰσι κέλευθοι” ὃ ἡμεῖς λέγομεν διαμφοδήσομεν, ἀπὸ τοῦ ἀποτυχεῖν τὸν βροτὸν τοῦ βροτοῦ κατὰ τὴν συνάντησιν. ^[30]

3 ὅθεν καὶ τὸν βουλόμενον τρῶσαι καὶ μὴ ἐπιτυχῇ ἡμβροτες λέγει. ἄβρομοι σὺν βρόμῳ πολλῷ· “ἄβρομοι, αὐῖαχοι, ἔλπονται δὲ νῆας Ἀχαιῶν αἰρήσειν.” καὶ τὸ αὐῖαχοι μετὰ ἰαχῆς μεγάλης, ὡς ἀχανὲς πέλαγος τὸ μέγας κεχηνός. ὁ δὲ Ἀπίων ἦτοι ἄφωνοι καὶ ἥσυχοι ὡς ἂν παρατάξωας οὐχὶ γιγνομένης· βρόμος δὲ κατὰ μίμησιν ἢ ποιά φωνή. βέλτιον δὲ τὸ πρῶτον, ὃ ἐστὶ πολὺβρομοι καὶ πολυῖαχοι· αἰεὶ γὰρ αὐτοὺς κεκραγότας εἰσάγει, οἷον “Τρῶες μὲν κλαγγῇ τ’ ἐνοπῇ τ’ ἴσαν ὄρνιθες ὡς,” ἐν ταῖς εὐπραγίαις ἐπαιρομένους. τοῦ δὲ αὐῖαχοι περισσόν ἐστὶ τὸ ὑ· ἀβλαβὲς ἀσθενὲς καὶ φαῦλον καὶ οἶονεῖ ἀβλεπές, κατὰ συγγένειαν τοῦ μ πρὸς τὸ π· ἀβίω ν· τῶν ἅπαξ εἰρημένων· “γλακτοφάγων ἀβίων τε, δικαιοτάτων ἀνθρώπων.” ὁ μὲν Ἀρίσταρχος ὡς ἔθρους οὕτω λεγομένου ἀκούει, καθ’ ὧν καὶ τοὺς γλακτοφάγους τετάχθαι καὶ τοὺς δικαιοτάτους (διὸ καὶ γράφει χωρὶς τοῦ τέ συνδέσμου), ἢ ὡς δικαίως βιούντων κατὰ στέρησιν τῆς βίας, ἢ τὸν ὠρισμένον βίον οὐκ ἐχόντων. ἔνιοι δὲ γράφουσι σὺν τῷ τέ “δικαιοτάτων τ’ ἀνθρώπων,” καὶ ἀποδιδόασιν τοὺς ἀβίους ἦτοι τοὺς βίᾳ μὴ χρωμένους. οἱ δὲ τοὺς μακροβίους. οἱ δὲ κατὰ τῶν ὀνοματικῶς λεγομένων Ἀγαυῶν πάντα ἐπίθετα λέγεσθαι, τοὺς ἱππημολγούς, τοὺς δικαιοτάτους καὶ ἀβίους γλακτοφάγους. ὁ δὲ Ἀπίων ἦτοι πῶς καὶ ὁμοίως βιούντων, ἢ τοῖς βίοις ἐλλειπόντων. ἔνιοι δὲ κακοβίων, καὶ τοῦ α ταύτην τὴν δύναμιν ἔχοντος. εὐλογον δὲ δικαίους ὑπάρχειν τοὺς τοιούτους· οἷς γὰρ πολυτελείας καὶ τρυφῆς οὐ φροντίς, τούτοις οὐδὲ πλεονεξία καὶ τῶν ἀλλοτρίων ἐπιθυμία προσέσται. ἄλλοι δὲ περισπῶντες, ἀβίων, δέχονται τῶν βιοῖς μὴ χρωμένων· οὕτω γὰρ τὰ τόξα βιοὶ λέγονται. Ἀβαρβαρέη ὁ Ἀπίων παρατίθεται Ναΐδος εἶναι Νύμφης ὄνομα· “Νηῖς Ἀβαρβαρέη τέκ’ ἀμύμονι Βουκολίῳ.” Ἀβαντες οἱ Εὐβοεῖς. ^[30]

4 Ἀβυδόθεν ἐξ Ἀβύδου. ἐστὶ δὲ πόλις Τρωϊκῇ. ἀγροῖωται ἄγροικοι· “νήπιοι ἀγροῖωται, ἐφημέριοι φρονέοντες.” ἀγαπήνορος, ὅταν ἐπίθετον, ἀγαπῶντος τὴν ἡνωρέην· “Μηριόνης θεράπων ἀγαπήνορος Ἰδομενῆος.” ἐστὶ δὲ καὶ κύριον ὄνομα· “τῶν ἥρχ’ Ἀγκέοιο πάϊς κρείων Ἀγῆνωρ.” ἀγός ἡγεμών, ἀπὸ τοῦ ἄγειν τοὺς ὑποτεταγμένους. ἀγλαΐας τὰς καλλονὰς καὶ τοὺς κόσμους· “ἀγλαΐας τῆς νῦν γε μετὰ δμῳῇσι κέκασται.” καὶ ἐνικῶς “ἀγλαΐην γὰρ ἔμοιγε θεοὶ οἱ Ὀλυμπον ἔχουσιν ὤλεσαν.” ἐστὶ δὲ καὶ Ἀγλαΐη κύριον ὄνομα· “Νηρεὺς Ἀγλαΐης υἱὸς Χαροποῖο ἄνακτος.” ἀγορεύειν κυρίως μὲν ἐν ἐκκλησίᾳ λέγειν, καταχρηστικῶς δὲ ψιλῶς τὸ λεγόμενον. ἀγχοῦ ἐγγύς. ἀγορά ἡ ἐκκλησία, τὸ πλῆθος καὶ ὁ τόπος καὶ τὸ συνάθροισμα. ἀγλαὰ καλά, παρὰ τὴν αἴγλην τὰ λαμπρά, ἢ κατὰ μετὰθεσιν ἀγλαά, ἐφ’ οἷς ἂν τις ἀγαλθεῖ. ἀγυρις συναγωγὴ ἢ ἄθροισις εἰς ταῦτό. ἀγελαίην ἄφετον, ἀδάμαστον· “αὐτὰρ Ἀθηναίη γλαυκῶπιδι βοῦν ἀγελαίην.” ἀγέλαστα οὐ γέλωτος ἄξια ἀλλ’ οἷον ἀγανακτήσεως· “δεῦθ’ ἵνα ἔργ’ ἀγέλαστα καὶ οὐκ ἐπιεικτὰ ἴδῃσθε.” ἔνιοι δὲ γέλωτος ἄξια. βέλτιον δὲ τὸ πρῶτον. ἀγκυλομήτεω ἐπὶ τοῦ Κρόνου, καθ’ Ὀμηρον, τοῦ δυναμένου περὶ τῶν ἀγκύλων καὶ σκολιῶν εὖ βουλευέσθαι. ἀγκύλον σκολίον. ἀγοστόν ἀγκῶνα. τὸ ὑγιές, τὸ ἐντὸς τῶν χειρῶν ἢ βραχιόνων· τούτοις γὰρ τοῖς μέρεσι προσαγόμεθα πρὸς ἑαυτοὺς ὃ ἐὰν βουλόμεθα. διό φησιν “ἔλε γαῖαν ἀγοστῶ.” τοῦτο τὸ μέρος, οἶονεῖ ὁ ἀγκῶν, ὁ ἄγων, τοῦ κ πρὸς τὸ γ συγγένειαν ἔχοντος. ἄλλοι δέ, ἀγοστός ἀγκῶν παρὰ τὸ ἄγαν ὁστώδης εἶναι. ἀγάσθαι ἐπὶ μὲν τοῦ θαυμάζειν “ὡς σὲ γύναι ἄγμαι τέθηπά τε δεῖδιά τ’ αἰνῶς,” ἐπὶ δὲ τοῦ φθονεῖν “ἐξεῖπω, καὶ μή τι κότῳ ἀγάσῃσθε ἕκαστος,” ἐπὶ δὲ τοῦ ζηλοῦν “ὡς δ’ αὖ νῦν μοι ἀγάσθε θεοὶ βροτὸν ἄνδρα παρεῖναι.” ἄγη θάμβος καὶ κατάπληξις· “ἄγη μ’ ἔχει· οὐκ ἂν ἔμοιγε ἐλπομένῳ τὰ γένοιτ’, οὐδ’ εἰ θεοὶ ὡς ἐθέλοιεν.” ^[35]

- 5 "ἀγαπαζόμενοι ἀγαπῶσαι· "κύνεον ἀγαπαζόμεναι." ἀγαπαζόμεθα Ἡλιοδωρος ἄγαν προσεκέιμεθα· "ἀλλ' ὅτε δὴ πάντες ἀγαπαζόμεθ' ἐξερέοντες." ἀγάρροος ἄγαν ῥώδης. ἀγκάζοντο ταῖς ἀγκάλαις ἦρον· "ἀπὸ χθονὸς ἀγκάζοντο ὕψι μάλα μεγάλως" καὶ "ἀγκὰς ἀλλήλων λαβέτην χερσὶ στιβαρῆσι" καὶ "ἥ ῥα καὶ ἀγκὰς ἔμαρπτε Κρόνου παῖς ἦν παράκοιτιν." ὅθεν καὶ τὰς ἀγκάλας ἀγκαλίδας λέγομεν· "ἐν ἀγκαλίδεσσι τιθήνης." καὶ τὸ φορτίον τῶν ξύλων ἀγκαλὶς λέγεται κατὰ τὴν ἡμετέραν συνήθειαν. ἄγχι σχῶν κεφαλὴν ἐγγὺς ἔχων τὴν κεφαλὴν. ἀγανόφρων οἶον προσηνής, ἄγαν αἰνόφρων τις ὢν, ἄγαν αἰνετός. ἀγκοῖναι ἀγκάλαι· "ἐν ἀγκοῖνῃσιν ἰαύειν." οἱ δὲ νεώτεροι καὶ τὰς ἀγκύρας οὕτω λέγουσιν. ἀγχηστῖναι συνεχεῖς καὶ σύνεγγυς ἀλλήλων, οἶον ἀλλεπάλληλαι· "αἱ μὲν τ' ἀγχηστῖναι ἐπ' ἀλλήλησι κέχυνται," καὶ ἀρσενικῶς "οἱ δ' ἀγχηστῖνοι ἔπιπτον νεκροὶ ὁμοῦ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν." παρῆκται δὲ ἡ λέξις παρὰ τὸ ἄγχι καὶ ἀγχοῦ, ἅπερ συνήθως ἐπὶ τοῦ σύνεγγυς τίθησιν. ἄγριον αἶγα αἶγαρον· "εὐρῶν ἢ ἔλαφον κεραδὸν ἢ ἄγριον αἶγα." ἀγχιμόλον ἐπὶ μὲν τοῦ μετ' ὀλίγον "ἀγχιμόλον δὲ μετ' αὐτοὺς ἐβήσεται" Ὀδυσσεύς· καὶ "ἀγχιμόλον δὲ σύες τε καὶ ἄνδρες ἦλθον ὑφορβοί," ἐπὶ δὲ τοῦ σύνεγγυς τόπου "τὸν δ' ἐξ ἀγχιμόλοιο ἰδὼν ἐφράσσατο κῆρυξ," ἀγχιβαθὴς ἢ ἀγχοῦ τῆς γῆς βαθεῖα· "ἀγχιβαθὴς δὲ θάλασσα, καὶ οὕτως ἔστι πόδεσσι στήμεναι." ἀγάννιφος ἄγαν χιονώδης. ὅταν δὲ Ὀλυμπος ἀγάννιφος, ἀπὸ τῶν κάτω μερῶν τροπικῶς κατὰ συνεκδοχὴν νοεῖται, ἐπεὶ τὰ ἐνουράνια μέρη τοῦ ὅρους οὐδαμῶς. διωρίζετο γοῦν περὶ αὐτῶν· "Ὀλυμπον δ' ὅθι φασὶ θεῶν ἔδος ἀσφαλὲς αἰεὶ ἔμμεναι· οὐτ' ἀνέμοισι τινάσσεται, οὐδέ ποτ' ὄμβρῳ δεύεται, οὔτε χιῶν ἐπιπίλνεται· ἀλλὰ μάλ' αἰεὶ αἶθρη πέπταται ἀννέφελος, λευκὴ δ' ἐπιδέδρομεν αἶγλη." [30]
- 6 "ἀγών ὁ τόπος εἰς ὃν συνάγονται· "καὶ οὖν οἵπερ τὸ πάρος γε νεῶν ἐν ἀγῶνι μένεσκον" καὶ "αὐτόματοι θεῖον δύσονται ἀγῶνα." τὸ δὲ ἄθροισμα τῶν συναγομένων "λύτο δ' ἀγών, λαοὶ δὲ θοὰς ἐπὶ νῆας ἕκαστοι ἐσκίδναντ' ἰέναι." ἀγείνεον ἦγον, καὶ ἀγινεῖν ἄγειν. ἄγρωστις εἶδος βοτάνης· "ποταμὸν παρὰ δινῆεντα τρώγειν ἄγρωστιν μελιηδέα." ὁ δὲ Ἀπίων ἀπὸ τοῦ ἐν ἀγροῖς γείνεσθαι. ἢ ἀγρόεσθις ἢ ἐν ἀγροῖς ἐσθιομένη· παρὰ γὰρ τῷ ποταμῷ αἱ τῆς Ναυσικάας ἡμίονοι τὴν ἄγρωστιν ἐσθίουσιν. ἀγραυλοὶ ἐπ' ἀγρῷ αὐλιζόμενοι· "ὥς δ' ὅταν ἀγραυλοὶ πόριες." ἀγρώσσω οἶον ἀγρεύων· "ἰχθὺς ἀγρώσσω πυκινὰ πτερὰ δεύεται ἄλμῃ." ἄγριον αἰχμητὴν ἄγριον ἐν τῷ αἰχμάζειν, ὃ ἐστὶ μάχεσθαι. ὅταν δὲ λέγῃ ἄγριον αἶγα, τὴν αἶγαρον σημαίνει. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ κύριον ὄνομα, ὥς ἐπὶ τοῦ "Ἄγριος ἡδὲ Μέλας, τρίτατος ἦν ἱππότα Οἶνεύς." ἄγρε ι. τοῦτο παρακελευστικῶς λέγει, ἄγε· "ἄγρει νῦν μοι ἔπορσον Ἀθηναίην ἀγελίην," καὶ ἐν Ὀδυσσεΐᾳ "ἄγρει δὴ πῦρ κείονται ἐνὶ μεγάροισι Μελανθεῦ." καὶ πληθυντικῶς ἀντὶ τοῦ ἄγετε· "ἀγρεῖθ', αἱ μὲν δῶμα κορήσατε ποιπνύουσαι" ἀγκλίνας ἀνακλίνας, ὥς ἐπὶ τοῦ "ἀγκλίνας δέ, πρόσθεν δὲ σάκεα σχέθον ἐσθλοὶ ἐταῖροι." τάσσεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀνοίξας, ὥς ἐν τῇ μνηστηροφονίᾳ· "ὃς θαλάμοιο θύρας πυκινὰς ἀραρυίας κάλλιπον ἀγκλίνας τῶν δὲ σκότος ἦεν ἀμείνων." ἀγελίην λείας ἄγουσιν, οἶον λάφυρα. ἐνιοὶ δέ, ἄγουσιν τοὺς ἐπὶ πόλεμον ὄχλους. βέλτιον δὲ τὸ πρότερον. ἄγαλμα πᾶν ἐφ' ᾧ τις ἀγάλλεται, καὶ οὐχὶ τὸ ξόανον. φησὶ γοῦν ἐν μὲν Ἰλιάδι "βασιλῆϊ δὲ κεῖται ἄγαλμα, ἀμφότερον, κόσμος θ' ἵππων ἐλατῆρί τε κῦδος," ἐν Ὀδυσσεΐᾳ δὲ "ἀσκήσας, ἴν' ἄγαλμα θεὰ κεχαροίατ' ἰδοῦσα." καὶ πληθυντικῶς "πολλὰ δ' ἀγάλματ' ἀνῆψεν, ὑφάσματά τε χρυσόν τε." ἀγείρομεν συναθροίσομεν· "ἐς δ' ἐρέτας ἐπιτηδὲς ἀγείρομεν." [30]
- 7 "ἀγαυὸν καλόν, ἐπιφανές, θαυμάσιον. ὁ δὲ Ἀπίων καλός, σεμνός, ἀπὸ τοῦ πολλαχῶς γαίνειν, ὃ ἐστὶ γαυριᾶν. ποτὲ δὲ σημαίνει καὶ ἔθνος ὀνοματικῶς οὕτω λεγόμενον· "καὶ Ἀγαυῶν ἱππημολγῶν." καὶ ἐπὶ τοῦ ἄγαν καλοῦ "Ἡὼς δ' ἐκ λεχέων παρ' ἀγαυοῦ Τιθωνοῖο." ἀγυαὶ αἱ ὁδοί, ἀπὸ τοῦ δι' αὐτῶν ἄγειν, ὃ ἐστὶ πορεύεσθαι, καθὼς φησι "Λαοδίκην ἐσάγουσα θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην" ἀντὶ τοῦ πρὸς Λαοδίκην πορευομένη. ἀγγελίην ἀγγελίαν· "ἀγγελίην τινὰ τοι γαίηοχε κυανοχαῖτα ἦλθον δεῦρο φέρουσα παρὰ Διὸς αἰγιόχοιο" καὶ "ἥ μάλα λυγρῆς πεύσεται ἀγγελίης." ποτὲ δὲ ἀντὶ τοῦ ἄγγελος "ἔνθ' αὖ ἀγγελίην ἐπὶ Τυδῇ στεῖλαν Ἀχαιοί" ἀντὶ τοῦ τὸν

Τυδέα ἄγγελον ἀπέστειλαν, καὶ “σεῦ ἔνεκ’ ἀγγελίης.” Ζηνόδοτος δὲ τοῦτο ἀγνοήσας μεταγράφει “ἧς ἔνεκ’ ἀγγελίης.” ἀγνήνωρ ἦτοι ἄγαν ἀνδρείος, τῆς ἡνωρέας ἐγκειμένης, ἢ ὅταν αὐθάδης καὶ ὑβριστής· “μὴ ὄφελος λίσσεσθαι ἀμύμονα Πηλείωνα μυρία δῶρα διδούς· ὁ δ’ ἀγνήνωρ ἐστὶ καὶ ἄλλως,” καὶ “οὗ θὴν μιν πάλιν αὖτις ἀνήση θυμὸς ἀγνήνωρ νεικείην βασιλῆας.” καὶ ἡ ἀγηνωρία δὲ παραπλησίως ἦτοι ἄγαν ἀνδρία ἢ αὐθάδεια, ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ “νῦν αὖ μιν πολὺ μᾶλλον ἀγηνωρίῃσιν ἐνῆκας,” ὅταν δ’ ἐπὶ τοῦ λέοντος λέγῃ “ἀγηνωρίῃ δέ μιν ἔκτα, τάρφεά τε στρέφεται στίχας ἀνδρῶν πειρητίζων,” καταχρηστικῶς λέγεται. ἀγρονόμοι πρὸς διάφορον τόνον καὶ σημασίαν. καὶ ἅπαξ εἴρηται ἐν Ὀδυσσεΐα, “ἀγρονόμοι παίζουσι, γέγηθε δ’ ἄρα φρένα Λητώ,” ἐπὶ τῶν Νυμφῶν. τῆς μὲν οὖν παρεσχάτης ὀξυτονουμένης ἀκούονται αἱ ἐν ἀγροῖς νέμουςαι, τῆς δὲ δευτέρας αἱ ἐν ἀγροῖς νεμόμεναι. ἀγρόται θηρευταί· “οἷσί τε τέκνα ἀγρόται ἐξείλοντο.” ἀγανοῖς ἄγαν αἰνετοῖς, προσηνέσιν. ἀγανοφροσύνη ἡ τῶν φρενῶν προσήνεια· “σὴ τ’ ἀγανοφροσύνη μελιθεῖα θυμὸν ἀπηῦρα.” ἀγέρωχο 1. ἡ μὲν καθ’ ἡμᾶς συνήθεια τὴν λέξιν ἐπὶ τοῦ ψόγου ταύτην τάσσει· τοὺς γὰρ αὐθάδεις καὶ ἀπαιδεύτους ἀγερῶχους λέγει. ^[30]

- 8 ὁ δὲ Ὀμηρος τοὺς ἄγαν ἐντίμους, ἀπὸ τοῦ ἄγαν ἐπὶ τοῦ γέρως ὀχεῖσθαι· “ὥς αὖτις καθ’ ὅμιλον ἔδω Τρώων ἀγερῶχων.” ὁμοίως δὲ καὶ ὅταν “ἐκ Ῥόδου ἐννέα νῆας ἄγεν Ῥοδίων ἀγερῶχων.” ἀγακλυτά ἄγαν ὀνομαστά, ὡς καὶ Ἡλίοδωρος. ἀγροτέρας οὐ συγκριτικῶς εἴρηκεν, ἀλλ’ ἀντὶ τοῦ ἀγρίας “ἡ μετ’ ἀγροτέρας ἐλάφους κέλεται δέ ἐ γαστήρ.” ἀγλαόκαρποι καλλίκαρποι· “ὄγχναι καὶ ῥοιαὶ καὶ μηλέαι ἀγλαόκαρποι.” ἀγαπήνορος τοῦ ἀγαπῶντος τὴν ἡνωρέην, ὃ ἐστὶ τὴν ἀνδρείαν. ἔστι καὶ ὄνομα κύριον. ἢ τοῦ ἀγαπωμένου ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν. ἀγνυμενάων συντριβομένων· “νηῶν θ’ ἅμα ἀγνυμενάων.” ἄγρην θήραν· “καὶ δὴ ἄγρην ἐφέπεσκον ἀλειτουργοὶ ἀνάγκη.” ἀγνοίησασα· “ἄνδρ’ ἀγνοίησασα” εἰς τὸ ἀγνοοῦμενον ἰδοῦσα. ἀγαιομένου καταπλησσομένου· “ὥς ῥα τοῦ ἔνδον ὑλάκτει ἀγαιομένου κακὰ ἔργα.” ἀγκυλοχεῖλαι ἀγκύλα χεῖλη ἔχοντες· “φῆναι ἢ αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες ἀγκυλοχεῖλαι.” ἀγνώσασκε ἐξηγνόμεν· “ἄλλοτε δ’ ἀγνώσασκε κακὰ χροῖ εἶματ’ ἔχοντα,” ἐν τῇ Ψ τῆς Ὀδυσσεΐας, ἐπὶ τῆς Πηνελόπης. ἀγνοίησεν ἄγνοια· “ἢ κεν ἀγνοίησιν πολὺν χρόνον ἐνθάδ’ ἐόντα.” ἀγέρθη συνελέγη· “ἢ δ’ ἐπεὶ ῥ’ ἄμπνυτο, καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη.” ἀδαήμονες ἄπειροι· “ὦ φίλοι, οὐ μέν τι κακῶν ἀδαήμονες εἴμεν.” καὶ ἀδαημοσύνη ἡ ἀπειρία· “ὦ γέρον, οὐκ ἀδαημοσύνης ἔχει ἀμφιπολεύειν ὄρχατον.” ἀδινὰ τὰ τῷ ὄγκῳ μὴ μεγάλα, ὡς ὅταν λέγῃ “μυιάων ἀδινάων” καὶ “μελίσσάων ἀδινάων.” καὶ ὅτε φησὶ “μῆλ’ ἀδινὰ σφάζουσι καὶ εἰλίποδας ἔλικας βοῦς,” τὰ λεπτά τῶν προβάτων, καθὸ καὶ διαστέλλει “καὶ εἰλίποδας ἔλικας βοῦς.” ἢ τῶν ἀθρόων καὶ πολλῶν, ἀπὸ τοῦ ἄδην. καὶ φασὶ τοῦτο ἀρμόζειν ἐπὶ μυῖων καὶ μελίσσων, καὶ πολὺ μᾶλλον ἐπὶ τῶν προβάτων· ἄδην γάρ, ὅπερ ἐστὶν ἀθρόως, καὶ ἀλλήλοις ἐπισυμπεπτωκότα νέμεται, ὥσπερ ἐκ τοῦ ἐναντίου διηρημένην τὴν νομὴν ποιουμένων εἶωθε λέγειν “καὶ αἰπόλια πλατέ’ αἰγῶν. ^[30]

- 9 ” ἐπὶ δὲ τοῦ “τῆς ἀδινὸν γοώσας μετηῦδα Πηνελόπεια” τὸ γοερὸν καὶ οἰκτρὸν σημαίνει. καὶ ὅτε φησὶν “ἀδινοῖο γόοιο,” τοῦ ἀθρόως ἐκχεομένου. ἐπὶ δὲ τῆς Τ ῥαψωδίας Ὀδυσσεΐας, “ἢ δ’ ὡς Σειρήνων ἀδινάων φθόγγον ἤκουσεν,” συνεχῶς ἄδουσῶν. ἐπὶ δὲ τοῦ “ἀδινὸν κῆρ,” ἐν τῇ Ψ ῥαψωδίας, τὸ συνεχῶς λυπούμενον. ἄδος κόρος καὶ πλησμονή· “ἄδος τέ μιν ἵκετο θυμόν.” ἀδηκότες ἄδην ἔχοντες καὶ πεπληρωμένοι· “ὑπνῷ καὶ καμάτῳ ἀδηκότες” ἀηδῶς διατεθειμένοι. τὸ δὲ παραπλήσιον ἐπὶ τοῦ “δείπνου ἀδήσειεν ὑπερφιάλοισι μετελθόν,” ἀντὶ τοῦ ἀηδισθεῖν. ἀδινὸν κῆρ. τὸ περικάρδιον κῆρ οὕτως εἰρήσθαι ἀδινὸν τῷ φύσει πυκνὸν εἶναι. ἀδεῖν ἀρέσαι. ἀδευκεῖ ἦτοι τῷ ἀπειοκίῳ, ἢ οἷον ἀδεχεῖ, ἀπροσδοκήτῳ· “ἀδευκεῖ κεῖται ὀλέθρῳ.” ἐν δὲ τῇ Δ, Ὀδυσσεΐας ἀδευκεῖ ἀνεικάστῳ. ἀδεῆς οὐ δεδιώς· “εἴπερ ἀδεῖς τ’ ἐστί, καὶ εἰ μόθου ἔστ’ ἀκόρητος.” καὶ ἡ ἄδεια δὲ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ. ἀδμήτην ἀδάμαστον· “ἦν οὐπω τις ὑπὸ ζυγὸν ἤγαγεν ἀνὴρ.” ἀδέψητον ἀμάλακτον, οἷον ἀνέργαστον· “κἄν μὲν ἀδέψητον βοῆην στόρες,” αὐτὰρ

ὑπερθε πόλλ' ὄϊων τοὺς ἰέρευεσκον Ἀχαιοί.” τὸ γὰρ δεψῆσαι ἐπὶ τοῦ μαλάξαι τίθησι, καθάπερ ἐπὶ τοῦ κηροῦ “κηρὸν δεψήσας μελιηδέα.” ἄδδην εἰς κόρον, ἐπὶ πλεῖον· “ἀνδρῶν εἰλομένων, εἰωθότες ἔδμεναι ἄδδην.” ἅελλα ἢ τοῦ ἀνέμου συστροφή, ἀπὸ τοῦ ἅειν, ὃ ἐστὶ πνέειν. καὶ ὁ κονιορτὸς ἀελλώδης, ἀελλής, οἷον ἂν τις ἀπὸ τῶν ἀελλῶν γένοιτο· “ὥς ὅτι τῶν ὑπὸ ποσὶ κονίσσαλος ὥρνυτ' ἀελλής.” καὶ “ἀελλόπιος Ἴρις” ἢ ταχύπους. ἀέκητι ἀκουσιότῃ· “ἀέκητι θεῶν ἐτέτυκτο.” ἀεκαζομένους ἐκόντας· “πόλλ' ἀεκαζομένους, τείροντο δὲ νηλεῖ χαλκῷ.” [30]

10 ” καὶ ἀεκήλια ἔργα ἃ οὐκ ἂν τις ἐκὼν πάθοι, χαλεπά· ἢ ὡς ἔνιοι, οὐχ ἐκήλια ἔργα, οὐχ ἡσύχια. ἅειν πνεῖν, ἀπὸ τοῦ αἰεῖ ἰέναι· ἐν κινήσει γὰρ τὸ πνεῦμα. καὶ ἀέντες ἀντὶ τοῦ πνέοντες ἢ πνεύσαντες, οἷον “διασκίδνασιν ἀέντες.” ἀεικίζειν ἡκίζετο· “ὥς ὁ μὲν Ἑκτορα δῖον ἀεϊκίζεν μαινεαίνων.” καὶ ἀεικίην τὴν αἰκίαν· “πᾶσαν ἀεικίην ἄπεχε χρωτὶ φῶτ' ἐλαείρων.” καὶ ἀεικιῶ αἰκιουμαι. ἅειδε ἄδε, ὕμνει, δύναμιν περιποιήσαι ὥστε ἄσαι· “μῆνιν ἅειδε θεά.” τινὲς δὲ εἰς τὸ λέγειν μετέβαλον τὴν λέξιν ἐπὶ μὲν τῶν καταλογάδην προφερομένων τῷ λέγε καταχρωμένου καὶ τῷ εἰπεῖν, τῷ δὲ ἅειδεν δὲ ὅπῃ μὲν μετ' ὥδῃς· “ἀλλ' ἄγε δὴ μετάβηθι καὶ ἵππου κόσμον ἅειδε.” “ταῦτα δ' Αἴσωπος ὁ Σαρδιηνὸς εἶπεν· ὄντιν' οἱ Δελφοὶ ἄδοντα μῦθον οὐ καλῶς ἐδέξαντο” ἀντὶ τοῦ λέγοντα· ὁ γὰρ Αἴσωπος λογοποιός. ἀέσαι κοιμηθῆναι· “ἔνθα δὲ νύκτ' ἀέσαι, καὶ ὄτρυνε πόλιν εἴσω.” καὶ πληθυντικῶς, κατὰ τὸ ὀριστικόν, ἀέσαμεν ἐκοιμήθημεν· “νύκτα μὲν ἀέσαμεν χαλεπὰ φρεσὶν ὀρμαίνοντες,” λέγεται δὲ ἀέσαι κοιμηθῆναι κατὰ στέρησιν τοῦ ἔσαι, ὃ ἐστὶν ἐξορμῆσαι, ἐπεὶ οἱ κοιμώμενοι τοῦ ὀρμητικῶς ἔχειν ἀπέχονται. ἀείρας ἐπὶ μὲν τοῦ βαστάζειν “ἦ μ' ἀνάειραι ἢ ἐγὼ σέ,” καὶ κατὰ μετοχὴν “ἀείρας ἐς θάλαμον κατέθηκεν” ἐπὶ δὲ τοῦ πρόσφερε “μή μοι οἶνον ἄειρε,” καὶ ἐν τῇ Α' Ὀδυσσεΐας ἀείρας προσενέγκας. εἴρηται δὲ οὕτως, ἐπεὶ ὁ προσφέρων αἶρει τὸ προσφερόμενον. καὶ αἶρειν τὸ προσφέρειν. ἀπὸ δὲ τούτου καὶ τὸν ἄρτον ὠνομάσθαι, ὡς φησιν Ἀπολλόδωρος. ἅελπτον ἀνέλπιστον, καὶ ἀελπτέα τὸν ἀνέλπιστον. ἀεικίσωσιν ἀεικία περιβάλωσιν· “ἀεικίσωσι δὲ νεκρὸν Μυρμιδόνες, Δαναῶν κεχολωμένοι ὅσοι ὄλοντο.” ὁ δὲ Νέστωρ φησὶν “ἀεικίῃ δέ σοι αὐτῷ ἔσται, ἀλλὰ φίλος φρονέων πεφυλαγμένος εἶναι,” ἀντὶ τοῦ αἰσχύνῃ. ὅταν δὲ “πεπηγὼς ἀγορήθην ἀεικέσσι πληγῇσιν” καὶ “ἀεικελίῃσι δαμάσας,” ταῖς αἰκιστικαῖς. ἀεικέλιον τὸν εὐτελεῖ· “δίφρον ἀεικέλιον καταθεις ὀλίγην τε τράπεζαν” καὶ “πρόσθεν γὰρ δὴ μοι ἀεικέλιος φαίνεται εἶναι.” [30]

11 ” τὸ δὲ ἀεικές καὶ ἀεικελίην ἐπὶ τῇς Ὀδυσσεΐας κακὴν ἀπέδωκεν, καὶ ἀεικέλιον τὸν μηκέτι τῷ πρόσθεν φαινομένῳ ὁμοίωτα. ἀείκαστος εὐκαταφρόνητος, ἐν τῇ Τ' ῥαψωδίᾳ. ἀεικίας τὰς ἀμαρτίας. ἀέξετο ἡῦξεῖτο· “οὐ μὲν γὰρ ποτ' ἀέξετο κύματ' ἐν αὐτῷ, οὔτε μέγ' οὔτ' ὀλίγον· λευκὴ δ' ἦν ἀμφὶ γαλήνῃ.” ἄεθλος διὰ παντὸς μὲν ἀρσενικῶς λέγει ἐνικῶς τε καὶ πληθυντικῶς τοὺς ἀέθλους τῶν πόνων καὶ τοὺς πόνους· “οὗτος μὲν δὴ ἄεθλος ἀάατος ἐκτετέλεσται” καὶ “ἀέθλους πολλούς, τοὺς Φαίηκες ἐπειρήσαντ' Ὀδυσῆος.” οὐδετέρως δὲ ἄθλα τὰ ἔπαθλα κατὰ τὸ πλεῖστον· “παλαισμοσύνης ἀλεγεινῆς θῆκεν ἄεθλα.” ὅθεν καὶ Ἀρίσταρχος ἀναγινώσκει “μεῖζον ἄεθλον” τὸ γὰρ ἔπαθλον θέλει δηλοῦν. ἀεσιφροσύνησιν ἀσυνεσίαις, ἀνοίαις. φαίνεται δὲ ἐκ τοῦ ἀέσαι, ὃ ἐστὶ κοιμηθῆναι, καὶ τῶν φρενῶν συνθεῖς τὴν λέξιν· ὁ γὰρ κοιμώμενος ταῖς φρεσὶν ἄφρων νομίζεται. ἄζετ ο , ἐὰν ψιλῶς, ἐξηραίνετο· καὶ γὰρ ἄζη τῇ ξηρασίᾳ δηλοῖ. καὶ κατὰ μετοχὴν φησὶν ποτ' ἢ μὲν τ' ἀζομένη κεῖται ποταμοῖο παρ' ὄχθας” ἀντὶ τοῦ ξηραίνετο, τοῦ ψιλοῦ ἀντιστοίχου τοῦ τ' ἐπιμαρτυροῦντος τῇ κατὰ τὸ ψιλὸν ἀναγνώσει. καὶ τὸ “καταζήνασκε δὲ δαίμων,” ἐπὶ τοῦ Ταντάλου, ἀντὶ τοῦ κατεζήρηναι. καὶ ἀζαλέην τὴν ξηράν· καὶ “βῶν ἀζαλέην, τό μοι ἐστὶ ταλαύρινον πολεμίζειν.” δασυνομένης δὲ ἕτερόν τι δηλοῖ· “ἄζετο γὰρ μὴ νυκτὶ θοῇ ἀποθύμια ἔρδοι” ἀντὶ τοῦ ἐσέβετο· καὶ Ὀδυσσεὺς πρὸς Κύκλωπα “σχέτλι', ἐπεὶ ξείνους οὐχ ἄζεο σῶ ἐνὶ οἴκῳ” ἀντὶ τοῦ ἐσέβου· καὶ “ἀζόμενοι Διὸς υἱόν” ἀντὶ τοῦ σεβόμενοι. ἐτυμολογοῦσι δὲ οἱ μὲν λέγοντες αἰδούμενοι, ἐπεὶ ὁ σεβόμενος ἀρεστὸν ἔργον ἐπιδείκνυται τοῖς οὐς σέβεται, οἱ δὲ κατὰ συγκοπὴν ἀζόμενοι ἀντὶ τοῦ ἀγιζόμενοι, ἅγιον

ήγούμενοι, ὃ ἐστὶ σεβαστόν. ἀζηχὲς ἀδιηχὲς, ἀδιάλειπτον· “ἀζηχὲς μεμακυῖαι, ἀκούουσαι ὅπα ἄρνων” καὶ “ἀζηχὲς φαγέμεν καὶ πιέμεν.” ἃ ἔπνει· “αὐτὰρ ἃ Ζέφυρος μέγας αἰὲν ἔφυδρος.” καὶ ἀήμεναι τὸ πνεῦσαι. ^[30]

- 12 καὶ ἄητον δυϊκῶς τὸ ἔπνεον· “Βορέης καὶ Ζέφυρος, τῷ τε Θρήκηθεν ἄητον.” καὶ ἄημα τὸ πνεῦμα, καὶ ἀῆται οἱ ἄνεμοι καὶ ἀήμενοί, καὶ ἀήτη ἡ πνοή· “ἀνέμοιό τε δεινὸς ἀήτη” ἀντὶ τοῦ δεινῆ, ὡς “κλυτὸς Ἀμφιτρίτη” ἀντὶ τοῦ κλυτῆ. ὅταν δὲ λέγῃ “θάρσος ἄητον ἔχουσα,” τὸ μεγαλοβλαβὲς θέλει δηλοῦν. ἀήσυρον κοῦφον, τὸ οἶόν τε ὑπὸ ἀνέμου σύρεσθαι, τουτέστιν ὑπὸ τῆς ἀήτης, τῆς ἀνέμου πνοῆς. ἀήρ, ὅτε μὲν ἀρσενικῶς, ὁ περικεχυμένος ἡμῖν, περὶ οὗ φησὶν “εἰς ἐλάτην ἀναβὰς περιμήκετον, ἢ τότε” ἐν Ἰδῇ μακροτάτῃ πεφυῖα δι’ ἡέρος αἰθέρ’ ἵκανε.” ὅτε δὲ θηλυκῶς, τὴν σκοτίαν σημαίνει· “ἄῃρ γὰρ παρὰ νηυσὶ βαθείη, οὐδὲ σελήνη οὐρανόθεν προύφαινε.” ἀθηρηλοιγόν τὸ λεγόμενον πτύον· καὶ ἔστι κατὰ τὸ ἔτυμον ἀθερολοιγόν τὸ τῶν ἀθέρων ὀλοθρευτικόν· λοιγὸς γὰρ ὁ ὄλεθρος, ἀθέρες δὲ εἰσι τὰ ἀπόβολα τῶν σταχύων, ἀπὸ τοῦ διὰ κουφότητα ἄγαν ἔχθειν. διόπερ τὸ ἀπόβολόν τι ἡγεῖσθαι μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ἀθέρων ἀθερίζειν λέγει, οἷον “ἐπεὶ οὐδέποτ’ ἔμοιγ’ ἀθερίζον,” ἡτίμαζον καὶ ἀπόβολον ἡγοῦντο. καὶ ἐν Ὀδυσσεΐα “τῶν δ’ ἄλλων οὐπὲρ τιν’ ἀναίνομαι οὐδ’ ἀθερίζω.” ἀθεμίστων. ἐν τῇ Ἰ Ὀδυσσεΐας ἐπὶ τῶν Κυκλώπων ἐπιθέτου λεγομένου “Κυκλώπων δ’ ἐς γαῖαν ὑπερφιάλων ἀθεμίστων,” ὁ γοῦν Ἡλιόδωρος Ἀρισταρχεῖως μεταφράζων φησί, καθὸ οὐ κοινοῖς χρῶνται νόμοις. ὁ γὰρ Ἀρίσταρχος λέγει δικαίους εἶναι τοὺς Κύκλωπας ἐκτὸς τοῦ Πολυφήμου· φησὶ γοῦν περὶ αὐτῶν “θεμιστεύει δὲ ἕκαστος παίδων ἢ δ’ ἀλόχων, οὐδ’ ἀλλήλων ἀλέγουσιν.” ὁ δὲ Κύκλωψ ἐκ τῆς ἰδίας ἀσεβείας περὶ αὐτῶν φησὶν “οὐ γὰρ Κύκλωπες Διὸς αἰγιόχοιο ἀλέγουσιν” ὅπερ ψεῦδος· αὐτοὶ γὰρ εἰσιν οἱ λέγοντες “εἰ μὲν δὴ μήτις σε βιάζεται οἷον ἐόντα, νοῦσον δ’ οὐπὼς ἔστι Διὸς μεγάλου ἀλέασθαι.” καὶ ἔστιν ὁλος ὁ τόπος οὗτος τῶν προβλημάτων. ἀθεμιστία ἀνομία. ἀθύρει παίζει, καὶ ἀθύρματα παίγνια, ἐν τῇ Ο ῥαψωδίᾳ τῆς Ἰλιάδος “ὅς τ’ ἐπεὶ οὖν ποιήσῃ ἀθύρματα νηπιέησι.” ὁ δὲ Ἀπίων ἐτυμολογῶν τὴν λέξιν φησὶν ἀπὸ τοῦ πολλάκις θύειν, κατὰ πρόσθεσιν τοῦ ρ, ὃν τρόπον καὶ ἡ αἰδρίη αἰδία τις οὔσα. ^[30]

- 13 ἀθρῆσαι ἀτενίσαι, ἰδεῖν· “οὐδ’ αὖτ’ ἀθρῆσαι δύνατ’ ἀντίη οὐδὲ νοῆσαι.” ἀθέσφατον πολύν, οἷον οὐδ’ ἂν θεὸς φατίσειεν διὰ τὸ πλῆθος· “αἶ τ’ ἐπεὶ οὖν χειμῶνα φύγον καὶ ἀθέσφατον ὄμβρον.” καὶ ἐπὶ τῶν συῶν ὁ Εὐμαῖος “νῦν δ’ αἰ μὲν γίνονται ἀθέσφαται” ἀντὶ τοῦ πολλά. ἄθυμοι κεκακωμένοι τὴν ψυχὴν. αἰπὺν ὑψηλὸν κυρίως. σημαίνει δὲ ποτε καὶ τὸν μέγαν, οἷον “φυγόντι αἰπὺν ὄλεθρον.” Αἰπύτιον τὸν τοῦ Αἰπύτου· “Αἰπύτιον παρὰ τύμβον.” ἔστι δὲ οὗτος τῶν Ἀρκαδικῶν ἡρώων, περὶ οὗ φησὶν Ἡσίοδος “Αἰπυτος αὖτ’ τέκετο Γλησήνορα τε Πειρίθοόν τε.” Αἰαίη ὄνομα νήσου ἦν κατῴκει Κίρκῃ· “Αἰαίην δ’ ἐς νῆσον ἀφικόμεθ’, ἔνθα δ’ ἔναιεν Κίρκῃ ἐϋπλόκαμος.” καὶ αὕτη δὲ ἡ Κίρκῃ ἐθνικῶς τῇ νήσῳ ὁμώνυμος· “Αἰαίη δολόεσσα λιλαιομένη πόσιν εἶναι.” αἶ. τοῦτο δασυνόμενον ἄρθρον ἐστὶ διὰ τούτων· “αἶ μὲν γὰρ κεράεσσι τετεύχεται, αἶ δ’ ἐλέφαντι.” ἀναφορικῶς δὲ ἀντὶ τοῦ αὐταῖ· “αἶ μὲν ὑπαιθα ἄνακτος ἐποίπνουν” καὶ “ὥς αἶτ’ ἐξείης κεφαλὰς ἔχον, ἀμφὶ δὲ πάσαις δειρῆσιν βρόχοι ἦσαν, ὅπως οἴκτιστα θάνοιεν.” Αἰγύπτῳ. ἐπὶ μὲν τῆς χώρας “Αἰγυπτόνδε με θυμὸς ἀνώγει ναυτίλλεσθαι,” ἐπὶ δὲ τοῦ ποταμοῦ, ὃν Νεῖλον Ἡσίοδος καὶ οἱ λοιποὶ, “στήσας ἐν Αἰγύπτῳ ποταμῷ νέας ἀμφιελίσσας.” αἶθωνα ποτὲ μὲν τὸν πυρῶδη καὶ ὀξύ, “ὥς δ’ αἶθωνα λέοντα βοῶν ἀπὸ μεσαύλοιο,” ποτὲ δὲ τὸν λαμπρόν, “αἶθωνας δὲ λέβητας ἐείκοσι.” αἶθωπα οἶνον ἦτοι τὸν φύσει θερμόν (αἶθειν γὰρ τὸ καίειν), ἢ τὸν μέλανα, ὡς Ἡλιόδωρος, ἢ τὸν λαμπρόν κατὰ δύναμιν. αἰθαλόεν ἦτοι τὸ λαμπρόν ἢ τὸ καταιθαλωθῆναι ἄξιον· “αἰθαλόεν, πρῆσαι δὲ πυρὸς δηΐοιο θύρετρα.” ἢ πρὸς τὸ “δός με βαλέειν Πριάμοιο μέλαθρον αἰθαλόεν.” ἀκουστέον δὲ ὥστε αἰθαλόεν ποιῆσαι· ἐπιφέρει γὰρ “πρῆσαι πυρὸς δηΐοιο θύρετρα. ^[30]

” ἦτοι μεμελανωμένον, παρὰ τὴν αἰθάλην. Ἄϊδι τῷ Ἀϊδῇ, ἀπ’ εὐθείας τῆς Ἀῖς ὡς Πάρις, “πολλὰς δ’ ἰφθίμους ψυχὰς Ἀῖδι προΐαψεν” ἀπὸ δὲ τῆς Αἴδης “ἰφθίμω τ’ Αἴδῃ καὶ ἐπαινῇ. Περσεφόνηα.” ποτὲ δὲ ἀπὸ τῆς Αἰδωνεύς, “καὶ μιν ἔφην Αἰδωνῇ προΐαψειν.” αἰγλήεντος λαμπροῦ. “ἀπ’ αἰγλήεντος Ὀλύμπου.” αἴμονα ἐπιστήμονα, ἔμπειρον. “αἴμονα θήρης.” ἔστι δὲ καὶ κύριον ὄνομα. “Αἴμονά τε κρίοντα Θῶνά τε Δηϊπυρόν τε.” αἴνος ποτὲ μὲν ἔπαινος, “Ἀντίλοχ’ οὐ μὲν τοι μέλεος εἰρήσεται αἴνος,” ποτὲ δὲ γνώμης παραμυθία καὶ παραβεβλημένος λόγος πρὸς τι ὑποκείμενον, οἷον “αἴνος μὲν τοι ἀμύμων ὃν κατέλεξας.” καὶ πάλιν ἐπὶ τοῦ ἐπαίνου “καὶ αὐτοὶ τόδε γ’ ἴστε· τί με χρὴ μητέρος αἴνου.” αἰναρέτης ἐπὶ κακῷ τὴν ἀρετὴν κεκτημένος. “αἰναρέτη, τίς σευ ἄλλος ὀνόσσεται ὀψίγονός περ;” αἶνον γὰρ τὸ δεινόν, καὶ αἰνῶς ἀντὶ τοῦ δεινῶς “αἰνῶς γὰρ μύθοισιν ἔπεσσι τε οἷσιν ἀκούων τέρπομαι.” τὸ δὲ κατ’ ἐπίτασιν δεινὸν κακὸν ἐστὶν οἷς ἂν δεινὸν φαίνεται. αἰνήσωσιν συγκαταθῶνται, “εἰ μὲν κ’ αἰνήσωσιν ἀκούοντες κακὰ ἔργα” καὶ κατὰ τὸν παρωχημένον “ὥς ἔφατ’ Ἀτρείδης, ἐπὶ δ’ ἦνεον ἄλλοι Ἀχαιοί” ἀντὶ τοῦ συνεκατετίθεντο. ἀπὸ δὲ τῆς αὐτῆς ἐννοίας ἡ συγκατάθεσις τῷ ἐπαίνῳ. ὁ γὰρ ἐπαίνων συγκατατίθεται τοῖς τοῦ ἐπαινουμένου ἔργοις. αἰνοπαθὴ δεινοπαθῇ. “ἦ με μάλ’ αἰνοπαθῇ μαλακὸν περὶ κῶμ’ ἐκάλυψεν.” αἰνομόροις κακομόροις “ἡμῖν αἰνομόροισιν, ἴν’ ἄλγεα πολλὰ πάθῃ.” αἰνίζομαι ἐπαινῶ. “Ὀθρυονεῦ, πέρι δὴ σε βροτῶν αἰνίζομ’ ἀπάντων.” ἡ θαυμάζω, θαῦμα ἡγοῦμαι. ἡ αἰνίττομαι. αἰγίλιπος πέτρης τῆς οὕτως ὑψηλῆς ὥστε καὶ αἶγα μὴ ἐπιβαίνειν. ἀλτικὸν γὰρ τὸ ζῶον. “ἦτε κατ’ αἰγίλιπος πέτρης.” αἰθούσης τῆς παραστάδος, ἀπὸ τοῦ καταίθεσθαι ὑφ’ ἡλίου. “κεῖτο δ’ ὑπ’ αἰθούσης ὄπλον νηὸς ἀμφιελίσσης” καὶ “πλήτο δ’ ἄρ’ αἰθουσαὶ τε καὶ ἔρκεα καὶ δόμοι ἀνδρῶν.” [30]

15 ” αἰδεῖσθαι ἐντρέπεσθαι, καὶ ἰδίως ἐπὶ τοῦ προσδέχεσθαι τὸν ἰκέτην δι’ ἐντροπῆς “αἰδεῖσθαι δ’ ἱερῇα καὶ ἀγλαὰ δέχεσθαι ἄποινα” καὶ “οὐδέ τι μ’ αἰδέσσεται, κτανέει δέ με γυμνὸν ἔοντα.” καὶ κατ’ ἄλλους τρόπους τὸ παραπλήσιον δηλοῦται. ἔστι δὲ ὅτε καὶ συνήθως ἡμῖν “αἰδομένων δ’ ἀνδρῶν πλέονες σοοὶ ἢ ἐπέφανται.” αἰδοῖος ποτὲ μὲν αἰδοῦς ἄξιος, “αἰδοῖος τέ μοι ἐσσί φίλε,” ποτὲ δὲ ἐπὶ τοῦ αἰδομένου, “κακὸς δ’ αἰδοῖος ἀλήτης” καὶ “σῖτον δ’ αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα.” αἰχμηταὶ οἱ μαχηταί. καὶ αἰχμή ποτὲ μὲν ἡ μάχη, ποτὲ δὲ τῆς ἐπιδορατίδος ἡ ἀκμή, οἷον “αἰχμή δ’ ἐξελύθη παρὰ νεῖατον ἀνθερεῶνα” καὶ “μόλιβος ὡς ἐτράπετ’ αἰχμή.” αἶψα ὀρμήσασα. “βῆ δὲ κατ’ Οὐλύμποιο καρῆνων αἶψα.” αἶκας τὰς φορὰς καὶ τὰς ὀρμάς, ἀπὸ τοῦ αἶσσειν. “τόξων αἶκας ἡμφιεσμένον, οὐδὲ τ’ ἀκόντων.” ἀπὸ τούτου καὶ τὰ ἄλλα. “ἀλλὰ τὸ μὲν πλεῖον πολυαἶκος πολέμοιο” οἷον πολυορμήτου. ὁ δὲ Ἀπίων λέγει ἀπὸ τοῦ ἄκοντα τὰ βέλη ἰέναι, καθό φησι καὶ ἀκόντιον λέγεσθαι. αἶνυται λαμβάνει, ἀφαιρεῖται. αἶσα ἦτοι τὸ πεπρωμένον. “αἶσα γὰρ ἦν ἀπολέσθαι, ἐπὴν πόλις ἀμφικαλύψῃ” καὶ “αἶση ἐν ἀργαλῇ φθίσει κακὰ πόλλ’ ἐπιδόντα.” διὸ καὶ ἡ μερὶς αἶσα λέγεται, “Ἴλιον ἐκπέρσαντα λαχόντα τε ληΐδος αἶσαν” καὶ γὰρ τὸ πεπρωμένον μεμέρισται ἐκείνῳ ᾧ πέπρωται, καὶ ἡ μοῖρα ταὐτὸ δηλοῖ τῇ αἶσῃ. δηλοῖ δὲ ἡ αἶσα καὶ τὸ καθῆκον. “πάντα κατ’ αἶσαν ἔειπες, ἀγακλεὲς ᾧ Μενέλαε.” ἡ δὲ μοῖρα δηλοῖ καὶ τὸ παραπλήσιον, ὡς ἐν τῷ “ναὶ δὴ ταῦτα γέρον κατὰ μοῖραν ἔειπες.” αἰολλή πεποικιλμένη συμβαίνει γὰρ τὸ ἀπτόμενον διὰ τῆς εὐστροφῆς ὥσπερ ποικίλλεσθαι ἐπὶ τῆς θέσεως νημένον. “ὥς δ’ ὅτε γαστέρ’ ἀνὴρ πόλεος πυρὸς αἰθομένοιο ἐμπλεῖ κνίσσης τε καὶ αἵματος αἰολλή, μάλα δ’ ᾧ κα λιλαίεται ὀπτηθῆναι.” τὸ δὲ αἰόλον ποικίλον. “οἱ δ’ ὥστε σφῆκες μέσον αἰόλοι ἢ ἐμέλισσαι.” ὁ δὲ κορυθαἰόλος ὁ εὐκίνητον ἔχων τὴν κόρυθα. αἶον κυρίως μὲν ἦκουον, “ἀμφὶ δὲ σάλπιγξεν μέγας οὐρανός, αἶε Ζεὺς.” σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἡσθόμην, “ἐπεὶ φίλον αἶον ἦτορ,” ὥσπερ καὶ τὸ ἔκλυεν κυρίως μὲν ἦκουεν, “τοῦ δ’ ἔκλυεν Φοῖβος Ἀπόλλων,” τάσσεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἦσθετο, “χάρματα δ’ εὐμένετῃσι, μάλιστα δέ τ’ ἔκλυον αὐτοί.” [5]

16 ” αἶσυλα παράνομα, ἀμαρτωλά. ὁ δὲ Ἀπίων ἐτυμολογῶν τὰ σεσυλημένα τῆς αἶσης, τουτέστιν ἀμαρτωλά. αἰσυτηγῆρι νεανία. “αἰσυτηγῆρι ἐοικῶς πρῶτον ὑπηγήτην, οὐπὲρ χαριεστάτη ἦβη.” ὁ

δὲ Ἀπίων ἀποδίδωσι βασιλεῖ, καὶ ἐτυμολογῶν φησὶν αἰσυτηῇρι τῷ τηροῦντι τὰ αἷσια, τουτέστι τὰ δίκαια. μᾶλλον δὲ νεανίας ἐστὶ βέλτιον γὰρ ἐπεξηγεῖται γὰρ εἰπὼν “τοῦ περ χαριεστάτη ἦβη.” αἷσημα τὰ προσηκόντως καὶ κατ’ ἀξίαν λεγόμενα· “αἷσημα παρειπών.” εἴρηται δὲ παρὰ τὴν αἷσαν τὴν ἐπὶ τοῦ καθήκοντος τεταγμένην. ἐνίοτε δὲ αἷσιμον τὸ εἰμαρμένον. αἷσθων αἰσθόμενος· “ὁ δ’ ἀνέβραχε θυμὸν αἷσθων.” αἷθεται καίεται· “αἷθομένοιο πυρός” τοῦ καιομένου. αἷστος ἀφανής, ἀνιστόρητος, οἷον ἄγνωστος παρὰ τὸ μὴ γινῶναι, ἀπὸ τοῦ ἴσαι, ὃ ἐστὶ γινῶναι· “οἷχεται αἷστος καὶ ἄπυστος.” αἰνόθεν αἰνῶς τῶν δεινῶν δεινότατον. αἷθρω τὸ ἐκ τῆς αἰθρίας πνεῦμα· “αἷθρω τε καμάτῳ δεδμημένον ἦγεν ἐς οἶκον.” οἱ δὲ γράφοντες λύθρω κακῶς λύθρον γὰρ ἐστὶ τὸ μῖγμα ἰδρωτός καὶ κόνεως καὶ αἵματος, καθὼ φησιν “Ἐκτῶρ αἷματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον εὐχετάσθαι.” ὁ δὲ γε Ὀδυσσεὺς οὐδὲν τοιοῦτον περὶ αὐτὸν διηγείται. αἰθρηγενέτης αἰθρίαν γεννῶν· “καὶ Βορέης αἰθρηγενέτης μέγα κύμα κυλίνδων.” αἶδηλον ὅτε μὲν τὸ ἄδηλον, οἷον ἀφανές· ὅπερ καὶ ἀείζηλον λέγει, “τὸν μὲν ἀείζηλον θῆκεν θεὸς ὅπερ ἔφημεν” ποτὲ δὲ τὸν ἀδηλοποιόν, “ὥς δ’ ὅτε πῦρ αἶδηλον ἐπιφλέγει ἄσπετον ὕλην” καὶ “ὦ πάτερ, οὐ νεμεσίζει ὁρῶν τάδε ἔργ’ αἶδηλα, ὅσσάτιόν τε καὶ οἷον ἀπώλεσε λαὸν Ἀχαιῶν;” καὶ ὅταν λέγῃ ὁ ποταμὸς “σὺ δὲ κτείνεις αἰδήλως.” ἐν δὲ τῇ μνηστηροφωνίᾳ, ἐπὶ τοῦ “οὔτος δ’ αὐτ’ αἶδηλος ἀνήρ, ὃν οἴομεθ’ αὐτοί, ἔρχεται ἐς θάλαμον. [30]

17 ” αἰδρεῖν ἀπειρίᾳ· “οὐδέ τ’ αἰδρεῖν, ἐπεὶ οὐδέ με νήϊδά γ’ οὕτως.” αἰζηοὶ νεανίαί, ἀκμάζοντες, οἱ ἐν τῷ ἀήτῃ (τουτέστι πνεύματι) ζέοντες. αἷματος ἐπὶ μὲν τοῦ γένους “ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἵματος εὐχομαι εἶναι,” ἐπὶ δὲ τοῦ καθ’ ἡμᾶς νοουμένου “αἵματος ἄσαι Ἄρῃα ταλαύρινον πολεμιστήν.” αἷσχεα ὀνειδῇ· “αἷσχεα δειδιότες.” καὶ ἔστι κατὰ τὸ ἔτυμον αἷσχος ὁ οὐκ ἂν τις ἴσχειν βούληται· ἴσχειν δὲ τὸ ἔχειν. αἰών ὁ βίος τοῦ ἀνθρώπου· “αὐτὸς δὲ φίλης αἰῶνος ἀμερθῆς” καὶ “ἄνερ ἀπ’ αἰῶνος νέος ὦλετο” καὶ “αὐτὰρ ἐπειδὴ τὸν γε λίπε ψυχὴ τε καὶ αἰών.” αἶητον ἐπὶ τοῦ “ἦ καὶ ἀπ’ ἀκμοθέτοιο πέλωρ αἶητον ἀνέστη” ἡγουν τὸ μέγα μεθ’ ὁρμῆς. ὁ Ἀπίων προθεῖς τὴν λέξιν φησὶ ποιητόν, πνευστόν, πυρῶδες. τάσσεται δ’ ἐπὶ τοῦ Ἠφαίστου ἡ λέξις· τὸ γὰρ φυσώμενον μέγα γίνεται. τὸ δὲ αἰετηδόν παρὰ τὸν αἰετόν. αἰγυπιο ἰ. οἱ μὲν γυπῶν τι γένος, οἱ δὲ τοὺς αἰετοὺς φασί. “φῆναι.” αἶψα ταχέως. παρὰ δὲ τὸ αἶψα “αἶψηρὰ δὲ γούνατ’ ἐνῶμα” ἀντὶ τοῦ ταχέα. καὶ αἶψηρὴν. ὅταν δὲ λέγῃ “λύσαν δ’ ἀγορὴν αἶψηρην,” ὁ Ἀρίσταρχος ἀντὶ τοῦ αἶψηρως ἀκούει προσηκόντως, ὃν τρόπον “βάσκ’ ἴθι Ἴρι ταχεῖα” ἀντὶ τοῦ ταχέως καὶ “τότ’ ἐμοὶ χάνοι εὐρεῖα χθών” ἀντὶ τοῦ εὐρέως. αἰγανέας τὰ ἀκόντια. οἱ μὲν ἀπὸ τοῦ αἰγείοις ἱμάσιν ἡγκυλῶσθαι, οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ ἄγαν ἴεσθαι, οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ διὰ τῶν αἰγείων ἱμάντων ἰέναι. λέγει δὲ οὕτω “καὶ αἰγανέας δολιχαύλους” “καὶ αἰγανέησιν ἰέντες τόξοισίν τε.” αἰκῶς αἰκιστικῶς· “ἐλκήσους” αἰκῶς, τὸν δὲ κτεριοῦσιν Ἀχαιοί.” αἰμοφόρυκτα· “αἰμοφόρυκτα δὲ δὴ κρέα ἦσθιον.” αἱμασιὰς. ἡ μὲν λέξις ἐν Ὀδυσσεΐᾳ ποτὲ μὲν γὰρ φησιν “αἱμασιὰς τε λέγων καὶ δένδρεα μακρὰ φυτεύων,” ὅτε δὲ “αἱμασιὰς λέγοντες ἄλωγες ἔμμεναι ἔρκος.” ἔστι δὲ τὸ ἐκ τῶν λίθων περιτείχισμα. [30]

18 ὁ δὲ Ἀπίων ἐτυμολογῶν φησὶν ἀβασίας, ἐφ’ ἧς οὐκ ἔστιν ἐπιβῆναι. αἰσυμνῆται οἱ τοῦ ἀγῶνος προεστῶτες νεανίαί, οἷονεὶ βραβευταί· “αἰσυμνῆται δὲ κριτοὶ ἐννέα πάντες ἀνέστησαν.” αἰγίοχος αἰγιοῦχος· αἰγὶς γὰρ ὄπλον τοῦ Διός, οὗπερ ἐστὶν ἐπίθετον. οἱ δὲ νεώτεροι κακῶς, ὥς αἰγὸς ὀχὴν, τουτέστι τροφήν, εἰληφότος. ὁ δὲ τοὶ Καλλίμαχος ὕμνον γράφων εἰς Δία “πρῶτόν” φησὶ “σὺ δὲ θησαπύονα μαζὸν Ἀμαλθείης.” αἶης γῆς. αἶκεν ἑάν· “αἶκεν πῶς μιν ἔλω, δῶφ δέ μοι εὐχος Ἀπόλλων.” Αἰολίην τὴν τοῦ Αἰόλου νῆσον· “Αἰολίην δ’ ἐς νῆσον ἀφικόμεθ’, ἔνθα δ’ ἔναιεν Αἰόλος Ἴπποτάδης.” αἰδρίς ἀπειρος· “αἰδρίησι νόοιο.” ἔνιοι δὲ ἀγνοίας· καὶ γὰρ ἡ ἀπειρία ἀγνοία. αἰτίζων αἰτῶν· “αἰτίζων ἀκόλους, οὐκ ἄορας οὐδὲ λέβητας.” αἶρος ἐπὶ κακῷ Ἴρος ὠνομασμένος· “ἦ τάχα Ἴρος αἶρος ἐπίσπαστον κακὸν ἔξει.” αἰγείην κυνέην ἐν τῇ Ω ῥαψωδίᾳ τῆς Ὀδυσσεΐας· “αἰγείην κυνέην κεφαλὴν ἔχε, πένθος ἀέξων.” σημαίνει δὲ καὶ τὴν ἐξ αἰγείου

δέρματος περικεφαλαίαν. ἀκήρατον ἄφθαρτον. ἄκρης πόλεως μέρη μὲν εἴρηκεν, τὴν ἀκρόπολιν θέλων σημαίνειν· “ἐλθόντ’ ἐξ ἄκρης πόλεως Διὶ χειῖρας ἀνασχεῖν.” ἀκήματα ἰάματα· “φάρμακ’ ἀκήματα ἔπασσε μελαινάων ὀδυνάων.” καὶ μεταφορικῶς “ἀκεσταὶ τοι φρένες ἐσθλῶν,” οἷον εὐῖατοι. ἀκαχίζο ἐν ἄχει γίνου· “τῷ μήτι θανῶν ἀκαχίζου Ἀχιλλεῦ.” ἄχος γὰρ ἡ λύπη, διὰ τὸ ἀχανὸν γίνεσθαι δι’ ἐκπληξιν τοὺς λυπομένους, καὶ ἀκηχέδατο ἐλυποῦντο. ἄκνηστις τὸ μέσον τῆς ράχεως, ἐφ’ ᾧ κνήσασθαι οὐ φθάνει τὰ τετράποδα· “τὸν δ’ ἐγὼ ἐκβαίνοντα κατ’ ἄκνηστιν μετὰ νῶτα.” καὶ κνήστις ἡ ράχις, ἀκαχμένον ἡκονημένον. ἀκλήρω κλῆρον μὴ ἔχοντι μηδὲ οὐσίαν· “ἀνδρὶ παρ’ ἀκλήρω, ᾧ μὴ βίωτος πολὺς εἴη.” [30]

19 ” ἄκμηνος ἐπὶ μὲν τοῦ ἀσίτου “ἄκμηνος σίτοιο δυνήσεται ἅντα μάχεσθαι” καὶ “νήστιας ἀκμήνους,” ἐπὶ δὲ τοῦ ἀκμάζοντος “θάμνος ξὴν τανύφυλλος ἐλαίης ἔρκεον ἐντός, ἄκμηνος θαλέων.” ἀκρόκομοι οἱ μήτε κομῶντες μήτε ἀπεψιλωμένοι τὴν κόμην, ἢ κομῶντες κατὰ τὸ ἄκρον, οἷον τελείως “Θρήϊκες ἀκρόκομοι.” ἀκωκὴ τοῦ ἡκονημένου παντὸς ἀκμή. ἀκειόμενον ἰώμενον καὶ ἐπισκευάζοντα. ἐπὶ μὲν τοῦ ἰώμενον “ἔλκος ἀκειόμενον,” ἐπὶ δὲ τοῦ ἐπισκευάζοντα “νῆας ἀκειόμενον.” ἀκηδέστως οὐ κηδεμονικῶς ἀλλ’ ὑβριστικῶς “ἔλκει ἀκηδέστως.” ὅταν δὲ λέγῃ “ἀκήδεστοι καὶ ἄφαντοι,” ἡγουν ἀκήδευτοι ἀφανεῖς, ἀκόλους ψωμούς· “αἰτίζων ἀκόλους, οὐκ ἄορας οὐδὲ λέβητας.” ἀκήριοι [ἀκήριοι] οἰονεῖ ἄψυχοι· “ἤμενοι αὐθις ἕκαστοι ἀκήριοι, ἀκλεῆς αὐτως,” ἀκήρατα ἄθικτα· “αὐτῶν γὰρ κτήματ’ ἀκήρατα κεῖτ’ ἐνὶ οἴκῳ.” ἀκήλητος ἀμετάβολος· “σοὶ δέ τις ἐν στήθεσσι ἀκήλητος νόος ἐστίν.” ἄκυλος ὁ τῆς πρίνου καρπός· “πὰρ ἄκυλον βαλάνου ἔβαλεν καρπὸν τε κρανεῖης.” ἀκμοθέτω τῷ κοιλώματι ἐφ’ ᾧ τίθεται ὁ ἄκμων· “θῆκε δ’ ἐπ’ ἀκμοθέτῳ.” ἀκροπόλοις ἐρήμοις, ὧν περὶ τὰ ἄκρα πολεῖ τὰ ζῶα. ἄκριας τὰς τῶν ὀρῶν ἄκρας· “δι’ ἄκριας ἠνεμοέσσας,” ἀκερσεκόμης ἐπίθετον Ἀπόλλωνος· “Φοῖβος ἀκερσεκόμης ἡ δ’ Ἀρτεμις ἰοχέαιρα,” ἀπὸ τοῦ μὴ κείρεσθαι τὴν κόμην· ἀπενθῆς γὰρ ὁ θεός. ἄκοιτις ὁμόκοιτις, γυνὴ κατὰ νόμους. ἄκριτον ἀδιαχώριστον· λέγει δὲ ἐπὶ τοῦ πολυανδρείου· “τύμβον δ’ ἀμφὶ πυρὴν ἕνα χεύομεν ἐξαγαγόντες ἄκριτον ἐκ πεδίου.” ἀκμήτες ἀκοπίατοι· “ῥεῖα δέ κ’ ἀκμήτες ἄνδρες αὐτῇ ὥσαιμεν.” ἀκάκητα ἀντὶ τοῦ ἀκακήτης, τῇ κλητικῇ ἀντὶ τῆς εὐθείας. [30]

20 λέγεται δὲ οὕτως ὁ Ἑρμῆς ὁ μηδενὸς κακοῦ περιποιητικός, ἀκροκελαινιῶν τὰ ἄκρα κελαινὰ ἔχων φαινόμενα διὰ τὸ πλῆθος τῶν ὑδάτων· “ἀκροκελαινιῶν, ἵνα μιν παύσειεν πόνοιο.” ἀκηδέες οὐ κηδόμενοι. ἀκίχητα ἀκατάληπτα· “σὺ μὲν ὧδε νοεῖς, ἀκίχητα διώκων.” ἀκάμαντα κατ’ ἀπόφασιν τοῦ καμάτου, ὥστε εἶναι ἀκοπίατον· “ἡέλιον δ’ ἀκάμαντα.” ἔστι δὲ καὶ κύριον ὄνομα τῶν Ἀντήνορος υἱῶν. ἀκιδνοτέρη εὐτελεστέρα· “εἶδος ἀκιδνοτέρη μέγεθός τ’ εἰσάντα ἰδέσθαι.” ποτὲ δὲ ἐπὶ τοῦ ἀσθενεστέρου· “οὐδὲν ἀκιδνότερον.” ἀκήδεσεν ἡμέλησεν, ἡφροντίστησεν· “τῶν δ’ ἄλλων οὐτις σεῦ ἀκήδεσεν.” ἀκοστήσας οἱ μὲν κριθιάσας ἀκοστὰς γὰρ τὰς κριθὰς λέγουσιν, ὅπερ ἐξ Ὀμήρου δυνήσονται. οἱ δὲ ὅτι στάσεως ἐπιζητήσας, διόπερ εἶπεν “δεσμὸν ἀπορρήξας” ὃ καὶ βέλτιον. ἄκουρον μὴ γεννήσαντα παῖδα ἄρρενα· “τὸν μὲν ἄκουρον ἐόντα βάλλ’ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων νυμφίον ἐν μεγάρῳ.” ἄκιкуς ἀσθενής· “νῦν δέ μ’ ἐὼν ὀλίγος τε καὶ οὐτιδανὸς καὶ ἄκιкуς.” ἡ γὰρ ἰσχὺς λέγεται κῖкуς· “οὐδέ τι κῖкуς οἷηπερ πάρος ἔσκεν ἐπὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι.” ἀκόρητον ἀπλήρωτον· “ἀμφὶ σὲ Πηλέως υἱὲ μάχης ἀκόρητον Ἀχαιοί.” ἀκέονται οἷον ἡσυχίαν ἔχουσιν κατὰ μηδὲν ἐργαζόμενοι, οἷον σιωπῶσι· καὶ γὰρ τὸ ἔτυμον τοῦ ἀκέων ἐστὶν ἡσυχάζειν. ἐν τῇ Ξ Ὀδυσσεείας, ἀκαλαρείτης πράως ῥέων· ἄκαλον γὰρ τὸ ἡσυχον. ἀκεώμεθα μεταφορικῶς ἀποθεραπεύσωμεν· “ἀλλ’ ἀκεώμεθα θάσσον· ἀκεσταὶ τοι φρένες ἐσθλῶν.” ἀκέων ἡσυχος· “βῆ δ’ ἀκέων παρὰ θῖνα.” καὶ θηλυκῶς “ἀλλ’ ἀκέουσα κάθησο.” καὶ ἐπιρρηματικῶς ἀκὴν τὸ ἐφ’ ἡσυχίας· “ἀκὴν ἐγένοντο.” ἀκραῇ ἄκρως πνέοντα· “ἀκραῇ Ζέφυρον, κελάδοντ’ ἐπὶ οἶνοπα πόντον.” [30]

” ἀκροπόρους τοὺς ὀβελίσκους διὰ τὸ περὶ τὸ ἄκρον αὐτῶν πείρεσθαι τὰ κρέα· “ὥπτων δ’ ἀκροπόρους ὀβελοὺς ἐν χερσὶν ἔχοντες.” ἀκροτάτῳ ἄκρῳ· “τύμβῳ ἐπ’ ἀκροτάτῳ Αἰσυήταο γέροντος.” ἀκράαντα ἀτελείωτα· “αὕτως ἀκράαντον.” ἀκριτόμυθε ἄκριτα καὶ ἀδιάστατα λαλῶν· “Θεροῖτ’ ἀκριτόμυθε.” ἀκριτόφυλλον πολύφυλλον, οὗ τὰ φύλλα οὐκ ἔστιν ἀναγνωρίσαι. ἀκριτόφωνοι βαρβαρόφωνοι· συγκεχυμένη γὰρ ἡ τῶν βαρβάρων φωνή. ἀκτέανοι πτωχοί. ἀκύμων ἀκίνδυνος. ἀλίγκιος ὅμοιος· “ἄλλος μὲν γάρ τ’ εἶδος ἀλίγκιος ἀθανάτοισιν.” ἀλοία ἔτυπτε· “πολλὰ δὲ γαῖαν πολυφόρβην χερσὶν ἀλοία.” ἀφ’ οὗ πατραλοῖαι καὶ μητραλοῖαι οἱ πατροτύπται καὶ μητροτύπται. ἄλγεα ἀλγήματα· καταστρέφει δὲ εἰς τὰ κακά. ἀλήθῃ θερμασία· “ἀλήθῃ τε γέννηται,” οἷον ἀνέθῃ, ἄνεσίς τε καὶ διάχυσις κοινωνίαν γὰρ ἔχει τὸ λ πρὸς τὸ ν . ἀλοσύνην τὴν ἐν ἀλὶ σευομένην, οἷον ἐνάλιον· “νεπόδες καλῆς ἀλοσύνης.” οἱ μὲν τῆς θαλάσσης, ἔνιοι δὲ τῆς Ἀμφιτρίτης. ἀλητεύεσκον ἐπλανῶντο. κατὰ μετοχήν. ἄλφοι εὖροι· “ἄλφοι ὅπη πέρας ἦγεν κατ’ ἄλλοθρόους ἀνθρώπους.” ἄλιος ποτὲ μὲν μάταιος, ποτὲ δὲ θαλάσσιος. καὶ κύριον ὄνομα. ἀλιάων ἐναλίω· “ἀλιάων ἐναλίω θεῶν, οἷον τῶν ἐν θαλάσσῃ διατριβουσῶν· “ἐκ μὲν μ’ ἀλλῶν ἀλιάων ἀνδρὶ δάμασε Αἰακίδῃ Πηλεΐ.” ἀλαός τυφλός· “καὶ κ’ ἀλαός τότε ξεῖνε διακρίνει τὸ σῆμα.” εἴρηται δὲ κατὰ τὸ ἀλᾶσθαι τὴν πορείαν, οὐχ ὡς ἔνιοι, παρὰ τὸ μὴ λάειν, ὃ ἐστὶ βλέπειν. ἀλαοσκοπὴν τὴν κατασκοπεύειν· “οὐδ’ ἀλαοσκοπὴν εἶχε κρείων ἐνοσίχθων,” οὗ τυφλὴν τὴν σκοπιὰν εἶχεν, ὡς ἂν εἴποι τις οὐδ’ ὡς ἀλαός ἐσκόπευεν, οὐδὲ τυφλὴν εἶχε σκοπιάν. ^[30]

22 ἄλθετο ὑγιάζετο· “ἄλθετο δὲ χεῖρ, ὀδύναι δὲ κατηπιόντων βαρεῖαι.” ἀλόχου ὁμολέχου, γυναικὸς κατὰ νόμους· “κουριδίης ἀλόχου.” ἀλάλκη ἀπαλεξήση. ἀλαλκομενή· ἡ τῷ ἰδίῳ μένει ἀπαλεξούσα τοὺς ἐναντίους. οἱ δὲ ἀπὸ Ἀλαλκομενήου τόπου τινός. ἄλα ἐπὶ μὲν τοῦ καθ’ ἡμᾶς νοουμένου· “πάσσε δ’ ἀλὸς θεοῖο κρατευτάων ἐπαείρας,” ἐπὶ δὲ τῆς θαλάσσης· “οἶχεται εἰς ἄλα δῖαν” ἡγουν τὴν μεγάλην. ἄλκαρ ἀλέξημα· “οὐκ ἔτι διογενὲς Πατρόκλεις ἄλκαρ Ἀχαιῶν ἔσσεται.” ἀλεξάνεμον τὴν ἀπαλεξούσαν τὸν ἄνεμον· “ἐσθῆτ’ ἀλεξάνεμον μάλα πυκινὴν” ἐν τῇ Ξ Ὀδυσσεΐας. ἀλλογνῶτων ξένων· “ἀλλογνῶτων ἐνὶ δήμῳ.” ἀλλοπρόσαλλον ἄλλοτε ἄλλῳ φίλον· “μή τί μοι ἀλλοπρόσαλλε παρεζόμενος.” ἀλεωρὴ φυλακὴ καὶ ἀσφάλεια, οἷον ἔκφευξις. ἀλιάεες οἱ διὰ τῆς θαλάσσης πνέοντες· “φαίνονθ’ ἀλιέες, οἳ ῥά τε νηῶν πομπῆς γίνονται.” ἀλλοθρόους βαρβάρους· “εἰς ἀλλοθρόους ἀνθρώπους, ἐς Τεμέσην μετὰ χαλκόν.” ἀλέντες συστραφέντες, συγκλεισθέντες. καὶ ἀλείς ἀντὶ τοῦ συστραφεῖς. ἀλιτήμων ἀμαρτωλός· “οὔτε γάρ ἐστ’ ἄφρων οὔτ’ ἄσκοπος οὔτ’ ἀλιτήμων.” ἀλίτην τὸν εἰς αὐτὸν ἀλίτοντα, τουτέστιν ἀμαρτάνοντα. ἄλαστον χαλεπόν, ἀνεπίληστον. ἀλεγεινοί οἱ δυσχερεῖς· “οἱ δ’ ἀλεγεινοὶ ἀνδράσι γε θνητοῖσι.” ἀλεγύνειν φροντίζειν· “οὐκ ἀλέγω, ὡς εἴ με γυνὴ βάλοι.” ἀλαλύκτημα τεθορύβημα, πλανῶμαι, ἀπὸ τοῦ ἀλᾶσθαι τῇ διανοίᾳ· “οὐδέ μοι ἦτορ ἔμπεδον, ἀλαλύκτημα· κραδίη δέ μοι ἔξωθεν στηθέων ἐκθρόσκει.” ἀλυσκάζων ἐκκλίνων. ^[30]

23 ἀλαστήσας δεινοπαθήσας, χαλεπήνας, στενάξας. ἄλαστα γὰρ τὰ χαλεπά, διὰ τὴν χαλεπότητα ἀνεπίληστα ὄντα. ἀλφίτου ἀκτὴν περιφραστικῶς αὐτὸ τὸ ἄλφιτον, ἀπὸ τοῦ κατάγνυσθαι τὴν κριθήν. σημαίνει δὲ τὸ βέλτιστον καὶ μᾶλλον ἀπολύσιμον τῆς κριθῆς. ἀλίπλοα τὰ ἐπιπλέοντα τῇ θαλάσσῃ· “ἀλίπλοα τείχεα θείη.” ἄλειςον ποτηρίου γένος τετορνευμένου, κατ’ ἀπόφασιν τῆς λειότητος. ἀλιμυρήντα εἰς τὴν θάλασσαν ῥέοντα. ἀλαπαδνότεροι εὐεκπορθητότεροι· ἀλαπάξαι γὰρ καὶ ἐξαλαπάξαι ἀντὶ τοῦ ἐκκενῶσαι καὶ ἐκπορθῆσαι, καὶ ἀλαπαδνός ὁ ἀσθενής. ἀλεείνων ἐκκλίνων καὶ φυλασσόμενος· “κῆρ ἀλεείνων.” ἀλοιφῇ λίπει· “ἐν δὲ συδὸς σιάλοιο ῥάχιν τεθαλυῖαν ἀλοιφῇ.” καὶ ἐπὶ τοῦ ἐλαίου· “ἀπονίψασθαι καὶ ἐπιχρεῖσασθαι ἀλοιφῇ.” ἀλωή ἐπὶ μὲν τῆς ἀμπελοφύτου· “πάντη οἱ κατὰ γουνὸν ἀλωῆς οἶνοπέδοιο,” ἐπὶ δὲ τῆς ἄλλω· “ὡς δ’ ἄνεμος ἄχνας φορέει ἱερὰς κατ’ ἀλώας.” ἀλύσσοντες δυσφοροῦντες καὶ λύσιν μὴ εὐρίσκοντες καὶ ἐμμανεῖς. βέλτιον δὲ ἀποδιδόναι ἄγαν λυσσῶντες. ἀλιῶσαι μάταιον ἡγήσασθαι· “οὔτε

παρεξελθεῖν ἄλλον θεὸν οὐθ' ἀλιῶσαι.” ἄλλοειδέα ἄλλοφανῇ “τοῦνεκ' ἄρ ἄλλοειδέα φαινέσκετο.” ἀλδαίνει αὖξει, ἀπὸ τῆς ἄλσεως, οὗ τὸν παρωχημένον ἦλδανε. ἀλύων ἀνιώμενος, εἴη δ' ἂν μᾶλλον λύσιν μὴ δυνάμενος τοῦ παρεστῶτος κακοῦ λαβεῖν. ὅτε δὲ τὸ ἀλύειν κατ' ἀντίφρασιν τὸ χαίρειν σημαίνει· “ἢ ἀλύεις ὅτι Ἴτρον ἐνίκησας τὸν ἀλίτην.” ἀλύσκανε ἐξέκλινε· “Τερπιάδης δέ τ' αἰοιδὸς ἀλύσκανε κῆρα μέλαιναν.” ἀλιπόρφυρα ἀλουργῇ· “ἀλιπόρφυρα, θαῦμα ἰδέσθαι.” ἀλφηστῆσι ἐντίμοις λέγει δὲ βασιλεῦσιν. οὕτως Ἡλιοδωρος. ἀλφεσίβοιαι ἀλφαίνουσai βόας, τουτέστιν ἀναλαμβάνουσai· οἱ γὰρ γαμοῦντες ἐδίδοσαν ταῖς γαμουμέναις βόας καὶ τὰ ὅμοια, μήπω νομίσματος εὐρημένον· “ἔνθα μὲν ἡΐθεος καὶ παρθένοι ἀλφεσίβοιαι.

[30]

24 ” ἀλεγύνετε ἀλέγειν ποιεῖτε· “ἀλεγύνετε δαῖτας.” ἀλκί ἀλκῇ· “ἀλκί πεποιθώς,” ἀπὸ ὀρθῆς τῆς ἄλξ. ὡς σὰρξ σαρκί, ἀλκί. ἀλίαςτος ἀνέγκλιστος· “πόλεμος δ' ἀλίαςτος ὄρωρεν.” ἄλλοφρονέων ἄλλοῖα διανοούμενος· “ἄλλοφρονέων, κακὰ δ' ὅσσετο θυμός.” ἀλῆτις· “χερνήτις ἀλῆτις ἢ τε σταθμὸν ἔχουσα καὶ εἰρίον ἀμφὶς ἀνέλκει.” ἀλῆτις οἶον δικαία παραλαμβάνειν τὸν σταθμὸν καὶ παραδιδόναι. ἀλίφατι ἀλείμματι, ἐλαίῳ. ἀλλότριος πολέμιος· “αὐτίκ' ἔπειτ' ἀπ' ἐμεῖο κάρη τάμοι ἀλλότριος φώς.” ἀλήϊος ἀκτῆμων· “οὐ κεν ἀλήϊος εἴη ἀνήρ.” ἄλλοδαπῶ ξένῳ. ἄλις ἀθρόως, ἱκανῶς. Ἀλύβαντος πόλεως ὄνομα· ἔστι δὲ Ἰταλίας. “εἰμὶ μὲν ἐξ Ἀλύβαντος, ὅθι κλυτὰ δώματα.” Ἀλυβὴ πόλις Τρωάδος· “τηλόθεν ἐξ Ἀλυβῆς.” Ἀλόπη πόλις ἐν Ἀργεὶ τῷ Πελασγικῷ. ἀμείβεσθαι ἐπὶ μὲν τοῦ λόγον ἀνταποδιδόναι· “ἀμείβετο φώνησέν τε,” ἐπὶ δὲ τοῦ κατὰ μέρος “οἱ μὲν ἀμειβόμενοι φυλακὰς ἔχον,” ἐπὶ δὲ τοῦ ἐναλλάσσειν “ὃς πρὸς Τυδεΐδην Διομήδεα τεύχε' ἄμειβεν.” ἄμμε Αἰολικῶς ἀντὶ τοῦ ἡμᾶς· “Ἀτρεΐδῃ, νῦν ἄμμε παλιμπλαχθέντας οἶω.” τὸ δὲ σὺν τῷ ς ἄμμες ἡμεῖς· “τὸ μὲν ἄμμες εἴσκομεν.” τὸ δὲ ἄμμι ἡμῖν. ἀμαρτῇ ἄμα, ὁμοῦ· “ὁ δ' ἀμαρτῇ δοῦρασιν ἀμφίς,” ἀμφικτίονες περίοικοι. ἄμβροτοι θεοὶ ἀθάνατοι. ἄμερσεν ἐστέρησεν, ἄμοιρον ἐποίησεν· “ὀφθαλμῶν μὲν ἄμερσε, δίδου δ' ἡδεῖαν αἰοιδῆν.” ἀμβροσίη τὸ τῶν θεῶν βρῶμα· “τῇ δὲ παρ' ἀμβροσίην δμῳαὶ καὶ νέκταρ ἔθικαν.” [30]

25 ” ὅτε δὲ τὴν θεῖαν· “ἀμβροσίην διὰ νύκτα.” καὶ ἀμβρόσια οὐδετέρως. ἄμυδις ἄμα, ὁμοῦ· “ἄμυδις δέ τε κῦμα κελαινὸν κορθύεται.” ἄμπυξ ὁ ἀναδεσμός τῶν τριχῶν, ἀπὸ τοῦ εἰς τὰ ἄνω πεπυκνῶσθαι. “χρυσάμπυκας ἵππους” φησὶν. ὅταν δὲ λέγῃ “ἄμπυκα κεκρύφαλόν τε,” κόσμον τινὰ ἔοικε περὶ τὴν κεφαλὴν σημαίνειν, οὐ μὲν ἀπέχοντα τῆς περὶ τὰς τρίχας συλλήψεως. ἀμφίθετον οἶον καὶ ἐπὶ στόμα δυναμένην τίθεσθαι καὶ ἐπὶ τὸν πυθμένα· “ἀμφίθετον φιάλην, τὴν Νέστορι δῶκεν Ἀχιλλεύς,” ἀμείλικτον πικρὰν καὶ οὐ προσηνῇ· “ἀμείλικτον δ' ὅπ' ἄκουσεν.” ἀμύμων ἀμώμητος. ὅταν δὲ εἴπῃ “μνήσατο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀμύμονος Αἰγίσθοιο,” οὐ τοῦ καθόλου ἀμωμήτου, ἀλλὰ πρὸ τοῦ ἔργου τῆς μοιχείας. πρότερον γοῦν ἐπιφέρει “φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθῇσι.” ἀμαιομάχην ἀπροσμάχητον, μεγάλην· “ἴστον ἀμαιομάχον” ἀντὶ τοῦ μέγαν. ἀμφικύπελλον ἀμφίκυρτον, οἶον περικεκυφωμένον, ὅπερ ἴσον τῷ κεκυρτωμένον. οἱ δὲ ποτηρίου εἶδος. ἀμέγαρτε ᾧ οὐκ ἂν τις μεγῆρειεν, ὃ ἐστὶ φθονήσειεν, ζηλώσειεν. οἶον ἀμέγαρτε ἀφθόνητε. καὶ “πόνον ἀμέγαρτον ὄφελλεν,” οἶον ἔργον ἀφθόνητον, ὃ οὐκ ἂν τις ζηλώσειεν διὰ χαλεπότητα. ἀμάρη ἡ ὑδρορρόη· “χερσὶ μάκελλαν ἔχων, ἀμάρης ἐξαίχματα βάλλων.” ὁ δ' Ἀπίων ὁμοῦ καὶ ὁμοίως καὶ ἄμα καὶ ὁμαλῶς ῥέουσα. ἄμοτον ἀπλήρωτον· “τοῦ δ' ἄμοτον μεμάσαι θεοί.” ἄμνιον ἀγγεῖον τι εἰς ὃ δέχονται τοῦ σφαττομένου ἱερείου τὸ αἷμα. ἢ οἶον ἀμένιον, τὸ κατὰ στέρησιν τοῦ μένους. ἀμαρτοεπής ὁ ἀμαρτάνων ἐν τῷ λέγειν. ἀμαυρόν τὸ μὴ φαινόμενον· περισσὸν δὲ ἔχει τὸ προηγούμενον α· ἀμφελάχαινε περιέσκαπτε, περιώρυσσεν· “ἦτοι ὁ μὲν κατ' ἔχων κεφαλὴν φυτὸν ἀμφελάχαινε.” καὶ τὸ λάχανον ἀπὸ τούτου περιέσκαπτε γὰρ τὴν περὶ αὐτὸ γῆν, καὶ κούφη γίνεται πρὸς αὕξησιν τοῦ φυομένου. ἀμφιελίσσας ἐπιθετικῶς τὰς ἐξ ἑκατέρου μέρους ἐλαυνομένας ναῦς· ἐλιγμῷ γὰρ τι παραπλήσιον ποιοῦσιν οἱ ἐλαύνοντες. [30]

- 26 ἀμφιέποντες περὶ τὸ ἔργον πονούμενοι, οἷον ἐνεργοῦντες· “εἰνάετες γάρ σφιν κακὰ ῥάπτομεν ἀμφιέποντες,” ἀμφαφώνοντα διὰ χειρὸς ἔχοντα, ψηλαφώντα. ἐπὶ μὲν τοῦ τὰ ὅπλα ψηλαφώντος Ἀλεξάνδρου ἐν τῇ Ζ Ἰλιάδος χωρὶς τῆς ἀμφὶ προθέσεως “ἀσπίδα καὶ θώρηκα καὶ ἀγκύλα τόξ’ ἀφώοντα,” σὺν δὲ τῇ προθέσει “καὶ κ’ ἀλαός τοι ξεῖνε διακρίνειε τὸ σῆμα ἀμφαφών.” ἀμφιστρεφές ἀλλήλαις περιπεπλεγμέναι· “κεφαλαὶ δέ οἱ ἦσαν τρεῖς ἀμφιστρεφές.” ἀμιτροχίτωνας ἀζώστους· “Σαρπηδὼν ἴδ’ ἀμιτροχίτωνας ἐταίρους.” ἀμφιγυθείς ἀμφοτέρα τὰ γυῖα χωλὰ ἔχων, ἀμφοτερόχωλος. ἀμφιπέληται περιγένηται καὶ συντελεσθείη· “ἦ τις ἀκουόντεσσι νεωτάτῃ ἀμφιπέληται.” ἀμαλδῦναι ἀφανίσαι· “τεῖχος ἀμαλδῦναι ποταμῶν μένος εἰσαγαγόντες.” ἄμεναι πληρωθῆναι· “χροὸς ἄμεναι ἀνδρομέοιο.” ἀμφὶ πελέκκῳ· τὸν στειλειὸν λέγει τῆς ἀξίνης πέλεκκον. ἀπὸ τοῦ πελέκεως πέλεκκον. “καλὴν ἐλατίνῳ ἀμφὶ πελέκκῳ.” ἀμφιθαλής ὁ ἐπ’ ἀμφοτέροις τοῖς γονεῦσι θάλλων, ἢ ἐφ’ ᾧ ἀμφοτέροι οἱ γονεῖς θάλλουσιν. ἀμφικάρη ἀμφικέφαλα, ἀμφοτέρωθεν τὰς κεφαλὰς ἔχοντα· “πολλὰ σοι ἀμφικάρη σφέλλ’ ἀνδρῶν ἐκ παλαμάων.” λέγει δὲ τὰ ὑποπόδια. ἀμφιδρυφῆς περιενεσυγμένη· “τοῦ δὲ καὶ ἀμφιδρυφῆς ἄλοχος.” ἀμβλήδην οἷον ἀναβολάδην, ἀπὸ προοιμίου· “ἀμβλήδην γοόωσα μετὰ δμῶσιν ἔειπεν.” ἀμφιρεφέα ἐκατέρωθεν ἐστεγασμένην πώματι καὶ πυθμένι, οἷα εἰσὶν αἱ Κρητικαὶ φαρέτραι. ἀμφίχυτον περικεχωσμένον ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, ὥστε προβάσεις ἔχειν· “τεῖχος ἐς ἀμφίχυτον Ἡρακλῆος θείοιο.” ἀμφίπολος ἡ περὶ τὴν δέσποιναν πολουμένη θεράπαινα, ὅπερ ἐστὶν ἀναστρεφόμενη. ^[30]
- 27 ἀμενήνωσεν ἀσθενῇ ἐποίησεν, κατὰ στέρησιν τοῦ μένους, ὅ ἐστι τῆς ἰσχύος· “ἀμενήνωσεν δέ οἱ αἰχμήν.” καὶ ἀμενηνός ὁ ἀσθενής· “ἦ κεν ζῶς ἀμενηνὸς ἔα χαλκοῖο τυπῆσι.” ἄμβατος εὐεπίβατος· “ἄμβατός ἐστι πόλις.” ἀμαξιτός ἀμάξαις διαπορευτὴ ὁδός. ἀμφιχυθείς περιχυθείς, περιπλακείς. ἀμφαδὸν φανερώς· “κτείνας ἢ δόλῳ ἢ ἀμφαδόν.” ἄμαθος ἡ σποδιά, ἄμμος· “τύχε γὰρ ἀμάθοιο βαθείης.” ἀμαθύνει ἄμαθον ποιεῖ, τουτέστι κονιορτὸν ἀποτελεῖ, ἀπὸ τοῦ ἄμαθον εἶναι ἀνεπίγνωστον τῇ ποσότητι. ἀμοιβαδὶς ἐναλλάξ, ἀνὰ μέρος· “ἀμοιβαδὶς δ’ ἐδίκαζον.” ἀμιχθαλόεσσαν ἀπροσόρμιστον ἐκ θαλάσσης, ἣ οὐ δυνατόν ἐκ τῆς ἀλὸς ἐπιμίσγεσθαι· δυσόρμιστος γάρ. “ἐς Σάμον ἔς τ’ Ἴμβρον καὶ Λῆμνον ἀμιχθαλόεσσαν.” ἔνιοι δὲ τὴν ὀμιχλώδη. Ἀμφιγένεια πόλις τῆς Πύλου. ἀμάς Δωρικῶς ἡμετέρας· “σασσέμεναι νῆας ἀμάς.” ἀμφίβασιν ἡ περὶ τοῦ νεκροῦ μάχη· περιβάντες γὰρ τὸν νεκρὸν ἀγωνίζονται περὶ τοῦ σώματος, μὴ σκυλευθῇ· “δεῖσε δ’ ὄγ’ ἀμφίβασιν κρατερῶν Τρώων ἀγερῶχων.” καὶ μεταφορικῶς “ὅς Χρῦση ἀμφιβέβηκας,” περιβέβηκας καταστρέφει δ’ εἰς τὸ ὑπερμαχεῖς. ἀπὸ τῶν ἀλόγων ζώων τὸ πλεόν ἢ μεταφορά, καὶ μάλιστα ἀπὸ τῶν κυνῶν· “ὥς δὲ κύων ἀμαλῆσι περὶ σκυλάκεσσι βεβῶσα ἄνδρ’ ἀγνοήσας’ ὑλάει.” καὶ περὶ Μενελάου ὑπερμαχοῦντος τοῦ σώματος Πατρόκλου· “ἀμφὶ δ’ ἄρ αὐτῷ βαῖν’ ὅς τις περὶ πόρτακι μήτηρ.” ἀμοιβοὶ οἱ ἐκ διαδοχῆς ἦκοντες σύμμαχοι· “οἱ ῥ’ ἐξ Ἀσκανίης ἐριβώλακος ἦλθον ἀμοιβοὶ ἡοῖ τῇ προτέρῃ.” ἄδηλον δὲ εἰ μετὰ τὸ τοὺς προτέρους ἀνηρῆσθαι ἐπῆλθον ἄλλοι. ἀμφίδυμοι διπλοῖ, ἐξ ἐκατέρου μέρους εἴσπλους ἔχοντες· “λιμένες δ’ ἔνι ναύλοχοι καὶ ἀμφίδυμοι.” ἀματροχόωντα μὴ δυνάμενον ὁμοῦ συνεκτρέχειν. ἀματροχίας τὰς συνεμπτώσεις τῶν τροχῶν· “ἀματροχίας ἀλεείνων.” ^[30]
- 28 ” ἄμφωτον ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν ὦτα ἔχοντα. ἀμφιλύκη σκοτία, ἡ μήπω δὲ φῶς· “ἦμος δ’ οὐτ’ ἄρ πω ἠώς, ἔτι δ’ ἀμφιλύκη νύξ.” καὶ ἔστιν οἷον ἀμφιλύγη· λύγαιον γὰρ τὸ σκοτεινόν. ἀμφιβρότη ἡ περὶ ὅλον τὸν ἄνθρωπον ἀσπίς. ἀμύξει καταξύσει. Ἀμύκλαι πόλις τῆς Λακωνικῆς· “οἱ δ’ Ἀμύκλας εἶχον.” ἄμφηκες τὸ ἐξ ἐκατέρου μέρους ἠκονημένον. ἀμφιγύοισιν τοῖς ἐξ ἐκατέρου μέρους γυῶσαι δυναμένοις, οἷον βλάψαι. ἔνιοι δὲ τοῖς διὰ χειρὸς δυναμένοις· “καὶ ξίφεσιν μεγάλοις καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισι.” ἀμφιδεδίνηται κύκλῳ περίκειται· “κολεὸν δὲ νεοπρίστου ἀμφιδεδίνηται.” ἀμόθεν ἀπὸ τινος μέρους. ὅθεν καὶ τὸ μηδαμῶς κατὰ μηδένα τρόπον. “τὸν ἀμόθεν γε θεὰ θύγατερ Διός.” ἀμαλήν ἀπαλήν, νέαν· “ἀρπάζων ἢ ἄρν’ ἀμαλήν ἢ

πτῶκα λαγών.” πρόμαλος δὲ ἡ προηυξημένη. ἀμοιβὰς ἡ ἐκ διαδοχῆς ἐναλλασσομένη ἐσθής· “πυκνὴν καὶ μεγάλην, ἥ οἱ παρακέκλετ’ ἀμοιβὰς.” καὶ ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἐννοίας τὸ “εἶματ’ ἐξημοιβά, λοετρὰ θερμὰ καὶ εὐναί.” ἀμολγῶ ἦτοι ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ ἐν ἣ ἀμέλγουσιν, ἢ ἐν ἣ τις οὐ μολίσκει, ἴν’ ἣ ἀμολγῶ κατὰ παρένθεσιν τοῦγ· “ἐν νυκτὸς ἀμολγῶ.” οἶον τὸ μεσονύκτιον. ἀμήχανε ἀπροσμήχανε· ἀμήχανε, σὸς δόλος, Ἥρη.” ἀμφιάλω τῇ πανταχόθεν περιεχομένη θαλάσῃ· ἐπίθετον δ’ ἐστὶ πάσης νήσου. ἄμερδεν ἡμαύρου· “ὅσσε δ’ ἄμερδεν αὐγὴ χαλκείη.” ἀμφιπολεύεις περιέπεις· “κεῖνός γ’ ἐλθὼν τὸν ἐμὸν βίον ἀμφιπολεύει.” ἀμφαδίην ἀναφανδόν, φανερώς· “ἦε καὶ ἀμφαδίην, ἐπεὶ οὐτίνα.” ἀμφίρηστον τὸν ἐπ’ ἀμφοτέρα ἐξισωθῆναι δυνάμενον. ἀμφιρῦτῃ περιεομένη· “νήσω ἐν ἀμφιρῦτῃ χαλεποὶ δέ μιν.” ἀμφὶς ποτὲ μὲν ἀντὶ τῆς περὶ, οἶον “αἱ δ’ οἶαι Διὸς ἀμφὶς Ἀθηναίῃ τε καὶ Ἥρῃ” ὅτε δὲ ἀντὶ τοῦ χωρὶς, ὡς τὸ “οὐ γὰρ ἔτ’ ἀμφὶς ὁδοῦ δραμέτην. ^[30]

29 ” ἀμαλλοδετῆρες οἱ τὰς ἀμάλλας τῶν ἀσταχύων δεσμεύοντες. ἀμύντορας βοηθοὺς· “ἢ τινὰς ἐκ Πύλου ἄξει ἀμύντορας.” ἄμφω ἀμφοτέροι ἢ ἀμφοτέρους. ἀμφεκάλυπεν περιέσχεν. ἀμφασίη ἀφασία, ἀφωνία. ἄμμορον ποτὲ μὲν κακόμορον, “ἄμμορος ἢ τάχα χήρη σεῦ ἔσομαι” ποτὲ δὲ ἄμοιρος, ἀμέτοχος, “οἷη δὲ ἄμμορός ἐστι λοετρῶν Ὡκεανοῖο.” λέγει δὲ καὶ ἐπὶ τῆς ἄρκτου. τοῦτο δὲ εἶρηκεν μὴ γινώσκων ὅτι καὶ ἄλλα οὐ δύναται ἢ πρὸς τὰ προειρημένα τὴν σύγκρισιν ποιεῖται. ὁ δὲ Ἡλιόδωρός φησι βέλτιον λέγειν ὅτι ἡγνόει. ὁ δὲ Κράτης οὕτως ἀναγινώσκει “ἢ τ’ αὐτοῦ στρέφεται καὶ τ’ Ὡρίωνα δοκεύει,” μέχρι τούτου καταλέγων· “ἢ δ’ ἄμμορός ἐστι λοετρῶν Ὡκεανοῖο,” ἵνα τὸ συμβεβηκὸς αὐτῇ καὶ ἐτέροις τῶν ἄστρον ἀκούηται. ἀμφήλυθε περιῆλθεν· “ὥστε με κουράων ἀμφήλυθε θῆλος αὐτμή.” ἀμφὶς ἔχοιεν χωρὶς ἔχοιεν, περιέχοιεν· “δεσμοὶ μὲν τρεῖς τόσον ἀπείρονες ἀμφὶς ἔχουσιν.” ἀμφιφορεῦσιν ἀμφορεῦσιν. ἀμῆσάμενος συναγαγών, ἐν τῇ Ἰ Ὀδυσσεΐας. ἀμηχανίη ἀπορία· “ἀμηχανίη δ’ ἔχε θυμόν.” ἀμαρτήσεσθαι διαμαρτεῖν· “ἀμαρτήσεσθαι ὁπωπῆς.” ἀμφιμέμυκεν περιίχει· “δάπεδον δ’ ἅπαν ἀμφιμέμυκεν.” ἀμφοτέρωθεν ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν. Ἀμφιτρίτῃ ἡ θάλασσα· “ἀγάστονος Ἀμφιτρίτῃ.” ἀμφαγαπαζόμενος περισσῶς ἀγαπώμενος. ἀμοιβήν ἔκτισιν· “εἰ δέ μοι οὐ τίσουσι βοῶν ἐπιεικέ’ ἀμοιβήν.” ἀμφοῦδας περὶ τὸ οὔδας τὸ ἔδαφος· “ἢ πρὸς γῆν ἐλάσειε κάρη ἀμφοῦδας ἐρείδας.” Ἀμνισσ ὦ . Ἀμνισσὸς τόπος καὶ ποταμὸς τῆς Κρήτης. ἀμήχανοι μηχανὴν οὐκ ἔχοντες οὐδὲ βοήθειαν. ἀμενηνῶν ἀψύχων· “δοιαὶ γάρ τε πύλαι ἀμενηνῶν εἰσὶν ὀνείρων. ^[30]

30 ” ἀμμορίην τὴν κακὴν μοῖραν· “μοῖράν τ’ ἀμμορίην τε.” ἀμφιμάσασθε καθάρατε, περιψήσατε· “τραπέζας ἀμφιμάσασθε καθήρατε δὲ κρατῆρας.” ἀμαρτήσαντες συντυχόντες, συναντήσαντες· “βουκόλος ἡδὲ συφορβὸς ἀμαρτήσαντες ἅμ’ ἄμφω.” ἀμήσαντες ἀποτεμόντες· “ῥίνας τ’ ἀμήσαντες.” ἀμέρδῃ στερίσκει, ἐν τῇ Φ τῆς Ὀδυσσεΐας. ἀμφέθετο περιέθετο, πρὸς τὴν μάχην παρεσκευάσθη ὁ Τηλέμαχος· “ἢ καὶ ἐπ’ ὀφρύσι νεῦσεν, ὁ δ’ ἀμφέθετο ξίφος ὀξύ.” ἀμφέξεσα περιέξεσα· “κορμὸν δὲ ῥίζης ποταμὸν ἀμφέξεσα χαλκῶ.” ἄμπνυτο ἀνέπνευσεν· “αὐτὰρ ἐπεὶ ἄμπνυτο.” ἀνά κυρίως μὲν ἡ πρόθεσις ἐν τούτοις, “ἄφρῳ μορμύροντα ἰδὼν ἀνά τ’ ἔδραμ’ ὀπίσω.” ἀντὶ δὲ τῆς κατὰ “νοῦσον ἀνά στρατὸν ὥρσε κακὴν,” ἀντὶ δὲ τῆς ἐπὶ “ὥς ὁ μὲν ἀτρέμας εὔδε πατὴρ ἀνὰ Γαργάρῳ ἄκρῳ.” ἀνά ἀντὶ μὲν τοῦ ἄναξ “Ζεῦ ἄνα Δωδωναῖε Πελασγικέ,” ἀντὶ δὲ τοῦ ἀνάστηθι “ἄλλ’ ἄνα, μηκέτι κείσο, σέβας δέ σε θυμὸς ἰκέσθω.” ἡ δὲ πρόθεσις κατὰ ἀναστροφήν· “γινώσκω γὰρ Ἀρηά μάχην ἄνα κοιρανέοντα.” ἄναξ ὅτε μὲν βασιλεύς, “Ἀτρείδης τε ἄναξ ἀνδρῶν.” εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ὑπεράνω εἶναι τῶν ὑποτεταγμένων. εἴρηται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ οἰκοδεσπότη. ἀναρρῶγας μεγάροι ο . ἐν τῇ Χ τῆς Ὀδυσσεΐας λέγεται οὕτως, ῥῶγας τοῦ μεγάρου, κατὰ τὸ πληθυντικόν. οἱ δὲ τὰς ἀναβάσεις, ἀπὸ τοῦ διεστάναι. ἄλλοι δὲ τὰς θυρίδας. οἱ δὲ ἀναρρῶγας ἀντὶ τοῦ ἀνὰ τοὺς στενοὺς τόπους. ἀνθερεῶν ὁ ὑπὸ τὸ γένειον τόπος, ἀφ’ οὗ ἄρχεται ἀνθεῖν τὸ γένειον. ἀνώρουσεν ἀνώρμησεν, ἀνεπήδησεν· “ἡέλιος δ’ ἀνώρουσεν λιπὼν περικαλλέα λίμνην.” καταστρέφει δὲ εἰς τὸ ἀνέτειλεν. ἄντυξ ἐπὶ μὲν τῆς ἀνωτάτῳ περιφερείας

τοῦ ἄρματος “ἐντέταται, δοιαὶ δὲ περὶδρομοὶ ἄντυγές εἰσιν,” ἐπὶ δὲ τῆς κάτωθεν περιφερείας τῆς ἀσπίδος “ἄντυξ ἢ πυμάτη θέεν ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης.” [30]

31 ” εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἄνω τοῦ ὅλου τετύχθαι, ὃ ἐστὶ κατεσκευάσθαι. ὁ δὲ Ἀπίων φησὶν, οὕτως ὠνομάσθη ἀπὸ τοῦ ἀπέχεσθαι τῆς ὅλης κατασκευῆς. [ἀπὸ τοῦ ἄνω τετύχθαι]. ἀναμάξεις ἐναποψήσῃ: “πάντως, θαρσαλέη κύον ἀδδές, οὐτὶ με λήθεις ἔρδουσα μέγα ἔργον, ὃ σὴ κεφαλῇ ἀναμάξεις.” ἀντὶ ἰ. δηλοῖ μὲν κυρίως τὴν πρόθεσιν, ὡς καὶ ἡμεῖς τίθεμεν, καὶ ὡς Ἀρίσταρχος ἀναγινώσκει τοῦτον δὲ τὸν στίχον “Τρώων ἀνθ’ ἑκατόν τε διηκοσίων τε ἕκαστος.” τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἴσου, οἷον “ἀντὶ τοῖ εἰμ’ ἰκέταο διοτρεφὲς αἰδοίοιο” ἀντὶ τοῦ ἴσου εἰμὶ ἰκέτῃ σου, καὶ “ἀντιθέω Ὀδυσσῆϊ” τῷ ἰσοθέω. ἐπὶ δὲ τοῦ Κύκλωπος, ὅτε φησὶν “ἀντίθεον Πολύφημον,” θέλουσιν ἀκούειν ἔνιοι τὸν ἐναντιούμενον τοῖς θεοῖς οὗτος γὰρ ἐστὶν ὁ λέγων “οὐ γὰρ Κύκλωπες Διὸς μεγάλου ἀλέγουσιν.” τὰς δὲ ἀντιανείρας Ἀμαζόννας ὁ μὲν Ἀρίσταρχος ἰσάνδρους, ἔνιοι δὲ τὰς ἀντιαζούσας, οἷον ἐναντιουμένας, ἀνδράσι· πολεμικαὶ γάρ. ἀνώγειν κελεύειν. κυρίως δὲ ἀνακτος ἐπίταξις. ἀντιτορήσας διατρήσας, διορύξας “πυκινὸν δόμον ἀντιτορήσας.” ἀνεμοτρεφές. τὰ ἐν τοῖς εὐνέμοις τρεφόμενα δένδρεα εὐτονα καὶ χρήσιμά φασι γίνεσθαι· ὅταν οὖν λέγῃ “ἀνεμοτρεφὲς ἔγχος,” ἐπὶ τὴν τοῦ δένδρου ἀρετὴν ἀναφέρει [εἰς] τὸ ἀφηρημένον ἐκ τούτου δόρυ. ἔνιοι δὲ ἀντὶ τοῦ π παρειλήφθαι φασὶ τὸ φ, ὡς εἶναι ἀνεμοτρεπὲς τὸ διὰ κουφότητα τῷ ἀνέμῳ τρεπόμενον. βέλτιον δὲ ἀκούειν διὰ τοῦ φ. ἀνεχάζετο ἀνεχώρει. “Πάτροκλος ἀνεχάζετο πολλὸν ὀπίσω.” ἄντεσθαι ποτὲ μὲν λιτανεύειν, ποτὲ δ’ ἐξ ἐναντίας παραγίνεσθαι. “ἄντεσθ’ ἐν πολέμῳ ὡς ἐσσυμένως ἐμάχοντο.” ἀντιβολῆσαι συναντῆσαι, συντυχεῖν. καὶ ἔστιν οἷον ἀντιμολῆσαι, ἀντιμολεῖν, ὃ ἐστὶ παραγίνεσθαι. “ἢ θήν ς’ ἐξανύω γε καὶ ὕστερον ἀντιβολῆσαι.” ἀναίνομαι ἀπαρνοῦμαι, ἀπολέγομαι. “τῶν δ’ ἄλλων οὐ πέρ τιν’ ἀναίνομαι.” [30]

32 ” ἀνώϊστον ἀνυπονόητον. “ἀνώϊστον κακὸν ἤλυθε δῖος Ὀρέστης.” ὃ οὐκ ἂν τις οἰηθείη γενέσθαι. “τῷ δ’ ἄρ ἀνώϊστον κακὸν ἤλυθε δῖος Ὀρέστης.” ἀντικρὺ διαμπὰξ καὶ οἷον διόλου. “ἀντικρὺ δ’ ἀπαλοῖο δι’ αὐχένος ἤλυθ’ ἀκωκή” καὶ “ἀντικρὺ κατὰ κύστιν ὑπ’ ὀστέον” καὶ “ἀντικρὺ χρώα τε ῥήξω, σὺν ὀστέ’ ἀράξω.” ὅτε δὲ ψιλῶς ἐξ ἐναντίου. “ἀλλὰ κατ’ ἀντικρὺ τέγεος πέσω.” ἀνάρσιοι πολέμιοι, ἀπὸ τοῦ συνηρμόσθαι τοῖς ἡθεσιν. ἄνεω ἐκπεπληγμένοι, καὶ οἷον ἀνώϊοι, ἄφωνοι δι’ ἔκπληξιν. “τίπτ’ ἄνεω ἐγένεσθε;” ἀνέσαιμι ἀναπεῖσαιμι, ἐποτρύναιμι, προτρεψαίμην. “εἰς εὐνὴν ἀνέσαιμι ὁμοιωθῆναι φιλότῃ.” τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ “οὐδέ κε Τηλέμαχον κεχολωμένον ὦδ’ ἀνίει.” οὐκ ἀναγκαῖόν φησιν ἀπὸ τῆς ἀνίας ἀκούειν, ἀλλὰ μᾶλλον ἀπὸ τοῦ ἀνιέναι. διὸ καὶ δασυντέον, ἵν’ ἢ ἀνιῆσα. διὸ καὶ ἐπιφέρει “ῶ οἴκα δῶρον ποτιδέγμενος” οἱ γὰρ λυποῦντές τινας οὐ λαμβάνουσι δῶρα. εἰ μὲν οὖν ἀπὸ τῆς ἀνίας, ἦν ἂν τὸ ῥῆμα ἀνιῶης. ἔστι γὰρ ἀπὸ τῆς δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων, ἀνιῶ ἀνιᾶς ἀνιᾶ ὡς τιμῶ τιμᾶς τιμᾶ καὶ ἀπατῶ ἀπατᾶς ἀπατᾶ· καθὰ οὖν τὸ εὐκτικὸν τοῦ τιμῶ τιμῶν καὶ ἔτι τοῦ ἀπατῶ ἀπατῶν ἀπατῶς ἀπατῶ, οὕτως ἀνιῶν ἀνιῶς ἀνιῶ. ἔνιοι δὲ φασὶ, δασέως δεῖ ἀναγινώσκειν καὶ μὴ ψιλῶς. ἐκ μὲν τῆς δασυνομένης ἔσται ἐποτρύνους καὶ ἐπιτρίβοις καὶ παρορμῶς, εἰ δὲ ψιλῶς, εἰς ἀνίαν ἄγοις. πῶς δ’ ἂν ὁ εἰς ἀνίαν ἄγων τινὰ δύναιτ’ ἂν παρ’ ἐκείνων λαμβάνειν δῶρα; κατὰ δὲ τὴν Ἥλιοδώρου ἀπόδοσιν ἀρμόζει [ἐπανείης] κάκεῖνο οὕτως εἰρῆσθαι, “ἀλλ’ ἀνίης, ἐπεὶ αὐτὸς ἐγείναιο παῖδ’ αἰδῆλον,” τῆς μεταφορᾶς οὔσης ἀπὸ τῆς ἀνιεμένης τῶν κυνῶν κατὰ τὰς θήρας ἀφέσεως. καὶ τοῦτο τῆς ἀποδόσεως διήκει καὶ ἐπὶ τοῦ Τηλεμάχου λέγεσθαι καὶ ἐπὶ τῆς Ἀθήνης. ἀναβέβρυχε τῶν πεποιημένων κατὰ μίμησιν, οἷον ἀναβέβρυκεν μετὰ τινος ἥχου. “ἀναβέβρυχεν ὕδωρ καλὸν τηλεθάν.” ἀναδέσμην οἱ μὲν διάδημα, οἱ δὲ μίτραν· πλὴν κόσμου εἶδος περὶ τὴν κεφαλὴν. [30]

33 καὶ ἔστι τῶν ἅπαξ εἰρημένων. “ἰδὲ πλεκτὴν ἀναδέσμην.” ἀναβήμενα ἰ. τὸν ἐς Τροίαν πλοῦν ἀνάβασιν λέγει, τὸν δ’ ἐκεῖθεν οὐκέτι. “πρίν γε τὸν ἐς Τροίαν ἀναβήμεναι.” ἀντλῶ τῇ θαλάσῃ.

“ἄντλῳ δ’ ἐνδούπησε πεσών ὡς εἰναλίη κήξ.” ὅτε δὲ κυρίως τὴν ἀντλίαν· “εἰς ἄντλον κατέχυντο.” ἀνδρακάς κατ’ ἄνδρα, ἐπιρρηματικῶς τῷ τύπῳ ὡς ἐν ἐκάστῳ. τῶν ἅπαξ εἰρημένων, ἐν τῇ Ν Ὀδυσσεΐας. ἀνδρακάς δύναται δὲ καὶ ἀνδράδας, οἷον ἀνδράδασις, ἢ κατ’ ἄνδρα μερίς κοινωνίαν γὰρ ἔχει τὸ δ πρὸς τὸ κ, ὡς καὶ τὸ καίειν δαίειν. ἀνιπτόποδες οἱ δι’ ἀγνείαν μὴ προερχόμενοι· “σοὶ ναίους” ὑποφῆται ἀνιπτόποδες χαμαιεῦναι.” ἀνεβάλλετο ἀνεφορμίζετο, προοιμιάζετο. ἀντίθεον τὸν ἰσόθεον. ἐπὶ δὲ τοῦ Κύκλωπος τὸν ἐναντιούμενον τοῖς θεοῖς. ἄνευθε χωρὶς· “ἄνευθε δέ σε μετὰ νῶϊν Ἀργείων παρὰ νηυσὶ κύνες ταχέες κατέδονται.” ἀντιάνειραι ἐπιθετικῶς αἱ Ἀμαζόναι αἱ ἴσανδροι πολεμικαὶ γάρ. ἀνδράγρια σκυῖλα, τὰ ὅπλα τῶν πιπτόντων, τὰ ὑπ’ ἀνδρῶν ἡγρευμένα, οἷον ληφθέντα· “ἀνδράγρι” Ἀχαιῶν ἦρατ’, ἐπεὶ ῥ’ ἔκλινε μάχην κλυτὸς ἐννοσίγαιος.” τῶν ἅπαξ εἰρημένων. ἀνδραχθέσι οὐς καὶ ἀνὴρ βαστάζων βαρυνθείη ἂν ὑπερμεγέθεις ὄντας λίθους· “οἱ δ’ ἀπὸ πετράων ἀνδραχθέσι χερμαδίοισι βάλλον.” ὁ Ἥλιόδωρος μέγα βάρος παρεχόμενα τοῖς ἀνδράσιν, ὁ δὲ Ἀπίων τοῖς ἀνδρὸς βάρος ἔχουσιν. ἢ οἷον ἀνδραχέσιν, κατὰ παρένθεσιν τοῦ θ, ἴν’ ἢ τοῖς ἀνδράσιν ἄχος ποιοῦσιν. ἀνέρριψαν ἀνεβάλοντο· “οἱ δ’ ἅμα πάντες ἀνέρριψαν.” ἀνελοίμην ἀναλάβοιμι καὶ θρέψαιμι· “θητευέμεν, εἴς’ ἀνελοίμην, ἀγροῦ ἐπ’ ἐσχατιῆς.” ἀνεγνάμφθη ἀνεκάμφθη· “ἀνεγνάμφθη δὲ οἱ αἰχμή.” ἀναγκαῖοι πολεμισταὶ κατ’ ἀνάγκην πολεμικοί. λέγει δ’ ἐν τῇ Ω Ὀδυσσεΐας “καὶ πολιοὶ περ ἔοντες ἀναγκαῖοι πολεμισταί.” ἀνεκυμβαλίαζον. ^[30]

34 τῶν πεπονημένων. ἤχουν, ἐπὶ τῇς τῶν ἀρματειῶν δίφρων ἀνατροπῆς γινομένης· “δίφροι δ’ ἀνεκυμβαλίαζον.” ἀνέγναμψαν ἀνέλυσαν· “δεσμὸν μὲν ἀνέγναμψαν θεοὶ αὐτοί.” ἀνέξομαι ἐν ἑμαυτοῦ ἔξω· “ξεῖνος ὁδ’ οὐ γὰρ ἀργὸν ἀνέξομαι ὅς κεν ἐμῆς γε χοίνικος ἄπτηται.” οὕτως φησὶν ὁ Ἥλιόδωρος. μήποτε δὲ κοινότερον εἶρηκεν ὡς ἡμεῖς, ὅτι οὐκ ἀργὸν τὸν ξένον ἀνέξομαι ἔχειν. ἀναΐξαντες ἀνορμήσαντες. τίθησι δὲ τὴν λέξιν καὶ ἐπὶ τοῦ μετὰ προθυμίας ἀνισταμένου· “ὀρθὸς ἀναΐξας.” ἀνείρηψαντο θεοὶ Διὶ οἶνοχοεῦειν· εἶρηται δὲ ἀπὸ τῆς ἔρας ἀναλαμβάνειν. ἀνέβραχε ποιῶς ἐψόφησεν· “ἅντα τιτυσκομένη, τὰ δ’ ἀνέβραχε δαίδαλα πάντα.” ἀντιάσειεν ἐπιτύχοι· “αἶ γὰρ δὴ τοσοῦτον ὀνήσειος ἀντιάσειεν.” ὅταν δὲ λέγῃ “βούλεται ἀντίσας ἡμῖν ἅπο λοιγὸν ἀμῦναι,” βούλεται σημαίνειν ἴλεως καὶ ἀντίος ὀφθεῖς καὶ οὐκ ἀναστραφεῖς. ὅταν δὲ λέγῃ “ἐμὸν λέχος ἀντιόωσαν,” παραγινομένη εἰς τὴν κοίτην, ἀπὸ τοῦ παρακολουθοῦντος. ἀνθεσι μῆλῳ ν, ἀπὸ μέρους, ἀκροδρύων· “καὶ αὐτοῖς ἀνθεσι μῆλων.” ἀνακτορήσῃ ταῖς τοῦ ἀνάκτου, οἷον τοῦ δεσπότου· “δειπνήσας ἅμ’ υἷεσσι ἀνακτορήσιν ἐπέσθω.” ἔνιοι δὲ ταῖς ἡγεμονίαις συνεπακολουθεῖτω. ὁ δὲ Ἀρίσταρχος τοῖς τῶν ἀνακτόρων υἱᾶσι· ὅπερ ἐστὶ βέλτιον. ἀντίθυρον παρὰ τὴν ἀντίαν θύραν· “στῇ δὲ παρ’ ἀντίθυρον κλισίης Ὀδυσσῆϊ φανεῖσα.” ἀναβησάμενοι ἀναβιβάσαντες. ἀνενήκατο ἀνεστέναξεν, οἷον ἀνήνεγκε τὸν στεναγμόν· “μνησάμενος δ’ ἀδινῶς ἀνενήκατο φώνησέν τε.” ἄνεται κατανύεται, καταναλοῦται· “τὰ δὲ πολλὰ κατάνεται.” ἀνεκῆκιν ἀνεπίδα, ἀνεβάλλετο, ἀνεμόλυνεν. ἀνιεμένη ἀνέλκουσα καὶ ἀναχαλῶσα τὸν κόλπον, καὶ τὸν μαστὸν προφέρουσα· “κόλπον ἀνιεμένη, ἐτέρηφι δὲ μαζὸν ἀνέσχεν.” ὅταν δὲ λέγῃ “αἶγας ἀνιεμένους σιάλους τ’ εὔοντας ἐν αὐλῇ,” ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τῶν κατωτάτω μερῶν εἰς τὰ ἄνω ἐκδαίροντας τὰς αἶγας. ^[30]

35 ἀνθεμόεντα ἀναθηματικὸν ἢ διηνηθισμένον ποικίλως. ἀνδροκμήτῳ ἦτοι ὑπ’ ἀνδρῶν μετὰ κακοπαθείας κατεσκευασμένῳ, ἢ ἀνδρὸς κεκμηότος, τουτέστιν τετελευτηκότος· “ἀνδροκμήτῳ ἐπὶ τύμβῳ.” ἀναγνοίη ἀναγνωρίσειεν· “πῶς κέν με ἀναγνοίη τὸν ἔοντα;” ἀνήκεστον ἀνάκεστον, οἷον ἀνίατον, κατὰ στέρησιν τοῦ ἀκεῖσθαι. ἀνήκεστον κακὸν ἐστὶ δεινόν. καὶ “ἴστω τοῦθ’ ὅτι νῶϊν ἀνήκεστος χόλος ἔσται.” ἀνέκραγον ἀνεφώνουν· “ἀλλ’ ἐπεὶ οὖν τὸ πρῶτον ἀνέκραγον, οὐκ ἐπικεύσω.” ἀνέφλυε ἀνέζει. τῶν δὲ πεπονημένων. “ἀνὰ δ’ ἔφλυε καλὰ ῥέεθρα.” ἀναβροχθέντος ἀναποθέντος. ἀνάπυστα ἔκδηλα, ἐξάκουστα. ὁ δὲ Ἥλιόδωρος ἀνάγγελτα. ἀνεμώλια μάταια, ἀνεμώδη, ἀπὸ τοῦ μετὰ τῶν ἀνέμων μολίσκειν, οἷον ἀνεμοφόρητα·

“άνεμώλια γάρ μοι ὀπήδει.” άνεμορμύρεσκε ν . τῶν πεπονημένων ἢ λέξις κατὰ μίμησιν, οἶον άνέξει, άνετάραττεν· “πάσαν άμορμύρεσκε μυκωμένη.” άνεροίβδησεν άνέπιεν· “τρὶς δ’ άναροίβδει.” άναιδής μεταφορικῶς ὁ βίαιος καὶ σκληρός· “λάας άναιδής.” άναμετρήσαιμι διέλθοιμι· “ὄφρ’ ἔτι τὴν ὅλοην άναμετρήσαιμι θάλασσαν.” άνασχόμενος άνατείνας· “κόψεν άνασχόμενος σχίζη δρυός.” άντιφερίζειν ἐξισοῦσθαι. άναλτον απλήρωτον· “βούλεται αἰτίζων βόσκειν ἦν γαστέρ’ άνάλτον.” άναγνούση οἶον άναγγνωρίσασθ· “εἵματ’ άναγνούση.” άνάεδνον άνευ ἔδνων τῶν διδομένων ὑπὸ τῶν μνηστήρων ταῖς μελλούσαις γαμεῖσθαι· “τάων ἦν κ’ ἐθέλῃσι φίλην άνάεδνον άγέσθω.” άνήνορα άνανδρον· “μή μ’ απογυμνωθέντα κακὸν καὶ άνήνορα θείης.” [30]

36 ” άνανύδω άφώνω· “καθέζετ’ ἴσος άνανύδω, θυμὸν ἔδων.” άννεῖται άναφέρεται, άνατέλλει· “ὦ φίλοι, οὐ γάρ τ’ ἴδμεν ὅπη ζόφος οὐδ’ ὅπη ἠώς, οὐδ’ ὅπη ἡέλιος φαεσίμβροτος εἶς ὑπὸ γαῖαν, οὐδ’ ὅπη άννεῖται.” άναγκαίη άνάγκη. άννέφελος· “ἀλλὰ μάλ’ αἶθρη πέπταται άννέφελος.” άναστήσας κατὰ μὲν τὴν ἡμετέραν ἔννοιαν “χειρὸς άναστήσας άγαπήνορα Λαοδάμαντα” ἔστι δὲ καὶ άντὶ τοῦ άνάστατον ποιήσας, “τοὺς μὲν άναστήσειεν, ὃ δ’ Ἀτρείδην έναρίζοι.” άνωῖστί άνυπονοήτως, άνευ τοῦ οἶεσθαι. καὶ άνώϊστον άντὶ τοῦ άνυπονόητον. άναφῆναι ένδειξει τὸν τοιοῦτον· “μή μὲν πρὶν Ὀδυσεῖα μετὰ Τρώεσς’ άναφῆναι.” άνιηρέστερον λυπηρέστερον· ἀπὸ γάρ τοῦ άνιηρόν πίπτει τὸ συγκριτικὸν άνιηρέστερον. άνάψαι προσάψαι· “ἐθέλοι δέ κε μῶμον άνάψαι.” άνέχρησ ι . ἢ μὲν λέξις έν τῇ Τ τῆς Ὀδυσειας, “εὐδικίας άνέχρησι, φέρρησι δὲ γαῖα μέλαινα,” ὃ δὲ Ἀρίσταρχος εὐδικίας άνω ἔχη. σημαίνει δὲ τὸ αὔξοι καὶ μὴ τοῦναντίον καταβάλοι. άνέχεσθα ι . ἢ μὲν λέξις έν τῇ Ρ τῆς Ὀδυσειας, “άνθρώπους άνέχεσθαι ἔχοντα περ ἄλγεα θυμῷ,” δηλοῖ δὲ τὸ αναδέχεσθαι καὶ διαβόσκειν. άνέγνω ἐπέγνω· “οὐ γάρ πῶ τις ἐδὼν γόνον αὐτὸς άνέγνω.” άνιόντος άνερχομένου, άνατέλλοντος· “Ὑπερίονος δ’ άνιόντος.” άντιβολήσειν ἐπιτεύξειεν, έν τῇ Φ τῆς Ὀδυσειας. άνδρομέοιο άνθρωπίνου αίματος. άντιῶν ὑπαντῶν· “άντιῶν ταύρων τε.” άνόπαι α . ἔνιοι μὲν ὄνομα ὀρνέου· καὶ γάρ έν ἄλλοις “φήνη εἰδομένη.” ἔνιοι δὲ άνοπαίως, ὃ ἔστιν άοράτως. τινὲς δὲ άνὰ τὴν ὀπὴν; τὴν θυρίδα· “ὄρνις δ’ ὥς άνόπαια διέπτατο.” άνίαζε ἡνιαῖτο· “ἀλλ’ ὅτε δὴ ῥ’ άνίαζε γέρων.” [30]

37 ” άνάποινος ἄλυτρος. άναμαιμάει άναφέρεται, κατὰ μίμησιν ἤχου. άνδροτῆτα άνδρειότητα. άναπρῆσαι άναφυσῆσαι. ἄξύλω οἱ μὲν ἄξυλίστω, ἐξ ἧς οὐδεὶς ἐξύλισατο, δι’ οὗ τὴν πολύξυλον πάντως ἀκούομεν· οἱ δὲ πολυξύλω, ἐπεὶ τὸ α δηλοῖ καὶ τὸ πολύ, ὥς άχανὲς πέλαγος· οἱ δὲ ὁμοξύλω, ὁμοῦ ἐχούση πεφυκότα καὶ συνηθροισμένα τὰ ξύλα. ἄξαντε δυϊκῶς κατάξαντες οἱ δύο ἵπποι. ἄξετε ἄγετε· “ἄξετε δὲ Πριάμοιο βίην.” ἄξον κάταξον· “ἄξον δὴ ἔγχος Διομήδεος.” ἄξέστω μὴ ἐξεσμένη. ἄλλες ἄθροοι. ἄορτήρ άναφορεύς, ἄοσητήρ βοηθός, ἄορτήρεσσιν άφ’ ὧν ἥρτηται τὰ δόρατα. ἄοιδιάει μετὰ τέρψεως ἄδει. ἄορας γυναῖκας· “αἰτίζων ἀκόλους, οὐκ ἄορας οὐδὲ λέβητας.” ἄολλίσασα συναθροίσασα. ἀπάτερθεν ἄωθεν, χωρὶς. ἀπάλαμνος ἀμήχανος, κατὰ στέρησιν τοῦ παλαμᾶσθαι, ὃ ἔστι μηχανᾶσθαι· παλάμαι γάρ αἱ μηχαναί, ἀπὸ τῶν παλαμῶν αἱ δηλοῦσι τὰς χεῖρας, δι’ ὧν τὰ πλείονα μηχανώμεθα. σημαίνει δὲ καὶ τὸν ἄπειρον· “ὥς δ’ ὅτ’ άνὴρ ἀπάλαμνος.” ἀπατηλὸν παραλογιστικόν. ἀπάφων ἀπατήσων, παραλογίσομαι. ἀπαίνυσθαι ἀφαιρεῖσθαι. ἀπαλθήσεσθον δυϊκῶς, ἥτοι ἀποθεραπεύσωσι· “ἔλκε’ ἀπαλθήσεσθον.” ἀπαλεξήσειν βοηθήσειν. ἀπαιτίζοντες ς , κατὰ παρέκτασιν, ἀπαιτοῦντες. ἄπαστος ἄγευστος· πάσασθαι γὰρ τὸ γεύσασθαι. οἶον ἄμαστος, ἀμάσητος [τὸ] μάσασθαι γὰρ τὸ πάσασθαι κατὰ κοινωνίαν τοῦ μ πρὸς τὸ π . ἀ π ’ ἐσχαρόφιν χωρὶς τῆς ἐσχάρας. ἀπερωεύς κωλυτής. [35]

38 ἀπειλεῖς ποτὲ μὲν κυρίως, “καὶ δὴ μοι γέρας αὐτὸς ἀφαιρήσεσθαι ἀπειλεῖς” ἐπὶ δὲ τοῦ αὐχεῖν “ἢ μὲν ἀπειλήσας βητάρμονας εἶναι ἀρίστους,” ἐπὶ δὲ τοῦ εὔξασθαι “αὐτίκα δ’ ἠπείλησεν ἐκηβόλῳ Ἀπόλλωνι.” ἀπεραΐη ἠπειρωτική. ἀπεμυθεόμην ἀπηγόρευον. γράφεται δὲ καὶ

ἐπεμυθεόμη ν , ἴν' ἧ ἔπετελλόμην. ἀπερρίγασι πεφρίκασι. μεταφορικῶς δὲ κεῖται ἡ λέξις. ἀπενάσασατο ἀπώκησεν. ἀπολυμαίνοντο ἀπεκαθαίροντο, ἀφηγνίζοντο. ἀπερείσια ἄπειρα τῷ πλήθει, πολλά. ἀπέφθιθεν ἀπεφθάρησαν. “ἀπέφθιθεν ἐσθλοὶ ἐταῖροι.” ἀπεσκέδασεν ἀπεσκόρπισεν. ἀπερύκει ἀποκωλύει. ἀπεκόσμεον ἀπετίθεντο, συνέστειλαν. ἀπέλεθρον ἀμέτρητον, πολὺ· πέλεθρον γὰρ εἶδος μέτρου. ἀπεκαίνυτο ἐνίκα, ἀπὸ τοῦ ἄπωθεν τοῦ καίνεσθαι τοὺς νικῶντας εἶναι. ἀπήμων ἀβλαβής. ἀπηῦρα ἀφείλετο. ἀπηλεγέως ἀπολελεγμένως, ἀποτόμως. ἀπήωροι ἀπηωρημένοι, ἐγκείμενοι “καλοὶ τε μεγάλοι τε.” ἀπίης γαίης τῆς μακρὰν ἀπούσης. δῆλον δὲ ἐκ τούτων “ὥς δὲ πατήρ ὄν παῖδα φίλα φρονέων ἀγαπάζει ἐλθόντ' ἐξ ἀπίης δεκάτῳ ἐνιαυτῷ.” οἱ δὲ τῆς Πελοποννήσου, κακῶς. ἀπινύσσω ἀπινυτῶν, οὐ σωφρονῶν, οὐκ ὦν ἐν αὐτῷ “ὁ δ' ἀργαλέῳ ἔχειτ' ἄσθματι κῆρ ἀπινύσσων.” ἀ π' ἰκρίοφιν ἀπὸ τοῦ ἰκρίου. λέγει δὲ ἴκριον καὶ τὴν τοῦ κυβερνήτου καθέδραν. ἴκρια δὲ καὶ τὰς σανίδας καὶ τὸ κέρας λέγει. ἀπλοῖδας ἱμάτια μικρά. ἀπ ὁ . ἐπὶ μὲν τῆς προθέσεως “οὐ γὰρ ἀπὸ δρυὸς ἐστι παλαιφάτου οὐδ' ἀπὸ πέτρης,” ἀντὶ δὲ τοῦ ἄπωθεν “πολλὸν γὰρ ἀπὸ πλυνοί εἰσι πόληος.” ἄποινα τὰ ἀντί τινος ἐκτίσματα οἷον ἄπωνα, ἃν ἔχων ἀπωνεῖται τις. ^[30]

39 ἀπούρας κυρίως μὲν ἀφορίσας, “ἄλλοι γάρ οἱ ἀπουρίσσουσιν ἀρούρας,” καταχρηστικῶς δὲ ἐπὶ τοῦ ψιλῶς ἀφελέσθαι, “ἐλὼν γὰρ ἔχει γέρας αὐτὸς ἀπούρας” οἷον ἀφελόμενος ἡτίμασεν. ἀποφθίμην ἀπολοίμην. ἀποφώλια ἀπαίδευτα· τὰ γὰρ διδασκαλεῖα φωλεοὺς λέγουσιν οἷον πωλεοὺς, ἀπὸ τοῦ συνήθως εἰς αὐτὰ φοιτᾶν. λέγεται δὲ καὶ ὁ σκοτεινὸς τόπος, ἀπὸ τοῦ ἀπολωλέναι τὸ φῶς “ἡ δὲ ἀλιτρός γ' ἐσσι καὶ οὐκ ἀποφώλια εἰδῶς.” ἀποστήσωνται ἀποκομίσωνται σταθμῷ “δεῖδω μὴ τὸ χθιζὸν ἀποστήσωνται Ἀχαιοὶ χρεῖος.” ἀποδίωμαι ἀποδιώξω. ἀποβλύζων ἀναβάλλων. τῶν πεποιημένων ἡ λέξις. “οἴνου ἀποβλύζων.” ἀποδρύψωσιν ἀποξύσωσιν, ἀποσύρωσιν. ἀποτμήξαντες ἀποτεμόμενοι, ἀποχωρίσαντες. ἀποδοχμῶσας πλαγιῶσας, πλάγιον παραβεβληκῶς τὸν τράχηλον. ἀπόερσε ἀπέπνιξεν ἐν ὕδατι “ἔνθα με κῦμ' ἀπόερσε.” ἀπόστιχε ἄπιθι. ἀπομόρξατο ἀπεψήσατο. ἀπορρῶγες αἱ ἀνέχουσαι πέτραι “ἄκται ἀπορρῶγες λιμένος ποτιπεπτηυῖαι.” ἀπριάτην ἄπρατον, ἄνευ τοῦ πρίασθαι. ἐπὶ ρηματικῶς ἐσηματίσται ὡς τὸ ἄρδην καὶ σποράδην, καὶ οὐκ ὀνομαστικῶς, οἷον τὴν ἀπριάτην, ἐπεὶ κἂν ἀρσενικὸν ἐλέγετο τὸν ἀπριάτον. ὁ δὲ Κράτης κακῶς γράφει “ἥρως ἀπριάτης.” ἀποσκύδμαινε ὀργίζου, χολοῦ. ἀποκηδήσαντες ἀπακηδιάσαντες. ἀπολιχημῶνται ἀπολείζουσιν. ἀποσταδὰ πόρρωθεν, ἄπωθεν, οἷον ἀποστηδᾶ, ἐξ ἀποστήματος. ἀπόπροθεν μακρόθεν. ἀποπροέηκεν ἐξαπέστειλεν. ἀπογυώσεις ἔστι μὲν ἀποχολώσεις, λέγεται δὲ ψιλῶς βλάβεις, ὅτε φησὶ “μή μ' ἀπογυώσης μένεος ἀλκῆς τε.” ^[30]

40 ” ἀποθύμια τὰ μὴ καταθύμια ἀλλὰ προσάντη τῇ ψυχῇ. ἀποσκοποῦ ἀπροσκέπτως “ὦ φίλοι, οὐ μὰν ὕμιν ἀποσκοποῦ.” ἀποπτανέουσιν δειλιάσαντες ἀπατενίσουσιν, ἢ περιβλέψουσιν ὅπως φύγοιεν. ἀπόφημι ἀπολέγω· ἢ διαρρήδην, μετὰ παρρησίας λέγω. ἀπότροπος οὐκ ἐπιστρέφων εἰς τὴν πόλιν, ἀποτετραμμένος τῆς τοῦ ἄστεος ἀναστροφῆς “αὐτὰρ ἐγὼ παρ' ὕεσιν ἀπότροπον.” ἀποβρίζαντες ἀπονυστάξαντες. ἀπηλοίησεν ἀπέκοψεν. ἀποδρύψει καταξύσει. ἀπολυμαντήρα τὰ δεῖπνα λυμαινόμενον. ἀποχάζεο ἀποχώρει. ἀποδόξης ἀπὸ δοξασμοῦ, ἀπὸ δοκήσεως. ἀπτοεπὲς ἄπτωτε ἢ ἀπτόητε τοῖς λόγοις ἢ καθαπτομένη διὰ τῶν λόγων, οἷον χαλεπὴ καὶ τραχεῖα. ἀποτμότατος κακοδαιμονέστατος “νῦν δ' ὅς ἀποτμότατος.” ἀπορραῖσει ἀπολεῖ καὶ διαφθερεῖ “κτῆματ' ἀπορραῖσει.” ὅθεν καὶ ὁ ραίστηρ. ἀποστίλβοντες ἀπολάμποντες. ἀπολείβεται ἀποστάζεται “καιροσέων δ' ὀθονέων ἀπολείβεται.” ἀπόπροθεν χωρὶς καὶ μακράν. ἀπορρῶξ ἀπόρρηγμα, ἀπόσπασμα “ὄρκου γὰρ δεινοῦ Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀπορρῶξ.” ἀπομνήσκει τὴν μῆνιν ἀπαγγελεῖ καὶ εἰς τὸ μέλλον διαστέλλεται. ἀπέμψε ι , κατὰ συγκοπὴν, ἀποπέμψε. ἀπροτίμαστος ἄψαυστος, ἀπρόσθικτος· τὸ γὰρ μάσασθαι ἐπὶ τοῦ ἄψασθαι τάσσουσιν. ἀπαφίσκειν ἀπατᾶν, παραλογίζεσθαι. ἀπήνη ἄμαξα, ἀπὸ τοῦ ἀπιέναι “κούρη δ'

ἐπιβήσεται ἀπίνης.” ἀπύρους τρίποδας τοὺς ἀναθηματικούς καὶ ἔνεκα κόσμου κειμένους. ἐξ ἐναντίου δὲ ἐμπυριβῆται ἐν οἷς θερμαίνουσιν ὕδωρ. “ἔπτ’ ἀπύρους τρίποδας” καὶ “φιάλην ἀπύρωτον ἔθηκε.” ἅπτερος ὁ προσηνής, ἢ ταχύς· “τῇ δ’ ἅπτερος ἔπλετο μῦθος. [30]

41 “ἀπείρονες πέρας μὴ ἔχοντες. ἄπρηκτον μὴδὲν καταπραξαμένην, ἐπὶ τοῦ “ἄπρηκτον γενέσθαι.” ὅταν δὲ λέγῃ “Σκύλλην δ’ οὐκέτ’ ἐμυθεόμην, ἄπρηκτον ἀνείην,” πρὸς ἣν οὐδὲν ἔστι καταπράξασθαι. ἄρ σύνδεσμος ἴσος τῷ δὴ, “ἐπεὶ ἄρ σε θεοὶ ποίησαν ἰκέσθαι.” καὶ ἀντὶ τοῦ ἄρα, “ὥς ἄρα φωνήσας.” ἀρμονιάων ἐπὶ μὲν τῶν συνθηκῶν “μάρτυροι ἔσσονται καὶ ἐπίσκοποι ἀρμονιάων,” ἐπὶ δὲ τῶν ἀρμογῶν “γόμοφισιν δ’ ἄρα τήν γε καὶ ἀρμονίησιν ἄρῃεν.” Ἄρης ἐπὶ μὲν τοῦ θεοῦ “Ἄρης τε βροτολοιγός,” ἐπὶ δὲ τοῦ σιδήρου “ἔνθα μάλιστα γίνεται Ἄρης ἀλεγεινός,” ἐπὶ δὲ τοῦ πολέμου “τοὺς μὲν ἀπώλες Ἄρης,” ἐπὶ δὲ τῆς εἰς πόλεμον ὁρμῆς “δὺ δέ μιν Ἄρης δεινὸς ἐνυάλιος.” Ἄργος ἐπὶ μὲν τῆς Πελοποννήσου “πολλῇσι νήσοισιν καὶ Ἀργεῖ παντὶ ἀνάσσειν,” ἐπὶ δὲ τῆς πόλεως τῆς ἐν Πελοποννήσῳ “οὐδ’ Ἄργος τ’ εἶχον Τίρυνθά τε τειχιόεσσαν,” ἐπὶ δὲ τῆς Θεσσαλίας “νῦν αὐτοὺς ὅσοι τὸ Πελασγικὸν Ἄργος ἔναιον.” ὅταν δ’ ὀνομαστικῶς, τὸν Ὀδυσσεὺς κύνα· “ἂν δὲ κύων κεφαλὴν τε καὶ οὐᾶτα κείμενος ἔσχεν Ἄργος Ὀδυσσεύς.” ἀργὸν ἐπὶ μὲν τοῦ λευκοῦ “αἰετὸς ἀργὴν χῆνα φέρων,” ἐπὶ δὲ τοῦ ταχέος “ἅμα τῷ γε κύνες ἀργοί.” ἀραιαί· “ὑπὸ δὲ κνήμαι ῥώνοντο ἀραιαί.” ἐπὶ δὲ τοῦ λεπτοῦ καὶ στενοῦ “ἀραιὴ δ’ εἴσοδος.” ἄροιτο ἀπενέγκοιτο, λάβοι· “κλέος ἐσθλὸν ἄροιτο.” ἀργαλέην· “ἀργαλέην, πολέμοιο τέρας.” ἀρή εὐχή. ποτὲ δὲ ἡ βλάβη· “ἀρῆς ἀλκτῆρα γενέσθαι.” ἀρητήρ ὁ ἱερεύς, ἀπὸ τοῦ ὑπὲρ τῶν θυόντων τὰς εὐχὰς ποιεῖσθαι. ὅθεν νῦν ἀρώματα ἐπιθυμιάματα. ἀργεννῶν λευκῶν, λαμπρῶν· ἀφ’ οὗ καὶ ἄργυρος καὶ ἀργύφειον. ἀραρυίας ἡρμοσμένας· “ἐπισφυρίοις ἀραρυίας.” ἀργυρόπεζα ἀπὸ μέρους ὅλη λευκή. δηλοῖ δὲ τὸν πόδα· πέζα γὰρ ὁ πούς. [30]

42 οἶον λευκόπους. ὅθεν καὶ ἡ πεζὴ πορεία, καὶ πεζὸς στρατιώτης ὁ μὴ ἵππικῇ χρώμενος. ἀρηρῶς ἡρμοσμένος. ἀρήγειν βοηθεῖν, ἀφ’ οὗ καὶ ἀρηγῶν ὁ βοηθός. ἄρειον κρεῖσσον, καὶ ἀρείω τὸν κρεῖσσονα. ἀρνεῖός κριός· “ἀρνεῖω μιν ἔγωγε εἴσκω.” ἄρνες δὲ τὰ νεογνὰ τῶν προβάτων· “ἀρνῶν πρωτογόνων.” ἀρτεμέα ὑγιῇ. ἀράβησεν οἶον ἐψόφησεν. ἀργειφόντης ἢ ὁ ἀργὸς φόνου καὶ καθαρός. ἔνιοι δὲ τὸν ἀργὸν φόνον, ἢ καταργοῦντα τοὺς φόνους εἰρηνικὸς γὰρ ὁ θεός. ἢ διὰ τὸ Ἄργον φονεῦσαι τὸν ἀπὸ τῆς βεβοημένης Ἰοῦς φύλακα. ἔνιοι δὲ ὁ ἐν Ἀργεῖ πρῶτον πεφηνώς. ἄρτια ὑγιῇ, ἡρμοσμένα, ἀπηρτισμένα. λέγεται δὲ ταῦτα καὶ ἄρμεν α· ἀρειῇ ἀπειλῇ· “πολλὰ δὲ μιλίχοισι κελεύων, πολλὰ δ’ ἀρειῇ.” ἄρκιον ἔτοιμον· “ἄρκιον ἐσσεῖται φυγέειν κύνας ἢ δ’ οἰωνούς.” ἀρθμήσαντε φιλιάσαντες, καὶ ἄρθμιοι οἱ φίλοι· ἀρθμός γὰρ ἡ φιλία. ἄρσεν ἡρμωσεν, καὶ ἄρσαντες ἡρμοστὸν ποιήσαντες. εἰ δὲ ψιλῶς ἀναγνῶμεν, σημαίνει τὸ ἀρεστὸν καταστήσαντες. ἀρτίπος ἀρτίπους· “οὐνέκ’ ὁ μὲν καλός τε καὶ ἀρτίπος.” ἀργιόδοντος ἦτοι λευκώδοντος ἢ ὁξὺν ὀδόντα ἔχοντος· καὶ γὰρ τὸ ἀργὸν δηλοῖ τὸ ὁξύ, καθό φησι “θήγων λευκὸν ὀδόντα μετὰ γναμπτῇσι γένυσι” καὶ “ἀργιόδοντος ὅς.” ἀρεστᾶο νότοι ο· τινὲς τοῦ λεγομένου λευκονότου. ἔστι δὲ ταχέος· τέσσαρας γὰρ μόνους οἶδεν Ὀμηρος ἀνέμους. ἀργέτη δημῷ τῷ λευκῷ καὶ ἀργῇτι. ἀργῇτα δὲ κεραυνὸν λευκὸν καὶ λαμπρόν. ἢ τὸν ταχέως διικνούμενον· τὸ γὰρ ἀργὸν σημαίνει τὸ ταχύ. ἀρίγνωτοι εὐγνωστοί, μεγάλως ἐπιγινωσκόμενοι. ἄρπη ὁρνεύου εἶδος· “ἢ δ’ ἄρπη εἰκυῖα.” λέγεται δὲ καὶ τὸ δρέπανον. ἀρδμός ποτισμός, καὶ ἄρσαι καὶ ἄρδριν τὸ ποτίζειν. ἀρτύνετο παρεσκευάζετο. ἀρτύνθη κατηρτίσθη. [30]

43 ἀργινόντα λευκὸν καὶ ἀργινώδη. “καὶ ἀργινόντα.” ἀρηΐφιλος ἦτοι ὁ φιλούμενος ὑπὸ τοῦ Ἄρεως, ἢ φιλῶν τὸν Ἄρην. ἀρηΐφατοι οἱ ἐν τῷ πολέμῳ πεφονευμένοι. ἀρισφαλέα μεγάλως σφαλερόν. ἀρτιεπής ἀπηρτισμένος τοῖς λόγοις. ἀρπαλέως ἀρπαστῶς. ἀρετᾶ ἐν ἀρετῇ ἔστιν καὶ εἰς ἀρετὴν ἀπολήγει· “οὐκ ἀρετᾶ κακὰ ἔργα.” ὅταν δὲ λέγῃ “ἀρετῶσι δὲ λαοὶ ὑπ’ αὐτοῦ,” ἐν ἀρετῇ ἔστιν βούλεται δηλοῦν. ἄρα ἀντὶ τοῦ δὴ παρ’ Ὀμήρῳ διὰ παντός, παρὰ δὲ τοῖς ἄλλοις ἐν τῷ βίῳ συλλογιστικὸς σύνδεσμος. ἀρημένος βεβλαμμένος· “ὑπνῷ καὶ καμᾶτῳ ἀρημένος.”

άρματροχιή ἢ ἀπὸ τῶν τροχῶν ἔντμησις καὶ χάραξις τοῦ ἐδάφους “οὐδέ τι πολλή γίνεται ἐπισώτρων ἀρματροχιή.” ἀρνευτῆρι κυβιστητῆρι. μεταφέρεται δὲ ἀπὸ τῶν ἀρνεϊῶν· οὗτοι γὰρ ἐπὶ κεφαλὴν τρέχουσιν. “ὁ δ’ ἀρνευτῆρι ἑοικώς.” ἄραβος ὁ διὰ τῶν ὀδόντων ψόφος ποιός. ἀριδίκετος ὁ ἄγαν ἀσπαστός, παρὰ τὸ δικανᾶσθαι, ὃ ἐστὶ δεξιοῦσθαι. ἀρνύμενος ἀντικαταλλασσόμενος· ὅθεν καὶ μισθαρνεῖν τὸ τὴν ὥραν μισθοῦ ἀντικαταλλάττεσθαι. ἀρητόν· εὐκτόν, ἢ βλαβερόν, ἢ πολυχρόνιον, ὡς Ἀπίων. βέλτιον δὲ τὸ πρῶτον· θέλει γὰρ εἰπεῖν ὅτι τοῖς δι’ ὑπερβολὴν φιλοστοργίας γονεῦσιν ἀπολέσασιν τοὺς γεννηθέντας ἡδὺ καὶ αἰρετόν κλαίειν καὶ πενθεῖν. “ἀρητόν δὲ τοκεῦσι γόνον καὶ πένθος ἔθηκεν.” ἄρουρα ἡ γῆ, ἀπὸ τοῦ ἀροῦσθαι. ἄρπυια 1. ὁ Ἡλινόδωρος ἐν τῇ Σ’ Ὀδυσσεΐας, “τόφρα καὶ τὰς κούρας Ἀρπυιαί,” ἀπὸ τοῦ ἀρπάζειν. ἐμφαίνει δὲ Ὅμηρος ἵππομόρφους αὐτάς. ἐν δὲ τῇ Ἰλιάδι, ἐπὶ τοῦ “τοὺς ἔτεκεν Ζεφύρῳ ἀνέμῳ Ἀρπυια Ποδάργη,” ὁ μὲν Τιμογένης ἐν ταῖς παραφράσεσιν ἔδειξεν ὅτι κύριον ὄνομα Ἀρπυια, τὸ δὲ Ποδάργη ἐπίθετον, πλανηθεῖς· τούναντίον γὰρ φαίνεται. ἐν γὰρ ἄλλοις τὸν Ξάνθον καὶ Βάλιον προσαγορεύων ὁ Ἀχιλλεύς φησι “Ξάνθε τε καὶ σὺ Βάλιε, τηλεκλυτὰ τέκνα Ποδάργης,” ὥστε τὴν ἄρπυιαν ἐπιθετικῶς εἰρησθαι, οἷον τὴν ἀρπακτικὴν τοῦ δρόμου διὰ τάχους. [35]

44 ἀριζήλη οἷον ἀρίζηλος, μεγάλως ἔκδηλος. ἀρηρομένη ἡροτριαμένη. ἄρεκτον ἄπρακτον. ἀρεσάσθω εὐαρεστοῦντα καταστησάτω. ἀριφραδέα μεγάλως φανερά. ἄριστον τὸ πρῶτον· ἐμβρωμα, οἷον τὸ ἀκράτισμα. ἀρήϊα πολεμιστήρια. ἄραξε συνέτριψε, κατέβαλεν. ἀράρισκεν ἡρμोजен. ἄργματα ἀπαρχάς. ἀρετὴν τὴν κατὰ πόλεμον ἀνδρείαν. ὅτε δὲ ψιλῶς χωρὶς τῆς ἀνανδρίας. ἀριπρεπές· μεγάλως διαπρέπων. ἄρηρεν ἡρμोजен· “γόμεφοισι δ’ ἄρα τὴν γε καὶ ἀρμονίῃσιν ἄρηρεν.” ἀραρών· “ἴκρια δὲ στήσας, ἀραρών θαμέσι σταμίνεσσι” ἀντὶ τοῦ ἀρμόσας. παραπλήσιον δὲ τὸ ῥῆμα, “ὡς δ’ ὅτε τοῖχον ἀνὴρ ἀράρη.” Ἀργεῖη Πελοποννησία, “Ἀργεῖη δ’ Ἑλένη.” ὅτε δὲ διὰ τῆς πόλεως, “Ἥρη τ’ Ἀργεῖη” φησὶ γὰρ “ἦτοι ἐμοὶ τρίς μὲν πολὺ φίλταταί εἰσι πόλῃες, Ἄργος τε Σπάρτη τε καὶ εὐρυάγυια Μυκῆνη.” Ἀρεθούση κρήνης ὄνομα ἐν Ἰθάκῃ. Ἀρτακίη κρήνη ἐν τῇ Λαιστρυγονίᾳ. Ἀραιθυρή πόλις Μυκηνῶν· “Ἀραιθυρήν ἐρατεινήν.” Ἀρίσβη πόλις Τρωάδος. Ἀρμα πόλις Βοιωτίας· “οἱ δ’ ἄμφ’ Ἀρμ’ ἐνέμοντο.” ἄσε ἐπὶ μὲν τοῦ ἔβλαψεν “ἄσε με δαίμονος αἴσα κακή,” ἐπὶ δὲ τοῦ πληρῶσαι “αἵματος ἄσαι Ἀρηα ταλαύρινον πολεμιστήν.” ὁ δὲ Ἀπίων ἀμφοτέρω ἐτυμολογῶν ἀπὸ τῆς ἄτης, οἷον ἀτῆσαι· πληρωτικά γὰρ τὰ κακά. ἀστράγαλος ἐπὶ μὲν τοῦ συνήθως ἡμῖν τιθεμένου “νεΐατον ἀστράγαλον,” ἐπὶ δὲ τοῦ σφονδύλου “ἐκ δέ μοι αὐχὴν ἀστραγάλων ἔαγη,” ἐπὶ δὲ τῆς παιδιᾶς “ἄμφ’ ἀστραγάλοισι χολωθείς. [30]

45 ” ἀσκηθὴς ὑγίης, ἀσινής. ἀσύφηλος ἀμαθής, οὐδενός, ἀδόκιμος. ἄσπετα ἀπαρακολούθητα· καταστρέφει δὲ εἰς τὸ πολλά. ἀσάμινθος πύελος, ἀπὸ τοῦ τὴν ἄσιν μινύθειν, ὃ ἐστὶν ἐλαττοῦν. ἀστεμφές ἀσφαλές, ἀμετακίνητον· ὅθεν καὶ τοὺς γερογνώμονας ἀστεμφεῖς λέγομεν, οἷον ἀστρεμβεῖς, τουτέστιν ἀστρεφεῖς. ἄστν πόλις. ὁ δὲ Ἀπίων ἐτυμολογεῖ ἀπὸ τοῦ εἰς ὕψος ἀνεστάλθαι. ἄσσα τινά, ποταπά· “εἰπέ μοι ὅποια ἄσσα περιχροῖ εἶματ’ ἔστο.” ἄσιν τὴν ἰλύν· “τόσσην οἱ ἄσιν καθύπερθε καλύψω.” ἄσπον ἐγγύς. ἀσημάντοισιν ἀφυλάκτοις, ἀπὸ τῶν σφραγίδων, ἃ σήμαντρα λέγονται. σημάντορα δὲ λέγει τὸν ποιμένα. ἀσκελέως σκληρῶς, δυσμεταστρέπτως. ἀσπερχές συνεχές, δαψιλές, ἀδιάλειπτον. ἀστέ ρ’ ὀπωρινῷ τῷ κυνὶ λέγει τῷ κατὰ τὴν ὁπώραν φαινομένῳ. ἄσκοπος ἀνόητος, τὸ δέον μὴ σκοπῶν. ἄνσχεο ἀνάσχου. ἀσπουδεὶ χωρὶς πάσης σπουδῆς, ἄνευ κακοπαθείας. ἀσταχύεσσιν στάχυσιν. ἄσβεστος μεταφορικῶς ἀκατάπαυστος, ἀκατάληκτος. ἀσπιστῶν μαχητῶν, ἀπὸ ἐνὸς μέρους. ἀσφάραγον φάρυγγα· “ἄπ’ ἀσφάραγον μελίη τάμε.” ἀσπαστόν ἀγαπητόν· καὶ ἐπίρρημα ἀγαπητῶς. Ἀστερίς νήσου ὄνομα πρὸ τῆς Ἰθάκης· “Ἀστερίς οὐ μεγάλη.” ἀσφόδελον ἀσφοδελώδη. ἔστι δὲ φυτόν. ἀσβέστη δυσκατάσβεστος. ἀστεροπητής ἐπίθετον μόνου Διὸς ἐπὶ τῆς ἀστραπῆς· αὕτη γὰρ ἀναστρέφειν ποιεῖ τοὺς ὧπας. ἀστυβοώτην ἐπιθέτως τὸν κήρυκα, ἀπὸ τοῦ ἐν ἄστει βοᾶν. τῶν

ἄπαξ εἰρημένων. Ἀσίνη πόλις ἐν Ἀργεῖ. “Ερμιόνην Ἀσίνην τε.” Ἀσκανίη πόλις Φρυγίας.
Ἀσωπὸς ποταμὸς Βοιωτίας. ἄτος ἀκόρεστος, ἢ βλαπτικὸς κατὰ πόλεμον. [35]

46 ἀταλὸν νήπιον, ἀπαλόν, κατὰ στέρησιν τοῦ τλῆναι. ἀτίζων ἀτιμάζων. ἀτέοντα ἀτώμενον, βλαπτόμενον. “Αἰνεῖα, τίς ὧδε θεῶν ἀτέοντα κελεύει.” ἀτραπὸς ὁδὸς εὐθεῖα μὴ ἔχουσα ἐκτροπὰς. ὅταν δὲ λέγῃ “τρηχεῖαν ἀτραπόν,” καταχρηστικῶς τῇ λέξει χρῆται. ἄτιτος ἀτιμώρητος. ἐπὶ δὲ τοῦ “οὐ μὰν αὐτ’ ἄτιτος κεῖτ’ Ἀσιος” οἶον ὑπὲρ οὗ οὐδεὶς εἰσεπράξατο. ἄτη ἐπὶ μὲν τῆς σωματοειδοῦς θεοῦ “Ἄτη ἢ πάντας ἀᾶται,” ἐπὶ δὲ τῆς βλάβης “Ζεὺς με μέγα Κρονίδης ἄτη ἐνέδησε βαρεῖη.” ἀταρτηροῖς βλαβεροῖς. ἀτιτάλλει ἀγαπᾷ, ἐπιμελείας ἀξιοῖ. ἀτάλαντον ἰσόζυγον, οἶον ἰσόσταθμον· τάλαντα γὰρ τὰ σταθμῖα. ἀτειρὴς ὁ στερεὸς καὶ ἄτρωτος καὶ ἀνένδοτος καὶ ἀκαταπύνητος, ἀτρυγέτοιο ἐπιθετικῶς τῆς θαλάσσης. οἱ μὲν ἀτρυγέτου ἀκαταπύνητου ὑπ’ ἀνέμου καὶ τῶν ἄλλων, κατὰ παρέμπτωσιν τοῦ γ. οἱ δὲ τῆς βαθείας ὡς τρύγα μὴ ἔχειν, μεταφορικῶς, ἐπειδὴ τέλος τοῦ οἴνου τρύξ. οἱ δὲ ὑπόστασιν μὴ ἐχούσης, ἐπεὶ πάντα ἐκβράσσεται, καὶ οὗτοι μεταφορικῶς ἀπὸ τρυγός. οἱ δὲ τρύγην μὴ ἐχούσης, τὸν καρπὸν, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῆς γῆς. ἀτυζόμενοι ταρασσόμενοι, καὶ δυϊκῶς “ἵππῳ γὰρ οἱ ἀτυζόμενοι.” ἀτάσθαλος ἀμαρτωλός, παρὰ τὴν ἄτην. καὶ ἀτασθαλίῃσι ταῖς ἀμαρτίαις. ἀτεμβόμενος στερισκόμενος. ἀτρυτώνη ἀκοπίατος, μὴ τρυομένη· παρθένος γὰρ ἡ θεός. ἀτρεκέως ἀληθῶς, κατὰ στέρησιν τοῦ τρέχειν. ἀτάρ δὴ “ἀτάρ τὸν δεξιὸν ἵππον κένσαι ὁμοκλήσας.” ἄτλητον ἀνυπομόνητον. ἀτάρβητος ἄφοβος. ἀτρέμας ἡρέμα, κατ’ ἀπόφασιν τοῦ τρέμειν. ἄττα προσφώνησις νεωτέρου πρὸς πρεσβύτερον ἢ τροφέα. ἀταλάφρονα ἀπαλόφρονα. ἄταλλε ὁ μὲν Ἀπολλόδωρος ἔσαινεν καὶ ἐσκίρτα. ὥσπερ δὲ ἀπὸ τοῦ παιδὸς παίζειν, οὕτως ἀπὸ τοῦ ἀταλοῦ ἀτάλλειν· ἀταλὸν δὲ τὸ ἀπαλὸν καὶ νήπιον λέγεται. [35]

47 οὐκ ἀπιθάνως. ὁ δὲ Κομανός φησιν· ἀτάλλειν κυρίως ἐστὶν τὸ ἐκ νηπίου τρέφειν, νῦν δ’ ἐν ἴσῳ τῷ ἔχαιρην, ἐπεὶ πᾶς ὁ ἐκτροφῆς ἀξιούμενος χαίρει καὶ παίζει. τὸ δὲ ἀτιτάλλειν καὶ ἀτάλλειν οὐ διαφέρει, κατ’ ἐπέκτασιν εἰρημένον ὡς τὸ ἔρπειν ἐρπύζειν καὶ ἐρπυστάζειν. αὐτίκα εὐθέως, παραχρῆμα. αὐτίς μετὰ ταῦτα. αὐθι ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ. αὐθ’ “ἔνθ’ αὐτὸν Τυδεΐδην.” αὐτάρ δὲ “αὐτάρ ἐπεὶ κόσμηθεν.” αὐτοσχεδίη ἀπὸ χειρός, ἐκ τοῦ σύνεγγυς. αὐτως ἐπὶ μὲν τοῦ ματαίως “αὐτως γὰρ ἔπεσ’ ἐριδαίνομεν,” ἐπὶ δὲ τοῦ αὐτως “οὕτως μὲν φασιν φαγέμεν καὶ πιέμεν αὐτως.” αὐλὸς ἐπὶ μὲν τοῦ εὐθύος ἐξακοντισμοῦ τοῦ αἵματος “αὐτίκα δ’ αὐλὸς ἀνὰ ῥίνας παχὺς ἦλθεν αἵματος ἀνδρομέοιο,” ἐπὶ δὲ τῶν περονῶν “αὐλοῖσι διδύμοισιν,” ἐπὶ δὲ τοῦ κοινῶς νοουμένου μουσικοῦ ὄργανου “αὐλῶν συρίγγων τ’ ἐνοπὴν.” αὐτμή πνοή. αὐτή ἐπὶ μὲν τῆς φωνῆς “αὐτὴ δ’ οὐρανὸν ἴκανε,” ἐπὶ δὲ τῆς μάχης “ῥεῖα δέ κ’ ἀκμῆτες κεκμηότας ἄνδρας αὐτῇ.” αὐγάζομαι ὀρῶ. αὐῖαχοι μετὰ μεγάλης ἰαχῆς. αὐλῶπις εἶδος περικεφαλαίας τὸν ἀπ’ αὐτῆς λόφον ἀνατεταμένον ἔχουσα. “αὐλῶπις τρυφάλεια.” αὖον ξηρόν. αὐτοκασίγνητοι οἱ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν γονέων ἀδελφοί. λέγονται καὶ οἱ ἐκ μητρὸς μόνης, ὡς οἱ Διόσκουροι. “Κάστορα θ’ ἱππόδαμον καὶ πύξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεα, αὐτοκασιγνήτω, τῷ μοι μία γείνατο μήτηρ.” αὐτακέλευθα τὴν αὐτὴν ὁδόν. αὐτάγρετα αὐτόληπτα. αὐσταλέος αὐχμηρός. αὖε ἐφώνει. αὐτόδιον ἐξ αὐτῆς τῆς ὁδοῦ. “αὐτόδιον. [30]

48 ” αὐλῆς τῆς κατ’ ἀγροὺς ἐπαύλεως. αὐλῆς ἐν χόρτῳ ἐν τῷ περιορισμένῳ τόπῳ τῆς αὐλῆς. καὶ γὰρ τὰ ὅμοια εἰώθασιν λέγειν σύγχορτα, ὡς Εὐριπίδης “σύγχορτα ναῖω πεδία ταῖς Ἐλευθέραις.” αὐτοχόωνον αὐτοχώνευτον, ἢ καὶ ὡς κεχωνευμένον. αὐλιζομενάων εἰς κοίτην αὐλιζομένων· “βοῶν αὐλιζομενάων.” αὐέρυσαν εἰς τοῦπίσω εἴλκυσαν. αὐτῆμαρ ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ. αὐτονυχί αὐτῇ τῇ νυκτί. αὐτότετες αὐτῷ τῷ ἔτει. “αὐτότετες οἰχνεῦσιν.” αὐδέησσα ὁ Ἀπίων ὀνομασθὴ καὶ ἔνδοξος, οἶον αὐδωμένη, ἐπὶ Κίρκης καὶ Καλυψοῦς. τινὲς δὲ αὐδήςσας αὐτὰς λέγουσιν, ὅτι εἰς ὁμιλίας ἦλθον ἀνθρώπῳ τῷ Ὀδυσσεῖ. Αὐλὶς πόλις Βοιωτίας. ἀφαυρότατος ἀσθενέστατος, ἀπὸ τοῦ παύρου καὶ τοῦ α, ὅπερ ἐπὶ τοῦ πολλοῦ ἐστίν, καὶ οἶον ὀλίγος κατὰ δύναμιν, οὐκ

ἀπιθάνως. ἄφαρ ταχέως, καὶ ἀφάρτεροι ταχεῖς “ἄφαρ δέ σε Παλλὰς Ἀθήνη.” ἐπὶ δὲ τοῦ προχείρου καὶ παραχρήμα “ἄφαρ δὲ χεῖρες ἀμύνειν εἰσὶ καὶ ἡμῖν,” ἐπὶ δὲ τοῦ αἰφνιδίου “ὥς δ’ ἄφαρ ἐκ Τρώων ἐλασαίατο μώνυχας ἵππους,” ἐπὶ δὲ τοῦ ῥαδίως “ἄφαρ δέ οἱ ἄγγελος ἦλθε Διός.” καὶ ἀντὶ τοῦ ἔπειτα “ἄφαρ δέ τε φέρτεροι.” ἀφραδέως ἀνεπιστημόνως, ἀπείρως. ἀφύσων ἀπαντλῶν. Ἀφροδίτης. ἐπὶ μὲν τῆς θεοῦ “ἐϋστεφάνου τ’ Ἀφροδίτης,” ἐπὶ δὲ τῆς πρὸς ἄνδρας συνουσίας “καὶ ἐκλελάθοιτ’ Ἀφροδίτης, τὴν ἄρ’ ὑπὸ μνηστῆρσιν ἔχον μίσγοντο δὲ λάθρη.” ἀφανδάνει ἀπαρέσκει. ἄφενος πλοῦτος, ἦτοι ἀφ’ ἐνὸς ἐκάστου ἐνιαυτοῦ περιγινόμενος (ἕνος γὰρ ὁ ἐνιαυτός), ἢ ἄπενος τις ὧν ὁ κεχωρισμένος πενίας. ἀπὸ τούτου καὶ ἀφνειὸς ὁ πλούσιος. ἀφυσγετός συρφετός. τάχα δ’ ἀφυσγετὸς ἄγαν φευκτός· τὸ γὰρ α ἀντὶ τοῦ ἄγαν ἔχει, τὸ δὲ λοιπὸν παραγωγὸν παρὰ τὸ φεύγειν· τὸ γὰρ ἄγαν ἐκφεύγον ὑπ’ ἀνέμων ἐκβάλλεσθαι ἂν ῥηθεῖη “πολλὸν δέ τ’ ἀφυσγετὸν εἰς ἄλλα βάλλει.” [30]

- 49 ” ἀφλοισμός ψόφος “ἀφλοισμός δὲ περὶ στόμα γίνετ’ ὀδόντων.” εἴρηται δὲ κατὰ μίμησιν ψόφου. ἀφήμενος ἀπωτέρω καὶ πόρρω καθεζόμενος. ἄφλαστον τὸ ἀκροστόλιον. κέκληται δὲ κατ’ ἀντίφρασιν οὕτως τὸ ἀσθενέστατον, οἷον εὐθλαστον. ἄφαλος περικεφαλαία μὴ ἔχουσα φάλους· τοὺς δὲ φάλους οἱ μὲν ἀσπιδίσκια οἱ δ’ ἀστερίσκια ἐκάλουν. ἄφθιτον ἄφθαρτον. ἀφώοντα ψηλαφῶντα. ἀφωπλίζοντο ἀφηροῦντο. ἄφρεον ἡφριζον. ἀφραδέες ἀδιανόητοι. ἀφήτορος Ἀπόλλωνος ἐπίθετον. καὶ ἔστιν οἷον ὁμοφορήτου, ὁμοίως πᾶσι προφητεύοντος καὶ διακρίνοντος τὸν πλούσιον καὶ τὸν πένητα· ἢ τοξότου, ἀπὸ τῆς τῶν βελῶν ἀφέσεως. οἱ δὲ γλωσσογράφοι ἀφήτορα ἔδοξαν λέγεσθαι τὸν στροφέα τῆς θύρας. ἀχλύς ἡ τῶν ὀφθαλμῶν σκότῳσις. ἀχρεῖον ἰδὼν ἀγεννές, εἰς οὐδεμίαν χρεῖαν ἐμβλέψας, ἢ σκυθρωπάσας καὶ οἷον διαστρέψας τὴν ὄψιν. καὶ ἐπὶ τῆς Πηνελόπης “ἀχρεῖον δ’ ἐγέλασεν,” εἰς οὐδεμίαν ἀξίαν, ἐξ οὗ τὴν οὐκ ἀπὸ γνώμης γελῶσαν. Ἀχαιίδα γαῖαν τὴν Πελοπόννησον. ἀχάριστα ἀχαρίστως “ξεῖν’, ἐπεὶ οὐκ ἀχάριστα παρ’ ἡμῖν ταῦτ’ ἀγορεύεις.” ἄχθος βάρος, ἔχθρα. ἄχος λύπη ἀφωνίαν ἔχουσα. ἄχρις ἕως. καὶ “ὅστέον ἄχρις ἄραξεν.” ἀχυρμαί οἱ τόποι εἰς οὓς τὰ ἄχυρα βάλλεται λικμώμενα. ἀχερωῖς δένδρου τι γένος “καὶ ἐθρίγκωσεν ἀχέρδω.” Ἀχέρων ποταμὸς ἐν Αἰδοῦ μεμυθευμένος. ἄχνας τὰ ἄχυρα. λέγεται δὲ καὶ τὸ ἐπιπολάζον τῇ θαλάσῃ ἄχνη. ἀχρημοσύνη πενία· “ἀχρημοσύνη γὰρ ἀνώγει.” [30]

- 50 ” ἀχθομένους βαρυνομένους. ἀχαρίστερον ἀχαριστότερον. ὁ δὲ Ἀπίων λυπηρότερον. Ἀχαιοὶ πάντες οἱ ἐπὶ Ἴλιον στρατεύσαντες. ἄψ πάλιν, ὅπερ ἀντὶ τοῦ ὀπίσω. ἄψορον παλινόρμητον εἰς τοῦπίσω. ἀψάσθην ἐπελάβοντο. ἀψορρόου ἀνάπαλιν ῥέοντος “ἀψορρόου Ὀκεανοῖο.” ἀψῖσι λίνου ἄμμασιν, ἀπὸ τῆς συναφῆς. ἄψεσθαι ἀφθήσεσθαι, ἐν τῇ Γ τῆς Ὀδυσσεΐας “ἄψασθαι χλωρός.” ἄωροι τῶν μὲν ἄπαξ εἰρημένων, ὡμοί, ἐπεὶ λέγομεν ὠρίμους καρπούς τοὺς πεπεῖρους, ὡμὸν δὲ τὸν ἄγριον. τινὲς δὲ ἄωροι ἀφύλακτοι, οὓς οὐκ ἔστι φυλάξασθαι. ἄωρτο παρήρηρτο “ἢ οἱ παρ’ ἱφίφω μέγα κουλεὸν αἰὲν ἄωρτο.” ἄωτου θεσπεσίῳ ἐρίου. οἶδς ἄωτω οἷον ἄνθος προβάτου. ἄωτεῖται ἦτοι ἀπανθίζεσθαι τὸν ὕπνον (ἄωτον γὰρ πᾶν τὸ ἄνθος) ἢ παρὰ τὸ ἔᾶσαι, ὃ ἔστι κοιμῆσαι. καὶ ἄωτεῖς κοιμᾶ. “μηκέτι νῦν εὐδοντες ἄωτεῖτε γλυκὺν ὕπνον.” βάλλεν ἔβαλλεν. βάζειν λέγειν. βαμβαίνων διὰ τρόμον οὐκ ἡρεμοῦσαν τὴν βάσιν ποιούμενος. ὁ δὲ Ἀπίων βῆμα πρὸ βήματος βαίνων καὶ πορευόμενος, ἀπὸ τοῦ γινομένου ψόφου περὶ τὸ στόμα. τῶν δ’ ἄπαξ εἰρημένων. βάρδισται βραδύταται. βάσκει πορεύου. βαθυτέπλων ὁ Ἀπίων καλῶν. τὸ αὐτὸ σημαίνει καὶ βαθυζώνων καὶ βαθυκόλπων· φαίνεται γὰρ ἐκ τῶν τοιούτων ἐπιθέτων ἅμα μὲν τὰ μεγέθη τῶν σωμάτων, ἅμα δὲ τὸ σεμνὸν τῆς περιστολῆς φαίνονται γὰρ μέχρι τῶν σφυρῶν καλυπτόμεναι, ὅθεν καὶ ἐλκεσίπεπλοι λέγονται καὶ βαθύζωνοι. βάλλανον τὸν τῆς δρυὸς καρπὸν. βαθυμάλλων βαθεῖς μαλλοὺς ἔχοντων. βεβάμεν βεβηκέναι· “ἄμφ’ αὐτῷ βεβάμεν.” βεβρωτῶμενα ἡματῶμενα· βρότος γὰρ ὁ φόνος. βέλεμνα βέλη. [30]

βέβακται εἴρηται. βεβρίθασι βεβαρημένοι εἰσίν. βέρεθρον Ἀπίων ὁ πηλώδης τόπος, ἀπὸ τοῦ οἰονεῖ βέραθρον εἶναι καὶ βάθος ποιεῖν τῷ ἄρθρῳ τοῦ ποδός, ἢ τὴν γῆν θραύειν. λέγεται δὲ βέρεθρον καὶ τὸ σκότος καὶ τὸ βάθος. βένθεα βάθη. βέλος πᾶν τὸ βαλλόμενον, κἂν λίθος εἴη· “ὥς καὶ νῦν πόντοιο δὲ βαλὼν βέλος ἤγαγε νῆα.” βεβολημένος ὥσπερ ἐκ βολῆς τὴν ψυχὴν πεπληγμένος. βεβλήατο βεβλημένοι εἰσίν· “χθαμαλαὶ βεβλημένοι εὐναί.” βεβρυκῶς τῶν ὀνοματοποποιημένων. βεβῶσα περιβεβηκυῖα. βῆ ἐπορεύθη. βηλός ὁ τῆς θύρας βαθμός· “ἀπὸ βηλοῦ θεσπεσίοιο.” βητάρμονες ὀρχησταί, ἀπὸ τοῦ βαίνειν ἡρμοσμένως. βῆσαι οἱ βάσιμοι τόποι τῶν ὁρῶν. βιός τόξον. Βῆσσα ὄνομα πόλεως τῆς Λοκρίδος. βιόσσαο βιώσαι ἐποίησας. βιόωνται ἐνεργητικῶς τύπῳ ἀκολουθῶς ἐσημάτικε τῷ σημεινομένῳ τοῦ ὑφ’ ἡμῶν λεγομένου βιάζεσθαι. βίωτος ἡ ζωὴ καὶ τὰ πρὸς τὴν ζωὴν. βιοτροπίας τοῦ βίου τροπᾶς. βλήτροισι τοῖς κατὰ τὰς συναρμογὰς γόμοις. ὁ δὲ Ἀπίων “κολλητὸν βλήτροισι δυωκαιεικοσίπηχυ.” βλοσυροῖσι καταπληκτικοῖς. ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ καὶ ἡ βλοσυρῶπις. βλάβεται βλάπτεται “βλάβεται δὲ γούνατ’ ἰόντι.” βλώσκειν μολίσκειν, πορεύεσθαι. βλεμεαίνων ἐπιρωννύμενος. καὶ βλέννας μὲν ἔνιοι καλοῦσιν χυμούς τινας, ἀβλεννεῖς δὲ ἀχύμους. βλωθρὴν μολοθρὴν, τὴν εἰς τὸ ἄνω μολίσκειν θορύζουσιν, οἷον πηδῶσαν. βλωμός ψωμός οὕτως. ^[30]

52 βοῶν. τὴν μὲν μετοχὴν “αὐτὰρ ὁ μακρὰ βοῶν,” ἐπὶ δὲ τοῦ ζῶου “βοῶν ἀυλιζομενάων,” ἐπὶ δὲ τῶν ἀσπίδων “βοῶν τ’ εὐπορητάων” καὶ “βόας αὔας.” βουλυτός ἡ δειλινή, ἡ ὀψία, ὅτε οἱ βόες ἀπολούνται τῶν ἔργων. βοτοῖσι βοσκήμασιν· “ὅθι τ’ ἀρδμὸς ἔην πάντεσσι βοτοῖσιν.” βουπλήγι πελέκει· οἱ δὲ τῇ μάστιγι. βουθύεσκεν ἐβουθύτει. βοῶπις μεγάλῳφθαλμος, ἢ μεγάλως ἐφορῶσα, ἐπεὶ καὶ τὸν Δία εὐρύοπα λέγει. βουγαῖ ε. δις κέχρηται τῇ λέξει ὁ ποιητής, ἐν Ἰλιάδι ἅπαξ ἐπ’ Αἴαντος, ἐν δὲ Ὀδυσσεΐᾳ ἐπὶ τοῦ Ἴρου. βουγαῖον δὲ λέγουσι τὸν ἐργάτην βοῦν· ἀπὸ δὲ τοῦ τὴν γῆν ἐργάζεσθαι βουγαῖον· ὡς οὖν βοῶδη καὶ ἀναίσθητον ὀνειδίζεσθαι τὸν Αἴαντα μὲν ὑπὸ τοῦ Ἑκτορος, τὸν δ’ Ἴρον ὑφ’ ἐνὸς τῶν μνηστήρων. βέλτιον δὲ ἀποδιδόναι τὸν ἐφ’ ἑαυτὸν μεγάλως γαυριῶντα· τὸ μὲν γὰρ βου ἦτοι ἐπὶ τοῦ μεγάλου, ὡς ἐπὶ τοῦ βούπαιδος καὶ βουσύκου. βοὸς κέρας ἦτοι περικείμενον τῇ ὀρμιᾷ κέρας ὑπὲρ τὸ ἄγκιστρον, ἵνα μὴ ἀποτρώγῃ ὁ ἰχθύς. ἔνιοι δὲ τὴν τρίχα κέρας. βοηθόν ἐν μάχῃ θοόν, ἀγαθὸν βοηθεῖν. βοὴν τὴν μάχην· “βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος.” βόσις βρώσις· “βόσιν ἰχθύσιν.” βόμβησε ποιῶς ἐψόφησεν· “βόμβησεν δὲ λίθος.” βοτρυδὸν ἑτέρα τῆς ἑτέρας ἐχομένη, ὡς οἱ βότρυς τὰς ῥάγας ἔχουσι. βόας αὔας τὰς ἀσπίδας λέγει τροπικῶς, ἀπὸ τοῦ ὅλου τὸ μέρος. βοάγρια αἱ ἀσπίδες. ὁ δὲ Ἀπίων τὰ ἐκ βοῆς ἡγρευμένα, τουτέστι τῆς μάχης τὰ λάφυρα. βουλεύσαντε βουλευσάμενοι, βουλὴν συνθέντες. βουληφόροι ποτὲ μὲν βασιλεῖς, “οὐ χρὴ παννύχιον εὐδεῖν βουληφόρον ἄνδρα,” ποτὲ δὲ ἐπιθετικῶς αἱ ἐκκλησίαι ἐν αἷς αἱ βουλαὶ ἀναφέρονται. βροτός ἄνθρωπος ὑποπεπτωκῶς τῷ βρότῳ, τουτέστι τῷ φόνῳ. βροτόεντα πεφονευμένα. βρῖθον ἐπλήθυον. ^[30]

53 βριθὺ βαρὺ. ἀπὸ τούτου καὶ “καρπῷ βριθομένη νοτίησι τε εἰαρινῇσι.” βροτολοιγός ὁ Ἄρης ὁ διὰ τοῦ φονεύειν τὸν ὄλεθρον ἐπιφέρων· βρότος γὰρ ὁ φόνος. ἢ ὁ τοὺς βροτοὺς ὀλοθρεύων. βρίζοντα νυστάζοντα. βράσσω οἱ μὲν ἐλάσσω, οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ βρασμοῦ ἄτακτος καὶ μὴ σταθερός. βριήπυος μεγάλῳφωνος. βρύει βρύειν τοὺς καρποὺς ποιῶν τοὺς νεωστὶ ἀναφυομένους. βρεχμόν τὸ βρέγμα· “ἐπὶ βρεχμόν τε καὶ ὤμους.” βρίσαντες βαρύναντες. βράχε ἰδίωμα φωνῆς, βυκτῶν φουσητῶν. βυσσοδόμευον ἐκ βυθοῦ τῆς διανοίας κρυπτῶς συνετίθεσαν. βυσσοδομεύειν δὲ λέγουσι κατὰ τὴν αὐτὴν ἔννοιαν καὶ συντίθεται ἐπιβουλήν, ἢ καθὼς ἂν τις ἐν βυθῷ τῆς θαλάσσης οἰκοδομήσειεν τι, τουτέστιν κρυπτῶς συντιθέμενον καὶ οὐ φανερώς. βυσσός βυθός. βωμούς ποτὲ μὲν συνήθως ἡμῖν, “τὴν μὲν ἔπειτ’ ἐπὶ βωμῷ ἄγων,” ποτὲ δὲ τὰς βάσεις, οἷον κρηπίδας πλατείας, ἢ βασμούς, “ἄρματα δ’ ἀμβωμοῖσι τίθει, κατὰ λίτα πετάσας.” βώτορας νομεῖς· “βώτορας ἄνδρας.” βωστρεῖν φωνεῖν, ἐπικαλεῖσθαι. βῶν τὴν ἀσπίδα· “οἶδ’ ἐπὶ δεξιᾷ.” βωτιανείρη ἄνδρας βοσκούση ἢ τρεφούση. γαυλοὶ τὰ ποιμενικὰ ἀγγεῖα τοῦ

γάλακτος. γάννυται χαίρει. γαίων γαυριών. γαμέσσεται εἰς γάμον ἄξει. γάλως ἀνδρὸς ἀδελφή·
“εἰδομένη γαλόω.” Γάργαρον τόπον τῆς Ἰδης. γαιήϊον γῆς υἷον· “Τιτυδὸν γαιήϊον υἷόν.”
γαμφηλῆσι ταῖς σιαγόνσιν, οἶονεῖ καμψηλαί, ἀπὸ τοῦ κατὰ τὸ σχῆμα ἐπεκάμφαι. γαιήοχος ὁ τὴν
γῆν συνεχών, ἢ ἐπὶ τῆς γῆς ὀχούμενος. ^[35]

54 γέγωνε ἐφώνει. ἐνίστε δὲ τάσσει τὴν λέξιν ἐπὶ τοῦ μεγάλου καὶ δυναμένου μέχρι πολλοῦ
ἐξακούεσθαι· “τόσσον γὰρ ἔην βώσαντι γεγωνεῖν.” γεφύρωσε διαβατὸν ἐποίησε. γενεή σημαίνει
πολλά· ἐπὶ μὲν γὰρ παντὸς γένους τῶν ἀνθρώπων “ὥς ἀνδρῶν γενεὴ ἢ μὲν φύει ἢ δ’
ἀπολήγει,” ἐπὶ δὲ τῆς ἡλικίας ἀφ’ ἧς δύναται τις γεννᾶν “τῷ δ’ ἤδη δύο μὲν γενεαὶ μερόπων
ἀνθρώπων,” ἐπὶ δὲ τῆς εὐγενείας “ἀμφοτέρων, γενεῇ καὶ οὐνεκα σὴ παράκοιτις κέκλημαι,” ἐπὶ
δὲ τῆς ἀπὸ προγόνων εἰς τινα ἄνδρα καταγωγῆς “ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἵματος εὐχομαι
εἶναι,” ἐπὶ δὲ τῆς γενέσεως “ὀπλότερος γενεῇ, ὁ δ’ ἄρα πρότερος καὶ ἀρείων.” γέρων ἐπὶ μὲν τοῦ
ἐντίμου “πρῶτον μὲν ἔπειτα γέροντα καπτόμενος ἐπέεσσιν” καὶ “κίκλησεν δὲ γέροντας”
γέρας γὰρ ἡ τιμὴ. ἐπὶ τοῦ καθ’ ἡλικίαν “ὦ γέρον, ἢ μάλα δὴ σε τείρουσι.” γενναῖον συγγενικόν·
“οὐ γὰρ μοι γενναῖον ἀλυσκάζοντι.” γερήνιος ὁ ἔντιμος. γερούσιον τὸν τοῖς ἐντίμοις κατὰ
τιμὴν διδόμενον οἶνον. ἀπὸ δὲ τοῦ αὐτοῦ “οὐδ’ οὕτω γεραρόν· βασιλῆϊ γὰρ ἔοικεν.” γείνεται
γεννήσεις. γεραιάς τὰς γέρας τι ἐχούσας γυναῖκας. οἱ μὲν τὰς ἱερείας προπολούσας. γέντο
ἔλαβεν· “γέντο δ’ ἱμάσθλην.” τίθεται δὲ ἡ λέξις κατὰ συγκοπὴν ἀντὶ τοῦ ἐγένετο. γένυς τὰ
γένεια· “πύκασαί τε γένυς εὐανθεί λάχνη.” γηθοσύνη γεγηθυῖα· “γηθοσύνη δὲ θάλασσα
διίστατο.” καὶ τὸ ἀρσενικόν “γηθόσυνος δ’ οὐρῷ πέτας· ἰστία.” γῆρυς φωνή. γλυφίδας τὰς
χηλὰς τῆς ἀκίδος αἷς τὴν νευρὰν προσάγομεν. εἴρηται δὲ γεγλύφαι, ὃ ἐστὶ κεκοιλάνθαι. καὶ τὸ
γλύφειν ἀπ’ αὐτοῦ. γλήνεα κοροκόσμια· “ὅς γλήνεα πολλὰ κεχάνδει.” γλάγος γάλα. ^[30]

55 ἀπὸ τούτου καὶ τὰ [ἀπὸ] τοῦ γάλακτος ἀγγεῖα· “πολυγλαγγέας κατὰ πέλλας.” γλαφυραὶ κοῖλαι.
γλυκύθυμος ἡπιος. γλωχίνα τὴν γωνίαν, καὶ τριγλώχινος οἶστους τοὺς τριγώνους τὸ σχῆμα.
γλαυκῶπις. ἀπὸ τοῦ τῆς ὄψεως τὴν θεὸν ὀρίζονται· καὶ γὰρ ὁ λέων “γλαυκιδῶν δ’ ἰθὺς
φέρεται,” οἶον πυρῶδες βλέπων. διὰ δὲ τῆς ὄψεως καὶ τὸ τῆς διανοίας πυρῶδες ὀράται τῆς
θεοῦ. ὥσπερ δὲ Ζεὺς εἴρηται παρὰ τὸ ζῆν, οὕτως καὶ ἡ Ἀθηνᾶ ἀπὸ τοῦ αἰθεῖν ἐκ τῆς ὄψεως.
γνωτόν ἀδελφόν. καὶ πληθυντικῶς “γνωτοί τε γνωταί τε.” γναμπτήσι κεκαμμέναις. γναμπτὰς
ἔλικας τοὺς δρακοντώδεις δακτυλίους. γνύξ ἐπὶ γόνυ. γόνος ποτὲ μὲν ἀπόγονος, “ὄφρα ἴδης
οἷος ζῆν γόνος,” ὅτε δὲ ἐπιγονή, “πεντήκοντα δ’ ἔκασται γόνος δ’ οὐ γίνετ’ αὐτῶν.” ἐπὶ δὲ τοῦ
“οὐκέτ’ ἀπολήξει τὸν ἐμὸν γόνον ἐξερέουσα” οὕτως εἴρηται ἀντὶ τοῦ τὸ ἐμὸν γένος. γουν ῶ .
γονοὺς καλοῦσι τοὺς γονίμους τόπους. γοργῷ γοργότης· “τῇ δ’ ἐπὶ μὲν γοργῷ βλοσυρῶπις
ἐστεφάνωτο.” γραπτῷς τὰς ἀμύξεις καὶ καταξύσεις· “κνημῖδας γραπτὰς δέδετο, γραπτῷς
ἀλεείνων.” τοιοῦτο καὶ τὸ “ἐπέγραψε χροά φωτός” καὶ “νῦν δέ μ’ ἐπιγράψας ταρσῶ” καὶ
“γράφας ἐν πίνακι πυκτῷ θυμοφθόρα πολλά,” οἶον ἐγχαράξας σημεῖα πολλά. γυώσω χωλώσω.
γύα κυρίως πόδες καὶ χεῖρες. γύαλον τὸ κύτος τοῦ θώρακος· “ῥῆξε δὲ θώρηκος γύαλον.”
τιθέασιν δὲ τινες τὴν λέξιν καὶ ἐπὶ τῶν κοιλωμάτων, ὡς Ἡσίοδος “γυάλοις ὑπο Παρνησοῖο.”
γυναίων εἵνεκα δώρων διὰ δωροδοκίαν· συνεμάχησε γὰρ Εὐρύπυλος Πριάμῳ λαβούσης
ἄμπελον χρυσὴν τῆς γυναικός. οὐ λέγει δὲ Ὀμηρος. καὶ Ἐριφύλη δ’ Ἀμφιάραον ἔπεισεν ὄρμον
χρυσοῦν λαβοῦσα· “ἢ χρυσὸν φίλου ἀνδρὸς ἐδέξατο τιμήντα.” γωρυτός ἡ τοξοθήκη, οἶονεῖ
χωρυτός, παρὰ τὸ τὸ τόξον χωρεῖν· συγγενὲς γὰρ τὸ γ τῷ χ. ^[30]

56 οἶον χώρημα τοῦ τόξου. τῶν ἄπαξ εἰρημένων. δάψαι ἐπὶ τῶν θηρίων. ὅμοιον τὸ δαρδάπτειν, ὃ
ἐστὶ καταφαγεῖν μετὰ σπαραγμοῦ. “δάψει.” ὅταν δὲ λέγῃ “χρήματα δαρδάπτουσι,” μεταφορικῶς
ἀντὶ τοῦ κατεσθίουσι. δαιδαλόεν τῇ κατασκευῇ ποικίλον. δαῖεν ἔκαιεν. σημαίνει καὶ τὸ
ἐμέριζεν, ἀφ’ οὗ καὶ δαιτρὸς ὁ μάγειρος καὶ δαῖς ἡ εὐχία, ἐπεὶ μεριστὰ ἦν τὸ παλαιὸν τὰ
βρώματα, καὶ δασμὸς ὁ διαμερισμός. δαφοινός ὁ μέγας φοινὸς καὶ ἐρυθρός. ἐνιοὶ δὲ

δαφρινόν τὸν μεγάλως φόνιον. δάμαρ ἀνδρὸς γυνή, ἀπὸ τοῦ δεδαμάσθαι τῷ ἀνδρί. δαίμονες οἱ θεοὶ οἰονεῖ δαήμονες ὄντες· οἱ γὰρ θεοὶ πάντα ἴσασιν. ἢ ὅτι πάντα μερίζουσιν, ἀπὸ τοῦ δάσασθαι. δάσκιον μεγάλως συσκιάζουσιν διὰ τὸ δάσος. δαήρ ἀνδρὸς ἀδελφός. δαΐφρων πολεμικός, ἀπὸ τοῦ δαΐζειν, ἀφ' οὗ καὶ δαῖς ἡ μάχη “ἐν δαΐ λυγρῇ.” δασπλητὶς δυσπροσπέλαστος, δυσχερὴς τοῖς προσπελάζουσι. δαῶμεν μάθωμεν. δάσονται φάγονται. δάμνα ἐδάμαζεν. δάσονται μερίζουσιν. δαρδάπτουσι κατεσθίουσι. καὶ φαίνεται τὸ μετὰ διασπασμοῦ ἐσθίειν. τῶν ὀνοματοποποιημένων ἡ λέξις. δαί σύνδεσμος ἴσος τῷ δέ· “τίς δαῖς, τίς δαὶ ὅμιλος;” “πῶς δαὶ τῶν ἄλλων Τρώων φυλακαὶ τε καὶ εὐναί;” δαΐζων διαιρῶν, διακόπτων. δειλός ἐπὶ μὲν τοῦ δειλαίου “ὦ μοι ἐγὼ δειλός,” ἐπὶ δὲ τοῦ καθ' ἡμᾶς νοουμένου “ἐνθ' ὃ γε δειλὸς ἀνὴρ ὥς τ' ἄλκιμος ἐξεφάνθη.” δειρή ὁ τράχηλος. κέκληται δὲ ἀπὸ τῶν τετραπόδων, διὰ τὸ ἀπὸ τούτων τῶν μερῶν ἄρχεσθαι δεῖρεσθαι. δεδμήατο δεδμημένοι ἦσαν, ἀντὶ τοῦ ὑποτεταγμένοι.

[30]

57 ἔστι δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ κατεσκεύαστο. δεδέξομαι ἐνεδρεύσω. δέπας ποτήριον. δερκομένοιο ὀρώντος, ἀτενίζοντος. δειδήμονες εὐλαβεῖς, παρὰ τὸ δέος. δείδεκτο ἐπὶ μὲν τοῦ τὰ ποτήρια τῇ δεξιᾷ ἐκτείνειν “δέδεκτο δέπας Ἀχιλλεύς,” οἷον τῇ δεξιᾷ προέπιεν· ὅταν δὲ διὰ λόγων δεξιῶνται, “δειδέχεται μύθοισιν.” ὅθεν καὶ ἀριδίκετος οἷον ἀσπαστός. δειελήσας τῆς δείλης ἐμβρωματισθεῖς. δεδεγμένα προσδεχόμενα. δέρτρον οἱ μὲν τὸν ἐπίπλουν, οἱ δὲ τὸ δέρμα παρὰ τὴν δοράν, ἄλλοι δὲ τὸ στόμα τοῦ γυπός “δέρτρον ἔσω δύνοντες.” δενδίλλων περιβλεπόμενος. δέκτη ἐπαίτη, παρὰ τὸ δέχεσθαι. δεδοκήμενος ἐκδεχόμενος, ἐπιτηρῶν. δεδμήατο δεδαμασμένοι ἦσαν ἢ κατεσκευασμένοι. δεδῆει ἔφαινε, ἐκαίετο. δεικνύμενος δεξιούμενος. δεικανάσθαι διαλόγου ἀξιοῦσθαι. δεινός ἀξιωματικός, ἐντροπηματικός· “αἰδοῖος δέ μοι ἔσσι, φίλε ἔκυρέ, δεινός τε.” δειδήμονες ἐλεήμονες, δειλοὶ. δεδαῖγμένοι τεθνηκότες ἐν πολέμῳ. δέμας πυρὸς αἰθομένοιο ἐλέλειπτο ὡς τρόπος πυρὸς καιομένου, διὰ τὴν ἀγωνίαν. δέμνια τὰ στρώματα, ἀπὸ τοῦ τὸ δέμας ἐν αὐτοῖς μένειν. δεξιάδην δεξιὸν ὄντα, ἢ Δεξιοῦ υἱόν. δέοιμι δεσμεύοιμι. δεσμοί . οὕτως λέγονται καὶ οἱ ἥλοι· “κόπτε δὲ δεσμούς.” δεῦτε ἄγετε δῆ. δεῦρο εἰς τοῦτον τὸν τόπον. δεύεσθαι βόσκεσθαι. καὶ τὸ ἐπιδέεσθαι. τινος· “θυμοῦ δευομένους.” καὶ τὸ λείπεσθαι καὶ τὸ ἐλαττοῦσθαι· “ἐπεὶ οὐποθι ἔλπομαι οὕτω δεύεσθαι πολέμοιο.” [30]

58 ” δεψῆσαι μαλάξαι. δῆεις εὐρήσεις. δῆϊοι οἱ πολέμοιοι. δηϊότητος τῆς πολεμικῆς διαθέσεως. δηλήσασθαι διαφθεῖραι, διακόψαι. δημός ἐπίπλους ἱερείου. δῆμον τὸν δημοτικὸν ἄνδρα, “δῆμον ἔοντα παρὲξ ἀγορευέμεν,” καὶ τὸ σύστημα τῆς πόλεως, “δήμῳ ἐνὶ Τρώων.” δημοβόρος ὁ τὰ τοῦ δήμου κοινὰ κατεσθίων. δῆνεα βουλεύματα. δησάντων δησάτωσαν· “δησάντων ἐν νηϊ θοῇ.” δηλήμονες βλαπτικοί. διαγνάψας διακοιλάνας. διακέρσαι διακόψαι. διάκτορε διάγων τὰς ἀγγελίας. λέγει δὲ τὸν Ἑρμῆν. διαπλήσσοντες διασχίζοντες. ἐὰν δὲ σὺν τῷ ἰ γράφηται, ἔσται διαβαίνοντες. διαίνειν βρέχειν. διατρύγιος ἔγκαρπος, διὰ τὸ τρύγην ἔχειν· τρύγη δὲ ὁ πύρινος καρπός. διαπρύσιον διάτονον. διακριδόν ἐξ ἐπικρίσεως, διακεκριμένον. δι' ἡ ἀκρίας κατὰ τὰς ἀκρωρείας “δι' ἡ ἀκρίας ἠνεμοέσσας.” διδυμάνε διδυμοὶ ἀδελφοὶ οἱ κεχωρισμένοι τοῖς σώμασιν. οἱ δὲ συμφυεῖς διδυμοὶ λέγονται. διέπουσι διαπονοῦσιν, ἐνεργοῦσιν. διέσχε διήλθε. διέχευαν διεμέρισαν. διερῶ διύγρω. διένται διώκουσι. διπετέος ἀπὸ Διὸς πεπληρωμένου. διεπέφραδεν ἐνετείλατο. δίεται διώξει. διήφυσεν ἐξήντησεν, διέκοψεν. [35]

59 δικλειῖδες δίθυροι. δινεῖν συστρέφειν. δινωτήν στρογγύλην. δινωτοῖσι λεχέεσσι στρογγύλοις, ἀπὸ τῆς τῶν κλινοπόδων περιφερείας. δίων ἐδιώχθη· “τρίς περὶ ἄστρῳ μέγα Πριάμοιο δίων.” δῖος ἀπὸ Διὸς τὸ γένος ἔχων, ἢ ἀγαθός, ἢ γενναῖος, ἀπὸ τῆς τοῦ Διὸς ὑπεροχῆς. διοτρεφέων τῶν ἐκ Διὸς τεθραμμένων. διπλὴν ἐκταδὴν διπλὴν καὶ μεγάλην. δίπτυχα ποιήσαντες δύο περιβολὰς ἔχοντες. δίσκουρα δίσκου ὄρια, ὅσον ἂν τις βάλοι δίσκον. διφᾶν ψηλαφᾶν. δίφρον ὁμοίως ἡμῖν λέγει ὁ ποιητής. τὸν δὲ θρόνον οὐδέποτε εἶπε δίφρον. λέγει δὲ καὶ τὸν ἀρμάτινον

δίφρον. δίχα διχῶς, εἰς δύο. δίψιον βλαβερόν. δμῶες δοῦλοι, ἀπὸ τοῦ δεδμηῆσθαι καὶ ὑποτετάχθαι. δνοφερόν μέλαν, ἐξ οὗ σημαίνει τὸ πολὺ· “δνοφερόν χέει ὕδωρ.” δνοπαλίζεις ἐκτινάξεις· “τὰ σὰ ράκεα δνοπαλίζεις.” δις δὲ τῇ λέξει κέχρηται, ἅπαξ ἐν Ὀδυσσεΐᾳ καὶ ἅπαξ ἐν Ἰλιάδι, “ἀνὴρ δ’ ἄνδρ’ ἐδνοπάλιξεν.” δοιαί γάρ τε πύλαι ἀμενηνῶν εἰσὶν ὄνειρων ἔξοδοι ἐκ μεταφορᾶς. σημαίνει δὲ ἐλεφαντίνην μὲν τὴν ἡμέραν, κερατίνην δὲ τὴν νύκτα. διὰ τοῦτο δὲ ποιοῦνται τὴν πορείαν οἱ ὄνειροι. τινὲς δὲ ἐπὶ τῶν ὀδόντων καὶ τῶν ὀφθαλμῶν ἤκουσαν. βέλτιον δὲ τὸ πρῶτον. δόνακας καλάμους. δουρικτητὴν τὴν τῷ δόρατι κεκτημένην. δοροῖσι θυλάκοις “ἄλφιτα χεῦον ἐϋρραφέεσσι δοροῖσι.” δολιχήμετοι μακρόκωποι. δολιχαύλους μακρὸν τὸν αὐλὸν ἐχούσας. δουρηνεκές ὅσον δόρυ διατεῖναι. δουρικλυτός ἀπὸ μέρους, κατὰ τὰς μάχας κλυτός. ^[30]

60 δολιχόν μακρόν. δολιχόσκιον ἦτοι μακρὰν σκιὰν ἔχον, ἐξ οὗ τὸ μέγα δηλοῦται. δόχμια πλάγια· “πολλὰ δ’ ἄναντα κάταντά τε δόχμιά τ’ ἦλθον.” δόρπον τὸν καθ’ ἡμᾶς δεῖπνον. καὶ ἔστιν δαύορπον, μεθ’ ὃ ἐπὶ τὸ δαῦειν ἔρπομεν, ὃ ἐστὶ κοιμᾶσθαι. δόρ υ . τὸ μὲν σύνηθες “πῆλ’ αὐτῶς ἐν χειρὶ κόλον δόρυ,” ἐπὶ δὲ τοῦ ξύλου “ἄμφ’ ἐνὶ δούρατι βαῖνεν,” ἀφ’ οὗ καὶ δούριος ἵππος ὁ ξύλινος. καὶ ἔτι δορύξεστιν λέγομεν ἐν τῷ βίῳ τὸ πᾶν ξύλον κατεργαζόμενον. δουπῆσαι ψοφῆσαι, ἐκ δὲ τοῦ παρακολουθοῦντος ἀποθανεῖν πεσόντα ἐν πολέμῳ. ὅθεν καὶ τὸ “δεδουπότος Οἰδιπόδαο” ἀκούει ὁ Ἀρίσταρχος ἐν πολέμῳ ἀνηρημένου. δοκεύει ἐπιτηρεῖ. δόξης δοκήσεως· “οὐδ’ ἐγὼ οὐχ ἄλιος σκοπὸς ἔσομαι οὐδ’ ἀπὸ δόξης.” δραίνεις ἰσχύεις. καὶ “τὸν δ’ ὀλιγοδρανέων” ἀντὶ τοῦ ὀλίγον ἰσχύων. δρυμά οἱ δρυμῶδεις τόποι. δρηστήρες οἱ ὑπουργοῦντες καὶ διακονοῦντες θεράποντες, ἀπὸ τοῦ δρᾶν. δρηστοσύνην διακονίαν. δρυόχου ς . τῶν σιδηρῶν πελέκεων αἱ ὀπαί, εἰς ἃς τὰ ξύλα ἐνιᾷσι, παρὰ τὸ τὰ ξύλα δρυς λεγόμενα συνέχειν. δυσπέμφελος ὁ δυσάρεστος. δυσωρήσωσι δυσφυλακτῆσωσι καὶ κακὴν νύκτα διαγάγωσιν. δυσαριστοτόκεια ἢ ἐπὶ κακῷ ἄριστον τεκοῦσα. οἱ δὲ μεταφράζουσι δύστηνος ἄριστον τεκοῦσα. δυωδεκάβοιον δυόδεκα βοῶν ἄξιον. δυσαέος δυσπνόου· “βορέας δυσαέος.” δύσπαρι δυσώνυμε, κακῶς παρωνομασμένε. δύη κακοπάθεια· “ἦ γάρ με δύη ἔχει πολλή.” ὁ δὲ Ἀπίων κάκωσις, ἀπὸ τοῦ εἰσδύνειν τὰ κακά. δυσηλεγέος ς . ^[30]

61 ἐν τῇ Χ τῆς Ὀδυσσεΐας ὁ Ἀρίσταρχος “ὅταν μὲν λέγῃ τὸν θάνατον τοιοῦτον, σημαίνει μακροκοίμητον, ὅταν δὲ ἄλλως, καταστρέφει εἰς ταὐτὸν τῷ κακοκοίμητον.” ἢ δυσαλγέος, κακὰ ἄλγη ἐπιφέροντος. δυσμενέων τῶν ἐχθρῶν. δυσηχέος ἦτοι τοῦ κακὸν ἦχον ἐπιφέροντος θανάτου διὰ τὰς γινομένας οἰμωγὰς δυσθρήνους, ἢ τοῦ δυσαχέος, κακὰ ἄχη περιποιῶντος. δυσθαλπέος κακοῦ εἰς τὸ θάλλειν· “ἢ καὶ χειμῶνος δυσθαλπέος.” δῶρον ὁ παλαιστής· “τοῦ κέρα ἐκ κεφαλῆς ἐκκαϊδεκάδωρα πεφύκει.” Δωδωναῖ ε . ἐπιθετικῶς ὁ Ζεὺς, ἀπὸ Δωδώνης τῆς ἐν Θαλασσίᾳ, ἐν ἣ ἱερὸν αὐτοῦ. δῶ κατὰ συγκοπὴν δῶμα. δῶσι ὅταν ἐν κοινῇ, ἀντὶ τοῦ δῶ· “αἶ κέ ποθι Ζεὺς δῶσι.” δῶματα αἱ οἰκίαι, ἀπὸ τοῦ δεδομηῆσθαι. ἔ ἐγκλινόμενον μὲν αὐτὸν ἢ αὐτὴν ἢ αὐτὸ σημαίνει, “οἳ ἐ μέγαν περ ἐόντα”, “περὶ γάρ ῥά ἐ χαλκὸς ἔλεψεν” ὀρθοτονοῦμενον δὲ δηλοῖ ἑαυτὸν ἢ ἑαυτήν, οἷον “κάλεόν τέ μιν εἰς ἐ ἕκαστος.” ἐὰ ἀγαθὰ· “δωτῆρες ἐάων.” σημαίνει δὲ καὶ τὰ αὐτοῦ· “υἱᾶσι καὶ γαμβροῖσιν ἐὰ πρὸς δῶματα καλά.” παρεμπέπτωκε δὲ τὸ α διὰ τὸ μέτρον, ἀντὶ τοῦ ἐῶν, ὥσπερ κυανέων κυανέων. ἐὰ δῶματα ἀρέσκοντα. ἐάλη συνεστράφη. ἐάνος ἔνδυμα γυναικεῖον, παρὰ τὸ ἐννυσθαι. σημαίνει δὲ ποτε καὶ τὸν εὐδιάχυτον, ὅταν λέγῃ “ἐανοῦ κασιτέροιο,” ἀπὸ τοῦ κατὰ τὴν χωνεῖαν ἀνίσσθαι. ὅταν δὲ λέγῃ “ἐανῶ λιτὶ κάλυψεν,” ἐπιβολαίῳ λιτῷ σημαίνει. ποτὲ τῷ λεπτῷ ὑφάσματι. ἐάφθη ἐπηκολούθησεν. ἐνιοι δὲ κατηνέχθη. ἐβεβρύχει ἐπήχει. ἐβίόσσαο τὸ ζῆν περιποίησας, ἔβλυ ε . τῶν πεπονημένων ἢ λέξις. ἔβρισαν ἐβάρυναν, παντὶ τῷ βάρει ἐφώρμησαν. ἐγγείωνται ἐγγεννήσωσιν· “εὐλὰς ἐγγείωνται, αἰκίσωσι δὲ νεκρόν.” ^[30]

” ἐγκοσμεῖτε ἐν τάξει θέτε. ἐγχεσίμωροι οἱ περὶ τὰ ἔγχη μεμορημένοι, ὅπερ ἐστὶ πεπονημένοι. ἔνιοι δὲ περὶ τὰ ἔγχη τὸν μόρον ἔχοντες, ἢ ἐπιφέροντες τὸν μόρον. ἔγχος δόρυ, ἀπὸ τοῦ ἐν χειρὶ εἶναι. λέγει δὲ καὶ θηλυκῶς ἐγχεί η . ἐγχριμφθήτω ἐμπελασθήτω “ἵππος ἀριστερὸς ἐγχριμφθήτω.” ἐγκέκληται ἐνήρειαται, ἔγκειται. ἔδραθεν ὕπνωσεν. ἐδεύησεν ἐνδεὴς ἐγένετο. ἐδήλησαντο ἐκακοπάθησαν, ἔβλαψαν. ἐδητύος βρώσεως. ἔδησεν ἐνδεὴς ἐγένετο “ἐμεῖο δ’ ἔδησεν ἀρής.” ἐδίνεον περιεδίνουν καὶ περιωρχοῦντο “ἐδίνεον κατὰ μέσους.” ἔδνα τὰ ὑπὸ τῶν μνηστήρων ταῖς μεμνηστευμέναις διδόμενα δῶρα. ἔδος ἔδρα “θεῶν ἔδος ἀσφαλές.” ποτὲ δὲ ἐπίρρημα ἀντὶ τοῦ ἐδραστέον “οὐχ ἔδος εἶμι γὰρ αὐθις ἐπ’ ὤκεανοιο ῥέεθρων.” ἔδυντο ἔδυσαν. ἐδωδὴ βρώσις. ἐδανῶ ἡδεῖ “ἀμβροσίῳ ἐδανῶ, τό ρά οἱ θυόμενον ἦεν.” ἐ ἐ , κατ’ ἐπέκτασιν τοῦ ξ, ἀντὶ τοῦ αὐτόν, “ἐξ δ’ ἔξοχα πάντων ἀθανάτων κεχολῶσθαι,” καὶ ἀντὶ τοῦ αὐτόν, “καὶ ἐ κακὴ βούβρωστις ἐπὶ χθόνα διᾶν ἐλαύνει.” εἰσατο ὠμοιώθη. τοῦτο ἐπὶ τοῦ ὠμοιώθη “εἷσατο δὲ φθογγὴν υἱεῖ Πριάμοιο Πολίτη,” ἐπὶ δὲ τοῦ φανῆναι “ἀλλ’ ὅ τι οἱ εἷσατο γελοῖον Ἀργείοισιν ἔμμεναι,” ἐπὶ δὲ τοῦ διελθεῖν “εἷσατο γὰρ νηῶν ἐπ’ ἀριστερά.” ἐπὶ δὲ μέλλοντος ἀντὶ τοῦ γνῶσομαι, “εἵσομ’ αἶ κέ μ’ ὁ Τυδείδης κρατερὸς Διομήδης.” ἐέλδωρ ἐπιθύμημα. ἐελμένοι συγκεκλεισμένοι “ἐελμένοι ἰσχανόωντο.” ἐέργων ἀφορίζων, χωρίζων. ἐέρσας δρόσους. ἐερσήεις δροσώδης καὶ ἀπαλός “οἶον ἐερσήεις κεῖται” καὶ “λωτὸν ἐρσήεντα ἡδὲ κρόκον ἡδ’ ὑάκινθον.” [30]

- 63 ” ἐῆος ἀγαθοῦ, προσηνοῦς, ἐπὶ μὲν τοῦ ἀγαθοῦ, ἐπεὶ παρὰ τὰ ἐὰ τὰ ἀγαθὰ· τὸ δὲ προσηνοῦς, “εἰ δύνασαί γε, περισχεο παιδὸς ἐῆος.” ἐθάμιζεν ἐπύκναζεν· “ἐπεὶ οὐτὶ κακιζόμενος ἐθάμιζεν.” ἔθεεν ἔτρεχεν. ἐθελοντῆρας ἐκουσίους. ἔθειραι αἱ ἐξ ἔθους ἐπιμελείας ἀξιούμεναι τρίχες. καὶ τὸ ἐθεῖρη τὸ ἐξ ἔθους κοσμητὴ καὶ θεραπευτὴ “χαίρει δέ μιν ὅστις ἐθεῖρη.” ἔθεν · “οὐς ἔθεν εἵνεκ’ ἔπασχον ὑπ’ Ἀρης παλαμάων” ἀντὶ τοῦ οὐς αὐτῆς, καὶ “θύνοντ’ ἀμπεδίον, πρὸ ἔθεν κλονέοντα φάλαγγας” ἀντὶ τοῦ τὰς πρὸ αὐτοῦ κλονέοντα τάξεις. ἔθηκεν προκατέθηκεν, ἥτοι ἐποίησεν· “ἦ μυρὶ Ἀχαιοῖς ἄλγε’ ἔθηκεν.” ἀφ’ οὗ καὶ θετοὶ υἱοί, οὐς τις ἐποίησατο. ἔθοντες εἰθισμένως ἐπιφοιτῶντες. τὸ αὐτὸ καὶ “ἔθων Οἰνῆος ἀλωήν,” ἐξ ἔθους παραγινόμενος. “οὐς παῖδες ἐριδμαίνωσιν ἔθοντες,” εἰαμενὴ ὁ τοῦ ποταμοῦ ἀποβαίνοντος ἀποφύεται. ἡ ἔλος παραποτάμιον ἄνυδρον. αἱ ποταμῶν ἀναβολαὶ φυτὰ ἔχουσαι. εἴβει καταρρεῖ “θαλερὸν κατὰ δάκρυον εἴβει.” εἰδαλίμας “ἄς ἠθέλεν αὐτὸς ἐλέσθαι,” ἐν Ω Ὀδυσσεΐας. εἶδατα βρώματα. εἶδεται φαίνεται. εἶδετε ἀντὶ τοῦ εἰδῆτε· “ὄφρα καὶ ὕμν’ εἶδετε.” καὶ εἶδομε ν . εἰκοσινήρι τ ᾽ ἄποινα · “οὐδ’ εἴ μοι δεκάκις τε καὶ εἰκοσινήριτ’ ἄποινα.” εἵκτην ὠμοιοῦντο, δυϊκῶς “πυρὶ λαμπετόωντι ἔϊκτην.” εἵκτο ὠμοιοῦτο. εἰκυῖα ἐοικυῖα “εἰκυῖα θεῆσι.” εἰλαπίνη εὐωχία. εἵλαρ ἔρκος καὶ φυλακή, ἀπὸ τοῦ εἵλει. εἵλει συνήλαυνεν· “ἐπεὶ κακὸν ἦ ὅτε Κύκλωψ εἵλει ἐν σπηΐ γλαφυρῶ.” [30]

- 64 ” εἰλίποδας διὰ τὸ ἐλιγμὸν ἀποτελεῖν ἐν τῇ πορείᾳ τοὺς πόδας. εἵλευντα συγκλείοντα “θῆρας ὁμοῦ εἵλευντα.” εἵλυμα ἐνείλυμα. εἵλυφὼν συνειλὼν τὸ πῦρ, μετὰ συστροφῆς ἀποφέρεσθαι ποιῶν. εἵμι πορεύομαι. εἰνάνυχες ἐπ’ ἐννέα νύκτας. εἰνοσίφυλλον κινήσιφυλλον. κατ’ ἐπέκτασιν δὲ εἴρηται ἀντὶ τοῦ ἐνοσίφυλλον· ἔνοσις γὰρ ἡ κίνησις καὶ ἐνοσίχθων ὁ κινήτης τῆς γῆς. ὅρος δὲ εἰνοσίφυλλον τὸ σύνδενδρον θέλει σημαίνειν. εἵομεν πορευθῶμεν. εἵρερον δουλείαν· “εἵρερον εἰσανάγουσιν.” τῶν δ’ ἅπαξ εἰρημένων λέξεων. εἵρετο ἐπηρώτα “εἵρετο δ’ αὐτίκ’ ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος.” σημαίνει δὲ καὶ τὸ λέγειν· “εἵρετο δευτέρου αὐτίς” καὶ “εἵροντο δὲ κῆδε’ ἐκάστη.” σημαίνει καὶ τὸ ἡρώτων, οἶον “εἵρομαι παῖδας.” εἵρύεται φυλάσσουσι· “πρὸς Διὸς εἵρύεται.” εἵρυσθα ι . νῦν ἰδίως τὸ εἵρυσθαι ἐπὶ τοῦ εἰδέναί παρεῖληπται· ἔστι γὰρ ἀντὶ τοῦ φυλάσσειν καὶ σώζειν· “μαῖα φίλη, χαλεπὸν σε θεῶν αἰειγενετάων δῆνεα εἵρυσθαι, μάλα περ πολυῖδριν ἐοῦσαν.” εἵρω λέγω· “νημερτέα εἵρω.” εἰς ἀντὶ μὲν τῆς πρὸς προθέσεως “εἰς Ἀγαμέμνονα διὸν ἄγον,” ἀντὶ δὲ τῆς ἐπὶ “εἰς ἐλάτην ἀναβάς

περιμήκετον.” συνήθως δὲ ἡμῖν “εἰς εὐνὴν φοιτῶντε, φίλους λήθοντε τοκῆας.” εἴσας τὰς νῆας τὰς ἐξ ἑκατέρου μέρους ἴσως πλεούσας. ὅταν δὲ “φρένας ἔνδον εἴσας,” εὐκράτους, ἀγαθὰς. εἶσεν ἐπὶ μὲν τοῦ ἴδρυσεν “εἶσεν δ’ ἐσχερίην ἐκὰς ἄλλων ἀλφιστῶν,” ἐπὶ δὲ τοῦ ἐκάθισεν “εἶσεν ἀναστήσας ἀγαπήνορα Λαοδάμαντα.” εἴσης πρὸς ἴσον ἐκάστῳ διδομένης. εἶσθα πορεύσῃ· “εἴτε καὶ ὕστερον εἶσθα θαός.” εἶναι ὁ Ἡσίοδος ἀντὶ τοῦ ἰέναι· “καὶ τῷ προσιόντι προσεῖναι. [30]

65 ” εἰσίθμη εἴσοδος “λεπτὴ δ’ εἰσίθμη, νῆες δ’ ὁδὸν ἀμφιέλισσαι.” εἴσκοντες ὁμοιοῦντες. καὶ “ἴσκειν ἕκαστος ἀνὴρ.” εἰσοιχνεῦσιν· “οὐδέ μιν εἰσοιχνεῦσιν οἳ τε καθ’ ὕλην.” εἴσω ἔσω. τοπικῶς μὲν καὶ ἡμῖν συνήθως “εἴσω δ’ ἀσπίδ’ ἔαξε βαλὼν μυλοειδέϊ πέτρῳ,” ἀντὶ δὲ τῆς εἴς προθέσεως “καὶ δ’ αὐτὸν ἀγοίμεθα Ἴλιον εἴσω.” ἐκάεργος ὁ μακρόθεν εἴργων τοῖς βέλεσιν. εἰσωποί εἴσω τῆς ἐπιφανείας· “εἰσωποί δ’ ἐγένοντο νηῶν.” ἐκαίνυτο ἐνίκα· “οἶος δέ με Φιλοκτήτης ἀπεκαίνυτο τόξῳ.” ἔκαμον προέκαμον. ἐκάμοντο κατειργάσαντο· “καὶ νῆσον εὐϊκτημένην ἐκάμοντο.” ἐκάτερθεν ἐκατέρωθεν. ἐκατηβόλου ἔκαθεν προῖεμένου καὶ βάλλοντος. ἐκατόγχειρον ὁ Ἀρίσταρχος κατὰ τὸ μυθικὸν ἐκατὸν χειρὰς ἔχοντα, οὐ διὰ τὸ πλήθος τῶν χειρῶν ἀλλὰ διὰ τὸ μέγεθος, οἷον ἐκατόμπηχυν· χεῖρες γὰρ καὶ οἱ πήχεις συνωνύμως λέγονται. ἐπὶ δὲ τοῦ “ἀμφὶ δὲ παιδὶ φίλῳ βάλε πήχεε δακρύσας” ἐν ἴσῳ τῷ τὰς χειρὰς περιέβαλεν. ἐκέκαστο ἐκεκόσμητο. ἐκεχάνδει ἐχώρει. ἔκλεο κλέος εἶχες. ἔκμολεν ἐξέδραμεν, ἐξεπήδησεν. ἐκολῶ ἐθορύβει, μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν κολοῶν. ἔκπαγλον θαυμάσιον καὶ ἔξοχον. ἐκπεπαταγμένος ἐκπεπληγμένος, ἐκταδὴν ἐκτεταμένην, μεγάλην· “διπλὴν ἐκταδὴν.” ἐκυρός ἀνδρὸς πατήρ, καὶ ἐκυρά ἡ μήτηρ τοῦ ἀνδρός. ἔκυρσεν ἐπέτυχεν. ἔκυσεν κατεφίλησεν τῷ στόματι· ἀφ’ οὗ καὶ ἡμεῖς τὸ προσκυνῆσαι λέγομεν. ἐλάτῃσιν ἐλατίναϊς κώπαις. λέγεται δὲ ἐλάτῃ καὶ αὐτὸ τὸ δένδρον. ἐλαύνωσι θερίζωσιν. ἢ γὰρ ἐκ χειρὸς τύψις ἔλασις μεταφορικῶς· ἐλάσαι γὰρ τὸ ἐκ χειρὸς τύψαι. ἐλαφηβόλος κυνηγός. [30]

66 ἐλεαίρει ἐλεεῖ. ἐλέγξεις ἐλέγχῳ περιβάλης, ὀνειδίει περιβάλης. ἐλεγχεῖ ἡ αἰσχύνῃ καὶ ὄνειδος. ἐλέλιξε συνέστρεψεν, συνέσεισεν. ἐλελιχθέντες συστραφέντες, μεταβαλόμενοι. ἔλεξα ἐκοίμισα· “ἦτοι ἐγὼ μὲν ἔλεξα Διὸς νόον αἰγιόχοιο.” ἐλεοῖς τοῖς μαγειρικοῖς τραπεζίοις· “αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ’ ὦπτησέν τε καὶ εἰν ἐλεοῖσιν ἔχευεν.” ἐλέτην εἶλον, ἔλαβον, δυϊκῶς. ἐλεφαίρονται βλάπτουσι καὶ ἐξαπατῶσι. καὶ ἐλεφηράμενος ἀντὶ τοῦ βλάψας. ἐλέφαντα τὸ ἐλεφάντινον. ἔλεψεν ἐλέπισεν, περιεῖλεν. ἐλιάσθη ἐκλίθη, καὶ τὸ ἐλιάζετο ἐξέκλινεν, καὶ τὸ λιασθεὶς ἐκκλίνας. ἔλικας, οὐκ ἐπὶ τοῦ ἔλικας βοῦς ἀλλ’ ἐπὶ τοῦ Ἠφαίστου, “πόρπας τε γναμπτάς θ’ ἔλικάς τε καὶ ὄρμους,” κόσμου τι γένος. οἱ μὲν δακτυλίους ποιοῦς, οὓς δρακοντώδεις καλοῦσιν, οἱ δὲ ἐνώτια, ἃ καλοῦσιν ἐλικτήρια, οἱ δὲ τὰ περὶ τοὺς καρποὺς ψέλια. ἐπὶ δὲ τοῦ ἔλικας βοῦς ἦτοι τὰ κέρατα ἐλικοειδῆ ἐχούσας, ἢ ὡς ἔνιοι, ἀπὸ τοῦ κατὰ τοὺς πόδας ἐλιγμοῦ. Ἐλικῶνιον τὸν Ποσειδῶνα, ἀπὸ Ἐλικῶνος τοῦ ἐν Βοιωτίᾳ, ἱερὸν τοῦ θεοῦ. οἱ δὲ φασιν ἀπὸ Ἐλίκης, περὶ ἧς φησὶν “οἱ δέ τοι εἰς Ἐλίκην τε καὶ Αἰγὰς δῶρ’ ἀνάγουσιν.” ἐλίκωπες οἱ ἐλικοὶ κατὰ τὴν πρόσοψιν. ἐλίσσετο ἐπὶ μὲν τοῦ ἐλιτάνευεν καὶ παρεκάλει “ἐλίσσετο πάντας Ἀχαιοὺς,” ἐπὶ δὲ τοῦ μετεβάλλετο “ὥς ὄγ’ ἔνθα καὶ ἔνθα ἐλίσσετο μερμηρίζων.” ἐλκυστάζων ἔλκων, σπαράσσων. ἐλλεδανοὶ οἱ δεσμοὶ οἷς συνειλούμενα δεῖται τὰ δράγματα· “ἄλλα δ’ ἀμαλλοδετῆρες ἐν ἐλλεδανοῖσι δέοντο.” ἐλλόν τὸν ἔγγονον τοῦ ἐλάφου· “κύων ἔχον ποικίλον ἐλλόν.” ἔλπεται ἐλπιδοποιεῖ. [30]

67 ἐλπωρὴ ἐλπίς. ἔλσαι συγκατακλεῖσαι· ἢ ἀντὶ τοῦ συστρέψας καὶ ἐνειλήσας. ἐλύσθη παρεχύθη καὶ ἔπεσεν. ἐλύμην ἐλυτρώθη. ἔλων ἥλαυνον. ἐλώρια ἐλκύσματα. ἐμπάζεται ἐπιστροφὴν ποιεῖται καὶ σέβεται. ἐμάτησεν ἐματαιοποίησεν. ἐμβадόν ἐμβάντες πεζῇ. ἐμβήη ἐμβῆ· ἐμβήη· μάλα τούς γε φιλεῖ ἐκάεργος Ἀπόλλων. ἐμεῦ ἐμέο ἐμεῖο ἀσύναρθροι ἀντωνυμίαι, ἰσοδυναμοῦσαι ἀλλήλαις. ἐμέλλετε εἰοίκατε· “ὥς ἄρ’ ἐμέλλετε τῇλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης.” ἐμίστυλλεν εἰς ὀλίγα διήρει, οἷον εἰς μείονα. ἐμμαπέως ἐσπουδακότης. ἔμμορε ἔμοιρε, κατὰ μοῖραν εἴληφεν. ἐμνήμυκε συνθέτως λέγεται μετὰ τῆς ὑπό, “πάντα δ’ ὑπεμνήμυκεν,”

μεταφράζεται δὲ εἰς τὸ κατανένυκται. ἔμπαιος ἔμπειρος· “κακῶν ἔμπαιος ἀλήτης.” ἔμπεδον ποτὲ μὲν τὸ ἰσχυρόν, “ἔμπεδον αἰὲν ἔχον σάκος αἰόλον,” ποτὲ δὲ ἐν τῷ πέδῳ, οἷον τῷ ἐδάφει, “τόφρα δὲ καὶ μέγα τεῖχος Ἀχαιῶν ἔμπεδον ἦεν.” ἔμπης ποτὲ μὲν ὅμως, “σὺ δὲ χαῖρε καὶ ἔμπης,” ποτὲ δὲ ἀντὶ τοῦ ὁμοίως ἢ ἐπ’ ἴσης, “τοῦ καὶ κινημένοιο Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ ἔμπης ἐς γαῖαν τε καὶ οὐρανὸν ἵκετ’ ἀϋτμή” καὶ “ἔμπης μοι τοῖχοι καλάι τε μεσόδμοι.” ἐμπλήγηδον ἐμπληκτικῶς, οὐ μετὰ κρίσεως. ἐν δὲ τῷ Υ τῆς Ὀδυσσεΐας ὑπομνήματι ὁ Ἀρίσταρχος εὐμεταβόλως. ἔμπλην ἐμπελάδην, σύνεγγυς, ἢ ὡς ἔνιοι, χωρίς. καὶ Ἀρχίλοχος ἐπὶ τοῦ χωρίς, “ἔμπλην ἐμοί τε καὶ φίλου.” τῶν ἅπαξ εἰρημένων. ἔμπορος ὁ μὴ ἐπ’ ἰδίας νεῶς πλέων ἀλλὰ μισθοῦ· “ἔμπορος· οὐ γὰρ νηὸς ἐπίβολος οὐδ’ ἐρετάων.” [30]

68 ” ἔμφυλον ἐμφύλιον, οἷον ἐκ τῆς αὐτῆς φυλῆς. ἔναξε ἔσαξε καὶ συνεπλήρωσε. ἔναρα σκυῖλα. ἐναρίζει κυρίως μὲν σκυλεύει· ἔναρα γὰρ τὰ σκυῖλα· “οὐδέ μιν ἐξενάριξεν” καταχρηστικῶς δὲ ἀνεῖλεν· “τὸν δ’ ἐπεὶ ἐξενάριξεν.” ἐντεσιεργούς νῦν λέγει ἔντεσιν ἐργαζομένους καὶ μὴ ψιλῶς νωτοφόρους, ἐπεὶ οἱ τὴν ἅμαξαν ἔλκοντες ἡμίονοι ἔχουσι πείρινθον ἐπὶ τῆς ἀμάξης, ἐν ᾧ φέρουσι τινά. ἐννέωροι ἐνναετείς. ὅταν δὲ λέγῃ ἐν τῇ Τ τῆς Ὀδυσσεΐας “ἔνθα τε Μίνως ἐννέωρος βασίλευε Διὸς μεγάλου ὀαριστῆς,” δι’ ἐννέα ἐτῶν λέγων τῷ Διὶ προσομιλεῖν ἢ ἐννέα ἔτι βασιλεύων. λέγεται γὰρ ὁ Μίνως δι’ ἐννέα ἐτῶν συμμίσγων τῷ Διὶ καὶ ὀαρίζειν, ὃ ἐστὶ προσομιλεῖν, εἴτε μυθικῶς τοῦ οὐδὲ διδομένου, εἴτε καὶ τῷ ὄντι, καθὼς τινες παραδεδώκασι τὸν Μίνωα προσποιούμενον πρὸς τοὺς ἀρχομένους ὅτι παρὰ τοῦ Διὸς φέροι τὰ προστάγματα καὶ τοὺς λόγους αὐτοῖς, ὡς μᾶλλον πείθονται. ὀαριστῆς δὲ ὁμιλητής. ἐνοπή φωνή. ἔνοσις σεισμός, κίνησις. ἐνδίσσαν ταχέας κύνας ὀτρύναντες. δύναται εἶναι κυρίως τὸ δίσσαν, ἀνῆκαν τῶν κρατήρων. τοὺς δὲ κύνας πρὸς τὸν διωγμόν. ἔναυλοι οἱ ἀπὸ τῶν χειμάρρων ποταμοὶ καταράσσοντες, ἀπὸ τοῦ ἐν τοῖς αὐλῶσι γίνεσθαι τὰς καταφοράς· αὐλῶνες δὲ οἱ ἐπιμήκεις καὶ κοῖλοι τόποι. τουτέστιν οἱ εἰς μακρὸν καὶ στενὸν διήκοντες ποταμοί. ἔνδειος μεσημβρινός. ἐνδείων τῶν ἐντοσθειδίων, οἷον τοῦ ἐντὸς χρωτός. τῶν ἅπαξ εἰρημένων. ἐνεῖκαι κατὰ μὲν τὸν προσφερόμενον ἴσον τῷ ἐνέγκαι· ὅταν δὲ λέγῃ “καὶ τις θεὸς αὐτὸν ἀνεῖκαι,” τοιοῦτόν τι λέγει, ἄρας ἐκ τόπου ἐνταῦθα θεῖη. ἔνεροι νεκροί. [30]

69 ἐνισκίμφθη ἐνεπέλασεν καταπαγὲν τὸ δόρυ. ἐνέστακται ἔνεστι κατὰ τι μέρος· “τοῦ σοῦ πατρὸς ἐνέστακται μένος ἡϋ.” ἐνετῆσι πόρπαις, ἀπὸ τοῦ ἐνέισθαι· “χρυσείης δ’ ἐνετῆσι.” ἐνεύναιον ἐγκοῖτιον, καὶ ἐνευναίων τῶν ἐγκοιμησομένων. ἐνήεος προσηνοῦς, προσφιλοῦς. ἔνθα ἐπὶ μὲν τοῦ τότε χρονικῶς “ἔνθ’ αὖ Τυδεΐδῃ,” “ἔνθ’ ἄλλοι μὲν πάντες” ἐπὶ δὲ τοῦ τοπικοῦ, εἰς τοῦτον τὸν τόπον “ἔνθα κατεπλέομεν καὶ τις θεὸς ἡγεμόνευεν,” ἐπὶ δὲ τοῦ ἐν τούτῳ ἢ ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ “ἔνθα μὲν Αἴας κεῖται ἀρήϊος, ἔνθα δ’ Ἀχιλλεύς, ἔνθα δὲ Πάτροκλος,” ἐνήισι ἐπιπέμπει. ὅταν δὲ λέγῃ ἐνήομεν, ἀντὶ τοῦ καθελκύσομεν. ἐνικλᾶν ἐγκόπτειν καὶ ἐμποδίζειν. ἔνισπεν εἶπεν. ἐννεσίησι ἐννοήσεσι, βουλήσεσιν. ἔντεα τὰ ὅπλα, κυρίως τὰ ἐντὸς περιέχοντα τὸν ἄνδρα, οἷον ἀσπίς καὶ θώραξ καὶ κνημίδες. λέγει δὲ ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἐννοίας καὶ τὰ ἀγγεῖα ἔντεα, ἀπὸ τοῦ ἐντὸς αὐτῶν τινὰ περιέχειν, οἷον “ἀμφίπολοι δ’ ἀπεκόσμεον ἔντεα δαιτός.” ἐντρέπεται ἐπιστροφὴν ποιεῖται, ὃ ἐστὶ μετατροπὴν λαμβάνει. ἐντροπαλιζομένη ἐπιστρεφομένη. ἐντύνει παρασκευάζει. ἐντυπὰς ἐν χλαῖνῃ. τῶν ἅπαξ εἰρημένων, ἐν τῇ Ω τῆς Ἰλιάδος. οὐχ ἀπλῶς, οὐδὲ περικεκαλυμμένως, ἀλλ’ ὡς τετυπῶσθαι τὸ πρόσωπον καὶ τὸ ὄλον σῶμα. ἐνώμα διέφερεν, καὶ νωμῆσαι διενεγκεῖν. νώμησαν δὲ ἀντὶ τοῦ διένειμαν. ἐνωπῇ προσόψει· “ὡς εἴ τι κακὸν ῥέζουσιν ἐνωπῇ.” ἐξ κυρίως ἢ πρόθεσις “ἐξ ἀκαλαρρεΐταιο βαθυρρόου Ὠκεανοῖο” ἀντὶ τῆς ἀπὸ “ἐξ ἵππων ἄλτο χαμᾶζε,” ἀντὶ δὲ τῆς ὑπὲρ “Ἥρη, τίπτε σὸς υἱὸς ἐμὸν ῥόον ἔχραε κήδειν ἐξ ἄλλων;” ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ τοὺς ἄλλους, ἐξαίτους ἐξαιρέτους. ἐξαλός ἐκ τῆς ἀλός. [30]

70 ἐξάνύω ἐξάνύσω. ἐξέμεν ἄξειν· “μῆδ’ ἐξέμεν Ἀχαιοὺς,” ἐξαπάφοιτο ἐξαπατήσει. ἐξέφθιτο κυρίως ἐξέφθαρτο, μεταφορικῶς δὲ κατεδεδαπάνητο. ἐξερεείνων ἐξερευνῶν, διερχόμενος·

“πόρους ἄλods ἐξερεείνων.” ἐξεσίην κατὰ πρεσβείαν. παρὰ τὸ ἴημι ἦσω ἐσία καὶ ἐξεσία. ἐξερίπη ἐκπέση ἐκ τῆς ἕρας· “ἐξερίπη δρυς πρόρριζος.” ἐξέσσυτο ἐξώρμησεν. ἐξήλατος ἐξ ἐλασμάτων συγκειμένη, ἐξ πτύχας ἔχουσα. ἐξηρώησαν ἐξώρμησαν. ἐξονομακλήδην ἐπ’ ὀνόματος. ἔξυς ἄσκήσασα λεπτῶς κατειργάσατο. ἐξώφελλεν ἐπὶ πολὺ ἠϋξήσεν. ἔοι ἀντὶ τοῦ εἶη· “πῶς καί οἱ εἴ τις θεῶν νῶϊ αἰειγενετάων.” ἔοργεν εἵργασται. ἐοῖο τοῦ ἑαυτοῦ· “πατὴρ ἐοῖο φίλοιον.” ἐοῖ αὐτῶ· “ὥς ἴδε λαὸν ἔθνος ἐπισπώμενον ἐοῖ αὐτῶ.” ἐοῖς τοῖς ἑαυτοῦ ἢ τοῖς αὐτοῦ. ἐπαιγίζοντα Ἀρίσταρχος τὸν σφοδρότερον πνέοντα ἄνεμον. διὰ τούτου φανερόν ὅτι καὶ Ὅμηρος οὕτως οἶδεν αἰγίδα λεγομένην τὴν τοιαύτην πνοήν, ἣν ἡμεῖς καταγίδα. ἐπακτῆρες θηρευταὶ οἱ τοὺς κύνας ἐπάγοντες ταῖς τῶν θηρίων κοίταις. ἐπαλαστήσασα ἐπιχαλεπήσασα, ἐπιδεινοπαθήσασα. ἐπαλλάξαντες ἐπιπλέξαντες, ἐξαμματίσαντες. ἐπιάλμενος ἐφαλλόμενος. ἐπάλυνεν ἐλεύκανεν, ἀνέδευσεν, ἐπέβρεξεν. ἢ ἀπὸ τῆς πάλης, ὡς εἴρηται, λέγει τὸ ἐλεύκανεν. ἐπεπάσθη ταῖς ἀρούραις ἢ χιών, τῇ γῇ. ἐπάρουρος ἐπίγειος. ἐπαρτέας ἀπηρτισμένους, ἐτοίμους. ἔπασσεν ἐνεποίκιλλεν. σημαίνει καὶ τὸ “πᾶσσε δ’ ἄλods θεῖοιο.” ἐπασσύτεροι ἄλλοι ἐπ’ ἄλλοις· “θνήσκων ἐπασσύτεροι.” ἐπαύλους τὰς ἐπαύλεις καὶ μάνδρας. ^[30]

71 ἐπαυρεῖν ἀπόνασθαι, ἀπολαύειν. καὶ ἐπὶ τοῦ ἐπιτυχεῖν “λίθου δ’ ἀλέασθαι ἐπαυρεῖν.” ἐπείγετο ν , δυϊκῶς, ἐπείγουσι καὶ κατασπουδάζουσι, διώκουσιν. ἐπελώβευον ἐπελώβων, διέπαιζον· “οἱ δ’ ἐπελώβευον καὶ ἐκερτόμεον ἐπέεσσι.” κερτόμεον δὲ ἡρέθιζον εἰρωνευόμενοι. ἐπεμαίετο ἐφῆπτετο καὶ ἐπεθύμει. ἐπέμυξαν ἐπεμύχθησαν, οἷον ἀγανακτοῦντες καὶ μὴ δυνάμενοι ἢ ποιῆσαι ἢ εἰπεῖν ὧν πάσχουσιν. ἐπενήνεον ἐπεσώρευον· “νεκροὺς δ’ ἐπενήνεον ἀχνύμενοι κῆρ.” ἐπενήνοθεν ἐπῆν, ἐπέκειτο. ἐπεπωλεῖτο ἐπεπορεύετο. ἐπέραςας ἀπέδου· “καί μ’ ἐπέραςας ἄνευθεν ἄγων πατρός τε φίλων τε.” ἐπερρώοντο ο . ὅταν τις τῇ ῥώμῃ ἐμπίπτῃ καὶ ἀλλῇ. ἐν τῇ Υ τῆς Ὀδυσσεΐας. ἐπερρώσαντο ἐσείσθησαν. ἐπεσβόλος τοῖς ἔπεσι βάλλων, λοῖδορος. ἐπελήκεον ἐπεκρότουν· “κοῦροι δ’ ἐπελήκεον ἄλλοι.” ἐπεσσεύοντο ἐφώρμουν· “νῆας ἐπεσσεύοντο.” ἐπεστέψαντο οἷον ἐπλήρωσαν. ἐπετράπετο ἐπεστράφη· “σοὶ δ’ ἐμὰ κήδεα θυμὸς ἐπετράπετο.” ἐπέχραον . ἐπηετανός παρατεταμένη, συνεχής· “ἐπεὶ οὐ κατὰ νῆα ἦεν ἐπηετανός.” ἐπηγκενίδεσσι τῆς σχεδίας τὰ διηνεκῇ ξύλα. ἐπημοιβοὶ ἕτερος ἐτέρῳ ἐναλλάσσων. ἐπὶ τ’ ἡμῦν ἐπικατακλίνει· τὸ γὰρ ἐξῆς ἐπιμύει τε. ἐπήρατος ἐπέραςτος, ἢ ἔρωτα ἔχων. ἐπηρεφές ἐπεστεγασμένον. καὶ ἐπηρεφεῖς . ἐπήρκεσεν ἐβοήθησεν. ἐπῆρσεν ἐφήρμοσεν. ἐπήσκηται ἐπικεκαλλώπισται. ἐπήτη λογίῳ, παρὰ τὰ ἔπη· “ἐπήτη δ’ ἀνδρὶ ἔοικας.” ἐν δὲ τῷ Φ τῆς Ὀδυσσεΐας “οὐ γάρ τευ ἐπητύος ἀντεβόλησας.” ^[30]

72 Ὁ Ἀρίσταρχος δὲ ἐπητέως διὰ δὲ τοῦ ε , καὶ λόγος ὑπόκειται τοιοῦτος· ἐπητέως οἷον εὐγνώμονος. τίθησι δὲ καὶ τὴν λέξιν ἐπίπαν ἐπὶ τοῦ συνετοῦ· “τοῦνεκ’ ἐπητῆς ἐσσι καὶ ἀγχίνοος καὶ ἐχέφρων.” καὶ οὐκ ἐπητύος. ἐπήτριμα ἄλλ’ ἐπ’ ἀλλήλοις· “ἐπήτριμα πίπτον ἔραζε.” ἐπὶ κυρίως μὲν “αὐτὰρ ἐπὶ κρατὸς λιμένος τανύφυλλος ἐλαίη,” ἀντὶ δὲ τῆς παρὰ “ἡ μὲν ἐπ’ ἐσχάρῃ ἦστο,” ἀντὶ δὲ τῆς πρὸς “τὴν μὲν ἔπειτ’ ἐπὶ βωμὸν ἄγων,” ἀντὶ δὲ τῆς ἐν “οὐκ ἂν ἔγωγε θεοῖσιν ἐπουρανίοισι μαχοίμην.” ἐπὶ κατὰ ἀναστροφὴν κυρίως μὲν “ὦ ἔπι πόλλ’ ἐμόγησα,” ἀντὶ δὲ τοῦ ἔπεστιν “ἐπεὶ οὐ τοι ἔπι δέος,” “οὐ γὰρ ἔπ’ ἀνὴρ οἷος Ὀδυσσεὺς ἀρὴν ἀπὸ οἴκου ἀμῦναι.” ἐπίβαθρον μισθὸν τῆς ἐπιβάσεως τῆς εἰς τὴν ναῦν, ἥγουν τὸ ναῦλον. ἐπιβαλλόμενος ἐπιβολὴν κατὰ πρόθεσιν ἔχων. ἐπιβλῆς μοχλὸς ἐπιβεβλημένος· “μοῦνος δ’ ἔχε θύρας ἐπιβλῆς εἰλάτινος, τὸν τρις μὲν ἐπερήσεσκον Ἀχαιοί, τρις δ’ ἀναοίγεσκον.” ἐπιβώτορι μῆλων ἦτοι βοσκήτορι, οἷον ἐφιππαστῆρι. οἱ τῶν βασιλέων υἱοὶ πρῶτον ἐπὶ κριῶν εἰώθασιν ἐπιβαίνειν, ὡς καὶ Ἡρόδοτος φησιν. “ἐπιβότωρι μῆλων παναπάλῳ, οἷοί τε ἀνάκτων παῖδες ἔασιν.” ἐπιγνάμψασα ἐπικατακλάσασα, συμπίεσασα. ἐπιγουνίδα τὸ σεσαρκωμένον μέρος τοῦ μηροῦ πρὸ τοῦ γόνατος, ἀπὸ τοῦ ἐπιγεγονέναι ἐκ τῶν ὥμων σάρκωσιν. ἐπιγράμβην ὅσον ἐπικαταξύσαι· “πῆχυν ἐπιγράμβην βάλε χειρός.” καὶ τὸ ἐπέγραψεν ἐπεκατέξυσεν. ἐπιδημεύεις ἐν τῷ δήμῳ

ἀνεστράφη. ἐπιδίφρια ἐπὶ τῷ ἄρματι. ἐπιδραμέτην ἐπεδίωκον φεύγοντα. ἐπιδώμεθα ἐπιδῶμεν. ἐπιδωσόμεθα ἐπιδόσει τιμήσωμεν. ^[30]

73 ἐπιβωσόμεθα ἀντὶ τοῦ ἐπιβοησόμεθα. ἐπεικέα ἐγχωροῦντα, πρέποντα. ἐπεικές ἐπεικός, προσῆκον, ἐγχωροῦν. ἐπειμένε ἐπημφισμένε. ἐπὶ δὲ τῆς Ἰ Ὀδυσσεΐας “μεγάλην ἐπειμένους ἀλκήν” Ἡλίοδωρος ἀποδίδωσι πεποιημένον. ἐπιείσομαι ἐπελεύσομαι. ἐπιζάφελος ὁ λίαν ὑψημένος· ἔγκειται γὰρ τὸ ὀφέλλειν· “ὅτε κέν τιν’ ἐπιζάφελος χόλος ἦκοι.” ἐπὶ ἦλεν· “αὐτὸς γὰρ ἐπὶ ἦλεν.” Ἀρίσταρχος ἐπεισέπεμψεν. ἐπὶ ἦρα τὴν μετ’ ἐπικουρίας χάριν· “μητρὶ φίλην ἐπὶ ἦρα φέρων.” ἐν δὲ τῷ “οὐδέ τι μοι ποδάνιπτρα ποδῶν ἐπὶ ἦρα ἀνὰ θυμῷ” τὰ ἐπικουρητικά τῆς ψυχῆς. οὕτως Ἀρίσταρχος. ἐπιθήσομεν ἐπιβαλοῦμεν. ἐπιθρέξαντος ἐπιδραμόντος. εἴληπται δὲ ἀπὸ τοῦ ἔθρεξεν, τουτέστιν παρεληλυθότος χρόνου τοῦ τρέχει ἐνεστώτος, ὡς ἔθρεψεν τρέφει. ἐπιθύουσιν ἐπ’ εὐθείας ὁρμῶσι. ἐπικάρα ἐπὶ κεφαλῇ. διὰ τούτου σημαίνει τὸ καταφερὲς τοῦ ῥεύματος, ὥστε δοκεῖν ἐπὶ κεφαλῇ φέρεσθαι· “ἔξ ὁρέων ἐπὶ κάρ’ μηνύθει δέ τοι ἔργ’ ἀνδρῶν.” ἐπικάρσια πλάγια, οὐ κατ’ εὐθύ. ἐπικέλσαντας ἐπὶ τὸ ξηρὸν ἀγαγόντας, ὁρμήσαντας. ἐπικεύσω ἐπικρύψω καὶ ὑποστελοῦμαι. ἐπὶ κλοπὸς ἐπιθυμητής, ἢ κλέπτων καὶ ἐξαπατῶν τοῖς λόγοις. ἐπιλίγδην ὅσον ἐπιψαῦσαι· “ἄκρον ἐπιλίγδην.” ἐπιλλίζουσιν ἰ. ἐπιλλίζειν ἐστὶν τὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπικατακλᾶν· “οὐχ ὁρᾷς ὅτι δὴ μοι ἐπιλλίζουσιν ἅπαντες;” ἐπιμασσάμενος ἐφαψάμενος. ἐπίμαστον τὸν ἐπιζητοῦντα καὶ ἐπιμαστεύοντα τροφήν. σημαίνει καὶ τὸν ἐπιπληκτον. ἐπιμίξ ἐπιμεμιγμένως, ἐπίνυσσεν ἐσωφρόνησεν. ἐπίουρος ς. εἰ μὲν ἡ πρώτη ὀξυτονοῖτο, δύο μέρη λόγου εἰσίν, ἔπεισιν οὖρος, ὃ ἐστὶ φύλαξ, ὡς μεταφορικῶς ὁ ξύλινος ἐπίουρος. ἐπιρρήσεσκον ἐπεσπῶντο, ἐπέβαλλον. ^[35]

74 ἐπισκύνιον τὸ ὑπὲρ τὰς ὀφρῦς μέρος. ἐπισμυγεῶς ἐπιπόνως· “ἐπισμυγεῶς ναυτίλλεαι.” ἐπίσπαστον αὐθαίρετον· “ἢ τάχα Ἴρος ἄειρος ἐπίσπαστον κακὸν ἄξει.” ἐπισπῆσθαι ἐπακολουθησάτω, ἐπιδιδῶσαι. ἐπισεύας ἐφορμήσας. ἐπισώτρων τὴν τοῦ ἄρματος τροχῶν κύκλων σιδηρῶν, οἷον τῶν ἐπὶ τὴν γῆν σοουμένων. ἐπισταδόν ἐφεστῶτες. ἐπιστάμενος ἐπὶ στίχου ἐν τῇ Ξ Ὀδυσσεΐας. Ἀρίσταρχος τοῦ ἐπιστήμονος. ἐπίστηται δύναται. ἐπιστάτω η. τῶν ἅπαξ εἰρημένων. λέγει δὲ τῷ ἐφισταμένῳ καὶ ἐπαιτοῦντι. ἐπιστεφῆας πλήρεις· “κρητῆρας ἐπιστεφῆας οἴνοιο.” ἐπιστροφάδην μετ’ ἐπιστροφῆς τοῦ σώματος. ἐπίστροφος ἐπιστρεπτικός, οἷον ἐπιμελής. ἔστι δὲ καὶ κύριον ὄνομα. ἐπισφυρίοι ς. τὰ ἐπιτιθέμενα μετὰ τὰς κνημίδας τοῖς σφυροῖς ἐπισφύρια καλεῖται· “ἐπισφυρίοις ἀραρυίας.” ἐπισχερῶ ἐφεξῆς. ἐπισχεσίην πρόφασιν· “οὐδέ τιν’ ἄλλην μύθου ποιήσασθαι ἐπισχεσίην.” ἐπιτάρροθοι οἱ τοῖς κυσὶν ἐπιρροθοῦντες. τάσσεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἐπικούρων. ἐπιτεῖλαι ἐπιτάξαι, ἐντείλασθαι. ἐπιτελαιμένῳ ἐπιτάξαντι. ἐπιτετράφαται ἐπιτετραμμένοι εἰσίν. Ἰακὸν δὲ τὸ σχῆμα. ἐπιτηδές ἐπιτηδεῖς, ἐπιτηδεῖους. ἐπίτονος ὁ ἵμας ὁ δεσμεύων τὸ πρὸς τὸ ἱστίον κέρας, οἷον ἡ κεραία, ἣτις δεσμεύεται περὶ τὸν ἱστόν. ἐπιτρέψαι ἐπιτροπὴν δοῦναι. ἐπίφρονα φρόνιμον. ἐπιψαύση ἐπιθυγάνη. ἐπιωγαί οἱ ἀλίμενοι τόποι, ὑπαγωγὰς δὲ ἔχοντες καὶ σκέπην ὑπὸ ἀνέμων. ^[30]

75 ἔπλετο ἐγένετο. ἐπλίσσοντο διέβαινον, ἀπὸ τῆς πλιχάδος· “εὖ δ’ ἐπλίσσοντο πόδεσσι.” τῶν δ’ ἅπαξ εἰρημένων. ἐπορεζάμενος ἐφορμήσας, ἐπεκτείνας. ἔπορον ἔδωκαν. ἔπουναν ἀπὸ τοῦ ἔπειν, ὃ ἐστὶ παραγίνεσθαι· “μετὰ Τυδεὸς υἱὸν ἔπουναν,” οἷον πονουμένην. ἐπταβόειον ἐπτάβυρσον. ἐπταπόδην τηλικαύτην τῷ μεγέθει, οἷον ἐπτά ποδῶν βάραθρον. ἐπταχα εἰς ἐπτά μέρη. ἐπτύσσοντο ἐκραδαίνοντο· “ἔγχεα δ’ ἐπτύσσοντο.” ἐπώχατο τοῖς ὀχεῦσι λεγομένοις, ὅπερ ἐστὶ μοχλοῖς, ἐπικεκλιμένοι ἦσαν, ἐπωχλισμένοι, ὃ ἐστὶν ἡσφαλισμένοι πᾶσαι. τὸ γὰρ πᾶσαι ἀντὶ τοῦ ὅλαι· “πᾶσαι γὰρ ἐπώχατο.” ἐπαλλάξαντες ἅμα ποιήσαντες καὶ ἀντεπιβαλόντες· “πεῖραρ ἐπαλλάξαντες.” ἔραζε χαμαί, εἰς τὴν γῆν. ἐραννῆς ἐπεράστου, καλῆς. ἐρατίζων ἐπιθυμῶν. ἔργο ν. ὅταν ψιλῶς Ὀμηρος ἔργον λέγῃ, μηδενὸς ἐτέρου συμφραζομένου μηδ’ ἐκ τῶν παρακειμένων δηλουμένου, τὴν γεωργίαν δηλοῖ. ἔρδεν ἐπὶ μὲν τοῦ θύειν “ἔρδων δ’

Ἀπόλλωνι,” ἐπὶ δὲ τοῦ πράσσειν “ἔρδ’ αὐτὰρ οὗτοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.” ἐρέθοντες ἐρεθίζοντες. ἐρεμνὴ σκοτεινὴ, οἶον ἐρεβεννὴ, παρὰ τὸ ἔρεβος, ὃ ἐστὶ σκότος. ἐρεπτόμενοι ἀπὸ τῆς ἔρας ἐσθίοντες, ὃ ἐστὶ κυρίως “λῶτὸν ἐρεπτόμενοι.” ἐρετμόν κώπην. ἔρρσον ἐκωπηλάτουν, ἀντὶ τοῦ ἥλαυνον. ἐρεῦσαι ἐρυθρὰν ποιῆσαι. ἔρεψα ἐστέγασα· ἀφ’ οὗ καὶ ὀροφὴ ἢ στέγη. κακῶς δ’ ἀπέδωκάν τινες τὸ ἐστεφάνωσα. ἐρέων σημαίνων· “φώως ἐρέων ἐπὶ γαῖαν.
[30]

76 ” σημαίνει δέ ποτε τὸ ἐρευνήσων, ζητήσων. ἐρηρέδαται ἐρηρισμένοι εἰσίν. Ἰακὼν δὲ τὸ σχῆμα τοῦ ῥήματος. ἐρητύειν κωλύειν. τὸ δ’ αὐτὸ καὶ ἐπὶ τοῦ ἐρητύσασκε. ἐρήτυθεν διακατέσχον. ἐρχθέντα ἐν ὕδατι πνιγέντα. ἐριαύχενας μεγαλαύχενας. ἐπίθετον δέ ἐστὶ τοῦ ἵππου. ἐριγδούπου μεγαλοδούπου. καταστρέφει δὲ εἰς ἴσον τῷ ἡχέσσης. “καὶ αἰθοῦσης ἐριδούπου.” ἔριζεν ἐξισοῦτο. ἐριθηλέας μεγάλως θάλλοντας. ἐρικόμενος διαρρηγνύμενος, διασχιζόμενος, ἀφ’ οὗ καὶ ἐριγμός ὁ περιγεγραμμένος ὑπὸ τῆς συνηθείας ἐρεγμός, ὁ λεγόμενος διεσχισμένος κύαμος. ἐρικυδέα μεγαλόδοξα. ἐριούνιος ἐπίθετον Ἑρμοῦ, ὁ μεγάλως ὀνίσκων, τουτέστιν ὠφελῶν. οἱ δὲ νεώτεροι τοῦ χθονίου, παρὰ τὴν ἔραν. ἔρις ἐπὶ μὲν τῆς φιλονεικίας “λῆγ’ ἔριδος κρατερῆς,” ἐπὶ δὲ τῆς θεοῦ “Ζεὺς δ’ Ἑριδα προΐαλλε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.” ἐρισθενέος μεγαλοσθενούς. ἐριτίμοιο μεγαλοτίμου· “ἐριτίμοιο χρυσοῖο.” ἐρκίου τοῦ κατὰ τὴν οἰκίαν ἐντὸς ὄντος ἔρκους. Διδὸς δ’ ἐστὶν ἐπίθετον· “ἐρικείου προβωμὸν ἐρισθενέως Κρονίωνος.” ἔρκος ἐπὶ μὲν τῆς ἀσφαλείας “ἔρκος ἔμην πολέμοιο·” ὅτε δ’ ἐπὶ τοῦ τείχους, “αἵμασιὰς λέξαντες ἀλωῆς ἔμμεναι ἔρκος” ὅτε δ’ ἐπὶ τοῦ λίνου, “ἔρκει ἐνιπλήξωσιν ὃ θ’ ἐστήκει ἐνὶ θάμνῳ” ὅτε δὲ ἐπὶ τοῦ φράγματος τῶν ὀδόντων, “Ἀτρεΐδη, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἔρκος ὀδόντων.” ἔρματα τὰ ἐρείσματα· “ὑψοῦ ἐπὶ ψαμάθοις, ὑπὸ δ’ ἔρματα μακρὰ τάνυσσαν.” ἐπὶ δὲ τῶν ἐνωτίων “ἐν δ’ ἄρα ἔρματα ἦκεν ἐϋτρήτοισι λοβοῖσι” καὶ ἐν Ὀδυσσεΐα “ἔρματα δ’ Ἑρυδάμαντι δύο θεράποντες ἔνεικαν.” ἐπὶ δὲ τοῦ “μελενάων ἔρμ’ ὀδυνάων” ὁ μὲν Ἀρίσταρχος ἀθετεῖ τὸν στίχον (γελοῖον γάρ φησιν ἔρεισμα τῶν ὀδυνῶν λέγεσθαι· ἔπαινον γὰρ οὐκ ἔχει τοῦ δυναμένου ὀδυνῆσαι), ὁ δὲ Σιδώνιος βοηθῶν τῷ λεγομένῳ ἀκούει τὸ ἐρεῖδον πρὸς τὰς ὀδύνas. [30]

77 ἐρμί ν’ ἀπὸ τοῦ ἐρεΐδεσθαι· “ἐρμῖν’ ἀσκήσας, τέτρηνε δὲ πάντα τερέτρω.” σημαίνει δὲ καὶ πόδα κλίνης. ὁ δὲ Ἀρίσταρχος φησιν “ἐρμῖνας ἐκάλουν τοὺς πόδας τῶν κλινῶν, οὗτοι δὲ ἦσαν σφηνοειδεῖς τῇ κατασκευῇ.” τῶν ἅπαξ εἰρημένων. ἔρνει δένδρῳ θάλλοντι· “ὁ δ’ ἀνέδραμεν ἔρνει ἴσος.” ἔρεξεν ψιλῶς τὸ ἔρξαν. ἐρπύζων ἀντὶ τοῦ ἔρπων, πορευόμενος. κατ’ ἐπέκτασιν δὲ λέγεται καὶ ἐρπυστάζω ν. ἔρρε φθείρου. ἐρρίγησι πεφρίκη, φρίξη, φοβῆται. ἔρρων μετὰ φθορᾶς πορευόμενος· “τὰ κάλλιπον ἐνθάδε ἔρρων.” ἔρσα δρόσος. λέγεται δὲ ἔρσα καὶ τὰ ἀπαλὰ τῶν προβάτων. ἐρυμνὴν ὑψηλὴν. ἐρύουσι ἀντὶ τοῦ ἐρύσωσιν. σημαίνει δὲ τὸ ἔλκουσι, δι’ οὗ δηλοῦται τὸ κατέδονται· τοιοῦτοι γὰρ οἱ γῦπες· ἀντιβαίνοντες τοῖς ποσὶ τοῖς στόμασιν ἐσθίουσιν. ἐρύσομεν ἐλκύσομεν. ἐρωδιός εἶδος ὀρνέου. τῶν ἅπαξ εἰρημένων. ἐσεμάσσατο οἶον καθήψατο τῆς ψυχῆς. ἐσήκασθεν κατὰ σηκοὺς ἡλάσθησαν, ἐπὶ τῶν προβάτων. ἔσθος ἔσθημα, ἱμάτιον. ἔσκε ἦν. ἔσπερος ὅτε μὲν ὁ αὐτὸς ἀστήρ, ὁ Ἑσπερος, “ὃς κάλλιστος ἐν οὐρανῷ ἴσταται ἀστήρ” ὅτε δὲ ἡ ἐσπέρα, ἀρσενικῶς, “μέλας ἐπὶ ἔσπερος ἦλθε.” ἔσσο γίνου· “ἄλκιμος ἔσσο.” ἔστε γένεσθε· “ἄνδρες ἔστε φίλοι.” ἐὰν δὲ ἐστὲ ὀριστικῶς, ὑπάρχετε· “ἐστὲ δὲ πάντες μάρτυροι.” ἔστορι τὸν πρὸ τοῦ κρίκου τοῦ ῥυμοῦ τόπον. ἐστόρεσεν ἔστρωσεν. ἐστυφέλιξεν ἐκίνησεν, ἔσεισεν, ἐδίνησεν, ἐστρόμβησεν. ἐσφῆκοντο ἐδέδεντο. [30]

78 ἐσχάρα βωμὸς ἰσόπεδος οὐδ’ ἐκ λίθων ὑψωμένος, ὅταν δὲ λέγη “τὴν μὲν ἔπειτ’ ἔστησεν ἐπ’ ἐσχάρῃ,” τὴν ἐστίαν λέγει, οὐ τὸν οἶκον ὅλον. ἔσχεν ἐπέσχε. σημαίνει δέ ποτε καὶ ἔσχισεν. ἀντὶ τοῦ προσέσχεν. ἔσχοντο κατεσχέθησαν. ἔται πολῖται, ἐταῖροι, συνήθεις. ἐταῖροι φίλοι. ἐτάλασεν ἐτόλμησεν, ὑπέμεινεν. ἐταιρίσαι ἐταίρῳ γενέσθαι καὶ συνεργῶ· “ἄνδρ’ ἐταιρίσαι.” ἐτεκμήραντο ἐπὶ τέκμαρ ἡγαγον, ὃ ἐστὶν ἐπὶ πέρας. Ἐτεοκρῆτες οἱ αὐτόχθονες καὶ γνησιώτατοι

Κρήτες. ἑτεραλκεία τὴν τοῖς ἑτέροις τῶν ἀνθισταμένων ἀλκὴν περιποιούσαν. ἑτερήμεροι παρ' ἡμέραν· “ἄλλοτε μὲν ζώουσ' ἑτερήμεροι, ἄλλοτε δ' αὖτε τεθναῖσι.” ἐτέταλτο ἐπετέλλετο, ἐπετέτακτο· “τῷ δ' ἐπὶ πάντ' ἐτέταλτο.” ἔτετμεν κατέλαβεν· “χαλεπὸν δ' ἐπὶ γῆρας ἔτετμεν.” ἔτορε διέτρωσεν. ἐτύγχανεν ἐπετύγχανεν. εὔ· σημαίνει τὸ [ἐαυτὸ] ἐαυτοῦ ἢ αὐτῆς· “εἴ πως εὔ πεφείδοιτο” καὶ “εὔ κράτος ἐστὶ μέγιστον.” σημαίνει δὲ καὶ τὸ καλῶς· “ἢ εὔ ἢ κακῶς.” εὖαδεν ἤρεσεν. εὐδίδελον ἦτοι εὖ πρὸς τὴν δέϊλην κειμένην τὴν Ἰθάκην· ἐπιφέρει γὰρ πρὸς δύσιν· ἢ ἀντὶ τοῦ εὐδέελον εὐδηλον, εὐπεριόριστον· νῆσος γάρ ἐστιν. εὐηγενέων κατὰ παρέμπτωσιν τοῦ η· εὐηγεσίης εὐαρχίας, ἀπὸ τοῦ ἡγεῖσθαι. εὐήνορα τὸν ἄνδρα εὔ διατιθέντα καὶ δύναμιν περιποιούντα· “φέρων δ' εὐήνορα οἶνον.” ὅταν δ' εὐήνορα χαλκὸν εἴπη, σημαίνει τὸν εὔ διακείμενον πρὸς τὴν ἡνορέην σίδηρον ἦτοι πρὸς τὴν ἀνδρίαν. εὐλάς σκώληκας· “εὐλάς ἐγγείωνται.” εὐληρ α· ^[30]

79 τῶν ἅπαξ εἰρημένων. σημαίνει δὲ τὰς ἡνίας, οἰονεῖ εἴληρα, ἀπὸ τοῦ περιελῆσθαι τοὺς ἱμάντας χερσὶ τῶν ἡνιόχων. εὐνάς ἐπὶ μὲν τῶν ἀγκυρῶν “εὐνάς δ' ἔβαλον,” ἐπὶ δὲ τῶν κοιτῶν “πλησίον ἀλλήλων εὐνάσσουσι.” λέγει δὲ καὶ κατ' ἐπέκτασιν ἀγκύρας εὐναίας. εἴρηνται δ' εὐναὶ αἱ ἄγκυραι κατὰ μεταφορὰν τὴν ἀπὸ τῶν κοιτῶν· τὸ γὰρ σκάφος ἐστὸς καὶ ἡρεμοῦν ὥσπερ ἐπυνάσσεται ταῖς ἀγκύραις. εὐνήσαιμι κοιμήσαιμι· “οὐδὲ κατευνήσαιμι, ὅτε μὴ αὐτός γε Κρονίων.” εὐνὴς ἐπιδεής, ἐστερημένος· “αἶ γὰρ ψυχῆς τε καὶ αἰῶνός σε δυναίμην εὐνὴν ποιήσας πέμψαι δόμον Ἀΐδος εἴσω.” σημαίνει καὶ τὴν γαμετὴν γυναικα, παρὰ τὴν εὐνήν. εὐπηγέες εὔ τεθραμμένοι. εὐπρηστον εὐφύσητον, ἀπὸ τοῦ πρῆσαι. εὐράξ πλαγίως. Εὐρος ὃν ἡμεῖς Ἀπηλιώτην καλοῦμεν. σημαίνει δὲ [καὶ] ἡ φωνὴ καὶ οὐδετέρως τὸ πλάτος· “εὐρος.” εὐρυναν εὐχωρον ἐποίησαν· “καλὸν δ' εὐρυναν ἀγῶνα.” εὐρύοπ α, ἐπίθετον Διός, ἦτοι τὸν μεγάλως ἐφορῶντα, ἢ τὸν μεγάλους ἤχους καὶ ψόφους ἀποτελοῦντα, ἢ τὸν μεγαλόφθαλμον. ἐπίθετον Διός. εὐρυπόροιο τῆς εὐρεῖς πόρους ἐχούσης. εὐρώεντα εὐρέα, ἀνατεταμένα. εὔς ἀγαθός· “εὔς πάϊς Ἀγχίσαο.” εὐσκαρθμοι εὐκίνητοι. ἐπὶ δὲ τοῦ “πολυσκάρθμοιο Μυρρίνης” τῆς πολυσκαρίστου ἢ πολυκινήτου. καταστρέφει δὲ εἰς τὸ πολεμικῆς. εὐσκοπο ν, ἐπίθετον Ἑρμοῦ, τὸν εὔ πάντα σκοπούμενον. εὐσταθέος εὔ καὶ καλῶς βεβηκότος. εὔτε ἡνίκα. εὐφρων εὔ τὰς φρένας διακείμενος ἐν χαρᾷ. εὐχωλήν ἐπὶ μὲν τῆς καθ' ἡμᾶς εὐχῆς “οὐτ' ἄρ' ὅγ' εὐχωλῆς,” ἐπὶ δὲ τῆς καυχήσεως “ἔνθα δ' ἄμ' οἰμωγὴ τε καὶ εὐχωλὴ πέλεν ἀνδρῶν.” ἐφέπεσκον ἐπεπορεύοντο. ἐφέποντες ἐπερχόμενοι. ἐφετμή ἐντολή. ^[35]

80 ἐφεψιώνονται ἐμπαίζουσιν. ἐφημοσύνης ἐντολῆς. ἐφήσω ἐπισκήψω, ἐντελοῦμαι. ἐφιέμενος ἐντελλόμενος. ἔφλυ ε. τῶν πεπονημένων ἢ λέξις· “ἀνὰ δ' ἔφλυε καλὰ ῥέεθρα.” ἐφολκίον ἐφολκίον, ἀπὸ τοῦ δι' αὐτοῦ ἐφέλκεσθαι τὴν ναῦν. σημαίνει δὲ καράβια μικρά. οἱ δὲ τὸ πηδάλιον. καὶ μᾶλλον τοῦτ' ἂν εἴη· οὐ γὰρ ἐφολκίῳ ἐχρῶντο τότε. ἐφράσθην ἐνόησας. ἔφυδρος ὕδωρ ἐπάγων. Ἐφύρους· “τῷ μὲν ἄρ' ἐκ Θρήκης Ἐφύρους μέτα θωρήσεσθον.” Ἐφυροὶ δὲ Φλεγυῖται βάρβαρα ἔθνη. οἱ δὲ Ἐφύρους εἶναι τοὺς νῦν Ἀκαρνᾶνας λεγομένους, Φλεγυῖας δὲ τοὺς πάλαι Γυρτώνην οἰκοῦντας. ἐχάνδανεν ἐχώρει. ἔχειαι συνέχη. ἐχεπευκές ἔχον πικρίαν· πευκεθανὸν γὰρ τὸ ἔχον πικρίαν, ἀπὸ τῆς πεύκης. ἔχη κατέχει. ἔχηματα κωλύματα, ἀπὸ τοῦ ἐπέχειν· “χερσὶ μάκελλαν ἔχων, ἀμάρης ἐξ ἔχηματα βάλλων.” ἐχόμην ἐξειχόμην, κατεῖχον· “τῷ προσφὺς εἰχόμην.” ἐχώμεθα ἀπεχώμεθα. ἔψεαι ἀκολουθήσεις. ἐψιαάσθων παιζέτωσαν. ἔω ὦ, ὑπάρχω. ἐῷμεν κορεσθῶμεν· “ἐπεὶ κ' ἐῷμεν πολέμοιο.” ζαῆς μεγαλόπνους· “ὥς δ' ἄνεμος ζαῆς νέφεα σκιδέντα.” ζάκοτος μεγαλόκοτος, μεγάλως ἐγκοτητικός. ζατρεφών μεγάλως τεθραμμένων. ζαφλεγέες μεγάλως φλέγοντες. ζαφελῶς ὁ μὲν Ἀπίων μεγαλοκότως. ἐπιφέρει δὲ τὸ μενεαίνειν, δι' οὗ σημαίνει τὸ ἐγκοτεῖν. ὅθεν κρεῖττον νοεῖν ἐκ τοῦ ζα καὶ τὸ ὀφέλλειν ἐπὶ τοῦ αὔξειν τίθεται. μεγάλως οὖν καὶ ἡυξημένως μενεαίνει καὶ χολοῦται. ζαχρειῶν τῶν μεγάλως ἐπιζαρούντων, οἷον ἐμπνεόντων ἀθρόως. ^[35]

- 81 ζείδωρος ἡ τὸ ζῆν δωρουμένη γῆ· ταύτης γὰρ ἐπίθετον· “κῦσε δὲ ζείδωρον ἄρουραν.” ζοφερή σκοτεινή. ζόφον ἡρόεντα τὸν ἐν Ἀιδου τόπον, οἶον ὁμιχλώδη. λέγει δὲ ζόφον καὶ τὴν δύσιν· “εἴτ’ ἐπ’ ἀριστερὰ τοί γε ποτὶ ζόφον ἡρόεντα.” ζυγόδεσμον ὁ ἱμᾶς τοῦ ζυγοῦ. ζωάγρια τὰ τῆς ζωῆς ἀγρεύματα. ζώγει ζῶντα λάμβανε, καὶ πληθυντικῶς “ζωγεῖτε,” καὶ ὀριστικῶς “ζώγει ἐπιπνεύουσα.” ζωὴ ἡ [τὸ] πρὸς τὸ ζῆν χορηγία. ζώνη ὁ περὶ τὴν γαστέρα τόπος, ὃν οἶόν τε ζώννυσθαι. λέγεται δὲ ζώνη καὶ ἡ ζωννύμεθα· “ζώσατο δὲ ζώνην” καὶ “ζώνην θώρηκος ἔνερθε.” ζώννυσθαι ἀπὸ μέρους καθοπλίζεσθαι. ζωρότερον ἀκρατότερον. ζωστήρ ὁ ἐπάνω τοῦ θώρακος ᾧ χρῶνται· “λῦσε δὲ ζωστήρα παναίολον ἡ δ’ ὑπένερθε ζῶμα τε καὶ μίτρην.” ζῶμα δὲ καὶ αὐτὸς ὁ θώραξ κατὰ Ἀρίσταρχον· ἀντιγράφων γοῦν φησὶ “διὰ μὲν ἄρ ζωστήρος ἐλήλατο δαιδαλέοιο καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου.” λέγεται δὲ ζῶμα καὶ τὸ περίζωμα· “ζῶμα δὲ οἱ πρῶτον παρακάββαλεν.” ζῶστρα Ἀπίων τὰ ἐνδύματα τῶν ἀνδρῶν· “ζῶστρά τε καὶ πέπλους καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα.” ὁ δὲ Ζηνόδωρος βέλτιον τὰ ζώματα, τὰς ζώνας, ἡ ψιλούμενον καὶ περισπώμενον δηλοῖ σύνδεσμον παραπληρωματικὸν ἴσον τῷ δῆ, “ἐπεὶ ἡ πολὺ φέρτερόν ἐστι” καὶ “ἡ δὴ λοίγια ἔργα.” δηλοῖ καὶ ἀπορηματικὸν σύνδεσμον· “ἡ οὐχ Ἑλένης ἔνεκ’ ἡυκόμοιο; ἡ μοῦνοι φιλέουσ’ ἀλόχους;” δηλοῖ δὲ καὶ ῥῆμα τὸ ἔφη· “ἡ καὶ κυανέῃσιν ἐπ’ ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων.” ψιλούμενον δὲ καὶ βαρυνόμενον δηλοῖ σύνδεσμον διαζευκτικόν, “ἡ εὖ ἢ ἐκ κακῶς.” ἔστι δὲ ὅτε καὶ ἀντὶ τοῦ εἴ τοῦ συναπτικοῦ τίθεται, “οὐδ’ ἀφαμαρτοεπῆς, εἰ καὶ γένει ὕστερος ἦεν.” ποτὲ δὲ παρέλκει, “ἀλλὰ τί με ταῦτα διεξέρεσθαι ἔκαστα;” δασυνόμενον δὲ καὶ ὀξυτονούμενον ἄρθρον προτακτικὸν δηλοῖ, “ἡ δ’ ἑτέρη θέρεϊ προρρέει εἰκυῖα χαλάζῃ” δηλοῖ δὲ καὶ ἄρθρον ὑποτακτικόν, “ἡ μυρί’ Ἀχαιοῖς.” [5]
- 82 ” δασυνόμενον καὶ περισπώμενον ἄρθρον ὑποτακτικὸν δηλοῖ, “ἡ ἔπι πόλλ’ ἐμόγησα” καὶ “ἡ ἔπι πόλλ’ ἔπαθον Δαναοί.” καὶ ἀντωνυμίαν δὲ σύναρθρον ἐπὶ τρίτου προσώπου, “ἡ πῶς ἰμείρετο παραδραθέειν φιλότῃτι.” ἡβη ς . σημαίνει μὲν καὶ τὸ ἀκμῆς, σημαίνει δὲ καὶ τὴν θεάν· “πότνια Ἥβη.” ἡγάθεον ἄγαν θεῖον· “σεῦε κατ’ ἡγάθεον Νυσήϊον.” ἡγηλάζει ἄγει· “πάγχυ κακὸς κακὸν ἡγηλάζει.” ἡγίνεον ἡγον· “ἡγίνεον κατὰ ἄστν.” ἡγνοίησεν ἡπείθησεν. ἡδ ἑ . σύνδεσμος ἴσος τῷ καὶ· “ἡμὲν ἐνὶ ποτλέμῳ.” ἡδ η . τοῦτο ἀόριστον καὶ χρονικὸν δηλοῖ· ἐπὶ μὲν γὰρ παρωχημένου “ἡδὴ γάρ ποτ’ ἐγὼ καὶ ἀρείοισιν ἡέπερ ὑμῖν,” ἐπὶ δὲ ἐνεστώτος “ἡδὴ γάρ νῦν μοι τόδε εἰκοστὸν ἔτος ἐστίν,” ἐπὶ δὲ μέλλοντος “ἡδὴ λοίγια ἔργα.” ἡδος ὠφέλημα· “οὐδέ τι δαιτὸς ἐσθλῆς ἔσσεται ἡδος.” ἡ ἑ . βαρυτονουμένης τῆς προτέρας σύνδεσμος διαζευκτικὸς γίνεται, “ἡ ἐ διατμῆξαι κόλον δόρυ νηλεῖ χαλκῷ ἢ ἐ κατὰ πετράων βαλέειν” περισπωμένης δὲ τῆς προτέρας ἀπορηματικὸς σύνδεσμος γίνεται, οἶον “ἡ ἐ περὶ πτόλιος μαχεύμενοι.” ἡερέθονται διασεύονται. ἡερίη ὀρθρία, πρῶϊνή. ἡερίαι πρῶϊναί, ὀρθριναί. ἡεροειδέα μέλανα, ἡεροειδῆ. ἡεροφοῖτις ἐρίνυς . ἡεροφώνων τὸν ἀέρα πληρούντων φωνῆς. ἡθεα τοὺς συνήθεις τόπους. ἡθεῖε προσφώνησις φιλοφρονητικὴ νεωτέρου πρὸς πρεσβύτερον ἀδελφόν. ἡῖα ὅτε μὲν τὰ τῶν ἀλόγων ζώων καθ’ ὁδὸν βρώματα, “θῶων πορδαλίων τε λύκων τ’ ἡῖα πέλονται” ὅτε δὲ τὰ ἄχυρα, “ὥς δ’ ἄνεμος ζαῆς ἡῖων θημῶνα τινάξει” ὅτε δὲ τὰ τῶν ἀνθρώπων ἐφόδια, “ἐν δὲ καὶ ἡῖα κωρύκῳ” καὶ “δεῦτε φίλοι, ἡῖα φερώμεσθα.” [30]
- 83 ” ἡκα πράεως, ἡσύχως· “ἡκα πρὸς ἀλλήλους.” ἡκαχεν ἐλύπησεν. ἡκιστος ἐλάσσων· “ἡκιστος δ’ ἦν αὐτὸς ἐλαυνόμεν.” ἡλακάτ η . ὁ μὲν ποιητῆς ἀπὸ τῆς τοῦ γυναικείου ἔργου νοουμένου τίθησι τὴν ἡλακάτην· ἐργαλεῖον γάρ τί ἐστι τῶν ἐριουργῶν γυναικῶν· “ἡλακάτῃ τετάνυστο ἰοδνεφὲς εἶρος ἔχουσα.” καὶ οὐδετέρως “ἡλάκατα στρωφῶς ἀλιπόρφυρα” καὶ “τῇ δὲ παρ’ ἡλάκατα στρωφαλίζεται.” ἡλασαν ἔσκαψαν. ἐπὶ δὲ τοῦ “τάφρον ἡλασαν” ἀντὶ τοῦ ὥρυξαν. ἐπὶ γὰρ τοῦ ἐλάσαι, ὃ ἐστὶν ἐκ χειρὸς πατάξαι· καὶ ὁ σκάπτων δὲ ἐκ χειρὸς παῖσαι. ἡλάσκουσαι περὶ τὸν αὐτὸν ἡγούμενοι τόπον. ἀπὸ τούτου καὶ τὸ ἡλασκάζε ι . ἡλάστεον ὠργίζοντο· “ἡλάστεον δὲ θεοί.” ἡλεέ μάταιε· “μαινόμενε, φρένας ἡλεέ.” ἡλέκτωρ ἐπιθετικῶς ὁ ἥλιος, ἥτοι ὁ λαμπρός,

παρὰ τὴν τοῦ ἡλέκτρον οὐσίαν, περὶ οὗ φησὶν “ἡλέκτωρ ὑπολάμπει·” ἢ οἷον ἀλέκτορος, ὁ λέκτρων ἀμέτοχος, ἢ ὅτι ἡμᾶς ἐκ τῶν λέκτρων ἀνίστησιν. ἡλεύμενος περὶ τὸν αὐτὸν τόπον ἐκκλίνων. ἡλίβατος ὑψηλή, ἐφ’ ἣ ὁ ἥλιος πρῶτον βάλλει. ἡλιθα ἀθρόως καὶ χύδην· “ἡλιθα πολλή.” ἡλιτόμηνον [οἱ] τὸν ἀλιτόντα τῶν ἡθῶν ἐν τῇ κυήσει μηνῶν, ὃ ἐστὶν ἐνημαρτηκότα. ἡλυξεν ἐξέκλινεν, ἐξέφυγεν. ἡμαθόεντος ἥτοι τοῦ ἁμαθον πολλὴν ἔχοντος, ἐξ οὗ ὁ πεδεινὸς δηλοῦται τόπος ἢ παρ’ ὃν ῥεῖ ὁ Μαθόεις ποταμός. ἡμαρ ἡμέρα. ἡμάτια δι’ ὅλης τῆς ἡμέρας. ἡμερίς ἄμπελος· “ἡμερίς ἡβώωσα.” [30]

84 ” ὁ δὲ Ἀπίων ἀπὸ τοῦ ἡμεροῦν ἡμᾶς. ἡμιπέλεκκα τὰ μὴ ἀμφίστομα· πελέκεις γὰρ ἐκεῖνοι λέγονται οἱ ἀμφίστομοι· “Τεῦκρος δ’ ἡμιπέλεκκα φέρειν κοίλας ἐπὶ νῆας.” ἡμιτελής ἥτοι καθ’ ὃν δόμον οὐδέπω πάντα τὰ νομιζόμενα καὶ συγκυροῦντα τῷ γάμῳ συνετελέσθη, ἢ καθ’ ὃν οὐκ ἔφθη πατὴρ κληθῆναι· τέλειος γὰρ οἶκος ὁ γένεσιν τέκνων ὑποδεξάμενος. “καὶ δόμος ἡμιτελής· τὸν δ’ ἔκτανε Δάρδανος ἀνὴρ.” περὶ τοῦ Πρωτεσιλάου λέγει, δόμος ἡμιτελής. ἡμονες ἀκοντισταί, καὶ ἡματα τὰ ἀκοντίσματα· “ἡδ’ ὅσον δυνάμει τε καὶ ἡμασι ἔπλευ ἄριστος,” τουτέστι τοῖς ἀκοντίσμασιν. ἡμυσε ἐκλίθη, ἐξ οὗ τὸ πεσεῖν δηλοῖ. ἐπὶ δὲ μόνου τοῦ κλιθῆναι “ἐπὶ τ’ ἡμύει ἀσταχύεσσιν.” ἦν. ἐὰν δασέως καὶ ὀξέως, ἥτοι ἄρθρον ὑποτακτικὸν ἢ σύναρθρον ἀντωνυμίαν τρίτου προσώπου, “γνῶ δὲ καὶ Ἀτρείδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων ἦν ἄτην.” ψιλούμενον δὲ καὶ περισπώμενον τὸ ὑπῆρχεν δηλοῖ. ἦνοπα τὸν δυσαντοφθάλητον διὰ λαμπρότητα, οἷον ἄνοπα, ὡς τὸν χαλκὸν ἦνοπα λέγειν εἴωθεν. ἡπειρος ποτὲ μὲν εἰς ἄπειρον διήκουσα γῆ καὶ μὴ νῆσος, οἷον “ἐριβώλακος ἡπίριοιο,” καταχρηστικῶς δὲ πᾶσα γῆ. ἡπεροπεύει ἐξαπατᾷ τὰς φρένας. ἡπιόδωρος ἡπια καὶ προσηνῇ δωρουμένη κατὰ τὴν παιδοτροφίαν. ἡπύει φωνεῖ· ἀφ’ οὗ καὶ ἡπύτα κῆρυξ ἀντὶ τοῦ φωνητῆς, καὶ βριήπυος ὁ φωνητικὸς καὶ μεγαλόφωνος. ἦραρον ἦρμωσαν. ἦρι πρωΐας· “ἀλλὰ μάλλ’ ἦρι νέονται.” ἡριγένεια ἥτοι ἢ τὸ ἦρι γεννώσα ἢ ἐν τῷ ἦρι γεννωμένη. ἦρικε διεσχίσθη, διερράγη. ἡρίον τάφος· “φάσσοντο Πατρόκλῳ μέγα ἡρίον.” ἡρτύνετο κατηρτύνετο, ἡτοιμάζετο. ἡρώω ν . πάντες οἱ κατ’ ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἦρωες ἐκαλοῦντο. ἡρώησαν ἀνεχώρησαν· “αἱ δ’ ἡρώησαν ὀπίσσω.” ἦ ς . τοῦτο ἄρθρον ὑποτακτικὸν καὶ σύναρθρον ἀντωνυμίαν. τὸ μὲν οὖν ἄρθρον “ἦς τε πλείστη μὲν καλάμην χθονὶ χαλκὸς ἔχευεν,” τὴν δὲ ἀντωνυμίαν “ὡς οὐδὲν γλύκιον ἦς πατρίδος οὐδὲ τοκήων.” [30]

85 ” ἦσατο ἦσθη. ἦσθην ἀντὶ τοῦ ἐκαθέζοντο, ἢ ἀντὶ τοῦ ἦσαν. ἦτο ι . καθ’ Ὅμηρον μὲν ἰσοδυναμεῖ τῷ μὲν συνδέσμῳ, “ἦτοι ὄγ’ ὡς εἰπών,” παρὰ δὲ ἡμῖν καὶ ἄλλοις ποιηταῖς διαζευκτικὸς σύνδεσμος, “ἦτοι στρατεύσεις ἢ μένων ἔση κακός,” ἡὔκομος εὔκομος· ἀπὸ δὲ ἐνὸς μέρους τὸ ὅλον. ἡὔς καλὸς κάγαθός. ἐσχημάτισται ἀπὸ τοῦ εὔς. ἡὔτε ὡς· “ἡὔτε πῦρ αἴδηλον.” ἦφαιστος οἶονεῖ ἄφαιστος ὢν, κατὰ στέρησιν τῆς ἀφῆς. σημαίνει δὲ τὸν θεόν. ἐπὶ δὲ τοῦ πυρός “σπλάγχνα δ’ ἄρ ἀμπεύραντες ὑπείρεχον Ἠφαίστοιο·” ὁ δὲ τρόπος μετωνυμία. ἦψυσε διέκοψεν. ἡχή θηλυκῶς ὁ ἦχος. ἦχι ὅπου. ἦχλυσε ἐσκότισεν. ἦψατ ο . πολλάκις Ὅμηρος χρῆται τῷ ἄψασθαι ἀντὶ τοῦ ἐπιλαβεῖσθαι, “εἰανοῦ ἀπτομένην” καὶ “ἄψατο δ’ ἡμιόνου ταλαεργοῦ,” καὶ δυϊκῶς ἀψάσθη ν . ἡώ ς . ἐπὶ μὲν τῆς θεοῦ “ἡὼς δ’ ἐκ λεχέων,” ἐπὶ δὲ τῆς ὅλης ἡμέρας “ἦδε δέ μοι νῦν ἡὼς ἐνδεκάτη ὅτ’ ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα.” ἐπὶ δὲ τῆς πρωΐας ἕως ὥρας ἔκτης “ἔσσετε ἢ ἡὼς ἢ δειλὴς ἢ μέσον ἡμαρ,” “ἦμος δ’ ἡριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἡὼς” καὶ “ἡῶθεν δ’ Ἰδαῖος ἔβη κοίλας ἐπὶ νῆας.” θάασεν ἐκάθητο. θαιρός ὁ διήκων ἀπὸ τοῦ ἄνω μέρους ἕως κάτω στροφεύς. θαλάμη κατάδυσις· “ὡς δ’ ὅτε πουλύποδος θαλάμης ἐξελκόμενος.” θαλαμηπόλος ἢ περὶ τὸν θάλαμον πολούμενη ἥτοι ἀναστρεφόμενη. θαλερόν θάλλον, οἷον ἀκμάζον. καὶ οἱ ἀκμάζοντες νεανίαί θαλεροί . θαλέων τῶν πρὸς τὸ θάλλειν ἐπιτηδείων. θαλεῖη εὐθηνία. [30]

86 μεταφέρεται δὲ ἀπὸ τῶν καρπῶν. θάλος πᾶν τὸ χλωρόν· “σηκοφόρον τ’ ἔμμεναι θάλλον τ’ ἐρίφοισι φορῆναι.” θαλπωρή χαρά. ὁ δὲ Ἀπίων ἡδονή. ἐπὶ δὲ τῆς χαρᾶς ὑγιῶς· ἢ γὰρ διάχυσιν

τῆς ψυχῆς ἀφωμοίωται τοῖς θαλπομένοις, καὶ ὥσπερ τὸ ἰαίνεσθαι ἐστὶ διαχεῖσθαι καὶ θερμαίνεσθαι, καὶ τὸ κατὰ ψυχὴν δὲ χαίρειν καὶ διαμάχεσθαι ἰαίνεσθαι λέγεται, δι' ὧν φησὶν “ἰδοῦσά γε θυμὸν ἰάνθη.” θαλύσια ἢ ἀπὸ τῆς τῶν καρπῶν συγκομιδῆς θυσία καὶ ἀπαρχὴ τῶν καρπῶν· “ὅ οἱ οὐτὶ θαλύσια γουνῶ ἀλωῆς γὰρ οἶνεὺς ἔρεξεν.” θάμνοι οἱ ὑλῶδεις τόποι· “οἱ δὲ τε θάμνοι πρόρριζοι πίπτουσι.” θαμέες πυκνοί, καὶ θηλυκῶς θαμειαὶ πυκναί. καὶ ἐπιρρηματικῶς τὸ θαμὰ ἀντὶ τοῦ ταχέως, “θάμ’ ἐβάδιζε.” καὶ τὸ “πάρος γε μὲν οὐτὶ θαμίζεις” πυκνῶς παραγίνη. καὶ τὸ θαμνὸν πυκνόν. θαυμανέοντες γάρ. καὶ “ἐθαύμαζε πυρὰ πολλά,” “καὶ γὰρ ὁ θαυμάζων ἦστο πτόλεμόν τε μάχην τε” ἀντὶ τοῦ θεώμενος. τὸ δὲ καθ’ ἡμᾶς θαυμάζειν θεεῖσθαι, καὶ θεητὸς ὁ θαυμαστός. θεοῦ τοῦ κεραυνίου πυρὸς λέγει· θεοῦ δὲ τοῦτο, ὥστε κατὰ παρεκδοχὴν εἰρησθαι· “ἐν δὲ θεοῦ πλητο, πέσον δ’ ἐκ νηὸς ἐταῖροι.” προσυπακουστέον δὲ ὑπὸ τοῦ πυρός. θεειώσω καθάρω· “οἶσε δέ μοι πῦρ ὄφρα θεειώσω μέγαρον.” θειλόπεδον ὁ τόπος ἐφ’ οὗ ξηραίνεται ἡ σταφυλὴ καὶ οἱ καρποί. θεῖνα τὸν αἰγιαλόν, ἀπὸ τοῦ θείνεσθαι τοῖς κύμασιν, ὅ ἐστι τύπτεσθαι. κατὰ δὲ τοῦτον τὸν λόγον γράφοι τις ἂν καὶ τὴν ῥίνα διὰ τοῦ ε καὶ ἰ· εἴρηται γὰρ ἀπὸ τοῦ δι’ αὐτῆς ῥεῖν τὴν φυσικὴν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τῶν ὑγρῶν ἐπίρρυσιν· ἀλλ’ οὐ γράφεται τῷ ὀνοματικῶν εἶναι. τὸ δὲ “πολὺς δ’ ἄμφ’ ὀστεόφιν κεῖτο θὺς ἀνδρῶν” σημαίνει τὴν σορὸν τῶν ὀστέων. θέλγειν ὁ μὲν Ἀπίων ἀνιᾶν, ἀμαυροῦν. οὐκ ἔοικε δὲ τοῦτο ἢ λέξις ὑπογράφειν, ἀλλὰ γενικῶς τὸ μεταβολὴν τινὰ ψυχῆς ποιεῖσθαι. καὶ ἔστι τὸ ἔτυμον τοῦ θέλγειν εἰς τὸ θέλειν ἄγειν. θέλειν τὸ δύνασθαι· “οὐδ’ ἔθελε προρέειν” ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐδύνατο. θέμις ἐπὶ μὲν τῆς σωματοειδοῦς “Ζεὺς δὲ θέμιστα κέλευσε θεοὺς ἀγορήνδε καλέσσαι,” ἐπὶ δὲ τοῦ ἀρμόζοντος καὶ καθήκοντος “ἢ θέμις ἐστὶν ἄναξ ἀγορή,” ἐπὶ δὲ τῶν νόμων “λιπαρὰς τελέουσι θέμιστας.” [30]

87 “θεοπρόπιον μάντευμα τὸ ἐκ θεοῦ προλεγόμενον. θεουδῆς θεοαδῆς, θεοῖς ἀρεσκόμενος. θεόφιν ν. τὸ σχῆμα τῆς αὐτῆς λέξεως δηλοῖ ποτὲ μὲν γενικὴ ποτὲ δὲ δοτικὴ, ὡς ἐπὶ τοῦ “θεόφιν μήστωρ ἀτάλαντος” θέλει γὰρ τοῖς θεοῖς ἴσος. καὶ ἐπὶ τοῦ “Ἐκτωρ ἴφι βίηφι πιθήσας,” οἷον τῇ ἑαυτοῦ βίᾳ πεισθεῖς, ὅτε δὲ φησὶ “τιτυσκόμενος κεφαλῆφιν,” γενικὴ θέλει γὰρ εἰπεῖν καταστοχαζόμενος τῆς κεφαλῆς. καὶ ὅταν λέγη “δακρυόφιν πίμπλαντο,” ἀντὶ τοῦ δακρύων, “κάδ δ’ ἐκ πασσαλόφιν” ἀντὶ τοῦ πασσάλου. πάλιν δὲ δοτικὴ, ἡνίκα φησὶ “πρὸς κοτυληδονόφιν,” ἀντὶ τοῦ πρὸς ταῖς κοτυληδόσι. καὶ τινες σημαίνει τὰς ἐπούσας κοιλότητας τοῖς πολύποσι. θεράποντες οὐχ οἱ δοῦλοι, ἀλλὰ πάντας τοὺς θεραπευτικῶς ἔχοντας οὕτως καλεῖ, καὶ τὸν ἐν τῇ δευτέρᾳ τάξει φίλον, ὡς Πάτροκλος Ἀχιλλέως. θέρεσθαι θερμαίνεσθαι, καὶ τὸ θερῶ θερμαίνω. ἀφ’ οὗ καὶ θέρος, καθ’ ὃ θερμαινόμεθα. καὶ τὸ “θερσόμενος, οὐλήν δὲ κατὰ ῥακέεσσι κάλυψεν,” ἀντὶ τοῦ θερμανθησόμενος. θέσθαι ἐν τῇ Ν ῥαψωδίᾳ τῆς Ὀδυσσεΐας· καὶ γὰρ ὁ θησαυρὸς θεσμός λέγεται, καθάπερ καὶ Ἀνακρέων λέγει “ἀπὸ δ’ ἐξείλετο θεσμὸν μέγαν.” θέσπιν θεῖον· “θέσπιν ἀοιδόν.” θεσπιδαῆς θεῖως δαιόμενον, ὅπερ ἐστὶ καιόμενον. θεσπέσιον ν. ὁ μὲν Ἀπίων ὡς συνθέτου τῆς λέξεως οὔσης ἀποδίδωσι θεσπέσιον τὸ ἐκ θεοῦ ἐπόμενον ἢ ἐκ θεοῦ λεγόμενον· δύναται δὲ καὶ παραγωγὸς θεῖον εἶναι. θέσφατον θεόφατα, ἐκ μαντείας λεγόμενα. θεύσεσθαι δραμεῖσθαι· “περὶ τρίποδος γὰρ ἔμελλον θεύσεσθαι.” θηεῖτο ἐθαύμασεν. θηλυτεράων ν. τὸ μὲν σχῆμα συγκριτικόν, ὅτε φησὶ γυναικῶν θηλυτεράων, ἀντὶ τοῦ εὐτρόφων. ἢ πρὸς τοὺς ἄνδρας τῆς συγκρίσεως οὔσης, κατὰ τὸ συγκριτικόν. θημῶνα τὸν σωρὸν τῶν ἀχύρων. [30]

88 θῆν ποῦ· “ὥς θην καὶ σὸν ἐγὼ λύσω μένος.” θῆρ κατ’ ἐξοχὴν ὁ λέων, ἀπὸ τοῦ θοῶς ὀρούειν, ὡς Ἀπίων. θήσατο ἐθήλασεν. θῆτε γάρ. οἱ δουλεύοντες οὕτως λέγονται. θοῆσι ταχεΐαις. καὶ τὸ θόωσα ἀντὶ τοῦ ὥξυνα τὸν μοχλὸν μεταληπτικῶς· “ἐγὼ δ’ ἐθόωσα παραστάς ἄκρον.” τὸ δὲ νυκτὶ θοῆ ἀντὶ τοῦ ταχεῖα· ἢ μὲν γὰρ ἡμέρα πολύμοχθος οὔσα διὰ τὰ ἔργα μακρὰ φαίνεται, ἢ δὲ νύξ διὰ τὴν ἀνάπausιν ταχεῖα. θούριδος ἀλκῆς τῆς πηδητικῆς, παρὰ τὸ θορεῖν, ὅ ἐστι πηδᾶν. θρέξαι δραμεῖν. θρασυμέμονα θρασὺν κατὰ τὸ μένος· “θρασυμέμονα θυμολέοντα.” ἢ τὸν περὶ

τῶν θείων ἔργων μεμνημένον. θρέψας πήξας. σημαίνει δὲ καὶ τὸ σύνηθες. θρῆνυς ὑποπόδιον, ἀπὸ τοῦ ἀφάλλεσθαι ὑπ' αὐτοῦ. λέγεται δὲ καὶ ἡ μέση τῆς νεῶς καθέδρα, ἢ ἐν τῷ πλοίῳ ἀπὸ τοῦ τοίχου ἐπὶ τοῖχον διάβασις. “θρῆνυν ὑφ’ ἑπταπόδην, λίπε δ’ ἴκρια νηὸς εἵσης.” θριγκὸς ἡ στεφάνη καὶ περιχαράκωμα. θρόνα ἄνθη. “ἐν δὲ θρόνα ποίκιλλε.” θρυλίχθη ὁ μὲν Ἀπίων συνεθραύσθη. “θρυλίχθη δὲ πρόσωπον.” ἔνιοι δὲ παρεσύρθη, τινὲς δὲ ἐδρύφθη. θρωσμός βουνοειδὴς τόπος, ἀφ’ οὗ ἀποβαίνοντα θορεῖν. θυέσσι θυσίαις. θύελλαι αἱ καταιγίδες, ἀπὸ τοῦ θύειν κατὰ συνείλησιν τῆς γινομένης πνοῆς, ὅπερ ἐστὶν ὀρμητικῶς ἔχειν. θυέων θυσιῶν. θυμαρέα θυμάρεστον, καὶ θυμῆρες τὸ ἀρέσκον τῇ ψυχῇ. θυμηγερέων ἀνακτώμενος τὴν ψυχὴν. θυμοβόροιο τῆς τὴν ψυχὴν διεσθιούσης μεταφορικῶς ἔριδος. θυμοραϊστής διαφθαρτικὸς τῆς ψυχῆς· ῥαῖσαι γὰρ τὸ διαφθεῖραι. θυοσκόος εἶδος μάντεως, ὁ διὰ τῶν θυμάτων ἢ θυμιαμάτων κώων, ὃ ἐστὶ συνιεὶς τὰ μέλλοντα. θύρη θ’ ἕα ἕξω ἤμην. “θυρηθ’ ἕα ἀμφὶς ἐκείνων” ἐν τῇ Ξ τῆς Ὀδυσσεΐας. ^[30]

89 θυρεὸς ν . οὕτως λέγει τὸν τοῦ Κύκλωπος λίθον τὸν ἐπικείμενον τῇ εἰσόδῳ τοῦ ἄντρου. θύσανοι κροσσοί. θύσθλα τοὺς θύρσους ἢ κλάδους οὓς αἱ Βάκχαι κρατοῦσιν. ἔνιοι δὲ τὰ ἐπὶ τὴν θυσίαν ἐκφερόμενα. οἱ δὲ τὰ φύλλα τῆς ἀμπέλου. θυώδεα εὐδῶδη· ἀπὸ τῶν θυμιαμάτων πεποιήται. καὶ “βωμός τε θυήεις” ὁ τεθυμιαμένος. θῶες ζῶων ἄγριον. θωὴν ζημίαν. ὅθεν καὶ ἀθῶος ὁ ἀζήμιος. θῶκος καθέδρα καὶ συνέδριον, “οἱ δὲ θεοὶ θῶκόνδε καθίζανον,” διὰ τὸ οἶονεὶ θέσκος εἶναι· συνέχει γὰρ ἡμᾶς ἐκ τοῦ θεῖον. θώρηκος γύαλο ν . καθόλου γύαλα παρὰ τοῖς ποιηταῖς ὀνομάζεται τὰ κοιλώματα καὶ τὰ ὀγκώδη τῶν τόπων. “ῥῆξαι δὲ θώρηκος γύαλον,” ὥς ἂν τις εἴποι ῥῆξε δὲ τοῦ θώρακος τὸ κύτος. παρὰ τοῦτο καὶ Ὅμηρος τὰ εἰς τὴν χεῖρα τιθέμενα ἐγγυαλίξαι λέγει. θωρηξαι ι , ἀφ’ ἐνὸς μέρους τοῦ σώματος, καθοπλίζεσθαι. ἴα μία· “ἐν δὲ ἴα ψυχῇ.” κατὰ γενικὴν “τῆς μὲν ἱῆς στιχὸς ἦρχε,” δοτικὴν “ἐν δὲ ἱῆ τιμῇ ἢ μὲν κακὸς ἢ δὲ καὶ ἐσθλός,” αἰτιατικὴ “τὴν μὲν ἴαν Νύμφησι.” ἰαίνετο διεχεῖτο· “αἶψα δ’ ἰαίνετο κηρός.” καὶ ἰάνθη ἴσον τῷ ἐχάρη. τάχα δὲ καὶ τὰ ἄνθη ἴα, ἐπεὶ καὶ τὴν ψυχὴν ἰαίνει καὶ διαχεῖ τέρποντα τὴν ὄψιν. ἐπὶ δὲ τοῦ ἐθερμαίνετο “ὑπὸ τρίποδι μεγάλῳ, ἰαίνετο δ’ ὕδωρ.” ἰαύων κοιμώμενος. ἰάψη διαφθεῖρη, καὶ προῖαψε προδιέφθειρεν· ἐξ οὗ τὴν μετὰ ὀδύνης ἀπώλειαν σημαίνει καὶ ἐμφαίνει. ἴαλλον ἐξέτεινον. Ἰάονες οἱ Ἀθηναῖοι· “καὶ Ἰάονες ἐλκεχίτωνες.” ἰδὲ σύνδεσμος ἴσος τῷ καί· “ἰδὲ κλέος ἐσθλόν.” ἴδιον ἴδρωσεν· “ἴδιον ὥς ἐνόησα, δεδάκρυντο δέ μοι ὄσσε.” τῶν ἅπαξ εἰρημένων παρ’ Ὀμήρῳ. ^[30]

90 ἐν δὲ τῇ ἀρχαίᾳ κωμῳδίᾳ πλειστάκις τὸ ἴδιον ἔστιν εὐρεῖν ἐπὶ τοῦ ἰδροῦν. ἰδνώθη εἰς τοῦπίσω ἐκάμφθη, οἶονεὶ τὸ ἰνίον ἐδονώθη. ἰδρ ὦ , κατ’ ἀποκοπὴν, ἰδρῶτα. ἰδυῖναι πραπίδεσσι εἰδυῖναι, εἰδητικαῖς, οἷον εἰδήμοσι καὶ ἐπιστήμοσιν. ἴει ἀφίει. τοῦτο δὲ οἷον ἀπέπεμπεν. ἴει ψιλῶς προενεκτέον· θέλει γὰρ λέγειν πορεύοιτο. ἱερεὺς ἐπὶ μὲν τοῦ προεστῶτος τῆς θεραπείας τῆς τοῦ θεοῦ “Χρύσης ἱερεύς,” ἐπὶ δὲ τοῦ διὰ τῶν θυσιῶν μαντευομένου “ἀλλ’ ἄγε δὴ τινα μάντιν ἐρείομεν ἢ ἱέρεια.” ἱερὸν ἰχθύν ἦτοι τὸν μέγαν ἢ τὸν ἄνετον καὶ διαφέροντα τῶν ἄλλων. ἴε ν . ἐὰν μὲν δασέως ἀναγνώμεν, ἐπὶ τῶν ποταμῶν ἀκουσόμεθα, ἀντὶ τοῦ ἴεσαν οἱ ποταμοί, τῆς εἰς μετοχῆς. ψιλῶς ἴεν, ἐνικῶς. ἴηος ὁ Ἀπόλλων, ἀπὸ τῆς τοξείας. ἔνιοι δὲ ψιλῶς ἀπὸ τῆς ἰάσεως· “ἴηε Φοῖβε.” ἴθματα βήματα. ἰθύν τῆς διανοίας τὴν ὁρμὴν, τουτέστι τὴν διάθεσιν· “σύ τ’ ἐγὼ γυναικῶν γνῶμεν ἰθύν.” θέλει γὰρ εἰπεῖν τὴν διάθεσιν. ἰθύντατα ὀρθότατα. ἰθυπτίωνα τὴν εἰς εὐθὺν πετομένην· “δεύτερος αὐτ’ Ἀχιλλεὺς μελίην ἰθυπτίωνα.” ἴθαρ εὐθέως. τινὲς δὲ διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφουσιν· “εἴθαρ δὲ προσηύδα.” ἰθὺς νηῶν ἐπ’ εὐθεῖαν, ὥς ἐπὶ τὰς ναῦς· “ἢ ῥ’ ἰθὺς νηῶν κονίην φέρεν.” τὸ δὲ παραπλήσιον καὶ ἐπὶ τοῦ “οἱ δ’ ἰθὺς πόλιος,” κατ’ εὐθὺν τῆς πόλεως. ὅταν δὲ εὐθὺν χωρὶς τοῦ ς λέγῃ ὁ ποιητής, ἀντὶ τοῦ εὐθέως. καὶ ἐπὶ τοῦ “ἀλλήλων ἰθυνομένων χαλκήρεα δοῦρα” ἐπ’ εὐθὺν προῖεμένων τὰ δόρατα. τὸ δὲ “Ἀντίνοος ἰθὺς γελάσας” ἐπὶ τοῦ ἐξ ἐναντίας. ἴκωμαι ἐπὶ μὲν τοῦ παραγένωμαι “ὁ δὲ κεν κεχολώσεται ὃν κεν ἴκωμαι,” ἐπὶ δὲ τοῦ

ἰκετεύω “μή μιν ἐγὼ μὲν ἴκωμαι ἰών, ὁ δέ μ’ οὐκ ἐλεήσει.” ἰκάνειν ἰκνεῖσθαι, παραγενέσθαι.
[30]

91 καὶ ἴκανε παρεγένετο. ἰλαδὸν ἐν ἄθροίσει, κατὰ Ἰλας. ἰλάσσι ταῖς ἐξ ἰμάντων σειραῖς, εἴρηται δὲ παρὰ τὴν εἴλησιν τῶν σχοινίων ἢ ἰμάντων. ἰλύσω ἰλύϊ περικαλύψω. ἰμάσθλην μάστιγα, ἀπὸ τοῦ ἰμάσσειν, ὃ ἐστι μάστιγι τύπτειν. ἰμάς ἐπὶ μὲν τοῦ συνήθως ἡμῖν νοουμένου “οἱ δέ τ’ ἔνερθεν ὑποσσείουσιν ἰμάσιν,” ἐπὶ δὲ τοῦ κανόνος τοῦ συνέχοντος τὴν θύραν “εἰς θάλαμον δ’ εἰσῆλθε παρὰ κληῖδος ἰμάντα,” ἐπὶ δὲ τῶν τομέων τῶν μυρμήκων “δῶκεν ἰμάντας ἐϋτμήτους βοός.” ἴνα ἐπὶ μὲν τοῦ τοπικοῦ “ἴνα γάρ σφιν ἐπέφραδον ἡγερέεσθαι” ἐπὶ δὲ τοῦ αἰτιώδους συνδέσμου κατ’ ἴσον τῷ ὅπως “ἢ ἴνα ὕβριν εἰδῇ Ἀγαμέμνωνος,” ἰνδάλλετο ὡμοιοῦτο. ἰνίον τὸ ὀπισθεν τοῦ τραχήλου νεῦρον. ἴνες τὰ διατεταμένα νεῦρα τοῦ σώματος. ἰξάλου οἱ μὲν τοῦ τελείου καὶ ἐκτικοῦ ἐν τῷ ἄλλεσθαι τοιοῦτον γὰρ τὸ ζῶν· οἱ δὲ ἐκτομίου, ὡς οἱ νεώτεροι ποιηταὶ ἴξαλον τὸν εὐνοῦχον λέγουσιν. ὁ δὲ Ὀμηρος ἐπὶ τῶν αἰγάγων. ἰοδνεφές ἦτοι μέλαν ἢ ἄνθει ὅμοιον. ἰοειδέος μέλανος. ἰοί τὰ βέλη, ἀπὸ τοῦ ἰέναι. ἰόντα σίδηρον τὸν εἰς ἰὼν χρεῖαν, ὃ ἐστι τῶν βελῶν. ἰόμωροι ὁ μὲν Ἀρίσταρχος οἱ τοὺς ἰοὺς ὀξεῖς ἔχοντες, καὶ τὸ ὑλακόμωροι παραπλησίως καὶ τὸ ἐγχεσίμωροι· βέλτιον δὲ ἀκούειν οἱ περὶ τοὺς ἰοὺς μεμορημένοι καὶ οἱ περὶ τὸ ὑλακτεῖν πεπονημένοι καὶ οἱ περὶ τὰ ἔγχη. ἐπὶ δὲ τοῦ ἰόμωροι Διόνυσος ὁ Θράξ οἷον ἰόντες ἐπὶ τὸν μόρον, οἷον εὐψυχοι, ἀπὸ τοῦ προφανῶς ἐπὶ τὴν ἀπώλειαν ἰέναι. ἰονθάδος ὁ μὲν Ἀπίων τῆς δασείας, οἷον τῆς ἰόνθους ἐχούσης, ἢ τῆς ἰούσης θοῶς· τινὲς δὲ ἀκμαίας. τῶν ἄπαξ εἰρημένων. διὰ δὲ τοῦ Ἀριστάρχου ὑπομνήματος ἰονθάδος ἔνιοι ἀποδιδόασι τελείου. εἴη δ’ ἂν λεγόμενον ἀπὸ τῶν ἰόνθων· τὰς γὰρ τῶν τριχῶν ρίζας ἰόνθους λέγει Σοφοκλῆς ἐν Χρύσει· “ἐγὼ μίαν μὲν ἐξιονθίζω τρίχας.” ἰότητι βουλήσει. [35]

92 ἰοχέαιρα ἰοῖς χαίρουσα καὶ φέρουσα. ἴπες θηρίον τι λυμαντικὸν τῶν τόξων. τῶν ἄπαξ εἰρημένων. ἰπτότα ι . οἱ μὲν νεώτεροι ἰπτότην τὸν φυγάδα [ἰπτότην] λέγουσιν· “ἰπτότα Φοῖνιξ,” ὅτι φυγὰς ἀπὸ τῆς πατρίδος πρὸς Πηλέα ἦλθεν. ὁ δὲ Ὀμηρος οὐκ ἔοικεν ἐπὶ τούτου τάσσειν. ἐστὶν οὖν ὁ ἰπτότης ἰππικὸς κατὰ πόλεμον, ὡς Νέστωρ καὶ Οἰνεύς. ἰππηλάτα ἀντὶ τῆς ὀρθῆς τῆς ἰππηλάτης, οἷον ἵππους ἐλαύνων. ἰππιοχάρμην ἦτοι χαίροντα ἵπποις ἢ ἐφ’ ἵππων μαχόμενον. ἰπποδάσεια ἵππιον λόφον ἔχουσα. ἰππόβοτον ἢ ἵππους βόσκειν δυνάμενον, ἢ ὡς ἔνιοι μεγαλόβοτον· τὸ γὰρ ἵππο ἐπὶ τοῦ μεγάλου, ὡς ἰπποπάρηον τὸν μεγαλοπάρηον. ἰπποκορυσταὶ ἵππους ὀπλίζοντες, ἢ ἐφ’ ἵππων καθωπλισμένοι. ἔνιοι δὲ μεγάλας κόρυθας ἔχοντες. οἱ δὲ τοὺς ἐξ ἰππέων τριχῶν. βέλτιον δὲ τὸ πρῶτον. ἰπποκόμων τρυφαλειῶν τῶν ἐξ ἰππέων τριχῶν κομῶντας τοὺς λόφους ἐχουσῶν. ἰππημολγῶν τῶν τοὺς ἵππους ἀμελγόντων πρὸς τὸ τροφῇ ταύτῃ χρῆσασθαι διὸ ἐπιφέρει γαλακτοφάγων. ἰπποσυνάων τῶν ἰππασιῶν· “λελασμένος ἰπποσυνάων.” ἰράων τῶν ἐκκλησιαστηρίων, ἀπὸ τοῦ εἴρειν, ὃ ἐστι λέγειν, ὡς ἀπὸ τοῦ ἀγορεύειν ἀγορὴ δὲ ἡ ἐκκλησία. ἱρερον δουλείαν. γράφεται δὲ καὶ διὰ τοῦ ε καὶ διὰ τοῦ ι . μαρτυρεῖ δὲ ὁ μέλλων χρόνος· ὡς γὰρ ἀπὸ τοῦ κείρω κερῶ καὶ ἀπὸ τοῦ φθείρω φθερῶ, οὕτως καὶ ἀπὸ τοῦ εἴρω ἐρῶ· “τὰ δέ τοι νημερτέα εἴρω.” τὰ δὲ ὀνόματα διὰ τοῦ ι γράφεται, ἢ τε Ἴρις καὶ ὁ Ἴρος· “οὐνεκ’ ἀπαγγέλεσκε κιὼν ὅτε πού τις ἀνώγοι.” ἱρεσσιν ἐοικότες οὐ τῷ χρώματι ἀλλὰ τῷ σχήματι· οἱ γὰρ ὄφεις, ἐφ’ ὧν τέτακται, ὅλοι συνεστραμμένοι πλὴν τῶν τραχήλων. ἱριδας δὲ εἶπε τὰς ἐν τῷ οὐρανῷ φαινόμενας ζωνοειδεῖς. ἱς ἰσχύς. ἴσσασι γινώσκουσιν. ἴσθμιος κόσμος περιτραχήλιος. τῶν ἄπαξ εἰρημένων. ἴσκειν εἵκαζεν, ὡμοίου. ἰσοφαρίζειν ἐξ ἴσου φέρεσθαι. ἰσοφόροι κατ’ ἴσον ἔλκοντες, οὐχ ἑτεροζυγοῦντες. [35]

93 ἴστωρ μάρτυς· “ἐπίστωρ πῖαρ ἐλέσθαι.” ἰστοπέδη ξύλον ὀρθὸν ἀπὸ τῆς τρόπεως, ᾧ προσδέδεται ὁ ἰστός. ἰστοδόκη τὸ διὰ μέσης τῆς νεῶς φράγμα, εἰς ὃ κατακλινόμενος τίθεται ὁ ἰστός. ἰστός τὸ ὑφαντικόν· “ἰστὸν ἐποιχομένη.” σημαίνει καὶ τῆς νεῶς. ἴσχεο ἀπέχου. ἰσχανάσθαι ἀπέχεσθαι. ἰσχανόωντο κατείχοντο, ἐκωλύοντο. ἴσαν ἐπὶ μὲν τοῦ ἐπορεύοντο “οἱ δ’ ἄρ ἴσαν σιγῇ,” ἐπὶ δὲ

τοῦ ἐγίνωσκον “ἀλλὰ θέτις τε καὶ Εὐρυνόμη ἴσαν αἱ μὲν ἐσάωσαν.” ἴτυς ἡ ἐσχάτη περιφέρεια τῆς ἀσπίδος καὶ ἡ τοῦ τροχοῦ ἀψίς. ἔστι δὲ καὶ παντὸς τοῦ περιφεροῦς τὸ τελευταῖον μέρος. ὅταν οὖν λέγῃ “ὄφρ’ ἴτυν κάμψῃ,” τοῦτο σημαίνει. ἴτη ν , δυνάμει, ἐπορεύοντο· “ἐς δ’ ἄρα καὶ τὴν θεοῦ Ὀδυσσεῖος.” ἰύζουσι ποιῶς φωνοῦσιν. ἰυγμῶ ἰαχῇ, φωνῇ· “μολπῇ τ’ ἰυγμῶ τε.” ἰφθίμους ἰσχυροψύχους. ἴφια μῆλα μεγάλα καὶ εὐτονα. μῆλα ἀπὸ τοῦ ἰέναι σφοδρῶς ἐν τῷ σκιρτᾶν ἴφια καλεῖσθαι μηνύουσιν οἱ ἔριφοι, καὶ ἡ αἰξ ἀπὸ τούτου ὠνομασμένη. ἰφθίμη ἀγαθή. ἔστι δὲ καὶ ὄνομα κύριον Ἰφθίμη, ἡ τῆς Πηνελόπης ἀδελφή· “Ἰφθίμη κούρη μεγάλητορος Ἰκαρίοιο.” ἀναγνωστὴς οὖν οὕτως, “οὐνεκ’ ἅμ’ αὐτὴ θρέψεν ἅμα Κτημένη τανυπέπλω θυγατρί,” εἴτ’ ἀπ’ ἄλλης ἀρχῆς “Ἰφθίμη τὴν ὀπλοτάτην τέκε παῖδων.” ἴψαι φθεῖραι. τὸ αὐτὸ ἰάψα ι . ἰωγή ὁ αἰγιαλὸς καὶ ἡ ὑποκάτω γῆ. ὁ δὲ Ἀρίσταρχος ὑπὸ σκέπη. ἰωή ἐπὶ μὲν τῆς φωνῆς καὶ βοῆς “τὸν δ’ αἴψα περὶ φρένας ἦλυθ’ ἰωή,” ἐπὶ δὲ τῆς πνοῆς “ὑπὸ Ζεφύροιο ἰωῆς.” ἰωκή ἡ δίωξις, ἀπὸ τῆς εὐθείας τῆς ἰώξ, ἰών πορευόμενος, ἢ συντελικῶς ἐλθών, ἐπεὶ πᾶσα μετοχὴ ὀξύτονος εἰς ὦν λήγουσα ἐστὶ συντελική· “ἀλλ’ ὅτε καὶ κεῖνος ἰὼν διοίνοπα πόντον.” ἰὼ ἐνί· “οἱ μὲν πάντες ἰὼ κίον ἥματι κείνῳ.” ^[30]

94 ” καγχαλόωσα χαίρουσα, διὰ τὸ ἐν χαλάσματι εἶναι τὴν ψυχὴν, τουτέστιν ἐν ἀνέσει. καδδέθορε κατέθορεν δέ, ὅπερ ἴσον ἐστὶ τῷ κατεπήδησεν. καδδραθέτην καταδραθέτην, ἐκαθέσθησαν. οἱ δὲ Ἀττικοὶ καταδαρθεῖν ἐπὶ τοῦ κοιμᾶσθαι. Κάειρα Καρική· “Μηρονὶς ἢ Κείριον.” καίνυσθαι νικᾶν· “οἶος δέ με Φιλοκτήτης ἀπεκαίνυτο τόξῳ,” καιροσέων εὖ κεκερωμένων· κέρατα γὰρ ἔτι καὶ νῦν λέγεται τὰ διαχωρητικὰ τῶν στημόνων πλέγματα. καὶ ἄλλο καὶ ἄλλοτε. κακὸς δειλός· “τοῦ μὲν γὰρ κακοῦ τρέπεται χρώς ἄλλυδις ἄλλῃ” καὶ “κακοὺς δ’ ἐς μέσον ἔλασσε.” κακκεῖαι ἐπὶ μὲν τοῦ κατακαῦσαι “ἀλλὰ μοι κακκεῖαι σὺν τεύχεσιν,” σημαίνει καὶ τὸ κατακοιμηθῆναι. κά κ’ ὁσόμενος κακῶς ὑποβλεψάμενος. κακά ἐπὶ τοῦ ὀνομαστικοῦ “αἰεὶ τοι τὰ κάκ’ ἐστὶ φίλα φρεσίν,” ἀντὶ δὲ τοῦ κακῶς “οὐδὲν σε ῥέξω κακόν.” καλὰ ἐπὶ μὲν τοῦ καλῶς “Τηλέμαχ’ οὐ μὲν καλὰ δόμων ἄπο τῆλ’ ἀλάλησαι” ὀνομαστικὸν δὲ “τεύχεα καλὰ φέρουσα.” καλλίσφυρος . ἀπὸ ἐνὸς μέρους τὴν ὅλην καλὴν βούλεται δηλοῦν. καλαύροπα ξύλον ὅπερ οἱ βουκόλοι ἔχουσιν. κάλυκας κόσμου γένος· “κάλυκάς τε καὶ ὄρμους,” κάλλει ἐπὶ μὲν τοῦ μύρου τῆς Ἀφροδίτης “κάλλει μὲν οἱ πρῶτα πρόσωπα τὰ καλὰ κάθηραν,” ἐπὶ δὲ τοῦ παρ’ ἡμῖν κάλλους “κάλλεϊ καὶ χάριτι στίλβων.” καλήτορα ἐπίθετον κήρυκος τοῦ Ἰδαίου, ἀπὸ τοῦ καλεῖν πεμπόμενον. καμμονίην τὴν ἐκ καταμονῆς νίκην. δις δὲ κέχρηται τῇ λέξει. καλάμην ἐπὶ τῆς τοῦ Ξ ραψωδίας τῆς Ὀδυσσεΐας “ἀλλ’ ἔμψης καλάμην γέ ς’ οἶομαι εἰσορόωντα γινώσκειν.” ὁ δὲ Ἀρίσταρχος φησὶ “μεταφορικῶς τὴν καλάμην εἴρηκεν. καὶ γὰρ ἐπὶ τοῦ ἀμῆτοῦ τὸ πλῆθος ἰδόντα τῆς καλάμης καὶ τὴν εὐγένειαν ἔστιν ἐπιγινῶναι ὅσος καὶ οἶος ἦν ὁ καρπός· καὶ νῦν οὕτως λέγει, ἀλλ’ ὅμως καὶ τὸ λείψανόν σε ὀρῶντα τοῦ σώματος οἶομαι ἐπιγινώσκειν οἶος ἦμην ἀκμάζων ἐγὼ καὶ εὐσθενῶν.” ^[30]

95 ” καμινοίη καμινεύτριαν· “γρηῖ καμμινοίη ἴσος.” ἐπιφέρει δὲ εἶναί τινες κεκμηκυῖα τὰς ἴνας. κάμμορε κακόμορε. κάπετος τάφρος. καὶ ἔστιν οἶονεὶ σκάπετος, παρὰ τὸ ἐσκάφθαι. κάρκαιρε ἰδίωμα ἤχου· “κάρκαιρε δὲ γαῖα.” καρχαρόδοντες τραχυόδοντες. κάρτος κράτος καὶ ἰσχύς. καρτερός ἰσχυρός. κάρψω ξηρανῶ· “κάρψομεν χροά καλόν.” καρχαλέοι κατάξηροι· “δίψῃ καρχαλέοι.” κάρ η . ὅπερ οἱ Ἀττικοὶ κάρα λέγουσιν τὴν κεφαλὴν διὰ τοῦ α , τοῦτο Ἰακῶς Ὀμηρος κάρη λέγει. ἰδιάζον δὲ ἐστὶ τὸ κάρα· μόνον γὰρ οὐδέτερον εἰς τὸ α ἐκτεταμένον λήγει, καὶ τὴν γενικὴν ἔχει μόνον τὴν αὐτὴν τῇ εὐθείᾳ, τοῦ κάρα, τὴν δὲ δοτικὴν ὁμόφωνον, τῷ κάρᾳ, τῇ γραφῇ διαφέρουσιν τῆς τοῦ ι προσθέσεως. καὶ πληθυντικῶς τὰ κάρα, ὅπερ Ὀμηρος διὰ τοῦ ν λέγων δηλὸν ἡμῖν ποιεῖ· “νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα.” ἀπὸ ἐνικῆς σχηματίζει τῆς κάρηνον. καὶ μεταφορικῶς τὰ ἀνώτατα τῶν ὀρῶν σημαίνει, τὴν γενικὴν οὕτως ἐκφέρων “βῆ δὲ κατ’ Οὐλύμποιο κάρηνων.” καρρέζουσα καταψῶσα, κατὰ συγκοπὴν ἀντὶ τοῦ καταρέζουσα·

ἀφ’ οὗ καὶ τὸ ῥῆμα τὸ κατέρεξε . τὴν μὲν γὰρ μετοχὴν οὕτως ἐκφέρει, “τῶν τινὰ καρρέζουσα Ἀχαιιάδων ἐϋπέπλων.” καρρόο ν . παραπλησία συγκοπή, ἀντὶ τοῦ καταρρόον. κασίγνητος ἀδελφός. λέγει δὲ κασιγνήτους ποτὲ τοὺς συγγενεῖς, ὥσπερ καὶ τοὺς ἀνεψιούς. φησὶ γὰρ “Ἐκτωρ δὲ κασιγνήτοις κέλευεν.” ὁ γὰρ Ἰκετάων ἀδελφὸς Πριάμου· πάντως οὖν ὁ Μελάνιππος ἀνεψιὸς Ἑκτορος, καὶ ὅμως ἐν τοῖς λεγομένοις κασιγνήτοις ἡρίθμηται. καστορνῦσα κατὰ συγκοπὴν ἀντὶ τοῦ καταστορνῦσα. κάσχεθε κατέσχε, συγκοπή ἀπὸ τοῦ κατέσχεθε. ^[30]

96 κατέστυγε κατεστύγησε, κατεστύγνασεν. κατακλῶθες αἱ ἐπικλώσεις τῶν Μοιρῶν. καταβρόξει ς . πεποιῆται ἡ λέξις. θέλει δὲ εἰπεῖν καταπίοι “ὅς τὸ καταβρόξειεν ἐπὶν.” κατάνεται κατανύεται, καταναλοῦται. καταπέψη ἐν ἑαυτῷ παρακατάσχη. εἴρηται δὲ μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ἐν ἡμῖν καταπεσομένων σιτίων· ὃν γὰρ τρόπον ἐν ἡμῖν ταῦτα παρακατέχεται, οὕτως καὶ ὁ χόλος παρακατασχεθεὶς κότος γίνεται. κατεῖβετο διεφθείρετο. κυρίως δὲ τὸ κατερρεῖτο. ὅταν δὲ λέγῃ “κατεῖβετο δὲ γλυκὺς αἰὼν νόστον ὀδυρομένων,” κατ’ ἴσον τῷ ἐφθείρετο. κατ’ α . τὸ μὲν σύνηθες “ἀλλὰ κατὰ σταθμούς,” ἀντὶ δὲ τῆς ἑξ “εἰ δέ τις ἀθανάτων γε κατ’ οὐρανοῦ εἰλήλουθας,” ἀντὶ δὲ τῆς ἐπὶ “χθιζὸς ἔβη κατὰ δαῖτα,” ἀντὶ δὲ τῆς εἰς “νῦξ δὲ μιν κατὰ χεῖρα μέσην,” ἀντὶ δὲ τῆς ἀπὸ “τὸν δὲ καταθνήσκων.” κατηρεφῆας καταστέγους. κατηφεῖα ἀισχύνη καὶ στυγνότης καὶ ὄνειδος. καὶ ἔστι κατὰ τὸ ἔτυμον κατωπίη, ἀπὸ τοῦ κάτω τοὺς ὦπας ἔχειν τοὺς ἐπὶ τισιν αἰσχροῖς κατηφεῖς γινομένους. καταῖτυξ εἶδος περικεφαλαίας, ἀπὸ τοῦ κάτω τετύχθαι καὶ μὴ ἔχειν λόφον· φησὶ γὰρ “ταυρεῖν ἄφαλόν τε καὶ ἄλοφον, ἥτε καταῖτυξ κέκληται, ῥύεται δὲ κάρη θαλερῶν αἰζήων.” κατωμαδόν κατὰ τῶν ὤμων. κατηφόνες κατηφείας ἄξια πράττοντες, παρὰ τὸ φῶ, οὗ παραγωγὸν φάω. κατὰ δ’ οὖν ἕτερόν γε πέδησεν οἶον, εἰ καὶ μὴ πολλούς, ἔνα γε ἔβλαψεν· περὶ γὰρ τῆς Ἀτης ὁ λόγος. καταζήνασκε κατεζήραινεν. κατάντηστιν καταντίον. κατάγει ἐπὶ τὸν ναύσταθμον ἀπάγει. καταεῖμενον περικείμενον καὶ περιχεόμενον “καταεῖμενον ὀξεί χαλκῷ.” καταθύμιος κατὰ ψυχὴν, οἶον ἐνθύμιος. ^[30]

97 κατακαίριον εἰς καίριον τόπον. κατοίσεται κατάξειεν. καταεῖνυον κατεκάλυπτον· “θριξὶ δὲ πάντα νέκυν καταεῖνυον.” κατεμήσατο κατηντλήσατο. κατ’ ἀμαξιτόν κατὰ τὴν ἡμαξευμένην ὁδόν. καυστερῆς θερμῆς καὶ πυρώδους μάχης. καυλός τὸ ἄκρον τοῦ δόρατος. κατάστησον ἐπὶ τοῦ “νῆα κατάστησον, ἵνα νωϊτέρην ὥπ’ ἀκούσης” ἀντὶ τοῦ στήσον. καρὸς αἴση καρὸς μοῖρα, οἶον θανάτου μοῖρα. κατὰ στεφάνη ς . ὁ μὲν ποιητὴς καὶ εἶδος περικεφαλαίας στεφάνην λέγει, “αὐχέν’ ὑπὸ στεφάνης ἐϋχάλκου” καὶ “οὐδὲ στεφάνη δόρυ σχέθε χαλκοβάρεια.” ὁ δὲ Ἀρίσταρχος ἀπ’ ἄκρου τοῦ ὅρους, “ὄντε κατὰ στεφάνης ποταμός.” λέγει δὲ στεφάνας τὰ τῶν οἰκίων ἄκρα. ἔστι δὲ καὶ στεφάνη κόσμος κεφαλῆς. κεάσαι σχίσαι· “διὰ δὲ ξύλα κεάσαι.” σημαίνει καὶ τὸ καῦσαι. κεδνή σώφρων, φροντιστική. κειμήλια ἀπόθετα χρήματα. κεκαδὼν χωρίσας καὶ στερήσας. ἔστι δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ κεδάσαι καὶ κεδασθῆναι. κεκορυθμένος καθωπλισμένος, ἀπὸ μέρους τοῦ παντὸς ὀπλισμοῦ τῆς κόρυθος. κεκριμένον διακεχωρισμένον. κελσάσησι ὀρμηθείσαις· “κελσάσησι δὲ νηυσὶ καθεῖλκομεν ἰστία πάντα.” κελαινόν μέλαν· τὸ γὰρ μὴ λεγόμενον πᾶν λευκὸν μέλαν ἐνομιζέτο. τὸ δὲ κελαινεφές παραγωγὸς ἴσον τούτου. κελαρύζει ἰδίωμα ψόφου. κελαινεφὴ ἐπίθετον Ἀρτέμιδος. σημαίνει δὲ τὴν κυνηγόν· μετὰ γὰρ κελάδου, ὅπερ ἐστὶ κραυγῆς, κυνηγεῖ. “κελαινεφὴ Ἀρτεμις ἀγροτέρη.” κεμά ς . τῶν ἄπαξ εἰρημένων. οἱ μὲν ἐλάφου γένος, οἱ δὲ δορκάδος. κεντρηνεκῆς τοὺς διηνεκῶς κεντριζομένους. κερδαλέον πανοῦργον, περιποιοῦντα καὶ ὠφέλειαν. ^[30]

98 ὅταν δὲ λέγῃ “ἔνθα δὲ Σίσυφος ὃς κέρδιτος γένετ’ ἀνδρῶν,” ὁ συνετώτατος καὶ πανουργότατος. κεράμω οὐχ ὥς κατὰ Κυπρίους, τῷ δεσμωτηρίῳ καὶ γὰρ ἐν ἄλλοις “πολλῶν δ’ ἐκ κεράμων μέθυ πίνετο τοῖο γέροντος.” κεράϊζε διέφθειρε, κατὰ μεταφορὰν τὴν ἀπὸ τῶν τοῖς κέρασι ζώων ἀμυνομένων τοὺς ἐπιόντας· “ἐν ποταμῷ.” τίθεται καὶ ἐπὶ τοῦ ἐκπορθουμένου,

οἷον “θαλάμους κεραΐζομένους.” κερτομίοις τοῖς παραλογιστικοῖς, οἷον κερατομίοις, τοῖς τὴν ψυχὴν τέμνουσιν. κέ ρ’ ἄγλα ἐ . οἱ μὲν γλωσσογράφοι ταῖς θριξὶν ἀγαλλόμενε· κέρα γὰρ τὴν τρίχα λέγεσθαι. ὁ δὲ Ἀρίσταρχος κυρίως ἀκούει τὸ τοῦ βοὸς κέρα, οἷον τὸ κεράτινον συρίγγιον· τὸ γὰρ παλαιόν, πρὸς τὸ μὴ ἀποτρῶσαι τὸν ἰχθύν, τῷ ἀγκίστρῳ περιτίθεσθαι τοῦτο, τὸν δὲ Ὅμηρον μηδέποτε εἰρηκέναι κέρα τὴν τρίχα. ὅθεν ἐπὶ τοῦ κέρ’ ἄγλαε, τόξῳ ἀγαλλόμενε. κεστός ς . οὐκ ὀνοματικῶς ὁ τῆς Ἀφροδίτης ἱμάς κεστός λέγεται, ὡς ὑπέλαβον ἔνιοι, ἀλλ’ ἐξ ἐπιθέτου, διακεκεντημένος καὶ περιπεποικιλμένος. κευθμῶνες αἱ καταδύσεις, παρὰ τὸ κεύθειν, ὃ ἐστὶ κρύπτειν. ὅταν οὖν λέγῃ “πάντοθεν ἐκ κευθμῶν,” κατὰ συγκοπὴν ἀπὸ τῶν κευθμῶνων λέγει. κερδαλεόφρων ἐκ παντὸς κερδαίνειν φρονῶν, διὸ καὶ φιλοκτεανώτατον εἶπεν. ὁ δὲ Ἀρίσταρχος φρόνημα κερδοῦς ἔχων ἡγουν ἁλώπεκος. κέσκετο ἔκειτο. κήδεα ἀνιάματα, λῦπαι. κήδετο ἡνιάτο. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἐφρόντιζεν. καὶ κήδων δὲ ἀντὶ τοῦ ἀνίων· “σέ τε κήδων σά τε τέκνα” καὶ “καλὸν τοι σὺν ἐμοὶ τὸν κήδειν ὅς κέ με κήδει.” κηδείους τοὺς πρὸς γένους· “κηδείους οἱ πάντες ὀλέθριον ἡμᾶρ ἐπέσπον.” μήποτ’ οὖν κηδείους τοὺς φροντίδος πολλῆς ἀξίους ἐμοί. κήδεος ὁ κηδεύσιμος καὶ ὑπὸ κηδεμονίαν πεπτωκώς· “κήδεός ἐστι νέκυς.” κηληθμῷ τῇ τέρψει, καὶ κηλεῖν τὸ τέρπειν. ^[30]

99 κῆλα ποτὲ μὲν τὰ ξύλινα βέλη, “τάχ’ ἐπώχετο κῆλα θεοῖο·” ἐπὶ δὲ τοῦ Διός, “πιφασκόμενος τὰ ἅ κῆλα,” οἱ μὲν τὰ σημεῖα, τὰς βροντὰς καὶ τὰς ἀστραπάς, ὁ δὲ Ἀρίσταρχος φησι καὶ ταῦτα βέλη εἶναι ποιά τοῦ Διός. λέγεται δ’ οὕτως καὶ τὰ ξύλα· ὅθεν καὶ καλόπου ς , καὶ κηλώνιον ὁ ξύλινος ἀντλητήρ. κηλείω καυστικῶ. τὸ αὐτὸ σημαίνει καὶ χωρὶς τοῦ ι , κηλέω . κήξ ὁ μὲν Ἀπίων φησὶν ὁ λάρος· λέγεται δὲ κήξ. ἄδηλον δὲ εἰ καὶ Ὅμηρος ταῦτα σημαίνει· οἶδε γὰρ καὶ τὸν λάρων ἐν οἷς φησὶ “λάρῳ ὄρνιθι ἐοικώς.” μήποτ’ οὖν ἄλλο τι θαλάσσιον ὄρνειον· “ἄντλῳ δ’ ἐνδούπησεν πεσοῦς” ὡς ἐναλίη κήξ. κῆ ρ . εἰ μὲν περιεσπασμένως, ἢ ψυχῇ, κέαρ κῆρ· εἰ δὲ ὀξυτόνως καὶ θηλυκῶς, ἢ θανατηφόρος μοῖρα. κήρυκες οἱ ὑπηρετικὰς ἐπιτελοῦντες χρεῖας. κηρεσσιφορήτους τοὺς ὑπὸ τῆς εἰμαρμένης ἐννηνεγμένους. κητώεσσαν τὴν Λακεδαίμονα. οὕτως ἐξ ἐπιθέτου λέγεται· “Λακεδαίμονα κητώεσσαν.” τὸ μὲν ὑγιὲς μέγα κύτος ἔχουσιν, ὡς καὶ ἐπὶ τῆς νηός· τινὲς δὲ ὅτι εἰς ἡν κήτη ἐκβράσσεται. τινὲς δὲ καλαμινθώδη καίετας γὰρ φυτὸν ἢ καλάμινθος ὑπ’ ἐνίων καλεῖται. κηῶδει εὐῶδει, ἀπὸ τοῦ καίεσθαι τὰ θυμιάματα. καὶ ὅταν ἡμεῖς λέγωμεν ἐκ τοῦ ἐναντίου τὸ δυσῶδες. Κήτειοι γένος Μυσῶν. τῶν ἅπαξ εἰρημένων. κίστη ἄγγειον ἐν ᾧ βρώματα κεῖται, παρ’ ὃ καὶ εἴρηται κίστη· “μήτηρ δ’ ἐν κίστῃ ἐτίθει μενοεικέ’ ἐδωδήν.” τῶν δ’ ἅπαξ εἰρημένων. κῖκος ἰσχύς, παρὰ τὴν κίνησιν. κινυρὴ οἰκτρά· “πρωτοτόκος κινυρὴ.” κίρκος ἰέραξ· “κίρκος Ἀπόλλωνος ταχὺς ἄγγελος.” κισσύβιον ἐκ κισσίνου ξύλου ποτήριον. κιχείω καταλάβω, καὶ κιχείς καταλαβών. κίχλα ι . τῶν ἅπαξ εἰρημένων. ἔστι δὲ εἶδος ὀρνέου. κλέψαι ἔστι καὶ ἐπὶ τοῦ κυρίως νοουμένου, ἔστι καὶ ἐπὶ τοῦ παραλογίζεσθαι· “κλέπτε νόῳ, ἐπεὶ οὐ παρελεύσεαι.” κλήρους ἐπὶ μὲν τῶν βαλλομένων εἰς τὴν λοχὴν “κλήρους δ’ ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ βάλλων,” ἐπὶ δὲ τῶν κτημάτων “ἄλοχός τε σὴ καὶ παῖδες ὀπίσω, καὶ οἶκος καὶ κληρὸς ἀκήρατος.” ^[35]

100 ” κλέος φήμη· “ἡμεῖς δὲ κλέος οἷον ἀκούομεν.” σημαίνει καὶ τὴν καθ’ ἡμᾶς δόξαν. κλειτάς κλειστάς, ἐνδόξους· καὶ ἀγκλειτάς ἄγαν κλειστάς. κλήδην τὸ καλέσαι· “κλήδην εἰς ἀγορὴν.” κλητούς τοὺς ἐξ ὀνόματος καλουμένους. κληῖδας τὰ ξύλα ἐφ’ οἷς οἱ ἐλαύνοντες κάθηνται· “τύπτονται κληῖδεσσιν ἐφήμενοι.” ἔστι δὲ ὅτε ἡ κλείς· “μία δὲ κληῖς ἐπαρήρει” καὶ “παρὰ κληῖδος ἱμάντα.” καὶ κληῖδες αἱ θύραι, παρὰ τὸ ἐπικλίνεσθαι, καθό φησιν “ἐϋκληῖς ἀραρυῖαι” ταῖς κλεισὶν ἡρμοσμένοι. ἔνιοι δὲ κληῖδα τὸν μοχλόν. κλήθηρ δένδρου γένος· “κλήθηρ τ’ αἰγαιρός τε καὶ εὐώδης κυπάρισσος.” κλισμός θρόνος ἀνάκλιτον ἔχων. κλισίην τὴν σκηνήν. λέγεται δὲ καὶ ἡ καθέδρα· “τῇ παρὰ μὲν κλισίῃ πυρὶ κάτθεσαν.” λέγεται δὲ οὕτως καὶ ἡ ἔπαυλις, ἀπὸ τοῦ κλίνεσθαι τὰ θρέμματα. κλίσιο ν . τῶν ἅπαξ εἰρημένων, ἐν τῇ Ω τῆς Ὀδυσσεΐας, “περὶ

δὲ κλίσιον θέε πάντη, ἐν τῷ σίτεσκον,” ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ οἴκῳ. ὁ μὲν Ἡλιόδωρος τὰς κύκλῳ καὶ ἔξω καταλύσεις εἵρηκεν, ὁ δὲ Ἀρίσταρχος κυκλόθεν τοῦ οἴκου οἶον ἐκ στιβάδων ὠκοδομημένον, πρὸς οὗ καὶ οἱ θρόνοι ἔκειντο, ὥστε οὖν καὶ ἐπ’ αὐτῶν καθιζομένους δειπνεῖν καὶ ἐγκοιμᾶσθαι. ὁ δὲ Ἀπίων φησὶν οὕτως· κλίσιον ἢ βάσις ἐφ’ ἧς κεῖται ὁ θρόνος· “περὶ δὲ κλίσιον θέε πάντη,” ὃ ἐστὶ δι’ ὅλου τοῦ οἴκου. κλιτύς ὁ μὲν Ἀπίων τὸ καταφερὲς τῶν ὑδάτων· κρεῖσσον δὲ νοεῖν τὰ ἀποκλίματα τῶν ὁρῶν. κλόνος ἢ ταραχή, καὶ κλονέοντο ἀντὶ τοῦ ἐταράσσοντο. κλύειν ἀκούειν κυρίως. τίθεται δὲ ἐπὶ τοῦ ἐπήσθοντο ἐν τῇ Ζ τῆς Ὀδυσσεΐας, “μάλιστα δέ γ’ ἔκλυον αὐτοί.” καὶ “οἱ δὲ πληγῆς ἄϊοντες,” κλυτόπωλος . ὁ μὲν Ἀπίων ἵππους ἀγαθοὺς, ὁ δὲ Ἀρίσταρχος ἐπὶ τοῦ “ψυχὴν δ’ Ἀϊδὶ κλυτοπόλῳ” ἀκούει κλυτὴν ἐπιπόλησιν, διὰ τὸ τοὺς τελευτῶντας ἐξακούεσθαι διὰ τε τοὺς θρήνους καὶ τὰς οἰμωγὰς τὰς ἐπ’ αὐτοῖς. ^[30]

101 κλοτοπεύειν στρατεύεσθαι· “οὐ γὰρ χρή κλοτοπεύειν ἐνθάδ’ ἐόντας.” κλωματόεσσαν ὁ μὲν Ἀπίων τραχεῖαν καὶ ὀρεινήν. κνήστις σκευὸς ὧ ἐπιξύνουσι τὸν τυρόν· “κνήστι χαλκείῃ, ἐπὶ δ’ αἰγίον κνή τυρόν.” τῶν δ’ ἅπαξ εἰρημένων. ἔστι δὲ ἀντὶ τοῦ ἔκνα, ἔξυνεν. ἄκνηστις δὲ ἐστὶ τὸ μέσον τοῦ νώτου, ἐφ’ οὗ ἐξικνεῖται τὰ ζῶα κνήσασθαι. κνώσσειν καθεύδειν. κνήμαι ἐπὶ μὲν τοῦ ἡμετέρου “ὑπὸ δὲ κνήμαι ῥώνοντο ἀραιαί” ἐπὶ δὲ τῶν διερειδόντων τὴν χοινικίδα τοῦ τροχοῦ ζύλων, καθό φησι “χάλκεα ὀκτάκνημα σιδηρέῳ ἄξονι ἀμφίς.” κνημούς μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ἡμετέρων μελῶν. κνυζηθμῷ ἰδίωμα ἤχου. κνώδαλον ὁ Ἀπίων θηρίον θαλάσσιον, ἀπὸ τοῦ ἐν ἀλὶ κινεῖσθαι· καταχρηστικῶς δὲ λέγουσι καὶ τὰ ἄλλα θηρία κνώδαλα. ὁ μὲν Ὀμηρος ἂ μὲν νοεῖ θαλάσσια θηρία, οἱ Αἰολεῖς λέγουσι κνώδαλα. Ὀμηρος δὲ ἅπαξ πᾶν θηρίον. ἔνιοι δὲ θήρας μὲν καὶ θηρία λέγοντες λέοντας καὶ παρδάλεις καὶ λύκους καὶ πάντα τὰ παραπλήσια τούτοις, ἔρπετὰ δὲ πάλιν κοινῶς τὰ γένη τῶν ὄφρων, κνώδαλα δὲ τὰ θαλάσσια κήτη, φαλαίνας καὶ ὅσα τοιαῦτα, καθάπερ καὶ Ἀλκμὰν διαστέλλει λέγων οὕτως· “εὐδουσιν δ’ ὀρέων κορυφαί τε καὶ φάραγγες πρόνους τε καὶ χαράδραι, φῦλά τε ἔρπετὰ θ’ ὅσα τρέφει μέλαινα γαῖα, θήρες τ’ ὀρεσκῶοι καὶ γένος μελισσῶν καὶ κνώδαλα ἐν βένθεσι πορφυρῆς ἁλός. εὐδουσιν δ’ οἰωνῶν φῦλα τανυπτερύγων.” κνίση . σημαίνει τρία. ἐπὶ μὲν τοῦ ἀναφερομένου ἀτμοῦ ἀπὸ τῶν θυσιῶν “κνίση δ’ οὐρανὸν ἤκεν,” ἐπὶ δὲ τοῦ λίπους “κνίσης τε καὶ αἵματος ἐμπλήσαντες,” ἐπὶ δὲ τοῦ ἐπίπλου “κατὰ τε κνίση ἐκάλυψαν.” κοῖτος ὁ ὕπνος ὁ ἐν τῇ κοίτῃ· “κοίτου τ’ ἐμνήσαντο.” κοιμηθέντι οὐ πάντως ὑπνώσαντι, ἀλλὰ κατακλιθέντι πρὸς τὸ ὑπνῶσαι. κολωός θόρυβος. ^[30]

102 ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν κολοιῶν· θορυβητικὸν γὰρ τὸ ζῶον. κολωνός πᾶν ἀνάστημα τῆς γῆς· “ἔστι δέ τις πόλις προπάροιθεν αἰπεῖα κολώνη.” ὁ δὲ Ἀπίων παρεῖς τὸ σημαίνον· προθεῖς δὲ τὸ Κολώνη, πόλις Τρωϊκή. κόλλοπι . τῶν ἅπαξ εἰρημένων· “περὶ κόλλοπι χορδὴν ἄψας.” λέγει δὲ τῷ κολλάβῳ, ἀπὸ τῆς κόλλης· δερματίνοισι γὰρ ἐχρῶντο τοῖς κολλάβοις. κόλπον ἀνιεμένη τὸ κατὰ τὸ στήθος μέρος ἀνέλκουσα. κομέειν ἐπιμελείας ἀξιοῦν. ὅθεν ἵπποκόμος· καὶ τὸ ἐν νόσῳ τινὸς ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι νοσοκομεῖν λέγεται. κόνις ἢ πεδιάς λέγεται καὶ ἡ ἐκ τέφρας σποδός. καὶ τοῦ μὲν προτέρου “οὐδ’ εἴ μοι τόσσα δοίη ὅσσα ψάμαθός τε κόνις τε”, τὸ δ’ ὕστερον “ἀμφοτέρησι δὲ χερσὶν ἐλὼν κόνιν αἰθαλόεσσαν.” οἰονεὶ κίνις, ἀπὸ τῆς κινήσεως. λέγει δὲ τὴν αὐτὴν κονίην· “ὑπὸ δὲ στέρνοισι κονίη ἴστατ’ αἰερομένη.” ὁ δὲ Ἀπίων μάχην εἶναι ἔφη. κόπρος ἢ τῶν κήπων, ὡς καὶ ἡμεῖς. λέγει δὲ οὕτως καὶ τὴν κόνιν. τὸ μὲν πρότερον “τέμενος μέγα κοπρίσαντες,” τὸ δὲ δεύτερον “κυλινδόμενος κατὰ κόπρον.” λέγει δὲ καὶ τὴν στάσιν τῶν βοῶν· “μυκηθμὸν δ’ ἀποκόπρου ἐπεσσεύοντο νομὸν δέ.” κορώνη ἐπὶ μὲν τοῦ ζώου “οἱ δὲ κορωνῆσιν ἴκελοι” εἶναι δὲ φησιν ὁ Ἀπίων τὴν αὐτὴν τῷ λάρῳ καὶ τῇ αἰθυίῃ. ἐπὶ δὲ τοῦ κρίκου τῆς θύρας “ἀργύρεον δ’ ὑπερθύριον χρυσέη τε κορώνη.” ἐπὶ δὲ τῆς τοῦ τόξου ἐκκοπῆς “πᾶν δ’ εὖ λειήνας χρυσέην ἐπέθηκε κορώνην.” κορωνίδες αἱ καμπυλόπρυμνοι· λέγει γὰρ οὕτως τὰς ναῦς. ὁ δὲ Ἀπίων ἐτυμολογῶν τὰς κορωνίδας φησὶ καρανίδας, ἀπὸ τοῦ κάρα αὐταῖς ἐπικεῖσθαι, τουτέστι τὸ τέλος· παρ’ ὃ καὶ ἐν τοῖς βιβλίοις ἐπὶ τέλους κορωνὶς γέγραπται. κορυθαίολος ὁ τὴν κόρυθα

εὐκίνητον ἔχων· αἰόλλειν γὰρ τὸ κινεῖν. κορύνη ἑτερόρροπον ξύλον. ὁ δὲ Ἀπίων κολλοβόρου τι γένος. κορύσσει οὐκ ἀφ' ἑνὸς μέρους, τῆς κόρυθος, τὸ καθοπλίζεσθαι. κορθύεται διεγείρεται καὶ εἰς ὕψος αἵρεται. ^[30]

103 κόρσιν κεφαλὴν. κόρακος πέτρῃ, ὀνομαστικῶς, τόπος ἐν Ἰθάκῃ. κορήσατε καλλύνετε. κοσμήσαι διατάξαι. ὅθεν καὶ ὁ κόσμος, ἀπὸ τῆς τάξεως ἧς ἔχει, ὠνόμασται, οἳ τε διατάσσοντες βασιλεῖς κοσμήτορες. κουρίζων νέος ὑπάρχων. κόστος χόλος. κοτύλη πᾶν τὸ κοῖλον. ὁ δὲ Ἀπίων τὸ κοῖλον τῆς χειρός. κουρίξ. τῶν ἄπαξ εἰρημένων, ἐν τῇ μνηστηροφονίᾳ. σημαίνει δὲ τὸ τῆς κόρης λαβέσθαι. ἔνιοι δὲ κουρικῶς, οἷον νεανικῶς. κοῦρος νεανίας. λέγεται δὲ καὶ ὁ νήπιος παῖς, ὅταν λέγῃ “κούρων παιζόντων.” κουρήτες. προπερισπωμένως μὲν σημαίνει τοὺς τὴν Πλευρῶνα κατοικοῦντας, “Κουρήτες τ' ἐμάχοντο,” προπαροξυνόμενον δὲ νεανίας, “ἅμα δ' ἄλλοι ἔσαν κούρητες Ἀχαιῶν.” κόσμος ἐπὶ τοῦ κυρίου καὶ συνήθους ἡμῖν “κόσμῳ πείσματ' ἔλυσαν ἀποτριτοῖο λίθοιο,” ἐπὶ δὲ τοῦ διατάξαι “τοὺς δ' αὖτ' ἐκόσμεον βασιλῆες οὐτάμενοί περ.” κολλητὰς σανίδας τὰ θυρώματα. κοτυλήρυτον αἶμα πολύ, ὥστε κοτύλῃ ἀρύσασθαι. κοτυληδονόφιν ταῖς κοτυληδόσιν, αἵπερ εἰσὶν αἱ τῷ πολυπόδι ἔπουσαι. κρατευτάων. τῶν ἄπαξ εἰρημένων. ὁ Ἀρίσταρχος τῶν βάσεων ἐφ' ὧν οἱ ὀβελίσκοι τίθενται, ἀπὸ τοῦ διακρατεῖσθαι τοὺς ὀβελίσκους ἐπὶ τούτων κειμένους “πᾶσσε δ' ἄλὸς θεῖοιο κρατευτάων.” κραναή τραχεῖα. κραταίπεδον τὸ στερεὸν ἔδαφος καὶ λιθόστρωτον. ἄπαξ εἴρηται. κρατύς κραταῖός, λέγει δὲ ἐπὶ τοῦ Ἑρμοῦ. κράναι ἐπιτελέσαι, οἷον κάρα, κεφαλὴν, ἐπιθεῖναι. κραταιγύαλο. ὁ Ἀρίσταρχος θώρηκος γύαλον οὐ τὸ κοίλωμα τοῦ θώρακος ἀλλὰ τὸ ὅλον κύτος, περιφραστικῶς ἀντὶ τοῦ ὅλον τὸν θώρακα. ὅταν οὖν λέγῃ κραταιγύαλους, τοὺς τὸ ὅλον κύτος ἰσχυροὺς θέλει δηλοῦν. κρεῖον βασιλεῦ. σημαίνει δὲ καὶ τὸ κρεοδόχον ἀγγεῖον. “αὐτὰρ ὄγε μέγα κρεῖον κάμβαλεν ἐν πυρὸς αὐγῇ.” κρίνοντες διαχωρίζοντες. “κρίν' ἄνδρας κατὰ φύλα.” ^[35]

104 ” ἀπὸ τούτου καὶ ὁ κριτής ὁ τὰ πράγματα διαχωρίζων, ἀπὸ τῶν δικαίων τὰ ἄδικα. κρηδέμνῳ τῷ τῆς κεφαλῆς ἐπιβολαίῳ. ὅταν δὲ λέγῃ “ὄφρα Τροίης ἱερὰ κρήδεμνα λύωμεν,” μεταφορικῶς λέγει, οἷον τῶν τειχῶν τὰ ὑπεράνω καταστρέφει δὲ εἰς αὐτὰ τὰ τεῖχη. Κρήτη ἐπίουρο. οἳ μὲν κατ' ἀναστροφὴν ἀναγινώσκουσιν, καὶ περισπῶσι τὴν οὔρον, ἵν' ἢ ἐπὶ τῇ Κρήτῃ φύλακα· οἳ δὲ περισσὴν φασιν εἶναι τὴν ἐπί, ὡς καὶ “βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνήρ.” ἡμεῖς δὲ συνθέτως ἐπίουρος, οἷον ἐπιφύλαξ, ὃν τρόπον καὶ ὁ τεκτονικὸς λέγεται [δὲ] ἐπίουρος ὁ ἐπιφυλάσσω καὶ συνέχων τὰ συναρμοζόμενα ξύλα. κροαίνων ἔνιοι μὲν ἐπιθυμῶν, οἳ δὲ ὅτι ἐπικροτῶν τοῖς ποσίν. κρόσσας ἔνιοι μὲν τὰς κλίμακας, ἔνιοι δὲ τὰς κεφαλίδας, ἔνιοι δὲ τῶν πύργων τὰς στεφάνας, ὁ καὶ μᾶλλον ἂν τις εἴποι. τινὲς δὲ τὰς κεφαλίδας τοῦ τεύχους, ἃς ἔνιοι προμαχῶνας λέγουσιν. ἄλλοι δὲ τὰ ἀποκρηπιδώματα· καὶ γὰρ κροσσούς λέγομεν τὰ κάτω τῶν ἱματίων. κροκόπεπλος ἦτοι κροκοειδὴς διὰ τὴν χροάν τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου, ἢ ὅτι ἡ θεὸς τοιαύτη κέχρηται ἐσθῇ. κρυόεσσα φρικτὴ· κρύος γὰρ τὸ ῥίγος. κρῖ ὁ μὲν Ἀρίσταρχος τὸ αὐτὸ τῷ κριθῇ σημαίνειν, εἰρησθαι δὲ οὐ κατ' ἀποκοπὴν, ὡς ἐνόμισαν, ἀλλὰ μετεσχηματίσθαι τὸ θηλυκὸν εἰς οὐδέτερον τὸ κρῖ. ὁ δὲ Ἀπίων γένος τι, οὐ πάντως κριθῇ. κτέρεα ἐντάφια. κτιδέη. τινὲς πλανηθέντες ἔδοξαν εἶναι ὡς ἱκτιδὸς δέρματος· ὁ δὲ ποιητὴς διδάσκει ὅτι ἐστὶ κτιδέη. κτίς γάρ ἐστι τὸ ζῶον ὅμοιον γαλῇ μικρῷ, μεγέθει διαφέρουσα τῆς γαλῆς· τὸ δὲ τούτου δέρμα εὐθετόν φασιν εἶναι εἰς περικεφαλαίας. κτίλος ὁ ἡγούμενος τῆς ποίμνης κριός· καὶ ἔστι κατὰ τὸ ἔτυμον ἄκτιλος, ὁ ἐπαγόμενος τὰ λοιπὰ τῶν ἐπακολουθούντων προβάτων. Κύδωνες ἔθνος Κρητικόν. κύδει γαίῳ τῷ καθ' αὐτὸν ἀξιῳματι γαυριῶν. κυδοιμός θόρυβος, τάραχος. κύκλα τροχοί. κύδηνε κατὰ ψυχὴν ἐμετεώρισεν. ^[35]

105 κυκλήσομεν ἐπ' ἀμαξῶν ἄξομεν. κυκεῶ κατ' ἀποκοπὴν κυκεῶνα. κυκεῶν δὲ ἐστὶ τὸ ἐξ οἴνου καὶ μέλιτος καὶ ἀλφίτου καὶ ὕδατος ἀναμειγμένον πόμα. κύμβαχος ἐπὶ μὲν τοῦ ἄκρου τῆς

περικεφαλαίας “κύμβαχον ἀκρότατον νύξ’ ἔγχει ὀξυόεντι,” ἐπὶ δὲ τοῦ ἐπὶ κεφαλὴν πτώματος “κύμβαχος ἐν κονίησιν ἐπὶ βρεχμόν τε καὶ ὤμους.” κύμινδης ὀρνέου γένος· “χαλκίδα κικλήσκουσι θεοί, ἄνδρες δὲ κύμινδιν.” Κυλλήνιος . τῶν ἅπαξ εἰρημένων. ἔστι δὲ ἐπίθετον Ἑρμοῦ, ἀπὸ ὅρους Ἀρκαδίας. κυνάμυια ἡ ἀναιδὴς καὶ θρασεῖα· καὶ κύνα ἀναιδῆ ἐξ αὐτοῦ. κύντερον κυνότερον, ἀναιδέστερον. ὁ δὲ Ἀπίων ἀγριώτερον. κυνοραϊστέων ἐπὶ τοῦ Ὀδυσσεώς κυνός, ὃς ἐκαλεῖτο Ἄργος. τούτους δ’ οἱ μὲν τοὺς κρότῳνας, ἀπὸ τοῦ τοὺς κύνας ραίειν, ὃ ἐστι φθείρειν, οἱ δὲ τὰς λεγομένας κυνόμυας. τῶν ἅπαξ εἰρημένων. κυνέη κυρίως ἡ περικεφαλαία ἢ ἐκ κυνέων δερμάτων, καταχρηστικῶς δὲ ἢ ἐξ ἄλλων. ὅταν οὖν λέγῃ “κρατὶ δ’ ἐπὶ κτιδέην κυνέην,” ἰδίως μὲν κτιδέαν εἴρηκε, κυνέαν δὲ καταχρηστικώτερον. ὁ δὲ Ἀπίων περικεφαλαίας γένος. ἔστι δὲ αὕτη τοῖς κατὰ μέτωπον καὶ μικρὸν ταῖς ὀψεσιν ἐπισκοτοῦσα. ἐν δὲ τῷ εἰπεῖν “κυνέης διὰ χαλκοπαρήου” ἀπὸ μέρους τὴν ὅλην χαλκῆν. κύπελλον ποτὲ μὲν ἀμφικύπελλον τὸ ἐξ ἀμφοτέρων μερῶν περικεκυφωμένον ποτήριον. κύρμα ἔντευγμα, συγκύρημα, οἷον “ἔλωρ καὶ κύρμα γένωμαι.” κύσε τῷ στόματι κατεφίλησε. κυφός ἐπίκυφος, κεκυρτωμένος διὰ γῆρας. κύων ἐπὶ μὲν τοῦ ὑλακτικοῦ ζώου “ὥς δὲ κύων ἀμελῆσι περισκυλάκεσσιν,” ἐπὶ δὲ τῶν ἀναιδῶν “κύνας κηρεσσιφορήτους,” ἐπὶ δὲ τῶν τορνευτῶν “χρύσειοι δ’ ἐκάτερθεν καὶ ἀργύρεοι κύνες ἦσαν,” ἐπὶ δὲ τοῦ ἄστρου “ὅντε κύν’ Ὠρίωνος ἐπὶ κλησιν καλέουσιν,” ἐπὶ δὲ τοῦ θαλασσίου “δελφῖνάς τε κύνας καὶ εἴ ποθι μεῖζον ἔλῃσι κῆτος.” Κύπρις ἐπίθετον Ἀφροδίτης, οὐ μόνον ἐκ τῆς νήσου Κύπρου, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοῦ τὸ κύειν πορίσκειν, ὃ ἐστὶν ἐκ τῆς συνουσίας. ^[30]

106 κῶας κώδιον· “κώεσσι μαλακοῖσιν.” κώδειαν ἰδίως ἢ τῆς μήκωνος κεφαλῇ. ὅταν δὲ λέγῃ “ὁ δὲ φῆ κώδειαν ἀνασχών,” παρέλειπεν τὸ ὥς, ἵν’ ἢ τὴν τοῦ ἀνθρώπου κεφαλὴν ὥς τὴν τῆς μήκωνος ἀνέσχευεν. τῶν ἅπαξ εἰρημένων. κωκυτός ὁ θρήνων· “κωκυτοῦ δ’ ἤκουσεν.” ἐπὶ δὲ τοῦ καθ’ Αἰδὴν ποταμοῦ “Κωκυτός θ’ ὃς δὴ Στυγὸς ὕδατος ἐστὶν ἀπορρώξ.” κώληπα . τῶν ἅπαξ εἰρημένων. λέγει δὲ τὴν ἰγνύην. κῶμα κώμημα, ὕπνος. κωρύκω θυλάκω. κωφό ν . ὅτε μὲν ἐπὶ τοῦ κύματος, “μέγα κύματι κωφῷ,” μηδέπω ἐκκαχλάζοντι κύματι, ἀρχομένῳ δὲ μεγεθοῦσθαι. λέγει δὲ καὶ “κωφὸν βέλος ἀνδρός.” λαβρεύεται ὁ μὲν Ἀπίων προγλωσσεύει· ἔστι γὰρ κυρίως λάβρον μέγα κατὰ τὴν βοράν· τὸ γὰρ λα μέγα δηλοῖ. μεταφορικῶς οὖν κεῖται ἐπὶ τοῦ μεγάλα βουλομένου διὰ τὸν λόγον ἐμφαίνειν. πρὸ καιροῦ πολυλογεῖς καὶ λάλος γίνῃ, καὶ οἷον ἀθρόως λέγεις, ἀμέτρως, καὶ μεγαληγορεῖς. λαθεῖν ἐκόντα παραπέμψασθαι. ὅθεν κἀκεῖνο οὕτως εἴρηται, “ἢ λάθεται ἢ οὐκ ἐνόησεν.” ἥτοι ἐκὼν θῆσαι παρεπέμψατο τῇ Ἀρτέμιδι, ἢ ὅλως ἐπὶ νοῦν οὐκ ἤλθεν. λαιψηρά ταχέως κινούμενα, ἀντὶ τοῦ λαιψηρῶς, ὥς ταχεῖα ἀντὶ τοῦ ταχέως, καὶ “τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθών.” λαισήϊα θυρεοῦ γένος, ἢ βέλη. πτερόεντα δὲ εἴρηται, ὅτι κατὰ τὸ σχῆμα πτεροῖς ὅμοια εἶναι κοῦφα. λαῖτμα ὁ μὲν Ἀπίων τὸ ὄρμημα τῆς θαλάσσης, κατὰ μίμησιν τοῦ ψόφου· ἔνιοι δὲ παρὰ τὸ λα , ὃ ἐστὶν ἐπὶ τοῦ μεγάλου. λαῖγγες χάλικες, παρὰ τὸ λαῖας, ὃ σημαίνει τὸν λίθον. λάκε ἐψόφησεν, ἤχησεν. ἰδίωμα δὲ φωνῆς, ἤχου. λαῖφος τὸ ἰστίον, ἐπεὶ ἐξ ἱματίων γίνεται, οἷον ἐκ μεγάλου φον. λαμπτήρες ἐσχάροι. λὰξ ποδὶ κινήσας τῷ πλατεῖ [τῷ] μέρει τοῦ ποδὸς νύξας καὶ διακινήσας, οὐχὶ λακτίσας ὑβριστικῶς. λαοὶ ὄχλοι, ἀπὸ τοῦ λάλους εἶναι, ἢ ὥς ὁ μῦθος, ἀπὸ τοῦ Δευκαλίωνος κατακλυσμοῦ. ^[30]

107 λαοσσόος ἢ τοὺς λαοὺς σοοῦσα, ὃ ἐστὶ σοβοῦσα καὶ ἐπὶ πόλεμον ὀρμῶσα. ὁ δὲ Ἀπίων ἢ τοὺς λαοὺς σώζουσα. λαρόν προσηνές, ἡδύ. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ ἡδέως καὶ ἀπολαυστικῶς ἔχειν πρὸς πάντας. λάρναξ κιβωτός. λαυκανὴ ὁ λαιμός, ὁ φάρυγξ. λαφύσσει . τῶν πεποιημένων ἢ λέξις. οἷον μετὰ σκυλμοῦ ἐσθίει. λαχαίνειν σκάπτειν· “ἥτοι ὁ μὲν κατέχων κεφαλὴν φυτὸν ἀμφελάχαινε.” ὅθεν καὶ λάχανον τὸ ἐκ τοῦ περισκάπτεσθαι καὶ κουφίζεσθαι τὴν γῆν φυτευόμενον καὶ αὐξανόμενον. καὶ λάχεια νήσος ἢ εὐσκαφος. λαχμῷ στεινόμενος τῷ δασεῖ τῶν μαλλῶν στενοχωρούμενος. λάω ν . λέγεται ἐπὶ τῆς ἐντετορνευμένης πόρπης τοῦ Ὀδυσσεώς, σημαίνει δὲ τὸ βλέπων. ὁ δὲ Ἀρίσταρχος ἀπολαυστικῶς ἔχων. βέλτιον δὲ τὸ

πρῶτον. λάψοντε ς . τῶν ἄπαξ εἰρημένων. ἔστι δὲ μίμημα τῶν λύκων καὶ τῶν κυνῶν, τοῦ γινομένου ἤχου ἐν τῷ πίνειν. λαθικηδέα λανθάνειν ποιοῦντα τὰς ἀνίας. σημαίνει δὲ τὸν μαζόν. λελημένοι παρωρμημένοι, ἔμπυροι· ὅθεν καὶ αἶμα λιαρόν τὸ θερμόν. λευγαλέως ὀλεθρίως. λειριόεντα ἀπαλόν· λείριον γὰρ τὸ ἄνθος παρὰ τὴν λειότητα. οἱ δὲ τὴν προσηνῇ, Ἀπίων δὲ τὴν ἡδεῖαν. τὸ δὲ λίρο ς , ὃ δηλοῖ τὸν ἀναιδῆ, διὰ τοῦ· καὶ Καλλίμαχος “λίρος ἐγώ.” παρὰ τὸ λίαν. λεγοίμεθα διαλεγοίμεθα. τὸ “λέξητε ἐν μέσσησιν” ἀντὶ τοῦ κατακοιμηθήσεσθε. καὶ “λέξον νῦν με τάχιστα” ἀντὶ τοῦ κοίμησόν με. καὶ τὸ “ἡῶθεν δὴ τοι λεύκ’ ὅστέα λέγωμεν” ἀντὶ τοῦ συλλέξωμεν. τὸ δὲ “αἵμασιός τε λέγων” ἀντὶ τοῦ οἰκοδομῶν. σημαίνει δὲ καὶ τὸ εἰπεῖν. λέβης ἐπὶ μὲν τοῦ παρ’ ἡμῖν λεγομένου χερνίβου “χέρνιβα δ’ ἀμφίπολος,” ἐπὶ δὲ τῆς λεκάνης “γρηῦς δὲ λέβητ’ ἔλε παμφανόωντα,” ἐπὶ δὲ τοῦ ἡμῖν συνήθους “ὥς δὲ λέβης ἔνδον ζεῖ,” ἐπὶ δὲ τῶν ἀναθηματικῶν “αἶθωνας δὲ λέβητας ἐείκοσι.” λευκάσπιδ α . [35]

108 τῶν ἄπαξ εἰρημένων, κυρίως “Δηΐφοβον δ’ ἐκάλει λευκάσπιδα.” λείβειν ἐπὶ μὲν τοῦ ῥεῖν “ὠδύρετο δάκρυα λείβων,” ἐπὶ δὲ τοῦ σπένδειν “λείβε, νέοι δὲ παρ’ αὐτῶν ἔχον.” λέκτρον κοίτην. λεχεποίην εὐαυξῇ πόαν ἔχοντα, ὥστε λέξασθαι, ὃ ἐστὶ κλίνεσθαι. Λέκτρον τόπος τῆς Ἰδης. λελακυῖα φωνοῦσα. κατὰ μίμησιν τοῦ ἤχου πεποίηται ἡ λέξις. θέλει δ’ εἰπεῖν λεληκυῖα, ὥς μεμακυῖα ἀντὶ τοῦ μεμηκυῖαι. Λέλεγες ἔθνος βαρβαρικόν. λέπαδνα ἱμάντες στηθιαῖοι, πλατεῖς, οἱ περὶ τοὺς τραχήλους ἐπιτιθέμενοι καὶ πρὸς τὸν ζυγὸν ἀναδεσμούμενοι, ἃ νῦν λέγεται λέπαμνα διὰ τοῦ μ , καὶ παρ’ ἄλλοις τῶν ποιητῶν. λευρῶ πλατεῖ καὶ ὁμαλῶ· “λευρῶ ἔνι χώρῳ.” λέσχην ὁμιλίαν. λεπτή δέ τε μῆτις ἀσθενὴς ἡ βουλή καὶ ἡ ἐπίνοια, μεταφορικῶς. ληΐδας τὰς ἀπὸ λείας εἰλημμένας καὶ αἰχμαλώτους. ληΐδα τὴν λείαν, τὴν πραΐδα. λήϊον τὸ σιτοφόρον χωρίον. ὃ δὲ Ἀπίων ἐτυμολογῶν φησὶ “λεαίνει γὰρ τῇ τροφῇ· ἀγριοῦνται γὰρ οἱ λιμώττοντες.” βέλτιον δὲ διὰ τὴν ἐπιφαινομένην κατ’ ἴσον λειότητα τῶν σταχύων. ληΐβοτεΐρης τῆς τὸ λήϊον, ὃ ἐστὶ σιτοφόρον χωρίον πεδινόν, νεμομένης. λίγδην ὅσον ἐπιψαῦσαι ἐκ τῆς ἐπιφανείας καὶ οὐ κατὰ βάθους. λίγδην ὅσον ἐπιψαῦσαι ἐκ τῆς ἐπιφανείας καὶ οὐ κατὰ βάθους. λοξῶς. λιλαίεσθαι προθυμεῖσθαι. λίμνη ἐπὶ μὲν τῆς θαλάσσης “βαθείῃ δ’ ἔμπεσε λίμνη,” ἐπὶ δὲ τοῦ Ὠκεανοῦ “λιπὼν περικαλλέα λίμνην.” σημαίνει καὶ τὴν συνήθως ἡμῖν νοουμένην. λῖς λέων· “ὥστε λῖς ἡϋγένειος,” καὶ κατὰ τὴν αἰτιατικήν “ἐπὶ τε λὶν ἤγαγε δαίμων.” σημαίνει καὶ τὴν λείαν πέτραν· “πέτρη γὰρ λῖς ἐστὶ πέριξ.” λιστροῖσι ξυστῆρσι, καὶ λιστεύοντα ἀντὶ τοῦ περιζύοντα. λιτί λιτῶ περιβολαίῳ. λίθακι ποτὶ πέτρ η , ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος, τραχεῖα. [35]

109 λοβοῖσι τοῖς ἄκροις τῶν ὠτίων. λοῖσθος ἔσχατος· “λοῖσθος ἀνὴρ ὠριστος.” λόφο ς . ἐπὶ μὲν τοῦ τραχήλου “κνήμας τε ἰδὲ λόφον ἀμφὶ τε μηρούς,” ἐπὶ δὲ τῆς περικεφαλαίας “ἄκρον ὑπὲρ λόφον αὐτόν.” καὶ θηλυκῶς λοφιήν τὸν αὐχένα. λοφάδια κατὰ τοῦ αὐχένος. λόχος ἐνέδρα, ἀπὸ τοῦ λέχους· οἱ γὰρ ἐνεδρεύοντες κατακλίνουσιν ἑαυτούς. λόχη σύμφυτος τόπος· “ἐν λόχη πυκινῇ κατέκειτο μέγας σῦς.” λυκάβας ὁ ἐνιαυτός, οἰονεὶ λυγάβας, ἀπὸ τοῦ λυγαίως βαίνειν, ὃ ἐστὶ σκοτεινῶς καὶ λεληθότως. λύματα ποτὲ μὲν τὰ ρυπάσματα τοῦ σώματος, ποτὲ δὲ τὰ περικαθάρματα. λυσιμελής ἐπιθετικῶς ὁ ὕπνος. λύχνο ς . τῶν ἄπαξ εἰρημένων. “chrύσειον λύχνον ἔχουσα.” λώπη τὸ ἱμάτιον. θηλυκῶς δὲ εἶπεν ἀντὶ τοῦ λῶπος. ὅθεν καὶ λωποδύτης ὁ κλέπτης λέγεται. λωτό ν . οὕτως λέγεται πᾶν ἄνθος, καὶ ὁ ἰδίως λεγόμενος, καὶ ὁ καρπὸς τῶν λωτοφάγων. λωτεῦντα ἔνιοι μὲν ἐν ἀνθ’ ἐνὸς ἀπέδοσαν ἀνθοῦντα· δεῖ δὲ νοεῖν ὥς ἔστι λωτόεντα, λωτὸν ἔχοντα, ὡσεὶ ἔλεγον πυροῦντα, πυρὸν ἔχοντα. λωφήσειε παύσαιτο καὶ λήξειεν. μ α . τοῦτο Ὀμηρὸς ὡς συλλαβῆς ἔχον τάξιν ζεύγνυσιν αὐτῷ τῆς συγκαταθέσεως ἐπιρρήματι, ὁπότε τις κατόμνυσιν, οἷον “ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον,” ποτὲ δὲ τῷ οὕτω κοινὸν γὰρ ἐστὶ κατομόσεως, ὃ ἐστὶ συγκαταθέσεως, καὶ ἀπομόσεως, ὃ ἐστὶν ἀποφάσεως, μόριον τὸ μά, οἷον ναὶ μὰ τό, οὐ μὰ τό. μαίεσθαι ζητεῖν. μαιμώωσιν ἐνθουσιῶσιν. μακῶν ὁ μὲν Ἀπίων βοήσας, ἔστι δὲ ἰδίωμα βοῆς. μάκελλαν δίκηλλαν, κακῶς· ἔστι γὰρ τὸ πλατὺ σκαφεῖον.

μακεδνῆς μηκεδανῆς, μακρᾶς. μαργαίνειν ἐνθουσιᾶν καὶ οἶονεὶ μαίνεσθαι. μαρμαρυγὰς τὰς συνεχεῖς τῶν ποδῶν κινήσεις. ^[35]

110 μάσταξ τὸ στόμα· “μάστακ’ ἐπεὶ κε λάβῃσι.” τὸ δὲ πλήρες μάστακι. μάστιν μᾶστιγα, Αἰολικῶς. μᾶσσασθαι μασᾶσθαι, ἐφάψασθαι. καὶ τὸ καθᾶραι σημαίνει. μᾶσσον τὸ πλεῖον ἦτοι μεῖζον, οἶον μὴ ἄσσον, μὴ ἐγγύς, οὐ οὐκ ἂν τις διὰ τὸ μέγεθος ἐγγὺς ἂν ἔλθῃ. ματίη ματαιότητι· “ἡμετέρη ματίη.” μαχλοσύνη ἀκολασία, καταφέρεια. μεγαλίζομαι μεγαλύνομαι, μεγαλαυχῶ. μέγα ἐπὶ μὲν τοῦ ὀνομαστικοῦ “μέγα μὲν κλέος,” ἐπὶ δὲ τοῦ μεγάλως “Ζεὺς με μέγα Κρονίδης.” μέθυ οἶνος. μεθύουσιν ἀλοιφῇ, μεταφορικῶς, διάβροχον τῷ λίπει. μεθήμων μεθετικός, ἀμελής. μελίχιον προσηνὲς ἢ προσηνῆ· εἴρηται δὲ ἡ λέξις κατὰ μεταφορὰν τὴν ἀπὸ τοῦ μέλιτος. μελιιδέος μελιτώδους, προσηνοῦς. μείλια μελίγματα, χαρίσματα, οἷς ἀπομειλίσσονται. λέγει δὲ οὕτως καὶ τὴν προῖκα, “ἐγὼ δ’ ἐπὶ μείλια δώσω” τὸ γὰρ ἐπὶ πρὸς τὸ δώσω. ἔνιοι δὲ ἐπιμείλια συνθήκας ἤκουσαν. μελάνυδρος ἦτοι κυρίως ἢ πολύυδρος. χρὴ δὲ νοεῖν τὴν κατὰ βάθος ἔχουσαν ὕδωρ, ἐπεὶ πᾶν τὸ κατὰ βάθος μέλαν φαίνεται. μελίφρων προσηνής, διὰ τὸ γλυκαίνειν τὰς φρένας. μελόντων μελέτωσαν ἢ μελέτω. μέληθρα τὰ σπαράγματα τῶν κυνῶν καὶ ἐλκύσματα· μολπὴ γὰρ ἡ παιγνία, οἱ δὲ κύνες οἶον ἐμπαίζοντες ἐσθίουσιν. μέλλετε εἰσάγετε. καὶ καθόλου τὸ μέλλειν ἐπὶ τοῦ εἰσάγειν τὸν ποιητὴν τιθέναι. μελαθρόφιν τῶν μελάθρων, ὃ ἐστὶ τῶν δοκῶν. μελίγηρυς προσηνής, μελίφωνος ἐν τῷ λέγειν. μέλδειν τήκειν· “κνίσῃ μελδόμενος,” ὃ ἐστὶ τήκων. μελεδήματα μεριμνήματα, ἀπὸ τοῦ τὸν μεριμνῶντα οἶον τὰ μέλεα ἔδειν, ὃ ἐστὶν ἐσθίειν. μέλπεσθαι ἦτοι παίζειν ἢ ὑμνεῖν. καὶ ἡ μολπὴ ἐκάτερον σημαίνει· ἐπὶ μὲν τοῦ ὕμνου “πανημέριοι μολπῇ θεὸν ἰλάσκοντο,” ἐπὶ δὲ τῆς παιδιᾶς “Ναυσικάα λευκώλενος ἦρχετο μολπῆς. ^[35]

111 ” ἀπὸ ταύτης τῆς ἐννοίας καὶ ὁ Ἐκτωρ “οἶδα ἐνὶ σταδίῳ δηῖω μέλπεσθαι Ἀρηϊ,” οἶον τὴν ἐμπειρίαν τῆς συστάδην μάχης περιπεποίημαι εὐχερῶς, ὥσπερ εἰ παιδιᾷ χρώμενος. μεμορυγμένα μεμορυχημένα, μεμολυσμένα· “μεμορυγμένα καπνῶ.” μενοεικέα προσηνῆ καὶ ἀρέσκοντα τῷ μένει τῆς ψυχῆς. καὶ θηλυκῶς “μενοεικέα δαῖτα.” μενεαίνειν ἐπὶ μὲν τοῦ χολοῦσθαι “οὐδέ τί σε χρὴ ἀσκελέως αἰεὶ μενεαίνεμεν,” ἐπὶ δὲ τοῦ προθυμεῖσθαι “μενεαίνειν δὲ κῦδος ἀρέσθαι,” ἐπὶ δὲ τοῦ λειποψυχεῖν “κτεινόμενος μενεαίνειν.” μένος . ἐπὶ μὲν τοῦ θυμοῦ “μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφιμέλαιναί πίπλαντο,” ἐπὶ δὲ τῆς ἰσχύος “δῶκε μένος καὶ θάρσος,” ἐπὶ δὲ τῆς ψυχῆς “μένος Ἀρης” περιφραστικῶς ὁ πόλεμος. μενοινώ προθυμοῦμαι. τὸ δὲ “ἔνθ’ εἴη ἔνθα, μενοινήσειέ τε πολλά” ἀντὶ τοῦ μεριμνήσῃ. μέρμιθι σπάρτῳ· “νηὶ δ’ ἐνὶ πρύμνῃ κατέδη μέρμιθι φαεινῇ.” τῶν ἄπαξ εἰρημένων. μερμήριζε ἀντὶ τοῦ ἐμερίμνα, ἀπὸ τοῦ ἐπὶ τάδε καὶ τάδε διαμερίζεσθαι τὴν ψυχὴν τοῦ μεριμνῶντος, ὅθεν καὶ μερμήρας τὰς μερίμνας ἔνιοι ^[δὲ] τῶν νεωτέρων ποιητῶν εἶπον. μερόπων τῶν ἀνθρώπων τῶν μεμερισμένην τὴν ὅπα ἐχόντων, ἔναρθρον, παρὰ τὰ ἄλλα ζῶα. μέσσαυλος ἢ ἐπ’ ἀργῶν οἴκησις. κυρίως δὲ ἡ μέση θύρα τῆς αὐλῆς. μεσόδμη ὁ μὲν Ἀπίων τὸ ξύλον τὸ ἀπὸ τῆς τρόπεως τοῦ ἰστοῦ, ᾧ δέδεται ὁ ἰστός, οἶονεὶ ἢ ἐν τῷ μέσῳ τῆς νεῶς δεδομημένη. μεσοπαλὲς ὃ τὴν ἐκ τοῦ μέσου πάλλεται, ὃ ἐστὶ κραδαίνεται. μετὰ ἀντὶ τῆς ἐν “ταῦτα δὲ καὶ μετὰ πᾶσιν ἀκούσεται” καὶ “μετὰ δὲ σφισι πότνια Ἥρη,” ἀντὶ δὲ τῆς ἐπὶ “μετ’ ἀμύμονας Αἰθίοπας,” συνήθως δὲ ἡμῖν “τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ’ ἀμύμονα Πηλεΐωνα,” ἀντὶ τῆς ἐξ “ἡμῖν αὖ μετόπισθεν νεῶς κυανοπρώροιο,” ἀντὶ δὲ τῆς ὑπὸ “χαῖται δ’ ἐρρώοντο μετὰ πνοιῆς ἀνέμοιο,” ἀντὶ δὲ τῆς εἰς “μετὰ ἔθνος ἐταίρων.” μεταδήμιον ἔνδημον· “μή τι κακὸν μεταδήμιον εἴη. ^[30]

112 ” μετανάστης μέτοικος, φυγὰς. μεταμώνια μάταια, ἀπὸ τοῦ μετὰ τῶν ἀνέμων ἰέναι, οἶον ἀνεμοφόρητα· οὕτως Ἀπίων. οἱ δὲ τὰ μεταμελείας ἄξια. μεταχρόνιον μετέωρον. μέτασσαι αἱ μετὰ τοὺς προγόνους γιγνώμεναι μέσαι· “χωρὶς μὲν πρόγονοι, χωρὶς δὲ μέτασσαι, χωρὶς δ’ αὖθ’ ἔρσαι.” μετετροπαλίζεο μετεστρέφου. μετεκίαθον μετ’ αὐτοὺς ἦλθον. μετασπόμενος

ἐπακολουθήσας. μετώπιον τὸ μέσον τῶν ὀφρύων, ἀπὸ τοῦ μεταξὺ τῶν ὠπῶν εἶναι. μετάλλα ἐπιζήτει, ἐπεὶ μετὰ ζητήσεως αἱ ὕλαι εὐρίσκονται. μήδεα βουλευματα. σημαίνει δὲ καὶ τὰ αἰδοῖα· “μήδεά τ’ ἐξερύσας.” μήκιστα μέγιστα. μηκάδες αἶγες ἀπὸ τοῦ ἰδιώματος τῆς φωνῆς. μήλα κοινῶς μὲν τὰ τετράποδα, ὅθεν καὶ πᾶν δέρμα μηλωτὴ λέγεται, κατ’ ἐπικράτειαν δὲ πρόβατα καὶ αἶγες. καὶ ὁ καρπὸς τῆς μηλέας καὶ πάντων δὲ τῶν δένδρων ὁ καρπὸς λέγεται μήλα· “αὐτῇσι ρίζησι καὶ αὐτοῖς ἄνθεσι μήλων.” μήλοπα καρπὸν τὸν πυρὸν τὸν μηλοειδῆ τῷ χρώματι· τοιοῦτος γὰρ ὁ πυρός. “μύλης ἐπὶ μήλοπα καρπόν.” μήνη σελήνη. μῆνις. ὁ μὲν Ἀπίων μάνις· οἱ γὰρ ὀργιζόμενοι πῶς μαίνονται. Ἀρίσταρχος δὲ κότος πολυχρόνιος, ἀπὸ τοῦ ἐγκεῖσθαι. λέγεται καὶ ἀρσενικῶς μηνιθμός καὶ οὐδετέρως μῆνις α. μηρία οὐχ ὡς ἡμεῖς, ἀλλὰ τὰ ἐκ τῶν μηρῶν ἐξαιρούμενα καὶ ἱεροθυτούμενα. ὁ δὲ Ἡσίοδος τὰ περὶ τὴν μερίδα τῶν ὀστέων μυθικῶς διαπλάσσει. μῆστωρα φόβοιο ἐργάτην φυγῆς· μήσασθαι γὰρ τὸ ἐργάσασθαι. ἔμπειρον οὖν θέλει σημαίνειν τοῦ εἰς φυγὴν τρέπειν τοὺς ἐναντίους. μιλοπάρηοι μιλόπρωροι. τοῦτο δὲ ἐπὶ μόνων τῶν Ὀδυσσεῶς νεῶν. μίνυνθα ἐπ’ ὀλίγον χρόνον. μίν ἐπὶ μὲν τοῦ αὐτόν “οὐδέ μιν ἐξενάριξεν,” ἐπὶ δὲ τοῦ αὐτὴν “καὶ μιν ἔτις” ὡς οὕτως ἐπιχθονίων τίεται ἄλλη,” ἐπὶ δὲ τοῦ αὐτοῦ “νῦν αὐτὲ μιν υἷες Ἀχαιῶν ἐν παλάμῃς φορέουσι.” [35]

113 ” μινύριζε θρήνη ὀλίγη φωνὴ καὶ οἰκτρᾷ χρώμενος. μισγάγκεια τόπος κοῖλος, εἰς ὃν καταφερόμενα μίσγεται ἀπὸ πλειόνων ὀρῶν ὕδατα. τῶν ἅπαξ εἰρημένων. μίστυλλον ἕκαστον τῶν τοῦ ἱερείου μερῶν εἰς μικρὰ διέκοπτον. τὸ δὲ εἰς μεγάλα μέρη διελεῖν διέχευαν λέγει. μίτρη λεπίς χαλκῇ ἢ ζώννυται. ἔστι δ’ ἐντὸς τοῦ θώρακος. μνημοσύνη μνήμη. καὶ οὐδετέρως “μνήμη” Ἑλένης πολυηράτου εἰς γάμου ὥρην” ἀντὶ τοῦ μνημόσυνον. τῶν ἅπαξ εἰρημένων. μοῖραι ἐπὶ μὲν τῶν μερίδων “οἱ δὲ μοῖρας ἔνεμον,” ἐπὶ δὲ τῆς εἰμαρμένης “μοῖραν δ’ οὐτινά φημι πεφευγμένον ἔμμεναι ἀνδρῶν,” ἐπὶ δὲ τοῦ καθήκοντος καὶ ἀρμόζοντος “ταῦτά γε πάντα, γέρων, κατὰ μοῖραν ἔειπες.” μογοστόκος ἢ μογοῦσα καὶ πονοῦσα περὶ τοὺς τόκους. μόθος ὁ Ἀπίων πόνος, μάχη, φρύαγμα. μοιχάγρια τὰ τῆς μοιχείας ἀγρεύματα· ὁ γὰρ ληφθεὶς ἐπὶ μοιχείᾳ ἐζημιούτο. μολυβδαίνη μολύβδη· “ἡ δὲ μολυβδαίνη ἰκέλη.” τῶν ἅπαξ εἰρημένων. μολίονε μαχηταί, ἀπὸ τῆς κατὰ μάχην γενομένης μολήσεως ἢ ἀπὸ τοῦ συνεχῶς μολίσκειν εἰς μάχην· ἀπὸ γὰρ μητρὸς οὐδένα σημαίνει Ὀμηρος. Ἡσίοδος δὲ ὡς Μολίνης υἱοὺς γεγονότας παραδίδωσι. μολοβρόν τὸν μολίσκοντα ἐπὶ τὴν βοράν, οἶονεῖ γαστρίμαργον, ἢ ἐπαίτην, ἢ ἀλήτην, ἢ καὶ πτωχόν, ἢ τὸν μόλις προβαίνοντα, ἢ ἀρπακτικόν. μορφόν μορόφονον, τὸν διὰ τοῦ φόνου τὸν μόρον ἐπιφέροντα. τινὲς δὲ εἶδος ἀετοῦ, ἄλλοι ἄρπαγα. μορόεντα οἶον ἀθάνατα, μόρου μὴ μετέχοντα. μορμύρων φοβερῶν, ἀπὸ τοῦ μορμύττεσθαι. μόσχοις ἀπαλαῖς καὶ νέαις. καὶ αὐτὸς δὲ ὁ ἀπαλὸς μόσχος ἐστί. μουνᾶξ καταμόνας. μυδαλέον δῖυργον. μυελός τροφή, καὶ ὅστέα μυελόεντα τροφήν ἔχοντα. [30]

114 ὠνόμασται δὲ ἀπὸ τοῦ ὡς μυχῶ ἐμπεριέχεσθαι τοῖς ὀστέοις. μῦθος λόγος. ὁ δὲ Ἀνακρέων μυθιήτας τοὺς στασιώτας εἶπεν. μυών ὁ μῦς τῆς χειρός· “ἐνθα πάχιστος μυῶν ἀνθρώπων πέλεται.” μύκον ποιῶς ἐψόφησαν. μυλάκεσσι μυλοειδέσι λίθοις. μύλη μύλος· “αἱ μὲν ἀλετρεύουσιν αἱ ν μύλης ἐπὶ μήλοπα καρπόν.” τὸ δὲ ἀλετρεύουσι τρίβουσι, λεαίνουσιν. μυληφάτου ἀληλεσμένου. τὸ γὰρ ἀληλεσμένον ὑπὸ τῆς μύλης ἠφάνισται· ὅθεν καὶ τὰ φάρμακα ὀδυνήφατα, ὅτι τὰς ὀδύνας ἀναιρεῖ καὶ ἀφανίζει. μυρία πολλά. καὶ τὸ ἐνικὸν μύριον. μύνησι προφάσει. τῶν ἅπαξ εἰρημένων· “ἀλλ’ ἄγε, μὴ μύνησι παρέλκετε.” ἐτυμολογοῦσιν δὲ ἀπὸ τοῦ μύσαντας τὰ ὄμματα σκέπτεσθαι ὅ τι προφασίζονται. οἱ δὲ παρὰ τὸ μένειν· καὶ γὰρ οἱ προφασιζόμενοι τούτου χάριν προφασίζονται, ἵν’ ἐπιμείνωσι. μύρεσθαι κλαίειν. μυχοῦ τοῦ ἐσωτάτου. μῶλος ὁ ἐγχρονισμὸς τῆς μάχης, ἢ οἶον μώλυσις, ἢ παρὰ τὸ μολίσκειν εἰς τὴν μάχην· μῶλον γὰρ Ἀρης συνήθως λέγει. μώνυχας μονώνυχας, ἐπεὶ ἡ ὀπλὴ τοῦ ἵππου ὥσπερ ὄνυξ ἐστίν· οἱ γὰρ βόες χηλὰς ἔχουσιν. μῶλυ φυτὸν ἀλεξιφάρμακον. οἱ μὲν γὰρ γλωσσογράφοι τὸ

ἄκεσμα καὶ οἶον τὸ ἔλकुσμα τῶν φαρμάκων· Κλεάνθης δὲ ὁ φιλόσοφος ἀλληγορικῶς φησὶ
 δηλοῦσθαι τὸν λόγον, δι' οὗ μωλύνονται αἱ ὁρμαὶ καὶ τὰ πάθη. μωμήσονται οἰονεὶ
 καταπαίξονται· μῶμος γὰρ ὁ μετὰ ψόγου καταπαιγμός. “πᾶσαι μωμήσονται, ἔχω δ' ἄχε' ἄκριτα
 θυμῷ.” ναῖον ὥκουν. τὸ δ' αὐτὸ καὶ τὸ ναίουσι καὶ ναιετάουσι ν . φησὶ δὲ ἄμετρον “ναῖον δ'
 ὄρω ἄγγεα πάντα” ἀντὶ τοῦ νεανικῶς. νάκην τὴν τοῦ αἰγὸς δοράν· “ἂν δὲ νάκην ἔλετ' αἰγός.”
 νάπαι οἱ ὀρεινοὶ τόποι. νάσθη ὠκίσθη. ναύλοχον εὐδιον, ἐν ᾧ αἱ ναῦς λοχῶσι. ναῦφι τῶν νεῶν
 “οὐ κόσμῳ παρὰ ναῦφιν ἐλευσόμεθ' αὐτὰ κέλευθα.” νεβροὶ τὰ νεογνὰ τῶν ἐλάφων. ^[35]

115 καὶ ἔστι κατὰ τὸ ἔτυμον νεοβόροι, νεωστὶ πρὸς τὴν βορὰν ἐληλυθότες “νεβρούς κοιμήσασα
 νεηγενέας γαλαθινούς.” νέεσθαι πορεύεσθαι. νέων νηχόμενος. νεῶν ὑπὲρ ἄνω τῶν νεῶν·
 “νεῶν ὑπὲρ, ἀμφὶ δὲ τάφρον ἦλσαν.” νεῖκος ποτὲ μὲν ἢ διὰ τῶν λόγων διαφορά, ποτὲ δὲ τὴν
 ἔριν σημαίνει. νεαίρη ὁ μὲν Ἀπίων ἀποδίδωσι κατωτάτη. προσεχέστερον δὲ τὸ ἐσχάτη, κατὰ τὸ
 ἔσχατον μέρος, ὅτε φησὶ “νειαίρη δ' ἐγγαστρί.” καὶ τὸ νεάτη ἐσχάτη. ἐπὶ μέντοι τοῦ “νειόθεν ἐκ
 κραδίης” κάτωθεν εἴ τις μεταφράζοι, οὐκ ἀτόπως μεταλήψεται, ὡς καὶ Ἀπίων· στενάξαι γὰρ
 φησιν οὐκ ἄνωθεν ἀλλ' ἐκ τῶν ἐσχάτων μερῶν, καθὸ καὶ ἡ καρδιά. καὶ ὅταν λέγῃ “νείατον ἐς
 κενεῶνα,” τὸ ἔσχατον μέρος τοῦ κενεῶνος σημαίνει. νέκυες νεκροί, νηκίκυες, οἰονεὶ
 ἐστερημένοι τῆς κίκυος, ὃ ἐστι τῆς ἰσχύος, ἢ νηκεροί, ἐστερημένοι τοῦ κέαρ, τουτέστι τῆς
 ψυχῆς. νειός ἢ ἡροτριαμένη γῆ· νέα γὰρ φαίνεται. καὶ εἴρηται κατ' ἐπέκτασιν. νειῶ ἐνὶ τριπόλῳ
 κατ' ἐπέκτασιν· νεὸς γὰρ λέγεται. νέκταρ τὸ τῶν θεῶν πόμα, οἶον νεόκταρ τι ὄν, τὸ ἐν νεότητι
 συνέχον αὐτοὺς αἰεὶ. οἱ δὲ νῆκτάρ τι ὄν, τὸ ἐστερημένον τοῦ κτανθῆναι. νέμος ὁ σύνδενδρος
 τόπος καὶ νομὴν ἔχων· “ἐν νέμει σκιερῷ” σκιὰν μεγάλην ἔχοντι. νέον ἐπὶ μὲν τοῦ κυρίως
 λεγομένου “ἦτοι μὲν σε νεόν περ ἔοντα,” ἐπὶ δὲ τοῦ νεωστὶ “αἰεὶ νεῶν ἐρχομενάων.” ὅθεν τὸ
 “γῆρας ἀποξύσας θήσιν νέον ἡβώνοντα” μεταφράζει Ἀρίσταρχος νεωστὶ ἀκμάζοντα. νεογιλλῆς
 νεογνῆς· “φωνὴ μὲν ὥσεὶ σκύλακος νεογιλλῆς.” νεοίη νεότης. νέποδες Ἀπίων ἄποδες ἢ
 νηξίποδες ἢ ἀπόγονοι. τὸ μὲν οὖν ἄποδες ψεῦδος· ἔχουσι γὰρ πόδας αἱ φῶκαι· τὸ δὲ ἀπόγονοι
 παράκουσμα τῶν νεωτέρων ποιητῶν. νευστάζων ἐπινεύων. νέφεα ἦτοι τὰ συνωνύμως
 λεγόμενα ταῖς νεφέλαις. νεῶν δ' ἀλάπαζε φάλαγγας . ^[35]

116 ὁ μὲν Ἀρίσταρχος φαίνεται περισπῶν, ἵν' ἢ τὰς πρὸ τῶν νεῶν τάξεις· ἔνιοι δὲ βαρυτονοῦσι,
 “νέων δ' ἀλάπαζε,” τὰς τῶν νέων ἀνδρῶν τάξεις. νεοτευχέες νεωστὶ κατεσκευασμένοι. ὁ δὲ
 λόγος ἐπὶ τῶν δίφρων. νεοαρδέα νεωστὶ πεποτισμένην. ἔνιοι δὲ νεοαλδέα διὰ τοῦ λ ,
 νεοαύζητον· ἀλδαίνειν γὰρ τὸ αὐξάνειν σημαίνει. νεόστροφον νεωστὶ ἐστραμμένην, οἶον
 καινήν. νηγάτεον ὁ Ἀπίων νεωστὶ κατεσκευασμένον ἢ εὖ νενησμένον. βέλτιον δὲ παρὰ τὸ
 νεωστὶ γεγενῆσθαι, ὡς σύνθετον. νήγρετος ἀνέγερτος, βαθύς· “ἢ ἡδιστος θανάτῳ ἔγγιστα.”
 νήδυμος βαθύς, ἢ ἡδύς, ἢ ἀδιέκδυτος, ὃν οὐκ ἔστι διεκδῦναι. ἔνιοι δὲ τὸν βαθὺν ἀπὸ τῆς
 νηδύος. νηδύοισι τοῖς ἐντέροις. νήσας σωρεύσας, ἀφ' οὗ καὶ αἱ νῆες. ὅταν δὲ λέγῃ τὸν χρυσὸν
 νητόν, οἶον τὸν σεσωρευμένον. νῆϊς τῆς προτέρας περισπωμένης σημαίνει τὸν ἄπειρον, κατὰ
 στέρησιν τοῦ ἴσαι, ὃ ἐστι γινῶναι. ἐὰν δὲ ἢ προτέρα τοῦ νῆϊς βαρυτονηθῇ, σημαίνει εἶδος
 Νυμφῶν τῶν Ναϊδῶν λεγομένων παρὰ τὰ νάματα, ὃ ἐστι ρεύματα. νήϊον ναυπηγήσιμον ξύλον.
 νηκερδὲς ἀκερδές. νηλεῖς οἶον νηλεεῖς. ἀναμάρτητοι, παρὰ τὸ μὴ ἀλγεῖν. τὸ νῆ στερητικόν. τῶν
 ἅπαξ εἰρημένων. ὁ δὲ Ἀρίσταρχος ἀμαρτωλοί. νήποινοι ἀνέκτιστοι, ἀνεκδίκητοι, περὶ ὧν ποιητὴς
 οὐκ ἔστιν. νηπύτιοι ὁ μὲν Ἀπίων ἄφωνοι, ὡς ἐκ τοῦ νῆ καὶ τοῦ ἡπύειν, ὃ ἐστι φωνεῖν. οὐκ ἔστι
 δέ, ἀλλ' ἐπέκτασίς ἐστι τοῦ νήπιοι. νηπιαχεύω ν . καὶ τοῦτο παραγωγόν, οἶον νηπιευόμενος·
 “νηπιαχεύων.” νηπενθὲς ἀπενθὲς. νιφάδεσσι ὁ μὲν Ἀπίων ψεκάδας, ἔστι δὲ κατὰ τὸ ὑγιὲς αἱ τῆς
 χιόνος κατ' ὀλίγον ἀπόρροια· οἶδε γὰρ τὰς ψεκάδας δηλῶσαι, ψιάδας λέγων· “αἵματοέσας δὲ
 ψιάδας.” νιφετὸς δὲ ἐστὶν ὁ χιονισμός. διὰ τοῦτο καὶ Ὀλυμπον, ὄρος ὄντα, ἀγάννιφον λέγει, τὸ
 ἄγαν χιονιζόμενον. νόστος ἢ εἰς οἶκον ἀνακομιδή. νόστιμον σωτήριον. ^[35]

117 νύξεν ἐκ χειρὸς ἔπληξεν. νῦν δὴ “μὴ νῦν μοι νεμεσήσεται Ὀλύμπια δώματ’ ἔχοντες.” νυὸς ἡ γεγαμημένη τοῖς τοῦ γαμήσαντος οἰκείοις, ὡς ἡ Ἑλένη ἡ πρότερον μὲν τῷ τοῦ Ἀτρέως οἴκῳ, ὕστερον δὲ τῷ τοῦ Πριάμου. νύσσα ὁ καμπτήρ. καὶ εἴρηται παρὰ τὸ ἐλθόντας ἐπ’ αὐτὸν μηκέτι κατ’ εὐθὺ πορευέσθαι. νύξ ἐπὶ μὲν τῆς σωματοειδοῦς θεᾶς “εἰ μὴ Νύξ δμήτηρα θεῶν,” ἐπὶ δὲ τοῦ συνήθως “καὶ νύξ φθίτ’ ἄμβροτος,” ἐπὶ δὲ τῆς σκοτίας “ἀλλ’ ἐπὶ νύξ ὅλοη τέταται,” ἐπὶ δὲ τοῦ θανάτου “τὸν δὲ κατ’ ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νύξ ἐκάλυψεν.” νωθὴς ὁ νωθρός, κατὰ στέρησιν τοῦ τρέχειν. νῶϊ ἡμεῖς οἱ δύο. νῶ ἐπὶ μὲν τοῦ ἡμᾶς μόνον Ὅμηρος “πρίν γ’ ἐπὶ νῶ τῷδ’ ἀνδρὶ σὺν ἵπποισι καὶ ὄχρεσφι.” ἐν δὲ Ὀδυσσεΐᾳ νῶϊν ἡμῶν τῶν δύο. καὶ ἐπὶ τοῦ ἡμῖν “νῶϊν δυοῖσι δύο φάσγανα καὶ δύο δοῦρε.” νωλεμέως συνεχῶς, νωμῆσαι διανεῖμαι καὶ διενέγκαί. νωνύμους ἀνωνύμους. νώροπα τὸν λαμπρόν, οἶον ἄωπον, ἀμαυρωτικὸν τῶν ὥπων διὰ λαμπρότητα. ξεστήν τὸ αὐτὸ τῷ εὐξεστον θέλει λέγειν, εὖ ἐξεσμένην· “νίψασθαι.” συνθέτως δὲ “εὐξέστης ἐλάττησι.” ξεινοδόκος ξενοδόχος, ὁ τοὺς ξένους ὑποδεχόμενος. ὁ δὲ Πίνδαρος “ξεινοδόκησέν τε δαίμων” ἀντὶ τοῦ ἐμαρτύρησε. καὶ ἐν τῇ Ὀδυσσεΐᾳ “ξεινοδόκος μὲν ἐγώ” ἔδοξέ τις λέγειν. φησὶ γοῦν Σιμωνίδης “ξεινοδόκων δ’ ἄριστος ὁ χρυσὸς ἐν αἰθέρι λαμπρός” ἀντὶ τοῦ μαρτύρων. ζύνετο συνῆκεν. ζύνεσις συνάφεις, ἢ εἰς τὸ αὐτὸ συμβολή. ζυνέηκεν συνέβαλεν. ζύμβλητο συνήντησεν. ὅ. [30]

118 προτακτικὸν ἄρθρον ἐνικοῦ ἀρσενικοῦ καὶ ὑποτακτικὸν οὐδετέρου. ἀντὶ δὲ τοῦ οὗτος ἀναφορικόν “ὃ γὰρ βασιλῆϊ χολωθείς” ἀντὶ δὲ τοῦ τό “Πάτροκλον κλαίομεν· ὃ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.” ἀντὶ δὲ τοῦ διό “τοῖο γὰρ καὶ πατρός, ὃ καὶ πεπνυμένα βάξεις” ἀντὶ δὲ τοῦ ὅτι “λεύσεται γὰρ τόγε πάντες, ὃ μοι γέρας ἔρχεται ἄλλη.” ὅς ἀντὶ τοῦ οὗτος, ἀναφορικόν· “ὃς γὰρ δεύτατος ἦλθεν Ἀχαιῶν.” ἀναλογεῖ δὲ καὶ πρώτῳ καὶ δευτέρῳ τῷ ἐμός καὶ σός· τὸ γὰρ τρίτον ὅς. ἐστὶ τοῦ καὶ ἡμῖν συνήθους ὑποτακτικοῦ. οὗ ἄρθρον, καὶ τρίτον πρόσωπον συνάρθρου, ἀναλογούσης τῆς ἐμοῦ καὶ σοῦ· τὸ γὰρ τρίτον οὗ· “ἢ δ’ ὅτε δὴ οὗ πατρός.” ὃ ν . χωρὶς τοῦ προτακτικοῦ καὶ ὑποτακτικοῦ ἄρθρου τίθεται καὶ ἀντὶ τοῦ ἀναφορικοῦ τοῦ οὗτοι, “ὥς οἱ μὲν παρὰ νηυσὶν” καὶ σύναρθρον ἀντωνυμίαν, “οὓς ἐτάρους στέλλοντα.” ὁρίζειν ἄνδρα γυναικὶ ὁμιλεῖν· ὅθεν καὶ γυναικες ὄαροι, οἶον ὄαρες, παρὰ τὸ συνηρμόσθαι. ὁριστὺς πάρφασις, οἶον ὁμιλία παραλογιστική. σημαίνει δὲ τὴν μάχην. ὀβριμοπάτρη ἢ ἰσχυρὸν πατέρα ἔχουσα. ὀβριμοεργὸς ὀβριμα ἔργα ποιῶν. ὄγκιον ἀγγεῖον ἐν ᾧ οἱ πελέκεις κεῖνται, ἀπὸ τοῦ ἐγκεῖσθαι, ἢ παρὰ τὸ ὀγκώδη εἶναι. ὄγκους τοὺς πώγωνας τῶν βελῶν τῶν τοξικῶν. ὄγμους τοὺς τῶν θεριζόντων στίχους καὶ τοὺς αὐλακας. ὄγχναι ἄπιοι· “ὄγχναι καὶ ῥοιαὶ καὶ μηλέαι.” ὁδᾶξ τοῖς ὁδοῦσι. τοῦτο δὲ οἶον ἐμβεβρυχότος τῇ γῇ. ὁδαίων ἐπιμηνιῶν τῶν εἰς ἐκδημίαν, παρ’ ὅσον εἰς τὰς ὁδοὺς ἐκφέρεται. ὁδυνήφατα τὰς ὁδύνας ἀναιροῦντα. ὁδωδεν εὐῶδες προσβάλλει, ὃ ἐστὶ πνεῖ καὶ ὄζει. ὄζος κλάδος. ὅταν δὲ λέγῃ “ποδάρκης ὄζος Ἄρηος,” μεταφορικῶς λέγει τὸν πολεμικὸν κλάδον τοῦ Ἄρεως, οἶον ἀπόσπασμα, καθάπερ τῶν δένδρων τοὺς κλάδους. ὀζιζαλέω ς . ὀθόναι τὰ περιβόλαια, παρὰ τὸ ἔσασθαι, ἐσθόναι τινὲς οὔσαι. ὁ δὲ Ἀπίων ὀθόνην τὴν ζώνην ἀποδέδωκεν. οἰήϊα τοὺς οἶακας, τὰ πηδάλια. [35]

119 “εὖ οἰήκεσιν ἀρηρῶς” ἀντὶ τοῦ τοῖς λώροις, ταῖς ἡνίαις τῶν ἵππων. οἶες τὰ πρόβατα, ἀπὸ τοῦ οἰστικά εἶναι τοῦ ἐρίου. οἰέτεας ἰσοετείς, ὁμήλικας. οἰζυρός ἐπίπονος, καὶ οἰζὺς ἡ κακοπάθεια. οἶος μόνος, καὶ οἰόθεν οἶος ἐκ μόνου μόνος, ὅπερ ἴσον τῷ μόνος πρὸς μόνον. οἶκοι ἐν οἴκῳ. τούτῳ δὲ ἰσοδυναμεῖ τὸ οἶκοθι. οἶκαδε εἰς τὸν οἶκον. οἰκῆας πάντας τοὺς κατὰ τὴν οἰκίαν. λέγει δὲ οὕτως καὶ τοὺς κατὰ τὸν οἶκον δούλους. οἰμωγὴ ὀδυρμός. οἴμης ὥδῃς· ὅθεν κυρίως προοίμιον τὸ πρὸ τῆς οἴμης. οἴμος ὁδός· ὅθεν καὶ τοὺς κύκλῳ τῆς ἀσπίδος, παρὰ τὸ ὡς ὁδῶ στείχειν τινὶ καὶ διαφέρειν ἀλλήλων, οἴμους εἶπεν· “δέκα οἴμοι ἔσαν μέλανος κυάνοιο.” οἶνοπα μέλανα, οἶνώδη κατὰ τὴν χροάν. οἶδος ἄωτῳ τῷ τοῦ προβάτου ἄνθει, τουτέστιν ἐξ ἐρίου περιβολαίῳ. οἰσυῖνοις τοῖς ἐκ τῆς οἰσύας πλεκομένοις. ὁ δὲ Ἀπίων γένος σχοινίου ἢ λύγου.

οἰόμενος ἀντὶ τοῦ ὑπονοῶν, νομίζων. οἷστοί τὰ βέλη. οἷχεσθαι πορεύεσθαι. οἰδάνει οἰδάνειν ποιεῖ· “οἰδάνει ἐν στήθεσφι νόον.” οἰοπόλῳ Ἀπολλόδωρος ἐν ᾧ ὅιες πολοῦνται. οἰώθη ἐμονώθη. οἷμησεν ὥρμησεν, καὶ οἰμήματα ὀρμήματα, καὶ “οἷμα λέοντος ἔχων.” οἰωνοὶ πάντα τὰ ὄρνεα· κατ’ ἐξοχὴν δὲ εἴωθεν διὰ τοῦ γενικοῦ τὸ εἰδικὸν δηλοῦν, τοὺς σαρκοφαγοῦντας, οἷον γῦπας. πάντα μέντοι τὰ πτηνὰ οἰωνοί, δι’ ὧν οἶονται καὶ νοοῦσι τὰ μέλλοντα. ὅθεν καὶ μάντεως εἰδὸς ἐστὶν “οἰωνοπόλων ὅχ’ ἄριστος,” ὁ περὶ τοὺς οἰωνοὺς πολούμενος καὶ ἀναστρεφόμενος. ὀκριόωντο μεταφορικῶς ἐμαρτύροντο, ἐτραχύνοντο κατὰ τὴν ψυχὴν· “οὐδοῦ ἔπι ξεστοῦ πανθυμαδὸν ὀκριόωντο.” κυρίως δὲ λίθον ὀκριόωντα λέγει τὸν τραχύν, οἷον ἀκριόεντα· ὁ γὰρ τραχὺς ἄκρα πέφυκεν ἔχειν πολλά. ^[35]

120 ὄλβιος εὐδαίμων καὶ μακάριος, οἷον ὀλόβιος, ὁ διὰ τοῦ ὄλου βίου μακαριστός. ὀλιγοδρανέων ὁ ὀλίγον ἰσχύων· τὸ γὰρ δραίνειν ἰσχύειν. ὀλιγηπελέων οὐδὲν δυνάμενος. ὀλίζονες ἐλάσσονες, ἥσσονες. ὀλοφώϊα βουλευμάτα ὀλέθρια, οἷον ὀλεθριοποιά. Ὀλυμπος τινὲς ὄρος Μακεδονίας. ὀλοφυδνὸν ὀλοφυρτικόν. ὀλοοίτροχος ὁ Κομανὸς ἰδίως ἀποδίδωσιν ὄλος τρέχων, ἐπεὶ στρογγύλος καὶ παντὶ μέρει ἐφαπτόμενος τῆς γῆς ὁ μὲν γὰρ τετράγωνος ἐνὶ μέρει ἐφάπτεται. ἢ ὀλοοίτροχος ὄλος τροχώδης καὶ περιφερής. βέλτιον δέ, ὥς τινες, τὸν ὀλοὸν γινόμενον ἐν τῷ τρέχειν, οἷον ὀλοθρευτικὸν καθ’ οὗ ἂν ἐπενεχθῇ. ὀλοόφρονος ὀλέθρια φρονοῦντος. δύναται δὲ καὶ ὀλοόφρων λέγεσθαι ὁ ὑγιεῖς τὰς φρένας ἔχων. ὅμαδος θόρυβος, παρὰ τὸ ὁμοῦ αὐδᾶν. ὁμαρτεῖν συντυχεῖν. ὅμιλος μάχη, ἀπὸ τοῦ ὁμοῦ εἰλεῖσθαι κατ’ αὐτήν. καὶ ὁμιλαδὸν τὸ ἐν συστροφῇ μάχεσθαι. ὁμήν ὁμοίαν· “ὁμήν ἀνεδέγμεθ’ οἷζύν.” ὁμηγυρίσασθαι ὁμοῦ συναγαγεῖν. ὁμίχλη ἀχλὺς καὶ σκοτία. λέγεται δὲ ἡ τῶν ὁμμάτων ἀχλὺς. ὁμόσε εἰς ταυτόν. καὶ τὸ ὁμόθεν ἐκ τόπου· “ἐξομόθεν πεφυῶτες.” ὁμοκλή ἀπειλή, καὶ ὁμοκλητῆρος· σημαίνει δὲ καὶ τὸ ὁμοῦ ἐγκελεύσασθαι. ὁμοίου πτολέμοιο οἱ μὲν γλωσσογράφοι τοῦ κακοῦ· ἀπίθανον δὲ τοῦτο. Ὅμηρος γὰρ πᾶσι τὸ ὁμοίως συμβαῖνον ὁμοῖον λέγει, ὥς καὶ τὸ γῆρας καὶ τὸν θάνατον· οὕτως οὖν καὶ τὸν πόλεμον. ὅτε μὲν γὰρ τὸ γῆρας, “ἀλλὰ σε γῆρας τείρει ὁμοῖον.” ἐπὶ δὲ τοῦ θανάτου, ἐπεὶ κατὰ πλεῖον περὶ πάντας ἐστίν. ὁμόρξατο ἀπεψήσατο. ὁμοστιχάει ὁμοστιχεῖ. ὁμοιωθῆμεναι ὁμοιωθῆναι, ἐξισωθῆναι. ὅμως δ’ οὐ λήθετο χάρμη· εἰώθαμεν ἀποφαίνεσθαι λέγοντες “κακοπάθειαν μὲν ἔχει ἡ καρτερία, ὅμως οὐκ ἀποσχετέον. ^[35]

121 ” ταύτην φημὶ τὴν δύναμιν μὴ γινώσκειν τὸν ποιητὴν, ἀλλὰ διὰ τοῦ ἔμπης αὐτὴν ἐκφέρει. ὥστε εἰ μὲν ὁμῶς περισπωμένως, ἔστιν ὁμοίως. τὸ δὲ βαρυτόνως ἔμπης, ὅμως, ἵν’ ἢ τοιοῦτος ὁ λόγος· Σαρπηδὼν δ’ ἠχθέσθη μὲν τοῦ Γλαύκου ἀπρόντος, ὅμως οὐκ ἀπέστη τῆς κατὰ τὴν μάχην ἀρετῆς. ὄναρ ὄνειρος· “καὶ γάρ τ’ ὄναρ ἐκ Διὸς ἐστίν.” ἀπὸ τοῦ ὀνίσκειν, ὃ ἐστὶν ὠφελεῖν. ἀρσενικῶς δὲ ὄνειρος ἢ παρὰ τοῦτο ἢ παρὰ τὸ τὸ ὄν εἶρειν, τουτέστι τὸ ὑπάρχον λέγειν. ὄνειροπόλος ὁ περὶ τοὺς ἰδίους ὀνείρους πολούμενος. ὀνειρήσι πύλησι ὁ μὲν Ἀπίων τοῦ ὕπνου· διὰ γὰρ τούτου ἐκπέμπονται. ἡμῖν δὲ φαίνεται κυρίως κατὰ τὸ μυθικόν. ὀνειάτα οἱ μὲν γλωσσογράφοι ψιλῶς ἀποδεδώκασι βρώματα, οὐκ ἔστι δέ, ἀλλ’ ἐτύμως πάντα τὰ ὄνησιν παρέχοντα. ὄνειαρ ὠφέλημα. ὄνθος· “ὄνθον ἀποπτύων” καὶ “ἐν δ’ ὄνθου βοέου κόπρον.” ὀνόσαιτο ἐκφραλίσσειεν, μέμψαιτο. καὶ ὀνοσάμενος ἐκφραλίσας. ὀνομάκλυτος Ἄλτης τῷ ὀνόματι ἔνδοξος. ὀξυόεντι ὁ μὲν Ἀπίων ὀξεῖ ἔγχεϊ. ὀξυόεντι δὲ ὀξυῖνφ. ὄπατρος τοῦ αὐτοῦ πατρός τινι γεγονώς, οἷον ἐν τῷ Μ τῆς Ἰλιάδος “καὶ οἱ Τεῦκρος κασίγνητος καὶ ὄπατρος.” ὀπαζόμενος ἐπὶ μὲν τοῦ κατεπειγόμενος “χειμάρρους κατ’ ὄρεσφιν ὀπαζόμενος Διὸς ὄμβρω” οὐχ ὡς Δημήτριος ὁ Πύκτης, πληρούμενος. ἐπὶ δὲ τοῦ προχειρισάμενος “αὐτὰρ ἐγὼ κήρυκά τ’ ὀπασάμενος.” ἐπὶ δὲ τοῦ κατεπείγεσθαι πάλιν “χαλεπὸν δέ σε γῆρας ὀπάζει.” ἐπὶ δὲ τοῦ περιποιήσαν ὥπασα ν. ὀπάων ἀκολουθῶν. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ ἔπεσθαι. ἔστι δὲ καὶ κύριον ὄνομα· “ἄμ’ Ὀπάωνα καὶ Μελάνιππον.” ὀπιπεύεις περιβλέπεις· “ὀπιπεύεις δὲ γυναῖκας.” καὶ παρθενοπίπας ὁ παρθένους περιβλεπόμενος. ὀπηδεῖ ἀκολουθεῖ. ὀπιδα ἐπιστροφὴν καὶ

ἐντροπήν· “οὐκ ὀπίδα φρονέοντος.” ὀπλότερος ὁ κατὰ τὴν σύγκρισιν νεώτερος, ὅπλα τὰ πολεμικὰ λέγει, καὶ τὰ τῆς νεῶς σχοινία, καὶ τὰ χαλκευτικά ἐργαλεῖα. ^[30]

122 ὁπὸς τὸ τῶν δένδρων δάκρυον· ὅθεν καὶ σμύρνα καὶ λίβανος οὕτως λέγεται. ἀπὸ δὲ τούτου καὶ ἡ ὁπώρα λέγεται, ὅτι ὁπὸς αὐτὴν ὠρεῖ, τουτέστι φυλάσσει. οὐκ ἀπιθάνως μὲν οὖν· τὸ γὰρ καθολικὸν τοιοῦτόν ἐστιν· ἐπὸς γὰρ ἐστὶν ἀπὸ τοῦ ἐπεῖναι κατὰ τὴν ἀποτομήν. εἰδικῶς μὲντοι Ὅμηρος οἶδεν ὁπὸν τινα λεγόμενον, ὡς ὅταν λέγῃ “ὥς δ’ ὅτ’ ὁπὸς γάλα λευκόν.” ὁπύειν ὁ μὲν Ἀπίων ὁμιλεῖν, οὐκ ἔστι δέ, ἀλλὰ τὸ κατὰ νόμους γυναῖκα συνοικεῖν ἀνδρὶ· καὶ γὰρ δάμαρ ἢ γυνὴ παρὰ τὸ δεδαμάσθαι ὑπὸ ἀνδρός. ὁπωπὴ ἐντροπή, ἢ πρόσοψιν. ὀρσοθύρη Ἀπίων θύρα ὑψηλή, δι’ ἧς ἔστι καταβαίνοντα ὀροῦσαι, ὃ ἐστὶ πηδῆσαι, ἢ ἀνιόντα πηδῆσαι, διὰ τὸ μὴ ἔχειν βαθμούς. καὶ ὁ Μελάνθιος διὰ τῆς ὀρσοθύρης ἀνέβη, ὁ δὲ Εὐμαιος καὶ Φιλοίτιος κατὰ τὴν ἔξω περίοδον. ὀρεσκῶσις 1. οἱ μὲν Κένταυροι ἐπιθετικῶς εἰσὶν εἰρημένοι, ὁ δὲ Ἀπίων διχῶς φησὶν, ὀρεσιόικων ἢ ὀρεσικοίτων. οἱ γὰρ οἴκοι οὐκ ἔγκεινται. παρὰ δὲ τὸ κεῖται, ὃ ἐστὶ κοιμηθῆναι, δύναται εἶναι Ἰακῶς· καὶ γὰρ διὰ τῆς εἰ εἴρηκεν ὀρεσκεῖσις. καὶ γὰρ αὐτὸ τὸ κῶδιον οἶονεῖ κοῖτιον, ὥστε καὶ κῶας διὰ τοῦτο. εὐλόγως οὖν καὶ τὸ ὀρεσκῶσις ὀρεσκοίσις ἂν εἴη. ὀρέξατο ὥρμησεν. οἱ δὲ διέβη εἰς τὸ καταστρέφειν· ὀρέγειν γὰρ εἰς τὸ ἐκτείνειν, ὁ δὲ διαβαίνων ἐκτείνει τὰ σκέλη. ὀρινε γενικῶς τὴν ψυχὴν ἐκίνησε διὰ τὸν λόγον, οὐκ ἐρωτικῶς νῦν, ἀλλ’ ὀργίλως. ὀρέχθεο ν. τῶν πεποιημένων ἡ λέξις. “πολλοὶ μὲν βόες ὀρέχθεον.” τινὲς οὖν εἶπον ἀπὸ τοῦ ὀρούειν συνεσχηματίσθαι, ὃ φασιν εἶναι τὸ μετὰ θορύβου τὴν σφαγὴν ὑπομένειν. ὀρεκτῆσι μελίση 1. αἶς ὀρέγδην χρῶνται, ὅτι ἐν τῷ συνίστασθαι ἐκτείνοντες τὰ δόρατα, ἐκ χειρὸς πλήσσοντες, ὅπερ ἔπαινον τῶν μαχομένων συνίστησιν. ὀρίνετο ν, δυϊκῶς, ὥρμων, ἐκίνουν. ὀρθοκραίρων ὀρθοκεράτων. λέγει δὲ ἐπὶ τῶν νεῶν, ποτὲ δ’ ἐπὶ τῶν βοῶν. ἔνιοι δὲ ὀρθοκεφάλων, δι’ οὗ τὸ ὀρθόπρυμνον σημαίνει. ^[35]

123 ἐσχημάτισται δὲ ἀπὸ τοῦ κάρα. τούτοις δ’ ἀντίκειται βοῶν ὀρθοκεράτων. ὀρούειν ὀρμαῖν. ὀρθωθεὶς διαναστάς, οἷον διαναστήσας ἑαυτόν. ὀρόν ὁ μὲν Ἀπίων, ἐν ἀνθ’ ἐνός, γάλα. οὐκ ἔστι δέ, ἀλλ’ ἡ ὑδατώδης ὑπόστασις τοῦ γάλακτος ὀρός λέγεται· “καὶ κεν ὀρόν πίνων μεγάλην ἐπιγουνίδα θεῖτο.” εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἐξορούειν τοῦ γάλακτος, διὰ τὸ τὴν ὑγρότητα χωρισμὸν ἀπὸ τοῦ γάλακτος λαμβάνειν. ὀρηκας κλάδους, παρὰ τὸ ὀρούειν. ὀρφη σκοτία. ἔνθεν εἰρησθαι φασὶ καὶ τὸν ὀρφανὸν μεταφορικῶς, τὸν ἐν σκότει ὥσπερ ὄντα, τῶν γονέων ἐστερημένον. ὀρθια· “ἦῦσε θεὰ μέγα τε δεινόν τε, ὀρθια.” ὁ μὲν Ἀρίσταρχος ἀνατεταμένως, ὁ δὲ Ἀρχιγένης μᾶλλον ὀρθά. ὀρχος ἢ ἐπίστιχος φυτεία ἢ ἡ κηπεία· ὄντινα ἐτυμολογοῦσι παρὰ τὸ ὀρωρύχθαι τὴν γῆν. ὁ βόθρος, οἶονεῖ ὀρυχός τις ὦν, εἰς ὃν καταβάλλεται τὸ φυτόν. ὀρχατος δὲ οἶονεῖ ἔρχατος, διὰ τὸ ἔρχεσθαι δι’ αὐτοῦ τὸν κῆπον. ὀρχαμος ἡγεμῶν, παρὰ τὸ ἐπέρχεσθαι τὰς τάξεις τῶν ὑποτεταγμένων, οἶονεῖ ἔρχαμος. ὀρωρέχατο ὥρμημένοι ἦσαν. ὅσσε ὀφθαλμοί. ὅσσα κληδῶν, φῆμη ἐκ θεοῦ· ὅθεν καὶ οἱ Ἀττικοὶ ὀττεύεσθαι λέγουσι τὸ κληδονίζειν. ὀττευομένη, ἥτις ἐστὶν κληδονιζομένη. ὀσσόμενος ἦτοι τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑποβλέπων, ἢ κατὰ ψυχὴν προσδεχόμενος. ὀτρηροὶ ἐνεργεῖς καὶ ἐπεστραμμένοι. καὶ τὸ ὀτραλέως ταχέως καὶ παραλλήλως “αἶψα καὶ ὀτραλέως.” καὶ τὸ ὀτρύνειν ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἐννοίας, ἢ ἀπὸ τοῦ παρορμαῖν. καὶ ὀτρυντός ἢ ἐπικέλευσις. ὀτριχας ὁμοιότριχας. οὐδενόσωρα οὐδεμιᾶς φροντίδος ἄξια. οὐδός ἐπὶ μὲν τοῦ βαθμοῦ τῆς θύρας “οὐδοῦ ἐπαύλεως” καὶ “ὑπέρβη λάινον οὐδόν,” ἀπὸ τοῦ δι’ αὐτὸν ὀδεύειν· ἐπὶ δὲ τῆς κοινῶς νοουμένης ὁδοῦ “ἐπειὴ φάς’ ἀρισφαλέ’ ἔμμεναι ὁδόν.” οὗλον ἐπὶ μὲν τοῦ μαλακοῦ “οὗλων τε ταπήτων. ^[35]

124 ” σημαίνει δὲ τὸ ὅλον ἢ λέξις “ἄρτον οὗλον ἐλών.” ἐπὶ δὲ τοῦ ὀλεθρίου “οὗλος Ἀρης,” ἐπὶ δὲ τοῦ συνεστραμμένου “οὗλας ἦκε κόμας” καὶ “χλαῖναν πορφυρέην” μεταληφθήσεται εἰς τὴν ὅλην, ὃ ἐστὶν ὀλοπόρφυρον. οὗδας ἔδαφος. οὗθατα ὁ μὲν Ἀπίων μαστοί. ὅταν δὲ λέγῃ “οὗθα ἀρούρης,” μεταφορικῶς λέγει τὸ κάρπιμον τῆς γῆς, ἔνιοι δὲ τὰ μέσα τῶν ἔντοσθεν, ἅπερ

περιεκτικά ἐστὶ τῶν μαστῶν· “οὕθατα γὰρ σφαραγεῦντο.” οὕλε ὑγίαινε. ὅθεν καὶ οὐλὴ τὸ ὑγιασμένον τραῦμα. οὐλομένην δεινήν, ὀλεθρίαν. ἐν δὲ τῇ Σ’ Ὀδυσσεΐας “οὐλομένης ἐμέθεν” οἶον ἐμοῦ τῆς ἀπολομένης. καὶ “οὐλομένων νεκῶν” τὸ αὐτό ἐστίν. οὐλοχύτας ὁ μὲν Ἀπίων τὰ μαζοβόλια ἐν τούτοις γὰρ ἀνακέχυνται αἱ οὐλαί. φαίνεται δὲ νοῶν τὰ ἀγγεῖα ἐν οἷς αἱ κριθαὶ κέχυνται. ἴσως δὲ ταῦτα σημαίνει. ὅταν δὲ λέγῃ “καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο,” σαφὲς ὡς αὐτὰς τὰς κριθὰς σημαίνει, οἶον τὰς ὅλας χεομένας ἐπὶ τῶν σπονδῶν. οὐλαμός τις· “ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν.” καὶ ἔστιν κατὰ τὸ ἔτυμον ἰλαμὸς ἢ εἰλησις καὶ ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνάθροισις τῶν ἀνδρῶν. καὶ οὐλας τρίχας ἡμεῖς λέγομεν τὰς φύσει εἰλουμένας καὶ συστρεφομένας. οὐνεσθε ὄνησίν τινα ἔχετε. εὐρίσκομεν δὲ διαφόρως λεγομένην τὴν λέξιν· “ἢ ὀνόσασθαι ὅτι μοι Κρονίδης.” ἐπιφέρεται δὲ οὕτως καὶ ἐνταῦθα, οἶον ἐμέμψασθε. καταστρέφει δὲ εἰς ἴσον τῷ ἐξεφαυλίσατε καὶ οὐδενὸς ἄξιον ἡγήσασθε. οὐνεκα ἦτοι ἀντὶ τοῦ ὅτι. οὐρανός ὁ κατηστερισμένος πᾶς τόπος. οὐρανίωνων τῶν ὑπὸ τὴν Οὐρανοῦ ἀρχὴν τεταγμένων. οὐλιος ἀστήρ ὀλέθριος καὶ χαλεπός. λέγει δὲ τὸν κύνα. οὐρήας ἡμιόνους. ἦτοι ὀριβατοῦσι, διὰ τὸ ὀρούειν πρὸς τοὺς ἀνάντεις τόπους. οὐρίαχοι ὁ οὐραχος τοῦ δόρατος. ^[30]

125 οὐρος ὁ φύλαξ, καθὸ συνήθως· “οὐρος Ἀχαιῶν.” σημαίνει καὶ τὸν ὅρον [καὶ] τῆς γῆς· “οἱ δ’ ὥστ’ ἀμφοῦροισι δὴ ἄνερε δηριάσθον” καὶ “τὸν δ’ ἄνδρες πρότερον θέσαν ἔμμεναι οὐρον ἀρούρης.” λέγεται δὲ καὶ οὐδετέρως. λέγει καὶ οὐρούς τοὺς τόπους ἐν οἷς ἐνέωλκηνται αἱ νῆες, παρὰ τὸ ἐλκομένας τὰς ναῦς ὀρούειν εἰς τὴν θάλασσαν. ὄφελες ὥφειλες. καὶ ὄφελον ἐπ’ εὐχῆς τάσσεται. ὀφέλλειν αὖξιν. ὀχέει ν. “νηπιᾶς ὀχέειν” τὰ νέων φρονεῖν, ἢ ὀχεῖσθαι ὑπὸ νεότητος. ὄφρα ἀντὶ τοῦ ἵνα ἢ ὅπως “ὄφρα ἴδῃ Μενέλαον,” ἐπὶ δὲ τοῦ ἔως “ὄφρα μὲν ἠὼς ἦν.” ὄχα ἐξόχως. ὀχεύς ὁ μὲν ἱμᾶς τῆς περικεφαλαίας ἀπὸ τοῦ συνέχειν· ἀπὸ δὲ τῆς αὐτῆς ἐννοίας καὶ ὀχῆες οἱ μοχλοί, ἀπὸ τοῦ συνέχειν τὰς θύρας. λέγει δὲ καὶ ὀχῆες τὴν τοῦ θώρακος ζώνην συγκατέχοντας· “ὅθι ζωστήρος ὀχῆες.” ὀχθήσας οἶον μετεωρίσας τὴν ψυχὴν· “τὸν δὲ μέγ’ ὀχθήσας.” ἀπὸ δὲ τῶν ὀχθῶν, αἱ εἰσὶν ἀναστήματα τῶν ποταμῶν. τάσσουσι δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ στενάζειν, ἀπὸ δὲ τῆς αὐτῆς ἀρχῆς· καὶ γὰρ ὁ στενάζων τετάρακται τὴν ψυχὴν καὶ ὁ μετεωριζόμενος. ὄχθαι τὰ χεῖλη τοῦ ποταμοῦ καὶ τὸ ἀνάστημα τῆς γῆς. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ ἐξέχειν. ὄχο ι. εἰ μὲν βαρυτονοῖμεν, ἔσται μεταφορικῶς τὸ λεγόμενον, λιμένες νηῶν ὀχήματα, δι’ ὧν ὀχεῖται αἱ ναῦς. εἰ δ’ ὀξυτονοῖντο ὀχοί, ἔσονται οἱ συνεκτικοὶ τῶν νεῶν, οἱ συνέχοντες. καὶ πιθανῶς ἐκάτερον ἔχει τῆς ἐκδοχῆς. ὁψέ μετὰ πολὺν χρόνον. ὄψιμον ὀπιτέλεστον ὁψὲ ἀρξάμενον τελειοῦσθαι καὶ [ὀπιτέλεστον] ὁψὲ τελεσθισόμενον. ὀψείοντες ὀπτικῶς ἔχοντες. ὁ δὲ τύπος τῆς λέξεως Ἀττικὸς· κλαυσεῖοντες γὰρ λέγουσιν ἀντὶ τοῦ κλαυστικῶς ἔχοντες. καὶ Καλλιμάχος “οἱ κεν βρωσεῖοντες ἐμὸν παριῶσιν ἄροτρον” ἀντὶ τοῦ βρωτικῶς ἔχοντες. ὄψον ὁ μὲν Ἀπίων κακῶς τὸ κρέας ἀντιμαρτυρεῖ γὰρ ὁ ποιητής, “καὶ τὸ κρόμμον ποτῶ ὄψον. ^[35]

126 ” ἔστιν οὖν πᾶν προσόψημα ὄψον· λέγει γάρ που “ὄψα τε οἷα ἔδουσι διοτρεφέες βασιλῆες.” πάγοι αἱ ἐξοχαὶ τῶν πετρῶν καὶ τῶν ὀρῶν· “σπιλάδες τε πάγοι τε.” πάγῃ παντελῶς. παιδνός παῖς νεογνός. παιήονα ποτὲ μὲν τὸν λεγόμενον παιᾶνα, ὕμνον εἰς Ἀπόλλωνα ἐπὶ παραιτήσει λοιμῶν ἢ στάσεων ποτὲ δὲ κυρίως θεόν τινα, ὃν συνίστησιν ἰατρὸν τῶν θεῶν, “τῷ δ’ ἐπὶ Παιήων ὀδυνήφατα φάρμακα πάσων.” Παιόνες ἔθνος βαρβαρικόν. παιπαλόεντος τραχέος καὶ σκολιώδους. θηλυκῶς “Σάμοιοι τε παιπαλοέσσης.” παιφάσσειν πυκνῶς ἀπὸ ἄλλου πρὸς ἄλλον ὁρμᾶν μαχόμενον, ἀπὸ τοῦ πάντῃ φαίνεσθαι. βέλτιον δὲ λέγειν πεποιεσθαι τὴν λέξιν κατὰ μίμησιν, καὶ σημαίνειν τὸ πανταχῇ φαίνεσθαι καὶ ἐνθουσιαστικῶς κινεῖσθαι. ἔνιοι δὲ παρετυμολογοῦσι παιφάσσουσα πάντῃ τὰ φάη περιάγουσα, ὃ ἐστὶ τοὺς ὀφθαλμούς. πάλος κλῆρος, ἀπὸ τοῦ πάλλεσθαι πρὸς τὴν ἄρσιν τοῦ λαγχάνοντος, ἢ ἀπὸ τοῦ πάλλεσθαι τὴν καρδίαν τῶν κληρουμένων. ὅθεν ἀμαρτάνουσιν οἱ γράφοντες πεπαλᾶσθαι· τοῦτο γάρ ἐστὶ τὸ μεμολύσθαι, καθά φησιν “αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον.” ὥσπερ τοῦ ἡμαγμένον μετοχικοῦ

τὸ ἀπαρέμφατον ἡμάχθαι διὰ τοῦ χ καὶ θ, οὕτως πεπαλάχθαι ἀπὸ τοῦ πεπαλαγμένον εἶναι, ὡς καὶ ἀπὸ τοῦ ἡλλαγμένον τὸ ἡλλάχθαι. πάλιν εἰς τοῦπίσω “αὐτὸς δὲ πάλιν τρέπεν ὅσσε φαεινῶ.” καὶ παραλλήλως ἄψ· ὡς γὰρ τὸ ἄψ ὀπίσω, οὕτως καὶ τὸ πάλιν. καὶ παλιμπλαγχθέντας εἰς τοῦπίσω πλανηθέντας. Παλλὰς ἐπίθετον ἴδιον Ἀθηνᾶς, ὡς μὲν Ἀπίων, ἀπὸ τοῦ παίειν τοὺς λαούς, ἢ ἀπὸ τοῦ πάλλιν τὸ δόρυ, ἢ ἀπὸ τοῦ πάλλιν κατὰ τὴν ἡλικίαν· παρθένος γὰρ ἐστίν, ὅθεν καὶ ὁ πάλλαξ ὠνόμασται. ἔνιοι δὲ οἱ Πάλλαντα ἀνεῖλεν ἓνα τῶν Γιγάντων· τοῦτο δὲ οὐκ ἂν τις ἐξ Ὀμήρου παραστήσειε. παλιμπετές εἰς τοῦπίσω πεπτωκότες. παλάξαι μαλάξαι Ἀπίων καὶ συνθραῦσαι. ἔστι δὲ μᾶλλον βρέξαι, ἄφ’ οὗ καὶ πηλὸς ἡ βεβρεγμένη γῆ. παλαιφάτου ὁ Ἀπίων πάλαι ἐσθιομένης [ἐστί]· ἐπὶ γὰρ τῆς δρυὸς φησιν “οὐ γὰρ ἀπὸ δρυὸς ἐστί παλαιφάτου. [35]

127 ” παλινάγρετον παλίλληπτον, οἷον μεταμέλητον· “οὐ γὰρ ἐμὸν παλινάγρετον.” παλιώξις ἢ ἐξ ὑποστροφῆς πάλιν δίωξις, ὅταν οἱ πρότερον φεύγοντες διώκωσιν. παλάμαι αἱ χεῖρες, ὅτι ἐν αὐταῖς παλαμώμεθα. λέγονται δὲ καὶ αἱ τέχνηαι παλάμαι, ἐπεὶ τὸ πλέον διὰ τῶν χειρῶν ἐνεργεῖται. καὶ παλαμήσασθαι τὸ τεχνάσασθαι. παλύνειν ἥτοι τρέφειν ἢ λευκαίνειν, ἀπὸ τῆς τοῦ ἀλεύρου πάλης. παλιρόθιον ἐκ τοῦ ὀπισθεν ὠρμηκός. πανημέριοι δι’ ὅλης ἡμέρας. παναώριον πάντων ἀωρότατον· “ἀλλ’ ἓνα παῖδ’ ἔτεκεν παναώριον.” πάντοσε εἰς πάντα τὸν τόπον· “πάντοσε χεῖρ’ ὀρέγων ὡσεὶ πτωχός,” εἰς πάντας. ἐπὶ δὲ τῆς ἀσπίδος “παντοσεῖσιν,” κατὰ πάντα, ἀπὸ παντὸς μέρους ἴσιν. παλιντρωπᾶσθαι εἰς τοῦπίσω στρέφασθαι ἢ τρέπεσθαι. παναφήλικα πάντων τῶν [ἀφηλίκων] ὁμηλίκων ἀπεληλασμένον. πανόψιο ν, ὃ ἐστὶν λάμπων, ἀπὸ τῆς ἐπιδορατίδος, ὡς ἐπίθετον, ἢ ἐν τῇ πάντων ὄψει ὀρών. πανομφαίῳ ἐπίθετον τοῦ Διός, εἰς ὃν πᾶσα ὁμφὴ ἀναφέρεται. πανδήμιος ὁ καθ’ ὅλον τὸν δῆμον ἀναστρεφόμενος. παπταίνων πάντη πᾶσι περιβλέπων. παππάζουσιν. ὠνοματοπεποιήται παρὰ τὸ τὰ παιδία τοῖς πατράσι λέγειν προσφωνοῦντα πάππα· “πάππα φίλ’, οὐκ ἂν δὴ μοι ἐφοπλίσειας ἀπήνην.” παράφημι παραμυθοῦμαι. τοῦτο δὲ ἐστὶ καὶ τὸ “παρειπών, ἀγαθὴ δὲ παραίφασίς ἐστὶν ἐταίρου.” πάντως θαρσαλέη κατὰ πάντα θρασεῖα. παρενήνεον παρετίθεσαν ἀθρόως, οἷον παρεσώρευον. παρακλιδόν παρακεκλιμένος, παρατετραμμένος τῆς ἀληθείας. πάροιθεν ἔμπροσθεν, καὶ ἐπὶ τόπου καὶ ἐπὶ χρόνου, ἐπὶ τόπου μὲν “πάροιθεν δὲ δαίδαλον ἦεν” καὶ “πάροιθ’ αὐτοῖο καθέζετο,” ἐπὶ δὲ χρόνου “τὸν δ’ Ὀδυσσεὺς προπάροιθεν ἰδών.” παρθέμενοι παραθέμενοι, παραβαλόντες. [35]

128 πάρος ἔμπροσθεν, ἐπὶ χρόνου. παροίτεροι μᾶλλον ἔμπροσθεν προάγοντες· “παροίτεροι ἔμμεναι ἵπποι.” παραβλήδην οἷον ἀπατήδην, ὃ ἐστὶν ἐξαπατητικῶς, παραλογιστικῶς· παραβάλλειν γὰρ τὸ ἀπατᾶν ἔλεγον. τῶν ἄπαξ εἰρημένων. παρμέμβλωκεν παραμεμόληκεν, συμπάρεστιν. παρθένιος ὁ ἐξ ἀνεκδότου λαθραίως γενόμενος, ἀπὸ τοῦ δοκεῖν ἔτι παρθένον εἶναι τὴν γεγεννηκυῖαν αὐτόν. παρήγορος ποτὲ μὲν προσδεδεμένος τῇ συνωρίδι ἵππος τρίτος, ἀπὸ τοῦ παραιωρεῖσθαι καὶ παρηγορίας τοὺς δεσμούς· “παρήγορον οὔτασεν ἵππον.” ποτὲ δὲ παρήγορον τὸν παραιωρούμενον κατὰ τὰς φρένας, οἷον ἄφρονα· “ἐπεὶ οὔτι παρήγορος οὐδ’ ἀεσίφρων.” ἔστιν δὲ ὅτε καὶ πεπτωκὼς καὶ τῷ μεγέθει τοῦ σώματος παραιωρούμενος· “πολλὸς γὰρ τις ἔκειτο παρήγορος.” παραπλήγας πέτρας τὰς παραλίας πλησσομένης ἀπὸ τῆς ἁλός. παραβλῶπες παραβλέπουσαι. παρθενοπίπα παρθέτους ὀπιτεύων, ὃ ἐστὶ περισκοπῶν. παρέξ παρεκτός. παρήπαφεν ἐξηπάτησεν. πάρα πάρεστιν ἢ πληθυντικῶς πάρεισιν. παρηέρθη παρηνέχθη. παραρητοῖσι παραμυθητικοῖς. πάρφασιν παραμυθία. παρελεύσεται παραδράμει, παραλογιέται. μετενήνεκται δὲ ἀπὸ τῶν τροχαζόντων· ὁ γὰρ παρελθὼν τὸν τροχάζοντα νικᾷ. παρπεπιθόντες παραπίσαντες. παχνοῦται πῆσsetαι. πάσσονα παχύτερον ἢ πλατύτερον. πασσυδίη μετὰ πάσης σπουδῆς. συθῆναι γὰρ τὸ ὀρμηθῆναι, ὅθεν καὶ ὁ σῦς, παρὰ τὸ σεύεσθαι· ὀρμητικὸν γὰρ τὸ ζῶον.

πᾶσσε ἐπὶ μὲν τοῦ καὶ ἡμῖν νοουμένου “πᾶσσε δ’ ἀλὸς θείοιο,” ἐπὶ δὲ τοῦ ἐποίκιλλεν “πολλοὺς δ’ ἐνέπασσεν ἀέθλους.” [30]

129 ” ἄφ’ οὗ καὶ παστὸν λέγομεν γαμικὸν ποικίλον ὕφασμα κυρίως. πᾶσαι ἐπὶ μὲν τοῦ ἡμῖν συνήθους “ἐξείκοσι πᾶσαι ἐφύσων.” καὶ ἐπὶ τοῦ ὄλαι. πάτασεν ὑπ’ ἀγωνίας ἐπλήσσετο. πάτον τὴν πεπατημένην ὁδὸν καὶ λεωφόρον. παύρους ὀλίγους. παφλάζοντα τῶν πεπονημένων κατὰ μίμησιν. πέδιλα τὰ ὑποδήματα, οἷονεὶ τὰ τοῖς ποσὶν εἰλούμενα. πέζη τῷ ἄκρῳ τοῦ ῥυμοῦ. περὶ ἐπὶ μὲν τοῦ ἡμῖν συνήθους “αἱ περὶ ναιετάουσιν,” ἐπὶ δὲ τοῦ ὑπὲρ “περὶ μὲν βουλῇ Δαναῶν,” καὶ ἐπὶ τοῦ περισσῶς “περὶ γάρ μ’ ἐφίλει.” πείρατα ἐπὶ μὲν τῶν δεσμῶν, καὶ ἐπὶ τοῦ πέρατα. σημαίνει καὶ τὰ τεχνικὰ ἐργαλεῖα. πείραρ τὸ μὲν πέρας τοῦ σχοινίου “πείραρ ἐπαλλάξαντες,” ἐπὶ δὲ τοῦ πέρατος “πείραρ οἰζύος.” πείρινθα α, ἃ λέγομεν πειρίνθια, τὰ ἐπὶ τῆς ἀμάξης, εἰς ἃ ἐντίθεται τὰ πρὸς τὴν χρεῖαν, ἔνεκα τοῦ πλείω χωρεῖν. πειρήσοντα διάπειραν ληψόμενον. πείσεα οἱ πότιμοι τόποι καὶ πόαν ἀνιέντες. πείρων διαπερονῶν καὶ οἷον διαπερῶν. πέλλας ἀγγεῖα γάλακτος. Πελασγοὶ οἱ Θεσσαλοί. πέλεθρον πλέθρον. ἔστι δὲ μέτρον γῆς, ἔκτον σταδίου. πελώριος μέγας, ἀπὸ τοῦ προσπελάζειν τῷ ὦρίωνι. πεμπάσεται κυρίως ἢ κατὰ πεντάδα ἀρίθμησις πέμπε γὰρ οἱ Αἰολεῖς τὰ πέντε λέγουσιν. πεμπώβολα πέντε ὀβελίσκοι τριαινοειδεῖς ἐκ μιᾶς ἀρχῆς. πεξαμένη ὁ Ἀπίων κτενισαμένη, καὶ ὁ Ἀπολλόδωρος. ἐπιφέρει δὲ καὶ τὸ τὰ ἔρια ξαίνειν πείκειν, καὶ τὸ κείρειν, ταῦτ’ ἐξαι, καὶ ὁ πόκος. δηλοῖ δὲ καὶ τῷ καταξάνασα. πέπον λαμβάνεται καὶ ἐπὶ ἐπαίνου καὶ ἐπὶ τοῦ ἐκλύτου. ἢ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν πεπαινομένων καρπῶν, οἱ μετρίως μὲν πεπανθέντες εὐχρηστοὶ καὶ ἀπόδεκτοὶ, ὑπερπεπανθέντες δὲ ἔκλυτοι καὶ σεσηπότες. [30]

130 πέπλος ἔνδυμα γυναικεῖον, περόναις διακατεχόμενον. καὶ ἔστι κατὰ τὸ ἔτυμον, ἐν συγκοπῇ, περίπελος, ὁ περὶ ὅλην τὴν φοροῦσαν πελόμενος, τουτέστι γινόμενος. πέρασας εἰς τὸ πέρας τῆς γῆς διεπέρασας, ἐπώλησας. περιρρηδῆς περιρρησόμενος, περικεκλασμένος. βέλτιον δὲ μεταφορικῶς περιρρεόμενος· βάλλεται γὰρ καὶ τὸ ποτήριον κρατῶν, ὥς ἅμα τῇ πόσει περιρρεῖσθαι πεσόντα. ὁ δὲ Ἀρίσταρχος στροβηθεὶς περιφερῆς ἔπεσε τῇ τραπέζῃ, ὥς περικλασθῆναι περὶ αὐτήν· “περιρρηδῆς δὲ τραπέζῃ κάππεσεν.” περκνόν μελανόν. καὶ περκάζειν ἔτι λέγομεν τὴν σταφυλὴν τὴν ἤδη μελαινομένην. περιτρέφεται περιπῆσεται· ὅθεν καὶ τροφαλὶς τὸ πεπηγμένον γάλα. Πέργαμος ν. οὕτως ἐλέγετο ἡ ἀκρόπολις τῆς Ἰλίου. περιώσιον περιωσίως. περιδώσομαι συνθήσομαι. περιτροπέων περιτρεπόμενος. περιδέξιος οἱ μὲν περισσῶς δεξιὸς περὶ τὴν τοῦ δόρατος βολήν, οἱ δὲ καὶ ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν ὥς τῇ δεξιᾷ βάλλων. περιβῆναι πεπτωκός τοις ὑπερασπίσαι. περιωπὴ τόπος ὑψηλός, ἄφ’ οὗ ἔστι περισκέψασθαι. περιάγνυται περικατακλᾶται καὶ οἷον περιέρχεται. περιδρομος πάντη περιέρχεσθαι δυνάμενος. περισχόμεθα οἷονεὶ περισσῶς ἔσχομεν, ἀντελαβόμεθα καὶ περιεφεισάμεθα. περικλυτός περισσῶς διαπεφημισμένος. περισκέπτω πάντοθεν ὀρωμένῳ· “περισκέπτω ἐνὶ χώρῳ.” περίμετρον· “λεκτὸν καὶ περίμετρον.” περιπευκές περισσῶς πικρόν. περίκηλα περισσῶς ξηρά, οἷον εἰς τὸ καῖσαι εὐθετα. πέτηλα φύλλα, καὶ ὑψιπέτηλα τὴν εἰς ὕψος φύλλα ἔχουσιν. πευκαλίμησι ταῖς πικραῖς καὶ συνεταῖς φρεσί, καὶ πευκεδανὸν τὸ πικρόν, ἀπὸ τῆς πεύκης, καὶ πευκεδανὸν πόλεμον τὸν πικρὸν μεταφορικῶς, ἐπεὶ πολλῶν αἴτιος κακῶν. πεφευγμένος πεφευγώς. [35]

131 πεφάσθαι πεφονεῦσθαι, παρὰ τὸ φάσαι· ὅθεν καὶ τὸ φάσανον. πελέκκῳ οἷον στελεῶ· “ἀμφὶ πελέκκῳ.” πεντηκοντόγυον πεντήκοντα γύας ἔχον· γύης δὲ μέτρον γῆς. περιμήκετον περισσῶς μακρὰν καὶ ὑψηλὴν. πεφράδοι διασημάνειεν. ὁ δὲ Ἀπίων ἀνείποι, τοῦ Ἀριστάρχου σεσημειωμένου ὅτι τὸ φράσαι οὐδέποτε ἐπὶ τοῦ εἰπεῖν τάσσεται. πῇ ἐς τίνα τόπον· “πῇ ἔβη Ἀνδρομάχη;” καὶ “πῇ δὴ τόνδε μολοβρὸν ἄγεις;” ὁ δὲ Δημήτριος ὁ Ἰξίων, τοῦ ποῖ τῶν Ἀττικῶν ὄντος ἰδίου, τὸ δὲ πῇ Ἰακὸν καὶ Ὀμήρῳ σύνηθες. τοῦτο δὲ βαρυτονθητὸν ἀόριστον γίνεται, οἷον

“νῦν δ’ ἄρ οὐτ’ ἄρ πη θέσθαι ἐπίσταμαι” ἀντὶ τοῦ εἰς οὐδένα τόπον ἐπίσταμαι. πηγυλὶς παγετός. πηγεσιμάλλῳ εὐπαγεῖς μαλλούς, τουτέστι εὐτραφεῖς. πηδῶ τῷ πλάτει τῆς κώπης, ὥς μὲν Ἀπίων, ἀπὸ τοῦ παῖιν, ὥς δ’ ἔνιοι, ἀπὸ τοῦ ξύλου τοῦ πηδίνου λεγομένου, ὥς δὲ πιθανώτερον, ἀπὸ τοῦ κατὰ τὴν πῆξιν ὥσπερ πηδᾶν τὴν κώπην. πήληξ περικεφαλαία, ἀπὸ τοῦ πάλλεσθαι, ὃ ἐστὶ κινεῖσθαι. Πηληϊάδα τὸ δόρυ ἰδίως τὸ τοῦ Ἀχιλλέως, ὅπερ αὐτὸς ὁ ποιητὴς ἡτυμολόγηκε λέγων “Πηληϊάδα μελῖν,” ὥστε παρὰ τὸ ὄρος τὸ Πήλιον εἰρῆσθαι. ἔστι δὲ τῆς Θετταλίας. πῆος ὁ κατ’ ἐπιγαμίαν οἰκεῖος. πῖαρ τὸ λιπαρὸν καὶ πιότατον. πιδιέσσης καθύγρου, πιδακῶδους. συνήθως δὲ τὴν Ἰδην λέγει. καὶ πολυπιδάκου πολλὰς ὕδατος ἀναβολὰς ἐχούσης. πιεῖρη λιπαρά. ὅταν δὲ λέγῃ τὴν πίειραν, μεταφορικῶς τὴν εὐδαίμονα λέγει, καὶ πίονα δῆμον τὸν λιπαρὸν καὶ εὐδαίμονα. ὁ δὲ Ἀπίων ἀναγράφων, καὶ τὸ πεῖαρ ἡγνόησεν, ὃ ἐστὶ πέρας, διὰ τοῦ ε καὶ ἰ θέλει γράφεσθαι, ὃ ἐστὶ “μέγα πεῖαρ οἷζυος ἡμῖν ἰκάνει.” πίσυρας τέσσαρας. πίσυνοι πεποιθότες. πιθήσας πιστεύσας. πίνακας τὰ θραύματα τῆς νεῶς. πινυτὴν φρόνησιν. πιτνάς ἐκτείνων. “εἰς ἐμὲ χεῖρας πιτνάς.” [30]

132 ” πιφασκόμενος διασημαίνων. “πιφασκόμενος τὰ ἃ κῆλα.” πίονα ἔργα τὰ γεωργικὰ λέγει κατ’ ἐξοχήν. πίονα δὲ τὰ ἡμᾶς πιαίνοντα, πιαντικά. πιφάσκων ἐμφανίζων καὶ λέγων. πλάζεται πλανᾶται. ὅταν δὲ “κῦμα δέ μιν προσπλάζον,” λέγει ἀντὶ τοῦ προσπελάζον, οἷον προσεγγίζον. πλατὺν Ἑλλήσποντο ν. οὐ καθολικῶς λέγει πλατύν, ἀλλὰ τὸ κατὰ τὴν Τροίαν μέρος τοῦ Ἑλλήσποντου, ἀπὸ τοῦ μέρους τὸ ὅλον τροπικῶς λέγων. κατὰ γὰρ Σηστὸν καὶ Ἄβυδον πλατὺς ἐστὶν Ἑλλήσποντος. πλεῖα πλήρεις. πλήμνη ἡ χοινικὴ τοῦ τροχοῦ, ἀπὸ τοῦ πληροῦσθαι ὑπὸ τοῦ ἄξονος. πλῆξαι τὸ ἐκ χειρὸς πατάξαι. πλημυρὶς τὸ ὄρμημα τῆς θαλάσσης. πλήσσοντο διέβαινον. “εὗ δ’ ἐπλήσσοντο πόδεσσιν.” τῶν ἄπαξ εἰρημένων. πλωτῇ λέγει μὲν ἐπὶ τῆς Αἰόλου νήσου, ὁ μέντοι Κράτης ἀκούει πλεομένη, ὁ δὲ Ἀρίσταρχος κινουμένη καὶ πλεούση. πλῶεν ἔπλεον. πλείου πλήρους. καὶ “πλεῖος δόμος.” πλῆντο προσεπέλασαν. σημαίνει καὶ τὸ ἐπληροῦντο. ποδάρκης ὁ τοῖς ποσὶν ἐπαρκούμενος, ἑαυτῷ τε καὶ τοῖς συμμαχοῖς ἐπαρκῶν, τουτέστι βοηθῶν. σημαίνει δὲ καὶ κύριον ὄνομα τοῦ Πρωτεσιλάου ἀδελφοῦ. “ἀλλὰ σφέας Ποδάρκης ὅζος Ἄρης.” ποδήνεμος ταχεῖα, διὰ τοὺς πόδας τρόπον ἀνέμων ἔχουσα. ποδηνεκέα βαθεῖαν, ὥστε ἀπὸ τοῦ αὐχένος μέχρι τῶν ποδῶν διικνεῖσθαι. ποινή ἀντέκτισις κυρίως δὲ τὴν ὑπὲρ φόνου. ποιήεντα πόαν ἔχοντα, σιτοφόρον. πολύκλητοι οἱ ἀπὸ πολλῶν τόπων κεκλημένοι βοηθεῖν. πολυπάμονος πολλὰ πεπαμένου, τουτέστι κεκτημένου. πολιόν τε σίδηρον τὸν λευκὸν καὶ λαμπρὸν μεταφορικῶς, καθάπερ πολὴν τὴν θάλασσαν τὴν λευκὴν ἀπὸ τῆς τῶν κυμάτων φαντασίας. ὁ δὲ Ἀπίων φησὶν. ὅταν κλασθῇ ὁ σίδηρος, λευκὸς φαίνεται ἢ τίμιον ἢ ὅτι διὰ πολλοῦ φαίνεται καὶ λευκός. ἢ δευτέρα καὶ ἀσαφὴς καὶ μακρόθεν. θέλει γὰρ τίμιον, καθὼ καὶ οἱ γέροντες πολιοὶ ὄντες τίμιοι εἰσίν. [35]

133 τοῦτο δὲ ἐστὶν ἀπίθανον καὶ μακρόθεν. διὰ τοῦτο γὰρ οὐδέποτε εἶπε τὸν χρυσὸν πολιόν. καὶ τὸ τρίτον δὲ τῆς ἐτυμολογίας ἀβέβαιον. πολυκληῖσι ταῖς πολυκαθέδροις ναυσὶ κληῖδες γὰρ αἱ τούτων καθέδραι. πολύκεστος πολυκέντητος, ἐξ οὗ τὸν ποικίλον θέλει δηλοῦν. ποιμήν κυρίως μὲν ὁ τῶν προβάτων. μεταφορικῶς δὲ ἀπὸ τῶν προβάτων ἔστιν ὁ ἡγεμὼν, καὶ τὸν βασιλέα λέγει. πολυμήτης πολύβουλος, πολλὰ βουλευσασθαι δυνάμενος. πολύκμητον τὸν σίδηρον ἐπιθετικῶς, τὸν μετὰ πολλοῦ καμάτου γεγεννημένον, ἢ τὸν πολὺν κάματον παρέχοντα. πόνος τὸ ἐνέργημα. πολύαινε Ἀρίσταρχος πολλοῦ ἐπαίνου ἄξιε. οἱ δὲ πολύμυθε. πολύαρνι τῷ πολλοῦς ἄρνας κεκτημένῳ. θέλει δὲ διὰ τοῦ εἰδικοῦ τὸ γενικὸν σημαίνειν, πολλῶν θρεμμάτων δέσποτα. ποντοπόροις ἰ, ἐπιθετικῶς, ταῖς ναυσὶ ταῖς τὸ πέλαγος διαπεραιουμέναις. πόποι ἐπιφώνημα σχελιαστικόν. τινὲς δὲ ἔδοξαν σημαίνειν ὦ θεοί. ὁ γοῦν Εὐφορίων φησὶν “ἐν δὲ πόποις ἔσαντο.” τινὲς δὲ τούτῳ βοηθοῦντες φασὶ συναλοιφὴν εἶναι, ἐν δὲ ἐπόποις, ἀντὶ τοῦ ἐπόπταις. πολλὰ ἐπὶ μὲν τοῦ πολλαχῶς “πολλὰ δ’ ὅγ’ ἐν πόντῳ πάθεν ἄλγεα,” ἐπὶ δὲ τοῦ ἡμῖν

συνήθους “πολλὰ δέ οἱ πρόβατ’ ἔσκε.” πόρεν περιεποίησεν, οὐχὶ δὲ παρέσχε· “πόρεν δ’ ὄγε σήματα λυγρά.” πόρκης ὁ δάκτυλος τῆς ἐπιδορατίδος. καὶ ἔστιν ἐτύμως περιοχῆς, ἀπὸ τοῦ περιέχειν τὴν ἐπιδορατίδα. πόρτις ἦν δάμαλιν καλοῦμεν. λέγει δὲ αὐτὴν καὶ πόρτακα· “ἀμφὶ δ’ ἄρ αὐτῷ βαῖν’ ὅστις περὶ πόρτακι μήτηρ.” λέγονται δὲ καὶ πόριες. πορφύρη πορφυρίζεται, ταρασσεται· “ὥς δ’ ὅτε πορφύρη πέλαγος.” ἐστὶν οὖν πεποιημένη ἡ λέξις, ὡς τὸ μορμύρων. πόρδαλις ζ. τοῦ ποιητοῦ λέγοντος ποτὲ μὲν διὰ τοῦ ο στοιχείου, “πόρδαλις ἡδὲ μέγας σὺς,” ποτὲ δὲ διὰ τοῦ α, “παρδαλέην ὥμοισιν ἔχων.” [30]

134 ” Ἀπίων δὲ φησι διαφέρειν· πόρδαλιν μὲν γὰρ τὸ ἀρσενικόν, πάρδαλιν δὲ τὴν θήλειαν, καὶ τὸν μὲν ἀπὸ τοῦ προάλλεσθαι, τὴν δὲ ἀπὸ τοῦ παράλλεσθαι. ῥητέον δὲ ὅτι κοινῶς φαίνεται λέγων, “θῶων πορδαλίων λύκων τ’ ἥϊα πέλονται,” ὥστε ἐπὶ τοῦ ζῶου διὰ τοῦ ο, ἐπὶ δὲ τῆς δορᾶς διὰ τοῦ α. πορφύρεος θάνατος μέλας καὶ βαθύς. πόσιος ποτὲ μὲν τῆς πόσεως, ποτὲ δὲ τοῦ κατὰ νόμον ἀνδρός. πότνια σεβαστὴ καὶ ἔνδοξος. ὁ δὲ Ἀπίων δέσποινα, τιμία. πότμος θάνατος. πραπίδες φρένες. καὶ τὸν τόπον δὲ ἔοικεν ὁμωνύμως σημαίνειν· διὸ φησιν “ἦπαρ ὑπὸ πραπίδων.” πραμνείω ἦτοι τῷ ἐκ τῆς πραμνείας ἀμπέλου οὕτω λεγομένῳ. οἱ δὲ τῷ παλαιῷ καὶ παραμεμενηκότι, οἶονεῖ παραμενείω τινὶ ὄντι. ὁ δὲ Ἀπίων πραμνείω οἶον πραῦντικῶ καὶ πραῦνοντι τὸ μένος τῶν πινόντων, διὰ τὸ εὐποτον αὐτὸν εἶναι. πρεσβυτάτην ἐντιμοτάτην. ὅταν δὲ λέγῃ “πρεσβύτερος δὲ σύ ἐσσι,” καθ’ ἡλικίαν ἡμεῖς λέγει. πρηνῆς ὁ ἐπὶ πρόσωπον πεπτωκώς, ἀπὸ τοῦ προνευκέναι. προθελύμνους ἄλλας ἐπ’ ἄλλαις· “πολλὰς δ’ ἐκ κεφαλῆς προθελύμνους ἔλκετο χαίτας.” καὶ ἐπὶ τοῦ “προθελύμνα χαμαὶ βάλε δένδρεα” ἄλλα ἐπ’ ἄλλοις ἐστὶν πεπτωκότα, ἀπὸ τοῦ προτεθεῖσθαι ἐπ’ ἀλλήλοις. τὸ δ’ αὐτὸ καὶ ἐπὶ τῶν τριχῶν. καὶ ὅταν λέγῃ “σάκος θέτο τετραθέλυμνον” ἀντὶ τοῦ τετράπτυχον, ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἐννοίας, τὸ ἐπὶ τέσσαρσι πτυχαῖς τεθειμένον καὶ κατεσκευασμένον. προδοκῆσι προενέδραις· “δεδεγμένος ἐν προδοκῆσι.” πρῆσαι ἐμπρῆσαι. σημαίνει καὶ τὸ φυσεῖν· “ἔπρησεν δ’ ἄνεμος μέσον ἰστίον” καὶ “δάκρυ ἀναπρήσας.” ὅθεν καὶ ἡμεῖς τοὺς πεφουσημένους πεπρησμένους λέγομεν. προβοῶντε ὁ μὲν Ἀπίων προβαίνοντες ἢ φωνοῦντες καὶ γὰρ “ἦϊε μακρὰ βιβάς,” οἶον προεγκελευόμενος μετὰ βοῆς. προβλήτα ζ. ἐπὶ τοῦ “στήλας τε προβλήτας ἐμόχλευον” ἐὰν μὲν τὰς στήλας, οἱ μὲν τὰς ἔξω προβεβλημένας, ὡς τὰς Αἰγυπτιακὰς οἰκοδομάς, ἔνεκεν ἀσφαλείας, οἱ δὲ τὰς πρώτας βεβλημένας, ὅπερ καὶ μᾶλλον· ἐπεξηγεῖται γὰρ αὐτὸς εἰπὼν “ἄς ἄρ Ἀχαιοὶ πρώτας ἐν γαίῃ θέσαν.” [30]

135 ” ὅταν δὲ λέγῃ “προβλήτι σκοπέλω,” ἐτέρως ἀκουστέον, τῷ προβεβλημένῳ φυσικῶς εἰς θάλασσαν. πρωτοπαγὴς ζ. ἐπὶ μὲν τῶν ἀρμάτων δίφρων τὸ ἐπίθετον, σημαίνει δὲ τοὺς πρώτως νῦν πεπηγμένους· “καλοὶ πρωτοπαγεῖς.” πρωτοπαγέα δὲ πρώτως παγεῖσαν, ὃ ἐστὶν ἐξόχως, ἢ πρῶτον πεπηγυῖαν, ὃ ἐστὶ καινήν· ἔστι γὰρ τὸ μὲν τάξεως, τὸ δὲ ποιότητος. πρόγονοι πρωτόγονοι ἄρνες. αἱ δὲ μετὰ ταῦτα γεννώμεναι μέτασσαι λέγονται, ἔρσαι δὲ αἱ ἀπαλαὶ καὶ αἱ ἐν τῷ ἔαρι γεγενημέναι· “χωρὶς μὲν πρόγονοι, χωρὶς δὲ μέτασσαι, χωρὶς δ’ αὐθ’ ἔρσαι.” προΐηλε ἐπὶ μὲν τοῦ προσέφερεν καὶ προεξέτεινεν “ἢ σφωῖν πρῶτον μὲν ἐπιπροΐηλε τράπεζαν,” ἐπὶ δὲ τοῦ ἐξέπεμψεν “Ζεὺς δ’ ἔριδα προΐαλλε.” πρόχυν ἐπὶ μὲν τοῦ ἐπὶ γόνата, προγόνου, “πρόχυνυ καθεζομένη,” ἐπὶ δὲ τοῦ παντελῶς “πρόχυνυ ἐπὶ πολλῶν ἀνδρῶν.” πρόκας οἱ μὲν ἐλάφους, οἱ δὲ ἕτερόν τι ζῶου εἶδος ὅμοιον λαγωῷ, ὃ καλεῖται δορκάς. Ἀπίων δὲ ἀπὸ τοῦ μεγάλα κέρατα ἔχειν ἐτυμολογεῖ, οἶον προκέρας, πρὸ τοῦ τῆς ἡλικίας κέρας φύειν. πρόμος ὁ βασιλεύς, ὃ ἐστὶ πρόμαχος. προμνηστῖναι ἀναδεχόμεναι ἀλλήλας, οἶον κατὰ μίαν, καὶ οἶον προμενεστῖναι οὔσαι, ἀπὸ τοῦ ἀναμένειν ἀλλήλας. προβόλω προβεβλημένη πέτρα εἰς θάλασσαν ἢ τόπῳ ἐξέχοντι. προκρόσσας ἄλλας ἐπ’ ἄλλας· “τῷ ῥα προκρόσσας ἔρυσεν.” προδόμῳ τῇ πρὸ τοῦ οἴκου παραστάδι. προτέρω εἰς τοῦμπροσθεν. προΐκτης προσαίτης, ἀπὸ τοῦ προΐκα βούλεσθαι λαμβάνειν, τουτέστι δωρεάν, ἢ ἀπὸ τοῦ προΐκνεῖσθαι καὶ δέεσθαι, οἶον προαπαντᾶν. προΐαψεν

προδιέφθειρεν. ἐμφαίνει δὲ τὴν μετ' ὀδύνης αὐτῶν ἀπώλειαν. προχόω τῇ ἐπιχύσει. πρότμησις ὁ παρὰ τὸν ὀμφαλὸν τόπος ἢ ὑπὲρ τὸν ὀμφαλόν, κατὰ λαγόνα. μετενήνεκται δὲ ἀπὸ τῶν τετραπόδων, ἅπερ ἀνατέμενται ἀπ' ἐκείνου τοῦ μέρους. ^[35]

136 ἢ κατὰ τὸν μηρόν· προεκτέμνουσι γὰρ αὐτὰ τῶν ζώων, οἷον “μηρούς τ' ἐξέταμον.” οἱ δὲ τὴν ὀσφὺν ἀποδιδοῦσιν, οἱ δὲ αὐτὸν τὸν ὀμφαλὸν διὰ τὸ ἐκτέμενεσθαι τῶν βρεφῶν. τῶν δ' ἅπαξ εἰρημένων. πρόκλυτα τὰ ἔμπροσθεν ἀκουσθέντα· “πρόκλυτ' ἀκούοντες.” προβλώσκειν οἷον προμολίσκειν. προφώως πρὸ τοῦ καθήκοντος χρόνου εἰς φῶς αὐτὸν προήγαγεν· “ἐκ δ' ἄγαγε προφώωσδε καὶ εἰλιτόμηγόν περ ἔοντα.” προικός τῆς δωρεᾶν δόσεως. προαλεῖ τῷ καταφέρει καὶ προαλίζοντι τὸ ὕδωρ. πρόβατα πάντα τὰ τετράποδα, τὸ πρὸ τῆς βάσεως ἑτέραν ἔχειν βάσιν. προτραπέσθαι προτιβάλλεαι ὁ μὲν Ἀπίων προκωλύεις· οἱ γὰρ πυκτεύοντες τῇ προβολῇ κωλύουσι. μήποτε δὲ ὡς οἱ Ἀττικοὶ προβάλλεσθαι τόνδε ἀντὶ τοῦ μισεῖν καὶ ἐφ' ἑαυτῶν ῥίπτειν. πρότυψαν προενέσεισαν· “Τρῶες δὲ πρότυψαν.” ὅταν δὲ ἐν τῇ Ω τῆς Ὀδυσσεΐας ὁ Ἥλιόδωρος λέγῃ ἐπὶ τοῦ Λαέρτου “μένος προύτυψεν,” προσέπεσεν, προσέσεισεν. πρυμνόν τὸ ἔσχατον, καὶ πρυμνήν τὴν ἐσχάτην. καὶ ὁ λίθος “πρυμνὸς παχύς,” καὶ ἡ τῆς νεῶς πρύμνα τὸ ἔσχατον μέρος. πρυμνωρεῖ τῶς ἐσχάτοις μέρεσι τοῦ ὅρου. πρόμολε πρόελθε· “Ἥφαιστε πρόμολ' ὦδε.” προβαλοῖμην ὑπερβαλοῖμην. πρυλέες πεζοί, οἷον πρυλέες, οἱ πορεῖα χρώμενοι. πρωθήβην ἄρτι ἡβῶσαν, ἀκμάζουσαν. πρώτησι θύρῃσι ἐπ' ἄκραις ταῖς θύραις, οἷον ἐπὶ τοῦ ὁδοῦ. πρώτῳ ῥυμῷ τῷ ἄκρῳ. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ σύνηθες ἡμῖν· “πρώτῳ τοι μετ' ἐμεῦ.” πρῶν ὅρους ἐξοχή, ἀπὸ τοῦ προῶσθαι· “ὥστε πρῶν ἰσχάνει ὕδωρ.” πτερόεντα εὐάρμοστα· οὐδὲν γὰρ πτερῶν εὐαρμοστότερον· ἂν γοῦν μικρὸν παρατραπῇ, ἄχρηστον. βέλτιον δέ, τρόπον πτερῶν, τουτέστι ταχέα. ὅταν δὲ λέγῃ λαισήϊα πτερόεντα, ἥτοι τὰ τῷ σχήματι παραμήκη, ὡς πτερά, ἢ κοῦφα. πτόρθος κλάδος, βλαστός. ^[30]

137 πτυόφιν πτύου. ἔστι δὲ γεωργικὸν ἐργαλεῖον. πτύχες αἱ τῶν ὀρῶν κατακλίσεις, καὶ πολυπτύχου Ὀλύμποιο τοῦ πολλὰ ἀποκλίματα ἔχοντος. λέγονται δὲ καὶ τῆς ἀσπίδος πτύχες τὰ διάφορα ἐπ' ἀλλήλοις ἐλάσματα. πτωχός ὁ ἐπαίτης, παρὰ τὸ πτώσσειν, ὃ ἐστὶ ταπεινοῦσθαι. σημαίνει καὶ τὸ ἐπαιτεῖν· “ἀλλὰ πτώσσω κατὰ δῆμον.” ἀπὸ τῆς αὐτῆς δὲ ἐννοίας ἐπιθετικῶς ὁ λαγῶδς πτώξ· δειλὸν γὰρ τὸ γένος, καὶ διὰ τοῦτο ταπεινούμενον. πυγούσιον πηχυαῖον· “βόθρον ὀρύξας ὅσον τε πυγούσιον.” πυγὸν γὰρ ἐστὶν εἶδος μέτρου ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνος ἕως ἕξω τῆς χειρός. Πυγμαῖοι ἔθνος πρὸ τῆς Αἰγύπτου, τὸ μέγεθος μικρόν, οἷον πηχυαῖον. ἔνιοι δὲ κακῶς ἀποδεδώκασιν γεωργοὺς ἐπὶ τῇ πυγμῇ. προΐενται δὲ τὰ σπέρματα, ἅπερ αἱ γέρανοι κατεσθίουσιν ἐκ Θράκης παραγινόμεναι. οὐκ ἔοικε δὲ ὁ ποιητὴς τοῦτο δηλοῦν· τὸ γὰρ “φόνον κῆρα φέρουσαι” διαμάχην αὐτῶν πρὸς τὰς γεράνους καὶ τὴν ἀναίρεσιν δηλοῖ. πύσει σῆψει, καὶ τὸ πυθομένων σηπομένων. καὶ τὸ πύον δὲ λέγομεν, αἷμά ἐστι κατὰ μεταβολὴν εἰς σῆψιν ἐπιδεδεγμένον. πυκιμήδεος συνετῆς κατὰ τὰ μήδεα, ὃ ἐστὶ βουλευματα. πύκα ποιητοῖο ἐπιμελῶς κατεσκευασμένου. πυκινὸν λέχος τὸ ἐπιμελῶς ἡσκημένον. ὁ δὲ Ἀπίων διὰ τὸ ἐκ πολλῶν ἱματίων τὰ στρώματα συντίθεσθαι. πυλάρταο καρτεροῖ ο . μίαν διάνοιαν αἰρετέον διὰ τῶν δύο λέξεων· βούλεται γὰρ λέγειν τοῦ τὰς πύλας ἐπαρτῶντος ἰσχυρῶς, οἷον ἐφαρμύζοντος. ἐπὶ δὲ τοῦ Αἰδοῦ τὸ τοιοῦτόν φησιν, ἐπεὶ τῶν ἀποθανόντων οὐχ οἷόν τέ ἐστὶν ἐκ τῶν ὑπογείων τόπων καθυποστρέψαι. ὁ δὲ Ἀπίων πυλάρταο τοῦ ταῖς πύλαις προσηρτημένου, ἢ πύλας ἀπαρτίζοντος, ἢ πυλωροῦ ἰσχυροῦ. Πυριφλεγέθων ποταμὸς ἐν Αἰδῇ. πυρὸς αὐγὴ ὁ καταφωτιζόμενος ὑπὸ τοῦ πυρὸς τόπος. πύργος ὅτε μὲν κυρίως, “πύργῳ ἐφειστήκει,” ὅτε δὲ τεῖχος, “οἱ δ' ὡς οὖν εἶδον Ἑλένην ἐπὶ πύργῳ ἰοῦσαν” καὶ “ὑπερβήσομαι ἦν περὶ πύργος ὑψηλός” ὅθεν καὶ τὴν ἀτειχιστὸν ἀπύργωτον λέγει. ^[35]

138 ὅτε δὲ τὴν τάξιν, “νῦν δὲ φίλως χ' ὀρώω καὶ εἰ δέκα πύργοι Ἀχαιῶν,” καὶ ἐπιρρηματικῶς “οἱ δὲ τε πυργηδόν.” ὅτε δὲ δὴ μέρος τι τείχους, “τοῦ γὰρ δὴ πρὸς πύργῳ ἴσαν.” ὅτε δὲ κατὰ

μεταφορὰν ἀσφάλειαν καὶ φυλακὴν, “τοῖος γάρ σφιν πύργος ἀπώλετο.” πύρνον τὴν σιτοδοσίαν, τροφήν, παρὰ τὸν πυρόν. ὁ δὲ Ἀπίων τὰ μὲν πύρνα σιτία, τὸν δὲ πύρνον ψωμόν. πυρπολέοντας οἷον πῦρ ποιοῦντας, πυρπολουμένους. πωλεῖται συνεχῶς ἐπὶ τὸν αὐτὸν τόπον πορεύεται. ῥαδινόν λεπτόν, οἶονεῖ ῥαδονόν, παρὰ τὸ ῥαδίως δονεῖσθαι. ῥαθάμιγγες σταγόνες. ῥαιστῆρα σφῦραν· “ῥαιστῆρα κρατερήν.” ῥάπτειν μεταφορικῶς μηχανᾶσθαι καὶ κατασκευάζειν. ῥάσσετε ῥάνατε. ῥέξας ἐπὶ μὲν τοῦ θύσας “ῥέξας ἱερά,” ἐπὶ δὲ τοῦ πράξαι “ῥεχθὲν δέ τε.” ῥέθη τὰ μέλη τοῦ σώματος “ψυχὴ δ’ ἐκ ῥεθέων.” ῥεῖθρον τὸ ρεῦμα, ὃ διηρημένως ῥέεθρον λέγεται. λέγεται δὲ οὕτως καὶ ὁ ἐν Ἰθάκῃ λιμήν. ἐπιθετον δὲ αὐτοῦ ἐστί, διότι φέρεται ῥεῖθρον εἰς αὐτὸν ἐκ τοῦ ἄλσους. ῥεῖα ζῶντες ἀμόχθως καὶ ῥαδίως καὶ ἀπόνως. ῥήγεα· “ῥήγεα σιγαλόεντα” περιστρώματα. ῥηγμὶν ὁ αἰγιαλός, ἀπὸ τοῦ περιρρήγνυσθαι αὐτῷ τὸ κύμα. ῥηξήνορα πολεμιστήν, ἀπὸ τοῦ διαρρήσσειν τὰς φάλαγγας, τουτέστι τὰς τάξεις τῶν ἀνδρῶν. καὶ αὐτὸ τὸ ἔργον ῥηξηνορίη· “ἔργον δέ μοι οὐ φίλον ἔσκεν, οὐ ῥηξηνορίη.” ἔστι δὲ καὶ κύριον ὄνομα· “Ναυσίθοος τέκε Ῥηξήνορά τ’ Ἀλκίνοόν τε.” ῥήσσουντες τύπτοντες. ῥήτηρ ὁ μὲν Ἀπίων ὁμιλία, ῥῆσις, ἀπὸ τοῦ ῥήσκειν, ὃ ἐστὶ λέγειν, ὅθεν καὶ ῥήτωρ ὠνόμασται. βέλτιον δὲ τὴν ἐπὶ ῥητοῖς τισὶ συνθήκην ποιεῖν. ῥίγησεν ἔφριξεν, καὶ ῥίγιον τὸ φρικτὸν καὶ χαλεπόν, καὶ ῥιγέστατα τὰ φρικτὰ καὶ χαλεπά, καὶ “ῥιγεδανῆς Ἑλένης” τῆς φρικτῶδους, ῥίμφα ταχέως. ^[30]

139 ῥινός ἐπὶ μὲν τοῦ δέρματος τοῦ μυκτῆρος “ῥινὸς ὑπὲρ πυμάτης,” ἐπὶ δὲ τῆς ἀσπίδος “ῥινούς τε βοῶν.” ῥινοτόρος ὁ τοὺς ῥινούς διατιτρώσκων, τουτέστι τὰς ἀσπίδας ἢ ὁ τὸν χρῶτα διατέμνων. ῥῖον ἀκρωτήριον ὄρους· “οὐ γὰρ ἐώκει ἀνδρὶ σιτοφάγῳ, ἀλλὰ ῥίψ ὑλήεντι.” ῥίπεσσι πλέγμασι. ῥοδοδάκτυλος ἢ ῥοδόχρους, ἀπὸ μέρους καλή. εἴρηται δὲ διὰ τὰς κατὰ τὴν ἀνατολὴν φαινομένας ἀκτῖνας ἡλίου. ῥοδόεντι ῥοδίνῳ· “ῥοδόεντι δὲ χρῖεν ἐλαίῳ.” ῥοίζησεν ποιὸν ἦχον ἀπετέλεσεν. ῥοχθεῖ ποιὸν ἦχον ἀποτελεῖ· “ῥόχθει δὲ μέγα κύμα.” ῥυδὸν ῥευστικῶς, ἐν πλήθει, μεταφορικῶς. ῥυμός τοῦ ἄρματος τὸ μέρος. ῥύσια τὰ ἐνεχυράσματα. ῥυστάζοντας ἔλκοντας. ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ δὲ καὶ τοὺς ἔλκυστοὺς λίθους καὶ μὴ διὰ χειρῶν βασταχθῆναι δυναμένους ῥυτοὺς λέγει· “ῥυτοῖσι λάεσσι.” ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἐννοίας καὶ τοὺς τοξότας καὶ ἔλκειν ἐπισταμένους τὸ τόξον· “οἷόν τε ῥυτῆρα βιοῦ τ’ ἔμμεναι καὶ οἷστῶν.” σημαίνει δὲ παρὰ τὸ ῥύεσθαι, ὃ ἐστὶ φυλάσσειν, τὸν φύλακα· “αὐτοῦ.” ῥυτῆρες οἱ τῶν ἡνίων ἱμάντες. ῥῶγας τὰς θυρίδας· “ἀνὰ ῥῶγας μεγάροιο.” ῥῶπας εἶδος φυτοῦ· “ῥῶπας τε λύγους τε.” καὶ “διαρρωπήϊα πυκνά” τοὺς τόπους ἐν οἷς ῥῶπες φύονται. ῥωχμός ῥῆξις, ῥαγάς, οἷον ῥωχμός, ἐκκοπή ὕδατος· “ῥωγμός ἔην γῆς.” ῥώνοντο ὀρμὴν ἐλάμβανον· “χαῖται δὲ ῥώνοντο,” “ὑπὸ δὲ κνήμαι ῥώνοντο ἀραιαί,” ῥῶσιν ἐλάμβανον. ῥωγαλέα διερρωγότα, καὶ ῥωγαλέον τὸν διερρηγμένον θώρακα· διὰ γὰρ τοῦ παρακολουθοῦντος εὐχεται Ἀγαμέμνων Ἑκτορα ἀνελεῖν. Σαγγάριος ποταμὸς ἐν Φρυγίᾳ. Σάμος πόλις ἐν Κρήτῃ. ^[30]

140 σάκος ἀσπίς· ἀφ’ οὗ καὶ οἱ νεώτεροι σακτὴν τὴν ὅλην πανοπλίαν λέγουσιν, ὡς Σοφοκλῆς. καὶ “σακεσπάλος ἵπποτα Τυδεύς” ὁ πολεμικός, ὁ κατὰ τῶν ἐναντίων τὰ σάκη πάλλων. καὶ τὸ “σάκε’ ὥμοισι κλίναντες” τὸ λεγόμενον κεραμιδῶσαι. Σάμοιό τε παιπαλοέσσης Θρηϊκῆς· τινὲς ἔδοξαν τὴν νῦν λεγομένην Σαμοθράκην· Θρηϊκὴν δὲ νῦν εἰρῆσθαι πρὸς διαστολὴν τῆς ὁμωνυμίας, ἐπεὶ οἶδε καὶ ἐν Ἰωνίᾳ τῆς Καρίας Σάμον Ὀμηρος. σάλπιγξ συνήθως· “ὥς δ’ ὅτ’ ἀριζήλη φωνή, ὅτε τ’ ἴαχε σάλπιγξ,” σαρδάνιο ν· σαρδόνιος λέγεται γέλως ὁ καθ’ ὑπόκρισιν γενόμενος, ἀπὸ τοῦ σεσηρῆναι τοῖς ὁδοῦσι. σακεσπάλος Ἀπολλόδωρος ἦτοι τὰ τῶν πολεμίων σάκη διασείων. σαυρωτῆρος τῆς ἐπιδораτίδος. σαώτερος σωτήριος. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἀπολελυμένου Αἰολικοῦ τοῦ σάος τὸ σαώτερος συγκριτικόν. Σαρπήδοντο ς· ταύτῃ τῇ κλίσει τοῦ ὀνόματος ἄλις κέχρηται ὁ ποιητής· “Σαρπήδοντος ἐταῖρον Ὀϊκλῆα μεγάλθυμον” καὶ “τεύχεα Σαρπήδοντος.” Αἰολικὸν δὲ τὸ σχῆμα, ἀπὸ βαρυτόνου τῆς Σαρπήδων. καὶ τὴν δοτικὴν “Σαρπήδοντι δ’ ἄχος γένετο” διὰ τὸ μέτρον δῆλον ὡς ὅτι λέγει. “Σαρπήδων Λυκίων

βουληφόρε” φαίνεται ἀπὸ τῆς ὀξυτόνου λέγων· ἐχρῆν γὰρ τὴν αὐτὴν εἶναι τῇ εὐθείᾳ, ὡς ὁ Μυρμηδῶν καὶ ὁ Μακεδῶν. οὐδέ ἐστιν Αἰολικόν· προεφερόμεθα γὰρ Σαρπήδων καὶ τὴν δοτικὴν· ἀλλὰ βαρυτονουμένης εὐθείας. οὐκ Αἰολικὸν δέ, ἀλλ’ ὥσπερ τῆς Εὐρήμων Εὐρῆμον, οὕτω Σαρπήδων Σαρπηδον. σάω· “ἀλλὰ σάω μὲν ταῦτα καὶ σάω δ’ ἐμέ” ἀντὶ τοῦ σῴζε. σέβας θαῦμα, κατάπληξις· “σέβας μ’ ἔχει εἰσορόωντα.” ἀπὸ τούτου σέβεσθαι τὸ ἐντρέπεσθαι τινα διὰ τὸ θαυμάζειν· “σεβάσαστο γὰρ τόγε θυμῷ,” ὃ ἐστὶ σεβαστὸν ἡγήσατο. σέθεν σοῦ. τοῦτον δὲ ἴσον δύναται καὶ τὸ σεῦ καὶ τὸ σέο καὶ τὸ σεῖο. τὸ δὲ καθ’ Ὅμηρον σύναρθρον ἴσον τῷ τοῦ σοῦ σοῖο· “μνήσαιο πατρὸς θεοῖς ἐπιείκελ’ Ἀχιλλεῦ.” σέλας πυρός ἢ λαμπρότης τοῦ πυρός. ^[35]

141 ἀπὸ τούτου καὶ σελήνη. Σελλήεις ποταμὸς ἐν τῇ Θεσπρωτίᾳ, ὅθεν τὸ ἔθνος Σελλοί. σεύας παρορμήσας. ὅταν δὲ φῇ “καὶ τὰς μὲν σεῦαν ποταμὸν πάρα δινήεντα,” ἀντὶ τοῦ ἀπεσόβησαν. καὶ τὸ “εἵπερ ἂν αὐτὸν σεύωνται” σοβῶσι μεθ’ ὁρμῆς. οὕτως καὶ Ἡλιόδωρος. σῆμα ἐπὶ μὲν τοῦ σημείου “καὶ κ’ ἀλαός τοι ξεῖνε διακρίνειε τὸ σῆμα” καὶ πάλιν “σῆμα δέ τοι ἐρέω” ἐστὶ δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ τάφου. σηκοί αἱ ἐπαύλεις, ἀπὸ τοῦ εἰσαχθέντα σῶα εἶναι. ἀπὸ δὲ τῆς αὐτῆς ἐννοίας τὸ “καὶ νῦν κε σήκασθεν κατὰ Ἴλιον ἡῦτ’ ἄρνες,” συνεκλείσθησαν προβάτων τρόπον ὡς εἰς σηκοῦς. καὶ ὁ σηκοκόρος ὁ ἐπιμέλειαν τῶν σηκῶν ποιούμενος, τοῦ κορεῖν ἐγκειμένου, ὅπερ ἐπὶ τοῦ καλλύνειν καὶ κοσμεῖσθαι τάσσεται· ἀφ’ οὗ καὶ νεωκόρος. σημάντορες οἱ βασιλεῖς, ἀπὸ τοῦ σημαίνειν, ὅπερ ἐστὶν ἐπιτάσσειν. ἀπὸ δὲ τῆς αὐτῆς ἐννοίας καὶ τὸν ποιμένα σημάντορα λέγομεν, “σημάντορος οὐ παρεόντος,” καὶ ἀσημάντοισιν τοῖς ἀφυλάκτοις. σιάλοιο λιπαροῦ καὶ εὐτραφοῦς. ὁ δὲ Ἀπίων ἐτυμολογῶν τὴν λέξιν φησὶ σιάλους τοὺς μεγάλους σῦς, ἀπὸ τοῦ περὶ τοὺς ὀδόντας σιάλου. σιγαλόεντα σεσιγαλωμένα, πεποικιλμένα. καὶ σιγάλωμα καλοῦσιν οἱ σκυτεῖς ἐν ᾧ τὰ ποικίλα τῶν δερμάτων μελακύνουσι. σίξε μίμημα ἤχου· “ὥς τοῦ σίξ’ ὀφθαλμός.” Σικανίη τὸ πρότερον ἢ Σικελία. Σίντιες φημὶ Ὅμηρος φαίνεται λέγων ἄνδρας τινὰς ἐθνικῶς τὴν Λήμνον οἰκοῦντας· “ἔνθα με Σίντιες ἄνδρες.” ἐν δὲ Ὀδυσσεΐᾳ “οἴχεται ἐς Λήμνον κατὰ Σίντιας ἀγριοφώνους.” οὕτως δὲ καὶ Ἀρίσταρχος ἐδέξατο. ὁ δὲ Ἀπίων ἐπιφέρει· Σίντιες οἱ σινωταί, κακοῦργοι· ὅθεν καὶ ὁ λέων σίντης λέγεται. τινὲς δὲ τοὺς ἐν τῇ Λήμνῳ κατοικοῦντας Σίντιας ἀπέδωκαν. φαίη δ’ ἂν τις τὸ μὲν λέων σίντης ἐπιθετικῶς παρὰ τὸ σίνεσθαι, καὶ σίνται πληθυντικῶς, παρὰ τὸ βλάπτειν· οἱ δὲ Σίντιες ψιλῶς λέγονται ἐθνικῶς, οὐχὶ πάντως ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἐννοίας, ἀλλ’ ὡς πολλὰ τῶν βαρβάρων ἐθνῶν, ἃ οὐ πάντως ἐτυμολογοῦμεν, ὡς οὐδὲ τοῦτο. σίτου τροφῆς “σίτου καὶ οἴνου καὶ κορημένοι. ^[30]

142 ” ὅθεν σιτία. σινέσκοντο ἐκάκουν· “οἳ σφεας σινέσκοντο.” σιφλώσειαν ἐκφραυλίσειεν ἢ ἀφανίσαι. Σκάνδεια πόλις ἢ χωρίον τι τῆς Κύπρου. σκαιῇ τῇ ἀριστερᾷ, παρὰ τὸ ἐσκάσθαι· ἢ γοῦν δεξιὰ παρὰ τὴν δέξιν ὠνόμασται. ἢ ὅτι ἀσθενεστέρα ἐστὶ τῆς δεξιᾶς, τὸ δὲ ἀσθενὲς σκάζει· ὅθεν καὶ ὁ τῇ βάσει λειπόμενος σκάζειν λέγεται. ὕστερον δ’ ἐκλήθη κατ’ εὐφημισμὸν ἀριστερὰ καὶ εὐώνυμος. Σκαιῇσι πύλῃσι 1. οὕτω λέγονται αἱ τῆς Ἰλίου πύλαι ἥτοι κατὰ τὴν εἴσοδον ἐξ ἀριστερῶν οὔσαι, ἢ ὅτι σκαιαὶ κατ’ αὐτὰς ἐγένοντο μάχαι. σκέπτετο ἐφυλάττετο καὶ ἀπεκρούετο. σκῆπτρον λέγεται μὲν πᾶσα ράβδος, ἀπὸ τοῦ ἐπ’ αὐτῆς σκηρίπτεσθαι, ὃ ἐστὶν [ἐπερεῖσθαι ἤγου] ἐπερείδεσθαι· ἥδη δὲ καὶ τὸ βασιλικὸν σύμβολον, ποιά τις οὔσα ράβδος, σκῆπτρον λέγεται, οἱ δὲ βασιλεῖς σκηπτοῦχοι. ἀπὸ δὲ τῆς αὐτῆς ἐννοίας καὶ “σκηπανίῳ γαιήοχος ὥρσεν Ἀχαιοῦς,” καὶ σκηπτόμενος ἀντὶ τοῦ ἐπερειδόμενος. λέγει δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ συμβόλου αὐτὴν τὴν βασιλείαν σκῆπτρον· “σκῆπτρον ἡδὲ θέμιστας.” σκέδασον χώρισον. σκίμψαι ἐμπαγῆναι, ἐμπελασθῆναι. σκίδνεται σκεδάννυται, ὃ ἐστὶ σκορπίζεται· ὁ δὲ Ἡλιόδωρος χωρίζεσθαι. καὶ “σκέδασον ἀποκήδεα θυμοῦ.” σκιόεντα σύσκια διὰ τὸ τῶν δένδρων πλῆθος. ὅταν δὲ λέγῃ καὶ τὰ μέγαρά σκιόεντα, ἥτοι σύσκια ἢ μεγάλα, ἐπεὶ τὰ τοιαῦτα μεγάλην σκιὰν ἐπέχει· “ἀνὰ μέγαρά σκιόεντα.” σκεψάμενος ἀποβλέψας. σκέπας σκέπη. σκεπώωσι σκέπη παρέχουσι. σκοτομήνιος ἀπεσκοτωκυῖα τὴν σελήνην, ἢ ἀσέληνος. σκύτος πᾶν δέρμα· ὅθεν καὶ

σκυτεύς . σκοπός ἐπὶ μὲν τοῦ κατασκόπου “σοὶ δ’ ἐγὼ οὐχ ἄλιος σκοπὸς ἔσσομαι,” ἐπὶ δὲ τῆς ἀπλῶς παρατηρούσης “δμῶαων σκοπός ἐστι κατὰ μέγαρον.” σκότος ὅσσε κάλυψεν θάνατος κατέσχευεν. σκόπελος ἀκρωτήριον ἀφ’ ἧς ἔστι περισκέψασθαι, σκοπῆσαι. ^[35]

143 σκύζεσθαι χολοῦσθαι ἢ σκυθρωπάζειν. σκῶλος σκόλοψ· “ὥστε σκῶλον πυρίκαυστον.” ὁ δὲ Ἀπίων ῥάβδος πεπυρακτωμένη. ἔστι δὲ καὶ πόλις ἐν Βοιωτίᾳ· “Σχοῖνόν τε Σκῶλόν τε.” ὁ δὲ Ἀρίσταρχος ἀκάνθης τι γένος ταύτας δ’ εἰώθασιν πυρπολεῖν. σμάραγος ψόφος ἢ κίνησις “σμαραγεῖ δέ τε πόντος.” σμερδνόν δεινόν, καταπληκτικόν. Σμινθεῦ ἐπίθετον Ἀπόλλωνος, κατὰ τὸν Ἀρίσταρχον ἀπὸ πόλεως Τρωϊκῆς Σμίνθης καλουμένης. ὁ δὲ Ἀπίων ἀπὸ τῶν μυῶν, οἱ σμίνθιοι καλοῦνται· καὶ ἐν Ῥόδῳ σμίνθια ἑορτῇ, ὅτι τῶν μυῶν ποτὲ λυμαινομένων τὸν καρπὸν τῶν ἀμπελώνων Ἀπόλλων καὶ Διόνυσος διέφθειραν τοὺς μῦας. ἀλλ’ Ἀρίσταρχος ἀπρεπὲς ἡγεῖται ἀπὸ χαμαιπετοῦς ζώου τὸν θεὸν ἐπιθέτω κεκοσμηθῆναι ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ. σμύχοιτο ἀφανίζοιτο. σμυγεῖν ἐπιπόνως. σμῶδιξ μῶλωψ. καὶ φασὶν ἐτυμολογοῦντες ἔνιοι σμῶδιξ εἶναι διὰ τὸ τοὺς μῶλωπας παρ’ ὅλον τὸ σῶμα διαδήλους εἶναι· “πυκναὶ δὲ σμῶδιγγες.” ὁ δὲ Ἀπίων οὕτως μεταφράζει· σμῶδιξ τὸ ἀπὸ τῆς πληγῆς οἴδημα. σορός συνήθως· “ὥς δὲ καὶ ὅστέα νῶϊν ὁμῇ σορὸς ἀμφικαλύπτει.” Σόλυμοι ἔθνος βαρβαρικόν. ἔστι δὲ καὶ κατὰ Πισιδίαν ὄρη Σόλυμα καλούμενα. σόλος Ἀπίων δίσκος σιδηροῦς, ὅτε δὲ δίσκος λίθινος. ἐπὶ μὲν τοῦ ἐπὶ Πατρόκλῳ ἀγῶνος “σὸλον αὐτοχόωνον,” παρὰ δὲ τοῖς Φαίαξι “βόμβησε δὲ λίθος.” σὸον ἐμφανῆ καὶ σῶον καὶ ὁλόκληρον. Σούνιον ἀκρωτήριον τῆς Ἀττικῆς. σοῖο τοῦ σοῦ· “μνήσαιο πατρὸς σοῖο.” σοοὶ σωτήριοι. σοφία πᾶσα τέχνη. σπερχόμενος ἐπειγόμενος. σπέος σπήλαιον. σπεῖο πορεύου, ἐπακολουθήσων. καὶ τὸ σπέσθαι παρακολουθῆσαι, καὶ “σπεῖό μοι ὁμοίως. ^[35]

144 ” ἐπὶ δὲ τοῦ “τούτου γ’ ἐσπομένοιο” δασύνουσιν, ἴν’ ἢ ἐπομένου κατὰ παρέμπτωσιν τοῦ ς . σπιδέος μεγάλου· “καὶ τὰ μὲν ἡλασάμεθα διὰ σπιδέος.” σπεῖρον καὶ τὸ καλὸν ἱμάτιον καὶ τὸ ῥακῶδες. τέταχε δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἐκ τῶν ἱματίων πεπονημένου ἀρμένου· “τηλοῦ δὲ σπεῖρον καὶ ἐπὶ κριον.” σπιδάδες ὁ μὲν Ἀπίων αἱ ἐν ὕδατι κοῖλαι πέτραι, ὁ δὲ Ἡλιόδωρος αἱ παραθαλάσσιοι πέτραι καὶ πεπιλημέναι ὑπὸ τῶν κυμάτων. σπουδῇ μόλις καὶ δυσέργως “σπουδῇ δ’ ἔζητο λαός.” ὅθεν καὶ τὸ ἀσπουδεῖ , οἷον ἄνευ κακοπαθείας. τάσσει δὲ ποτε καὶ ἐπὶ τῆς καθ’ ἡμᾶς ἐννοίας, καθ’ ἣν λέγομεν ἐσπουδασμένως τόδε ποιεῖν. σταυροὶ καταπῆγες καὶ σκόλοπες καὶ πάντα τὰ διανιστάμενα ξύλα· ἀφ’ ἧς ἐννοίας καὶ οἱ καθ’ ἡμᾶς ὀνομάζονται. ὁ δὲ Ἡλιόδωρος σταυροὺς ἀπὸ τοῦ ἐστάναι, οἱ λεγόμενοι σκοπίοι. στέρνον στῆθος. στεροπηγερέταο ἐπὶ στεροπῇ καὶ ἀστραπῇ διαφόρως λέγεται ἢ ἀστραπή. σημαίνει δὲ καὶ τὰς ἀστραπὰς ἐγείροντα. στεῦτο κατὰ διάνοιαν ἵστατο καὶ οἷον ὠρίζετο. στεῖρα τὸ ἐξέχον τῆς πρώρας ξύλον, διὰ τὸ στερεὸν εἶναι καὶ ἄρρηκτον. οὕτω δὲ λέγει καὶ τὴν ἄτοκον· “βοῦν ἦτις ἀρίστη.” στεφάνη ἐπὶ μὲν τῆς κυκλοτεροῦς καταφορᾶς “ὄντε κατὰ στεφάνης ποταμός,” ἐπὶ δὲ εἰδους περικεφαλαίας “αὐτὰρ ἐπεὶ στεφάνην κεφαλῇφιν αἰείρας,” καὶ κόσμου γυναικείου γένος· “εὐστέφανός τε Μυκῆνη.” ἐπὶ δὲ τοῦ “ὄντε κατὰ στεφάνης ποταμός” Ἀρίσταρχος μὲν ἀπ’ ἄκρου τοῦ ὄρους, ὁ δὲ Κομανὸς ἀποδέδωκεν ἀπὸ τοῦ ὑψηλοτάτου μέρους. στεῖβον ἐπάτουν, ἀφ’ οὗ καὶ στιβεύς· “στεῖβον δ’ ἐν βόθροισι.” στέφανος ς . ἐπὶ τούτου τοῦ στίχου “πάντῃ γάρ σε περὶ στέφανος πολέμοιο δέδωκε” Κομανὸς φησὶ τὴν περὶ αὐτὸν τοῦ πολέμου καὶ τῶν ὅπλων στάσιν, ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς στεφάνης, ἢ ἐστὶν ἐπιπόλαιον γυναικείας κεφαλῆς. ὅτε δὲ καὶ περικεφαλαίας εἶδος. στείχειν πορεύεσθαι. στείλει τὸ πελέκεος ἢ ὀπή, εἰς ἣν ἐντίθεται τὸ ξύλον. στείνοντο ἐστενοχωροῦντο. ^[30]

145 ἐπὶ δὲ τοῦ “περιστένε δὲ γαστήρ” ὁ Ἀρίσταρχος τὸ αὐτὸ ἀκούει, περιστενοχωρεῖται. στήλας τοὺς λίθους τοῦ τείχους τοὺς προεστῶτας κάτωθεν. λέγει δὲ καὶ ἣν ἡμεῖς ἐπὶ τοῖς κατοικοιμένοις φαμέν, ἀπὸ τοῦ ἐστάσθαι· “στήλην κεκλημένος.” στίχες τάξεις, καὶ ἐστιχόωντο ἐτάσσοντο, καὶ “τῆς μὲν ἰῆς στιχός” ἀντὶ τοῦ τάξεως. στορέσαι· “ἢ μὲν δέμνι’ ἄνωγεν ὑποστορέσαι.” λέγεται δὲ καὶ μεταφορικῶς τὸ κατασταλῆναι τὸ πέλαγος ὑπὸ εὐδίας. στόμα λαύρης τὴν φέρουσαν θύραν

εἰς τὴν ἔξοδον· “καὶ ἀργαλέον στόμα λαύρης,” τὸ τῆς θύρας χάσμα. στομάχοιο θέμεθλα τὴν φάρυγγα, στόμα τῆς κοιλίας. στροφάλιγγι τῇ ὑποστροφῇ. στρόμβος ρόμβος. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ περιστρέφεσθαι. στρεφεδίνηθεν δὲ οἱ ὅσσε δινηθέντα δὲ ἐστράφη αὐτοῦ τὰ ὄμματα. στρατός τὸ πλῆθος τῶν πολεμούντων, στρατόπεδον δὲ ὁ τόπος. βούλονται δὲ ἔνιοι τὸν ποιητὴν καὶ ἐπὶ τοῦ στρατοπέδου τὸν στρατὸν τιθέναι, ὅτε φησὶ “πολλοὶ γὰρ ἀνὰ στρατόν εἰσι κέλευθοι.” στεῖνος στένωμα, στενοχωρία· “στεῖνος γὰρ ὅθι τρώσσεσθαι οἶω.” στρεπτοῖο χιτῶνος τοῦ ὑποδετοῦ. εἴρηται δὲ οὕτως διὰ τὸ ὑφαντοὺς ὄντας οἶους τε εἶναι στρέφεσθαι. ὁ δὲ Ἀρίσταρχος τοῦ λεπιδωτοῦ, διὰ τὸ τὴν πλοκὴν τῶν κρίκων ἀνεστραμμένην εἶναι. στυφελίζαι διασεῖσαι. Στυγός ὁ τῶν θεῶν ὄρκος. στυγὴ ἐπὶ μὲν τοῦ φοβεῖσθαι “στυγὴ δὲ καὶ ἄλλος,” ἐπὶ δὲ τοῦ μισεῖσθαι “νῦν δ’ ἐμὲ μὲν στυγέει” ἀφ’ οὗ καὶ τὴν στυγερὴν μισητὴν. καὶ ἐπὶ τοῦ στυγνάσαι· “Ἀντίλοχος δὲ κατέστυγε μῦθον.” στιβαραῖς ἰσχυραῖς. στειλίον στελεόν. στή δ’ ἀντασχομένη Ἡλιόδωρος τὰς χεῖρας ὑπὸ τὸ πρόσωπον ἀνατείνασα. στίλβων Ἡλιόδωρος εἰς τὸ περιλάμπων. ἔστι δὲ καὶ ἡμῖν συνήθης ἡ λέξις. στύξαιμι Ἡλιόδωρος εἰς κατάπληξιν ἄγοιμι. [30]

146 στρεύεσθαι καταπονεῖσθαι. ὁ δὲ Ἡλιόδωρος εἰς τὸ στρατεύεσθαι μετέιληφε τὴν λέξιν· “ἢ δηθὰ στρεύεσθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτήτι.” στροφαλίζεσθαι στρέφεται. στρόφος ἦεν ἀορτήρ ὁ συνεστραμμένος ἀναφορεύς, ἐξ οὗ ἤρτηται ἡ πήρα. συβόσια τὰ συμφόρβια· “τόσσα συῶν συβόσια.” συμμάρψας συλλαβῶν· “συμμάρψας δόνακας.” συμβλήμενος συναντήσας. στέφει κοσμεῖ· “ἀλλὰ θεὸς μορφὴν ἔπει στέφει.” στεινωπὸν τὸν ὑπὸ τὴν Σκύλλαν καὶ τὴν Χάρυβδιν περιεχόμενον τόπον στενὸν ὄντα. ἀλλὰ καὶ ἐν ἄλλοις· “στεινωπὸς γὰρ ὁδός.” στελέω στελῶ. συνθεσῖαι συνθῆκαι καὶ ὁμολογία. συμπλατάγησεν συνεκρότησεν. συμφερτὴ ἢ ἐπὶ τοῦ στίχου τούτου “συμφερτὴ δ’ ἀρετὴ πέλει ἀνδρῶν” ὁ Κομανὸς γενόμενος φησὶν “ἦτοι ἢ εἰς ταῦτο συνέλευσις· συμφέρεσθαι γὰρ τὸ εἰς ταῦτο συνέρχεσθαι λέγεται, καὶ συμφορὰ ἢ εἰς ταῦτο συνέλευσις τῶν κακῶν· συμφερτὴ δ’ οὖν ἀνδρῶν καὶ μάλα λυγρῶν ἀρετὴ πέλει.” ἡμεῖς δὲ συμπεριφορητὴ, ἀπὸ τῆς συμπεριφορᾶς καὶ ὁμοψυχίας, ὡς καὶ παρ’ Εὐριπίδῃ “αὐτὴ πάντα συμφέρουσα,” οἷον συμπεριφερομένη. καὶ ἐνταῦθα οὖν ἔσται ἡ πρὸς ἀλλήλους συμπεριφορὰ καὶ ὁμοφροσύνη καὶ λυγρῶν ἀρετὴ ἔστιν, ἐν ἴσῳ τῷ καὶ φαῦλοι ὁμοφρονοῦντες ἰσχυρῶς ἀγωνίζονται. καὶ γὰρ ὁ Ἀρίσταρχος τὴν ὅλην διάνοιαν ἐξηγούμενος φησὶν “σφόδρα καὶ κακῶν ἀνθρώπων εἰς ταῦτὸν συνελθόντων γίνεται τις ἀρετὴ.” ὁ δὲ Ἀπίων, σύμφορος ἢ ἐκ πολλῶν συνισταμένη. σύνθεο ἐπὶ τοῦ ἀντὶ τοῦ συνθηκοποιήσων. καὶ “σύνθετο θυμῷ” συνῆκεν, ἐαυτῷ διελογίσατο. συνθεύσεται συνδραμεῖται. συνέριθος συνεργός. συνέρρηκται συνέφθαρται, ἀπὸ τοῦ ἔρρειν· οὕτως Ἀπίων. βέλτιον δὲ μεταφορικῶς τὸ ἔρρηκται εἰρήσθαι, ἐπεὶ πᾶν τὸ ῥησσόμενον βλάπτεται πάντως. συγχεῦαι συγχέαι, μεταφορικῶς. [35]

147 σύγ κεν ἄραξεν συνήραξεν ἄν· “σύγ κεν ἄραξ’ ἡμέων κεφαλὰς.” συνέεργον συνεῖργον, συνεδεσμεύοντο. Συρίη ἡ λεγομένη νῦν Σύρος· “νῆσος τῆς Συρίης κικλήσκειται.” σύριγγος τοῦ κολεοῦ· “ἐκ δ’ ἄρα σύριγγος πατρῶν ἔγχος ἔρυσσεν.” ὅτε δὲ τὸ ὄργανον· “αὐλῶν συρίγγων.” συνώμεθα· “ἀλλ’ ἔπει, ὄφρ’ ἐπὶ νηυσὶ συνώμεθα.” Ἀρίσταρχος τὸ συνώμεθα συμβόλαια ποιησώμεθα καὶ συναλλάγματα· ταῦτα γὰρ Ὅμηρος συνημοσύνας καλεῖ· “Ἐκτωρ, μή μοι ἄλαστε συνημοσύνας τ’ ἀγόρευε.” συμβόλαια μὲν ἀπὸ τοῦ συμβάλλειν, συνημοσύνας δὲ ἀπὸ τοῦ συνιέναι. σφῶ ὑμεῖς οἱ δύο· “Ἀἴαντε, σφῶ μὲν κε σώσεται.” σφῶϊ ὑμεῖς οἱ δύο ἢ ὑμᾶς τοὺς δύο. τὸ μὲν οὖν πρότερον “σφῶϊ μὲν τ’ ἐπέοικεν μετὰ πρώτοις,” τὸ δὲ δεύτερον “οὐδ’ ἐγὼ αὐτὴ δηρὸν ἀπὸ σφῶϊν ἔσσομαι.” σφῶϊν αὐτοῖν ἢ αὐτοῖς· “καὶ σφῶϊν δὸς ἄγειν.” σφείων αὐτῶν· “ῶσαν ἀπὸ σφείων.” σφίσι κατὰ μὲν τὸν ὀρθὸν τόνον ἐπὶ τοῦ ἑαυτοῖς, “τὸν δὲ δυωδεκάβοιον ἐνσφίσις τῶν Ἀχαιοί,” κατὰ δὲ ἔγκλισιν ἐπὶ τοῦ αὐτοῖς, “ἐπὶ σφιν ἔρμα πόλῃος.” σφέα ς, κατὰ ἔγκλισιν, ἀντὶ τοῦ αὐτοῦς. σφῶε αὐτοῦς, δυϊκῶς. σφὰς τὰς αὐτῶν· “σφὰς γὰρ παρθέμενοι.” σφούς τοὺς ἑαυτῶν. σφετέρησι ταῖς ἑαυτῶν. σφέλας ὑποπόδιον. σφαραγεῦντο ὁ μὲν Ἀπίων

ἐψόφουν, ὁ δὲ Ἡλιόδωρος βέλτιον κατεπονοῦντο. καὶ τὸ “οὐδ’ ἄρ ἀποσφάραγον μελίη τάμε χαλκοβάρεια” ἐν συναλοιφῇ εἴρηται ἀσφάραγον, οὐ σφάραγον. καὶ ἔστιν ἀσφάραγος φάρυγξ, δι’ οὗ τὸ φωνητικὸν ἀνέρχεται. ἐπιφέρει οὖν “ὄφρα τί μιν προτιεῖποι ἀμειβόμενος.” σφεδανόν ὁ μὲν Ἀπίων σκληρόν, ἔστι δὲ μᾶλλον ἐπιτεταμένον. σχέτλιος ὁ μὲν Ἀπίων τάλας, ἀγνώμων, χαλεπός, ἀπὸ τοῦ σχέδην τλῆναι, ἢ ἀπὸ τοῦ ἐπισχετικὸς ἐν τῷ δηλοῦσθαι ὑπάρχειν. ^[30]

148 ῥητέον δὲ ὅτι ἐπὶ μὲν τοῦ “σχέτλιος εἷς Ὀδυσσεῦ” δυνατὸν ἀκούειν οὕτως, ὑπομονητικὸν καὶ σχετλιασμοῦ ἄξια πράττοντα· ἐπὶ δὲ τοῦ Διὸς οὐ δυνατὸν οὕτως ἀκούειν, ἀλλὰ τὸν σχετλιασμοῦ ἄξια πράττοντα. Σχερίη ἡ τῶν Φαίακων χώρα οὕτως λεγομένη. σχήσεις προσέξεις. σχεθέτω ἐπισχεθήτω. σχήσεσθε ἐπισχήσεσθε. σχήσουσιν ἐφέξουσιν. σχοίατο ἐπίσχοιεν, παύσαιντο. σχόμενος περὶ δουρί κατασχεθεὶς ἐπὶ τῷ δόρατι, ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ τοῦ δόρατος. σῶκος ἐπίθετον Ἑρμοῦ. καὶ ὁ μὲν Ἀπίων ἀποδίδωσι σῶκος σωσίοικος, ἔνιοι δὲ σῶκος ὁ ὠκέως σοοῦμενος. βέλτιον δὲ τὸ πρότερον· ὅθεν ἐριούνιος ὁ μεγάλως ὀνίσκων, τουτέστιν ὠφελῶν, οὐχ ὥς οἱ νεώτεροι χθόνιος, παρὰ τὴν ἔραν. λέγεται καὶ δι’ ἄλλων κρατὺς ἀργειφόντης διὰ τὴν ἰσχὺν τὴν ἐν τῷ ἀπαγγέλλειν. σῶκον οὖν συνωνύμως τῷ κρατὺς. καὶ Σοφοκλῆς εἰσάγει τὴν Ἠλέκτραν λέγουσαν “μούνη γὰρ ἄγειν οὐκέτι σωκῶ λύπης ἀντίρροθον ἄχθος” ἀντὶ τοῦ οὐκέτι ἰσχύω. σῶμα ὁ Ἀρίσταρχος παρατετήρηκεν τὸ συνήθως Ὀμήρῳ, καὶ σεσημείωται διπλῇ ὅτι σῶμα Ὀμηρος οὐδέποτε ἐπὶ τοῦ ζῶντος εἴρηκεν· “σῶμα δ’ ἐμὸν οἴκαδε δόμεναι” καὶ πάλιν “μεγάλῳ ἐπισώματι κύρσας.” “δέμας δ’ εἶηκο γυναικὶ καλῇ τε μεγάλῃ τε.” τὰ ταῦτα, ἀναφορικῶς. ταλάφρον α. τὸ μὲν σύνεγγυς, τλητικὸν κατὰ φρένας. ταλαύρινον τολμηρόν. παρῆκται δὲ ἡ λέξις παρὰ τὸ τλῆναι, καὶ οὐκ ἔγκειται ὁ ῥίνος, ὥς οὐδὲ ἐν τῷ κελαινεφές τὸ νέφος. τάλαροι κάλαθοι. καὶ ἐπὶ διαφόρων σκευῶν, ἐπὶ μὲν τοῦ τῶν ἐρίων “τάλαρον δ’ ὑπόκυκλον ὅπασσεν ἀργύρεον,” ἐπὶ δὲ τῶν τυροποιικῶν “πλεκτοῖσι ταλάροισιν ἀμηςάμενος κατέθηκεν,” ἐπὶ δὲ τῶν τρυγητικῶν “πλεκτοῖς ἐν ταλάροισι φέρον μελιιδέα καρπόν.” ταλαπεῖριος ἦτοι τλητικὸς κατὰ τὴν πεῖραν, ἢ τηλόθεν διαπεπειραμένος. ^[35]

149 ταλάσσαι ὑπομεῖναι. τάλαντα ἐπὶ μὲν τῶν ζυγῶν “ἀλλ’ ἔχεν ὥστε τάλαντα γυνὴ χερνήτης,” ἐπὶ δὲ τῶν ἰσταμένων “χρυσοῦ δὲ στήσας Ὀδυσσεὺς δέκα πάντα τάλαντα.” τανύφυλλος τεταμένα φύλλα ἔχουσα, οἷον μακρόφυλλος. τανύπεπλος τεταμένον ἄχρι πολλοῦ πέπλον ἔχουσα, ἐξ οὗ τὸ μέγεθος τῆς φορούσης σημαίνειν βούλεται. τανύηκες ὅτε μὲν τὸ ξίφος “τανύηκες ἄορ παχέος παρὰ μηροῦ,” συνθέτως λέγει τὸ τεταμένην ἔχον τὴν ἀκμήν, τουτέστι τὴν ἀκμὴν· ὅταν δὲ “τανυήκεας ὄζους,” παρηγμένως ἀντὶ τοῦ ταναοῦς, ὥσπερ ἐπὶ μὲν τοῦ “κῦδιστε μέγιστε κελαινεφές” σύνθετον ἀποδεδώκαμεν τὸ ὄνομα, ἐπὶ δὲ τοῦ “κελαινεφές αἶμα” παραγωγόν. τανυγλῶχινας τεταμένας τὰς γλῶχινας ἔχοντας, τουτέστι τὰς γωνίας. τανύγλωσσο ι. ἐπὶ μὲν τῶν κορωνῶν φησὶ “τανύγλωσσοί τε κορώναι.” κατὰ μέντοι τὸ προφαινόμενον, τεταμένας εἰς μέγεθος ἔχουσαι τὰς γλώσσας. ὁ δὲ Ἀπίων τεταμένην ἔχουσαι τὴν φωνήν. ὁ δὲ Ἡλιόδωρος τὸ πρότερον. τανύπτερος τεταμένα πτερὰ ἔχων. τανυσάμενος ἐκταθείς, δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἐντείνας. ταρπήμεναι τερφθῆναι. ταρσοὶ τὰ ἀγγεῖα τῶν τυρῶν. λέγεται δὲ καὶ τὸ ἄκρον τοῦ ποδός. ταρφέα πυκνά. ταρχῦσαι θάψαι, ἐνταφιάσαι. τάφος ἐπὶ μὲν τῆς κατακλήξεως “τάφος ἔλε πάντας,” ἐπὶ δὲ τοῦ περιδείπνου “ἦτοι ὁ τὸν κτείνας δαίνυ τάφον Ἀργείοισιν” καὶ “ὥς οἱ γ’ ἀμφίεπον τάφον Ἑκτορος ἵποδάμοιο.” σημαίνει καὶ νήσου ὄνομα· “ἐκ Τάφου ἐστὶν Μέντις Ἀγχιάλιοι δαΐφρονος.” ταφῶν ἐκπλαγείς· “ταφῶν δ’ ἀνόρουσεν Ἀχιλλεύς.” τοῦτο δὲ ἐτυμολογῶν ὁ Ἀπίων φησὶ ταφῶν θαμβήσας, κατὰ κοινωνίαν τοῦ θ πρὸς τὸ τ. τάχα ταχέως.

[30]

150 οὐδέποτε δὲ ὥς ἐπὶ τῆς ἡμετέρας ἐννοίας, ἀλλ’ ὥς τὸ σαφῶς καὶ τὸ ταχέως. καὶ σχεδὸν δι’ ὅλης τῆς ποιήσεως οὕτως. ταμεσίχροας τεμνούσας τὸν χρῶτα. λέγοι δ’ ἂν ἀπὸ μέρους τὴν σάρκα. τᾶων τούτων. τάσσεται δὲ ἐπὶ τοῦ θηλυκοῦ. ταχεῖα ἀντὶ τοῦ ταχέως, ὥς ἐπὶ τοῦ “βάσκ’ ἴθι Ἴρι

ταχεῖα,” ὥσπερ καὶ “λῦσεν δ’ ἀγορὴν αἰψηρήν” ἀντὶ τοῦ αἰψηρῶς, καὶ “τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθών” ἀντὶ τοῦ εὐρέως, οἷον εὐρύ μοι γένοιτο τὸ χάσμα. τανύποδα ὁ μὲν Ἀπίων ταναόποδα, ὁ δὲ Ἡλίοδωρος προσεχέστερον τανύποδα, τεταμένα τῇ πορείᾳ χρώμενα τῶν ποδῶν. τάμνεν ἐπὶ μὲν τοῦ διατέμνειν “τάμνε νέους ὄρπηκας,” ἐπὶ δὲ τοῦ ἐλαύνειν “τάμνοντ’ ἀμφὶ βοῶν ἀγέλας καὶ πῶεα μήλων” καὶ πάλιν “βοῦς περιταμνόμενον ἡδ’ οἰῶν πῶεα καλά,” ἐπὶ δὲ τοῦ θῦσαι “ἧ καὶ ἀπὸ στομάχους ἀρνῶν τάμνε,” ἐπὶ δὲ τοῦ τοὺς ὄρκους δι’ ἐντόμων “ὄφρ’ ὄρκια τάμνοι αὐτός.” τὰς χωρὶς τοῦ ἄρθρου καὶ ἀναφορικῶς τίθησιν ἀντὶ τοῦ ταύτας. τὰς μὲν ἄρθρα. τάρπησα ν . Ἡλίοδωρος ἐν τῇ Γ ῥαψῳδίᾳ Ὀδυσσεΐας, τὴν τέρψιν ἀπηνέγκαντο. ταλαεργοὶ ὑπομένοντες τὰ ἔργα. τανύοντο ἐξετείνοντο διὰ τὴν προθυμίαν τοῦ τρέχειν. τάνυσσα ἐνέτεινα. τέγχοι ὑπερῶοι “δῶδεκ’ ἔσαν τέγχοι θάλαμοι.” τεῖν τὴν σὴν. καὶ ἐπὶ γενικῆς καὶ ἐπὶ δοτικῆς. τεθυωμένοι τεθυμιαμένοι, εὐώδεις. τέθηπα καταπέπληγμαι. καὶ μετοχικῶς “ὕμεῖς ἔσθητε τεθηπότες,” τεῖρεα τὰ ἄστρα. τέκμωρ τέλος. τέκτων πᾶς τεχνίτης, παρὰ τὸ τεύχειν. τέλσον πέρας. τεληέσσας ἦτοι τὰς τελείας καὶ ἐπιτελεστικὰς τῶν γενομένων εὐχῶν θυσίας, ἢ τὰς ἐκ τελείων. τελαμών ὁ ἀναφορεὺς τῆς ἀσπίδος καὶ τοῦ ξίφους. [30]

151 τέλος τὸ τάγμα· “φυλάκων τέλος ἶξον ἰόντες,” καὶ πληθυντικῶς “καὶ κατεκοιμήθημεν ἐν τελέεσσι.” τέμενος πᾶς ἀποτετμημένος εἰς τιμὴν τόπος. τένοντε διατεταμένα νεῦρα. τέο τίνος “τέο μέχρις ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων.” τερψιβρότου τέρποντος τοὺς βροτούς. τερμιόεντα τὸν ποδήρη καὶ τερματίζοντα ὄλον τὸν χιτῶνα. τερπικέραυνος ἦτοι ὁ τερπόμενος ἐπὶ τῷ κεραυνῷ, ἢ ὁ τερπόμενος. τέρεν ἀπαλόν. τέρετρα τρύπανα. τετύκοντο ἡτοιμάζοντο. τετραθέλυμνον τετράπτυχον, ἐκ τεσσάρων πτυχῶν τεθειμένων. τεταγών ἐκτείνας. τέτυκται κατεσκευάσται. τέττα ἐταῖρου πρὸς ἐταῖρον γενικὴ προσφώνησις. τετιημένος τετιμωρημένος. τεύχεα ὅπλα, οὐ μόνον τὰ πολεμικὰ ἀλλὰ καὶ τῆς νεώς. τέων τίνων. τετεύχεται κατασκευασθήσεται. Τένεδος νῆσος σύμμαχος Τρώων. τετάνυστο ἐξετέτατο. τετραμμέναι ἀπεστραμμέναι, ἐν τῇ Ι Ὀδυσσεΐας. τετελεσμένον τὸ οἶόντε πρᾶγμα τελεσθῆναι. τετράγυος τεσσάρων γυῶν. γύης δὲ μέτρον γῆς. τεκμαίρομαι ἀποτελέσω. τέρματα σημεία, ἐν τῇ Θ Ὀδυσσεΐας. τετράκυκλοι τετράτροχοι. τετιημένον τετιμημένον. τέρψομαι τερφῶ. τελέθοντες γινόμενοι, ἐν τῇ Ρ Ὀδυσσεΐας. τέως τὸ τήνικαῦτα· “ὄφρα τέως αὐτὸς μενέω.” τέγεος τῆς στέγους. τετευχῆσθαι καθωπλίσθαι. τετράοροι τέθριπποι. [35]

152 Τερπιάδης, πατρωνυμικῶς, Τερπίου υἱός. τῇ λάβε· “τῇ νῦν τοῦτον ἱμάντα.” τινὲς δὲ καὶ σὺν τῷ ἰ γράφουσιν, οὐχ ὑγιῶς. ἡνίκα μήτε ἄρθρον θηλυκὸν δηλοῖ τὸ τῇ, μήτε ἀντωνυμίαν ἀναφορικὴν δηλοῦσαν τὸ ταύτη, οἷον “τῇ καὶ δώδεκα παῖδες ἐνὶ μεγάροισιν λίποντο,” ῥῆμα δὲ προστακτικὸν τὸ λάβε, πιθανὸν εἶναι χωρὶς τοῦ ἰ γράφειν. τῆς ἐπὶ μὲν τοῦ ἄρθρου “τῆς μὲν ἱῆς στιχὸς ἦρχεν,” ἐπὶ δὲ τῆς ἀντωνυμίας, ταύτης, “ὥς τῆς τήκετο καλὰ παρήϊα.” τὴν ἐπὶ μὲν τοῦ ἄρθρου “τὴν δὲ γυναῖκα εὖρον,” ἀντὶ δὲ τοῦ ταύτην “ὥς τὴν ἀμπέλαγος ἄνεμοι φέρον ἔνθα καὶ ἔνθα.” τήθε α . τῶν ἅπαξ εἰρημένων. ὄστρεια, παρὰ τὸ τητᾶν, ὃ ἐστὶ ζητεῖν. τηλεδαπὸς πόρρωθεν καὶ ἄλλου δαπέδου καὶ ἄλλου ἐδάφους. τηλεκλητοὶ τηλόθεν ἐπικεκλημένοι εἰς συμμαχίαν. τηλύγετος κυρίως μὲν ὁ τηλοῦ τῆς ἡλικίας γεγονὼς τοῖς γονεῦσι, μεθ’ ὃν οὐκ ἄν τις γένοιτο· “ἄμφω τηλυγέτω.” ἐπεὶ οἱ τοιοῦτοι ἀγαπητοὶ γίνονται, καὶ ὁ ἐν νεότητι γενόμενος μονογενὴς τηλύγετος, καὶ τηλυγέτη. ἐπὶ δὲ τοῦ “ἀλλ’ οὐκ ἴδομενῆα φόβος λάβε τηλύγετον ὥς,” οὐκ ἔφυγεν ὥς τηλύγετος παῖς· οἱ γὰρ τοιοῦτοι ἀσθενεῖς γίνονται ὥς ἐπὶ τὸ πλεῖστον. ἐνιοὶ δέ, ἀλλὰ τὸν ἴδομενέα οὐκ ἔλαβε φόβος καίπερ τηλύγετον αὐτὸν ὄντα, τουτέστιν ἤδη τηλοῦ τῆς ἡλικίας γεγονότα. συνεστράτευται γὰρ μεσαιπόλιος· “ἔνθα καὶ μεσαιπόλιός περ ἔων.” οὐχ ὥς τηλύγετον οὖν αὐτὸν ἔλαβε φυγὴ. ἀμφοτέρω δὲ λόγον ἔχουσι. τῆμος τήνικαῦτα. τηλίκου τηλικούτου. τηῦσιν ματαίαν. Τηῦγετον ὄρος Λακεδαιμόνος. τηλεφανῆς τηλόθεν φαινόμενος. Τηλεφίδην τὸν Τηλέφου υἱόν· “ἀλλ’ οἷον τὸν Τηλεφίδην κατενήρατο.” τηθαιβώσουσιν τῶν

ἄπαξ εἰρημένων, ἐπὶ τῶν μελισσῶν, οἷον ἀποτίθενται τὴν βόσιν, τουτέστι τὴν τροφήν ἀποθησαυρίζουσι. τιμὴν ἐπὶ μὲν τῆς δόσεως καὶ τῆς συνήθους ἡμῖν “τιμῆς ἧς τέ μ’ ἔοικε τετιμῆσθαι μετ’ Ἀχαιοὺς,” ἐπὶ δὲ τῆς τιμωρίας “τιμὴν ἀρνύμενοι,” ἐπὶ δὲ τοῦ προστίμου “τιμὴν δ’ Ἀργείοισιν ἀποτινέμεν,” ἐπὶ δὲ τῆς ὥνῃς “τιμὴν ἀμφὶς ἄγοντες ἐεικοσάβοιον. [35]

153 ” μήποτε δὲ καὶ τοῦτο ἐπὶ προστίμου λέγεται. ὁ δὲ Ἡλιόδωρος καὶ τὴν βασιλείαν οὕτως φησὶν εἰρῆσθαι· “ἢ ἔτ’ ἔχει τιμὴν πολέεσσι μετὰ Μυρμιδόνεσσι.” τίννυνται τιμωροῦνται. τίσιν ἀντέκτισιν. τιτύσκετο ἐπὶ μὲν τοῦ ἡτοιμάζετο “ὑπ’ ὅχεσφι τιτύσκετο,” ἐπὶ δὲ τοῦ στοχασμῷ χρῆσθαι “Μηριόνης δ’ ἐν τοῖσι τιτύσκετο δουρὶ φαεινῷ” καὶ “ἰοῖσιν τε τιτυσκόμενοι.” καὶ ἐπὶ τοῦ ψυχικῶς κατεστοχάζετο, “τιτύσκετο δὲ φρεσὶν ἦσιν ἢ τευ ἀκοντίσαι ἢ σχεδὸν ὀρμηθῆναι.” τιταινομένῳ ἐκτετακότες. τιμήντος ἐντίμου. τίμιος ἐντιμος. τλῆναι ὑπομεῖναι, τολμῆσαι. τμήδην ἀποκεχωρισμένως. ἔστι δὲ ἐγγύτερον, ὅσον τ’ ἐπιτεμεῖν. τμάγεν διεχωρίσθησαν. Τμῶλος ὄρος Λυδίας. τόν ἐπὶ μὲν τοῦ ἄρθρου “τὸν δ’ ἕτερον ξίφεϊ μεγάλῳ πλήξεν,” ἐπὶ δὲ τοῦ τοῦτον, ἀναφορικῶς, “ἀλλὰ καὶ τὸν Ἥρη θῆλυς ἐοῦσα” καὶ ἀντὶ τοῦ ὑποτακτικοῦ “τόν ποτέ οἱ Κινύρης δῶκε ξεινήιον εἶναι.” τοῦ ἄρθρου, καὶ ἐπὶ τοῦ τούτου. καὶ κατ’ ἐπέκτασιν λέγεται. τούς ἐπὶ τοῦ ἄρθρου “τούς μὲν τέσσαρας αὐτὸς ἔχων,” ἀντὶ δὲ τοῦ οὗς ὑποτακτικοῦ “τούς μοι Λαοθόη τέκε κρείουσα γυναικῶν.” τό ἐπὶ μὲν τοῦ ἄρθρου “τὸ μὲν ἡμισυ οἶνοπέδιον,” ἐπὶ δὲ τοῦ τοῦτο “τὸ μὲν ἔκταμεν ὄφρα φοροίῃ” ἀντὶ δὲ τοῦ διό “τὸ καὶ οὐτι πολὺν χρόνον ἔμπεδον.” τοκῆς γονεῖς. τολύπευσεν κατειργάσατο· ὅθεν καὶ ἡ τῶν ἐρίων τολύπη λέγεται. ὁ δὲ Ἡλιόδωρος διείλησεν. τοξότα λωβητὴρ ἐν διὰ τῶν δύο, διὰ τῶν τόξων βλάπτων. [30]

154 τερνῶσαντο ἐπέγραψαν· “τόρνωσαν δὲ σῆμα.” τόσσος τοσοῦτος, τηλικούτος. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ θαυμασμοῦ “τόσσος ἔην.” τόφρα ἕως τούτου τοῦ χρόνου. καὶ ἔστιν ἀνταποδοτικὸν τοῦ ὄφρα. τραφερὴν ξηράν· τὸ γὰρ θρέψαι πῆξαι. τὴν γῆν οὕτως κατὰ διαστολὴν τῆς θαλάσσης οὔσης· “Ζεῦ πάτερ, εἴ με θέλοντες ἐπὶ τραφερὴν τε καὶ ὑγρὴν.” τραπέομεν τερφῶμεν. εἴρηται δὲ κατὰ μετάθεσιν ἀντὶ τοῦ ταρπέομεν. τράπεον ἐπάτουν, παρὰ τὸ τροπὴν λαμβάνειν τὸν βότρυν πατηθέντα· οἶνος γὰρ λοιπὸν γίνεται. ἀπὸ τούτου ἔτι καὶ νῦν ὁ πρὸ τοῦ πατηθῆναι τῶν βοτρυῶν ἀπορρέων πρότροπος καλεῖται, οἷον πρότραπος. τρέφεται πηγνυται. τρητοῖσιν Ἀπίων κυρίως· ἱμάσιν γὰρ ἐντείνοντο αἱ κλῖναι. ὁ δὲ Ἡλιόδωρος εἰς ταῦτο τείνειν τοῖς εὖ τετρημένοις. τρήρωνος ἐπὶ τῶν περιστερῶν, ἀπὸ τοῦ τρεῖν, ὃ ἐστι φοβεῖσθαι· δειλὸν γὰρ τὸ γένος. ὅθεν καὶ “πολυτρήρωνά τε Θίσβην” πολλὰς περιστεράς ἔχουσιν. τριτογένεια ἐπίθετον Ἀθηνᾶς, ἀπὸ τοῦ τρεῖν ἐγγεννᾶν τοῖς πολεμίοις. οἱ δὲ ὅτι ἐπὶ τῆς Τρίτωνος λίμνης ἐγεννήθη. οἱ δὲ ὅτι ἐπὶ τοῦ Τρίτωνος ποταμοῦ. τρίγληνα ὁ μὲν Ἡλιόδωρος τρίκορα εἶπε· γλήνη γὰρ ἡ κόρη τοῦ ὀφθαλμοῦ. οὕτως δὲ εἴρηται ἐπὶ τῶν ἐνωτίων τῶν ἐν τῇ Ὀδυσσεΐα διδομένων τῇ Πηνελόπῃ. ὁ δὲ Ἀπίων βέλτιον πολὺγληνα· γλήνη γὰρ ἡ κόρη, ὥστε εἶναι πολυθέατα, πολλῆς θέας ἄξια. τούτοις ἂν τις προσθεῖη ὅτι καὶ γλήνια λέγεται τὰ θέας ἄξια, ὅτε φησὶ “κέδρινον ὑψίροφον, ὃς γλήνεα πολλὰ κεχάνδει.” τρίποδας ὁ μὲν Ἀπίων λέβητας ἀναθηματικούς, οὐχ ὑγιῶς δὲ· δισδὸν γὰρ εἶδος τῶν τριπόδων, ἕτερον μὲν τῶν ἀναθηματικῶν, οὓς Δελφικούς λέγομεν διὰ τὸ πολλοὺς ἐν Δελφοῖς ἀνακεῖσθαι, ἕτερον δὲ τῶν καλουμένων ἐμπυριβητῶν, ἐν οἷς θερμαίνεται τὰ λουτρά. τρίλλιστος πολυλιτάνευτος· τὰ γὰρ τρία ἀρχὴν πλήθους σημαίνει, ὅθεν καὶ “τρισμάκαρες Δαναοί. [35]

155 ” καὶ τρίδουλον ἐν τῇ συνηθείᾳ λέγομεν τὸν πολλοῖς δουλεύσαντα. τρίπολος ἡ κυρίως τρεῖς πεπολημένη γῆ, τουτέστι μεταβεβλημένη. τριχάϊκε ς· ἡ μὲν λέξις τῶν ἄπαξ εἰρημένων, “Δωριέες τε τριχάϊκες δῖοι τε Πελασγοί,” δηλοῖ δὲ τοὺς μετὰ τῶν ἱππέων τριχῶν αἵσσοντας, καθὸ καὶ κορυθαῖκι πολεμιστῇ. ἔνιοι δὲ τοὺς τριχόθεν αἵξαντας καὶ ὀρμήσαντας ἐκ τῆς λεγομένης τριπόλεως Δωρίδος. βέλτιον δὲ τὸ πρῶτον καὶ Ὀμηρικώτερον. τριχθὰ τριχῶς “τριχθὰδε πάντα δέδασται.” τρίπλακα τρίπτυχον, ἐξ οὗ τὴν μεγάλην βούλεται δηλοῦν. Τροίης

ποτέ μὲν τῆς χώρας, ποτέ δὲ τῆς Ἰλίου. λέγει δὲ καὶ Τρωϊκὴν τινα πόλιν· “αἶ κέ ποθι Ζεὺς δῶσι πόλιν Τρωϊήν εὐτείχεον ἐξαλαπάξαι.” τροφόντα εὐτραφή καὶ μεγάλως αὐξανόμενα. τροφὶ τὸ εὐαυξές· “πολλὸν δὲ τροφὶ κυλίνδεται.” προενεκτέον δὲ ὡς τροφὶ ὡς ὅπῃ θηλυκῶς. ἐπὶ αὐξήσει ἀκούουσιν, ἀπὸ εὐθείας τῆς τροφῆς· τὸ γὰρ ψ μεταπίπτει κατὰ τὰς πτώσεις ἥτοι εἰς β ἢ π ἢ φ . τρύζοντα καταπονθήσονται. καὶ ἐν τῷ βίῳ τρύχειν ἑαυτὸν λέγεται, οἷον καταπονεῖν. τρύφος κλάσμα· “τὸ δὲ τρύφος ἔμπεσε πόντῳ.” τρύζητα ι . πεποιήται ἡ λέξις κατὰ μίμησιν. ψιθυρίζεται. καὶ τὸ ὄρνειον δὲ ἡ τρυγὼν κατὰ μίμησιν τοῦ ἤχου. τροχός ἐπὶ μὲν τοῦ ἄρματος “αὐτὸς δ’ ἐκ δίφροιο παρὰ τροχὸν ἐξεκυλίσθη,” ἐπὶ δὲ τοῦ κεραμικοῦ “ῥεῖα μάλ’ ὥστε τροχὸν ἄρμενον ἐν παλάμῃσιν ἐξόμενος κεραμεὺς πειρήσεται.” τρωπῶντο ἐτρέποντο, μετεβάλλοντο. καὶ τρωπάσκετο ἀντὶ τοῦ ἐτρέπετο καὶ μετεβάλλετο. Τρώϊοι ἀπὸ Τρωὸς τοῦ ἥρωος· “οἷοι Τρώϊοι ἵπποι.” οὗτοι γὰρ εἰσιν οἱ Αἰνείου ἀφαιρεθέντες ὑπὸ Διομήδους· “ἦς Τρωῖ περ εὐρύωπα Ζεὺς δῶχ’ υἱὸς ποινὴν Γανυμήδεος.” τρωπῶσα τρέπουσα, μεταβάλλουσα τὴν φωνήν. τρώει τιτρώσκει. τρώκτης ἀποτρώγων, κερδαίνειν βουλόμενος. τρίζουσα ι . [30]

156 τῶν πεπονημένων ἡ λέξις. τυκτόν κατεσκευασμένον· “τυκτόν κακόν, ἄλλοπρόσαλλον,” οἷον μέγα κακόν. ὅταν δὲ λέγῃ ἐπὶ τῆς κρήνης “τυκτὴν καλλίρροον,” θέλει λέγειν χειροποίητον, οὐ φυσικὴν κρήνην. τύνη Δωρικῶς ἀντὶ τοῦ σύ. τυπεῖς πληγεῖς ἐκ χειρός. τυτθὸν μικρόν. τύψας ἐκ χειρὸς πατάξας. τῷ διό. καὶ ἀντὶ τοῦ οὗτοι οἱ δύο ἢ τούτους τοὺς δύο, καὶ ἐπὶ μὲν τῆς δοτικῆς “ὡς τό γ’ ἀντιβίοισι μαχεσσαμένῳ,” ἐπὶ δὲ τῆς αἰτιατικῆς “οὐδ’ ἄρα τῷ γε ἰδὼν γήθησεν.” καὶ ἐπὶ τοῦ τούτῳ “τῷ καὶ τεθνεῶτι νόον πόρε Περσεφόνη.” τῷ κε ἐπὶ τοῦ “τῷ κε τάχ’ ἡμύσειε πόλις Πριάμοιο” βούλονται ἀκούειν οὕτως. καὶ Ἀπίων παραγγέλλει. καὶ ἐπὶ τοῦ “τῷ κε λάχον κτερέων καὶ μευ κλέος ἦγον Ἀχαιοί” ἀντὶ τοῦ οὕτως ἄν. ταῦροι οἱ παρ’ Ἐφεσίοις οἰνοχοοῦντες ἡῖθεοι ἐν τῇ Ποσειδῶνος ἑορτῇ. ταύριον αἷμα θανάσιμον, ἀπὸ Μίδα καὶ Ἰάσονος· περὶ γὰρ Θεμιστοκλέους οὐ πᾶσι συμφωνεῖται. ταύρου τοῦ Ποσειδῶνος. ἔλεγον καὶ τὸν Διόνυσον, ὅτι κέρατα ἔχει διότι ὠμηστής, ἢ ὅτι τοῖς διθυράμβοις ἄθλον ἦν ἡ βούς, ὅθεν καὶ ὁ Κρατῖνος ταυροφάγος. ὑββάλλειν ἐν τῇ Τ τῆς ῥάψωδίας “ἔσταότος γὰρ καλὸν ἀκούειν, οὐδὲ ἔοικεν ὑββάλλειν· χαλεπὸν γὰρ ἐπιστάμενόν περ ἔοντα.” εἰρηκότος γὰρ τοῦ ποιητοῦ περὶ τοῦ Ἀγαμέμνονος “αὐτόθεν ἐξ ἔδρης, οὐδ’ ἐν μέσοισιν ἀναστάς,” ὁ μὲν Ἀρχίας ἀκούει κυρίως καθήμενον καὶ μὴ ἀνιστάμενον μηδὲ προσεληλυθότα, οἱ δὲ περὶ τὸν Σιδώνιον ἐστῶτα μὲν λέγουσι τὸν Ἀγαμέμνονα παρὰ τῇ καθέδρᾳ, οὐδ’ ἐν μέσοις ἐστῶτα. καὶ κατὰ μὲν Ἀρχίαν ἡ διάνοια ταύτη· ἐστῶτος μὲν καλὸν ἐστὶν ἀκούειν, οὐδὲ ἔοικεν ὑββάλλειν ἐτέρῳ· χαλεπὸν γὰρ τοῦτο καὶ τῷ ἐπιστήμονι λόγων· “ἀνδρῶν δ’ ἐν πολλῷ ὁμάδῳ πῶς κέν τις ἀκούσειεν” τοῦ ἐτέρου ὑββαλλομένου; ὥστε τὸ ὑββάλλειν ἀντὶ τοῦ ὑποβάλλειν. οἱ δὲ περὶ τὸν Σιδώνιον ἐκ τοῦ ὑββάλλειν τὸ ὑποκρούειν ἀκούουσιν. [30]

157 ἡ δὲ διάνοια οὕτως· ἐστῶτος μὲν καλὸν ἀκούειν, οὐδὲ εἰκότως ἐστὶν ὑποκρούειν τὸν λέγοντα. χαλεπὸν γὰρ ἐστὶ καὶ τῷ ἐπιστήμονι λόγων ὑποκρουομένῳ διὰ τὸν θόρυβον λέγειν. ἀνδρῶν γὰρ ἐν ὁμάδῳ πολλῷ πῶς ἄν τις ἀκούσειεν ἢ εἴποι, ὑποκρουόμενος ὑπὸ τῶν θορυβούντων; καὶ φησὶν ὁ Σιδώνιος ὅτι τῷ ὑββάλλειν ὁμοίον ἐστὶ τοῦτο, “τὸν δ’ ἄρ ὑποβλήδην ἡμείβετο.” ὑγρά κέλευθα τὴν θάλασσαν. ὑγρὸν ἔλαιον ὁ Ἡλιδωρος ἦτοι διὰ τὸ εἰς ἄνεσιν ἄγειν καὶ ἀνιέναι τὸ σῶμα, ἢ διὰ τὸ πλείονα χρόνον ὑγρὸν διαμένειν ἐκχεόμενον. ὕδατοτρεφῶν ὕδατι τρεφομένων. ὕδρηλοί μαλακοί, κάθυγροι. ὕδρηναμένη λουσαμένη. Ὑδὴ πόλις ἐν Λυδίᾳ· “Ὑδὴς ἐν πίονι δήμῳ.” διὰ δὲ τοῦ λ ἐπὶ τοῦ σκυτοτόμου, “ὄχ’ ἄριστος Ὑλῇ ἔνι οἰκία ναίων,” ἔστι Βοιωτικὴ. καὶ προσῆκον Ἑλληνα τὸν Τύχιον Ἑλληνὶ τῷ Αἴαντι κατεσκευακέναι τὴν ἀσπίδα. υἷες Ἀχαιῶν περιφραστικῶς οἱ Ἀχαιοί, καὶ ἐν τῷ ἔθει φιλοσόφων παῖδες ἀντὶ τοῦ φιλόσοφοι, καὶ Ὀμηρος παῖδες Τρώων ἀντὶ τοῦ οἱ Τρῶες. ὑλακόμωροι οἱ περὶ τὸ ὑλακτεῖν μεμορημένοι, ἐν ἴσῳ τῷ πεπονημένοι. ὕληεσσα κατάδενδρος. Ὑλακίδης Ὑλάκου υἱός. Ὑλλος

ποταμὸς ἐν Λυδίᾳ. ὕπαρ τὸ μεθ' ἡμέραν· “οὐκ ὄναρ ἀλλ' ὕπαρ ἐσθλόν.” ὑπαιδείδεσκεν
ὑπεβλέπετο. τὴν δὲ ὑπὸ πρόθεσιν διὰ τὸ μέτρον ὑπαί. ὑπαιθα ἔμπροσθεν. ὑπάρχη προκατάρχη.
ὑπατον μήστωρα τὸν ἐν τῷ μήσασθαι ὑπατον, οἶον πρῶτον. ὑπάτη ὁ μὲν Ἀπίων “ἐν δὲ πυρὶ
ὑπάτη” ἀποδίδωσι πλουσίᾳ. ἄμεινον δὲ ἀνωτάτη, οἶον πρώτη· ὑποτίθεται γὰρ τοὺς ἄλλους τοὺς
συγκαιομένους τῷ Πατρόκλῳ περὶ τὰ ἔσχατα μέρη τῆς πυρᾶς καιομένους. ὁ π' ἀσπίδα
προποδίζων ὑπὸ τὴν ἀσπίδα τιθεὶς τοὺς πόδας καὶ οὕτως προβαίνων· ποδήρεις γὰρ ἦσαν αἱ
ἀσπίδες. ^[35]

158 ὑπερμενεί ὑπερέχοντι κατὰ τὸ μένος, τουτέστι τὴν ἰσχύν. ὑπερκύδαντας ὑπερκύδεις
γενομένους, ἐνδόξους. ὑπέφηνε ἐν τῇ Ρ τῆς Ὀδυσσεΐας “ὥς ἄρ' ἔφη, καὶ θρῆνυν ἐλὼν ὑπέφηνε
τραπέζῃ,” οἶον ἔξω τοῦ θρόνου εἵλκυσε τὸ ὑποπόδιον καὶ φανερόν αὐτὸ ἐποίησεν.
ὑπερικταίνοντο ο . τῶν ἅπαξ εἰρημένων, ἐν τῇ Ψ τῆς Ὀδυσσεΐας “πόδες δ' ὑπερικταίνοντο.” ὁ
γὰρ Ἀρίσταρχος φησὶν ἄγαν ἐπάλλοντο, προθυμουμένης αὐτῆς βαδίζειν μὲν ταχέως, μὴ
δυναμένης δέ, ἀλλὰ κατὰ βραχὺ διὰ τὸ γήρως. φαίνεται τοίνυν τὸ πλήρες κατὰ Ἀρίσταρχον
ἐρικταίνοντο, καὶ δηλὰ τὰ τῆς ἀναγνώσεως. ἐνιοὶ δὲ ἐτυμώτερον ὑπερεσχίζοντο κατὰ τὴν
πορείαν· οἱ γὰρ σπουδαστικῶς ἔχοντες κατὰ διάβασιν ὀρώνται ὥς περὶ σχισμὸν τινα
ποιούμενοι τῶν ποδῶν ἓνα παρ' ἓνα, ἐρίζαι δὲ κυρίως τὸ διασχίσει, “ἦρικε δ' ἵπποδάσεια
κόρυς,” καὶ ἡμεῖς ἔτι ἐρεγμὸν λέγομεν τὸν ἐσχισμένον κύαμον. ὁ δὲ Ἡλιόδωρος
ὑποκατεκλῶντο οὐκ εὐτονοῦντες. ἄλλοι δὲ ὑπερικνουῦντο διὰ τὴν προθυμίαν. ὑπέρβιον
ὑπεράγοντα κατὰ τὴν βίαν. ἐνίοτε καὶ ἐπιρρηματικῶς ἀντὶ τοῦ ὑπερβίως τὸν οἶνον
ἐξαντλοῦντες, οἶον πάνυ βιαίως. ὑπερβασίῃσι παραβάσει τῶν ὄρκων καὶ τοῦ δικαίου, οἶον
ἀμαρτία. ὑπερτερὴ τὸ πῆγμα τῆς ἀμάξης. ὑπέρτερα τὰ ὑπεράνω τῶν ἐντὸς κρέα. οἱ δὲ
ὑπερέτως ὠπημένα. ὑπέρεπτε ὑποκατήσθιεν, ἀπὸ τοῦ ἐρέπτειν, τῆς ἔρας τι ὑφαιρεῖν. φησὶ
γὰρ ἐν τῇ παρὰ ποταμὸν μάχῃ “κονίην δ' ὑπέρεπτε ποδοῖν,” ἵνα μᾶλλον βαπτίζεται ὁ
Ἀχιλλεύς, περὶ οὗ ὁ λόγος. ὑπερίων ὁ ἥλιος, ἀπὸ τοῦ ὑπερεῖναι ἡμῶν. ὑπερφιάλοι ὑπερήφανοι.
λέγονται δὲ οὕτως καὶ οἱ κατ' ἀρετὴν διαφέροντες, οἶον ὅταν τις τῶν μνηστήρων λέγῃ
“ὑπερφιάλοισι μεθ' ἡμῖν” οὐ γὰρ ἂν ἑαυτοὺς κακῶς ἔλεγον. καὶ τοὺς Κύκλωπας χωρὶς τοῦ
Πολυφήμου δικαίους συνέστησεν, καὶ ἐπὶ τοῦ “Κυκλώπων δ' ἐς γαῖαν ὑπερφιάλων ἀθεμίστων”
τοὺς μὴ τοῖς κοινοῖς νόμοις χρωμένους. ὑπερήνωρ ὑπεράγων κατὰ τὴν ὠραιότητα, ἥτις ἐστὶν
ἀνδρεία. ^[35]

159 σημαίνει καὶ τὸν ὑπερήφανον. ἔστι καὶ κύριον ὄνομα. ὑπεμνήμυκεν ἐν τῇ Χ ῥαψωδίᾳ τῆς
Ἰλιάδος, ἐν ἀθετουμένοις στίχοις, “πάντα δ' ὑπεμνήμυκεν.” ὁ Ἀρίσταρχος ἀποδίδωσιν
ὑποκατανένυκται, ὅθεν Ἀπίων φησὶν ὑπομέμυκε καὶ κλαίει. ἐπιφέρει γὰρ “δεδάκρυντο δὲ
παρειαί.” ἐκ δευτέρου δὲ ἀποδιδούς, ἵνα ἢ ἀνάμνησιν εἴληφεν. βέλτιον δὲ τὸ πρῶτον.
ὑπερώησαν ὑπεχώρησαν. ὑπέχευε ὑπέβαλεν. ὑπερδέα ὑπερδεόντως ἐνδεῇ, οἶον ἐλάσσονα κατὰ
δύναμιν. ὑπεράει ὑπεράγοντι κατὰ τὴν πνοήν. ὑπεροπλίσαιτο ο . ἡ λέξις ἐν τῇ Ρ τῆς Ὀδυσσεΐας
“οὐκ ἂν τίς μιν ἀνὴρ ὑπεροπλίσαιτο.” ὁ Ἀρίσταρχος ἀποδίδωσι νικήσειεν· καὶ γὰρ οἱ νεώτεροι
λέγονται ὀπλότεροι ἀπὸ τοῦ νικητικοῦ εἶναι ἐν τοῖς ὅπλοις. βέλτιον δὲ ἡμῖν φαίνεται, ἐπεὶ
θαυμάζων ὑπόκειται ὁ Ὀδυσσεὺς τὰ ἑαυτοῦ οἰκήματα λέγων “ἐξ ἐτέρων ἔτερ' ἐστίν, ἐπείκειται
δὲ ἡ αὐλὴ τοίχῳ καὶ θριγκοῖσι, θύραι δ' εὐερκέες εἰσὶ δικλίδες οὐκ ἂν τίς μιν ἀνὴρ
ὑπεροπλίσαιτο” (εἰς γὰρ τὸ ἐνικὸν μετείληφε, τὸ δῶμα), οὕτως ἐξησκημένον ὑπερηφανήσειεν·
ὑπέροπλοι γὰρ οἱ ὑπερήφανοι λέγονται, ἀπὸ τοῦ ὑπὲρ δύναμιν τὴν ἰδίαν ὅπλοις μείζοσι
χρῆσθαι. ὑπηνήτη ἐν τῇ Ω τῆς Ἰλιάδος. ὁ Ἡλιόδωρος ἀποδίδωσιν ἀρτίως τὴν ἥβην ἔχοντι.
ὑπήνη δὲ ἐστὶν ὁ ὑπὸ τὴν ῥῖνα τόπος· καὶ οἱ μὲν τὸν μύστακα ἀποδιδόασιν, οἱ δὲ τὸ γένειον.
ἀκούειν δὲ ἄμεινον τῷ ἀρτίως γενειῶντι· διόπερ ἐπήνεγκε “τοῦπερ χαριεστάτη ἥβη.”
ὑποσταχύοιτο ο . τῶν ἅπαξ εἰρημένων. ὁ μὲν οὖν Ἀπίων ἀποδίδωσιν ὑπαύζοιτο, ὁ δὲ

Ἡλίοδωρος ὑπογεννῶτο· “ὑποσταχύοιτο βοῶν γένος εὐρυμετώπων.” ὕγιῶς μὲν οὖν ἐκάτερος. εἴρηται γὰρ ἀπὸ τῶν σταχύων μεταφορικῶς. ὥσπερ οὖν ἐξ ἑνὸς σπέρματος εἷς πυθμὴν γίνεται, ἀφ’ οὗ πολλοὶ στάχυες, οὕτως ἀπὸ μιᾶς βοδὸς πολλοὶ γίνονται. διόπερ ὁ μὲν εἰς τὸ ὑπαύξειτο μετέφρασεν, ὁ δὲ ὑπογεννῶτο. ὑποθημοσύνησι ὑποθήκαις, συμβουλίαις, ὑπότροπον ὑποστρέφοντα καὶ ἀφιγμένον· “ὑπότροπος ἴζομαι αὐθις.” ὑποκρίναιτο ἀποκρίναιτο· “ᾧ δέ χ’ ὑποκρίναιτο θεοπρόπος” καὶ πάλιν “σοὶ δ’ ᾧ δὲ μνηστῆρες ὑποκρίνονται.” [35]

160 ” πρωταγωνιστοῦντος γὰρ τοῦ χοροῦ τὸ παλαιὸν οὗτοι ὥσπερ ἀποκριταὶ ἦσαν, ἀποκρινόμενοι πρὸς τὸν χορόν. ὑπόκυκλον ὑπότροχον. ὑπόβρυχα ὑποβρύχιον. ὑποφθᾶς ὑποφθᾶσας. καὶ “ὑποφθαμένη φάτο μῦθον.” ὑποδεξίη ὑποδοχή. ὑπόδρα ὑποβλεπτικῶς, ὅπερ οἱ νεώτεροι ὑπόδραξ. ὑπόψιον ὑποπτον καὶ ὑποβλεπόμενον. ὑπονηΐω ὁ μὲν Ἀπίων ὡς ἐν τῇ Ἰθάκῃ λιμένος οὕτως καλουμένου. ὁ δὲ Ἡλίοδωρος ὡς δύο μέρη λόγου ὄντα μετείληφεν, ἵν’ ἢ ὑπὸ τῷ νηΐω· φησὶ γὰρ “νήϊος τόπος ἔχων ξύλα ἢ δένδρα, ἐξ ὧν δεσμοῦσι τὰς ναῦς καθορμίζοντες.” ὑπόρρητον ὑπαρνον, οἶον ἄρνα ἔχουσα ἐν τῇ γαστρί. ὑπωρείας τοὺς πρὸς τοῖς κάτω μέρεσι τοῦ ὅρους· “αἶ ρά θ’ ὑπωρείας ὤκεον πολυπιδάκου Ἰδης.” ὑπὲρ μόρον ὁ μὲν Ἀρίσταρχος τὴν δευτέραν ὀξύτων ὑπερμόρως ἀκούει, “ὡς καὶ νῦν Αἰγισθος ὑπὲρ μόρον Ἀτρεΐδαι” ὁ δὲ Ἡλίοδωρος ὡς δύο μέρη λόγου ὄντα προφέρεται, καὶ φησὶν ὑπὲρ τὸ καθῆκον. ὑπατε κρειόντων ἡγούμενε θεῶν. ὑπίσχεται ἀναδέχεται καὶ ὑπισχνεῖται. ὑποστάς ἀναδεξάμενος. ὅταν δὲ λέγῃ “καὶ μοι ὑποστήτω ὅσσον βασιλεύτερός εἰμι,” ἴσον τῷ ὑπειζάτω. ὑποδμῶς· “Ποσειδῶν ὑποδμῶς.” ὁ μὲν Ἡλίοδωρος δμῶς ὑποτεταγμένος, ἔνιοι δὲ ὡς περισσὸν οὔσης ἀκούουσι τῆς προθέσεως. ὑπιωγή ὑπαγωγή· “εὐδὸν Βορέω ὑπιωγῇ.” ὑποπερκάζουσι μεταβάλλουσιν ἀπὸ τοῦ ὀμφακος. ὑπεκπροθέων ὑπεκτρέχων. ὑπὲρ τοκήων κατὰ τῶν γονέων· “λίσσομ’ ὑπὲρ τοκήων.” ὑποσσεῖουσιν ὑφέλκουσιν. ὑποκυσσαμένη ἔγκυος γενομένη. ὑπαλευόμενος φυλασσόμενος. ὑποδέγμενος ἀναδεχόμενος· “βίας ὑποδέγμενος ἀνδρῶν.” ὑπὸ κυρίως μὲν “δύο δ’ ὑπὸ πυθμένες ἦσαν” καὶ πάλιν “ὡς ὑπὸ Τυδεΐδῃ πυκινὰ κλονέοντο φάλαγγες.” [35]

161 ” ἀντὶ τῆς μετά. ὕπνος ἐπὶ μὲν τοῦ εἰδωλοποιουμένου θεοῦ “ὕπνε ἄναξ,” ἐπὶ δὲ τοῦ πάθους “ὕπνω καὶ φιλότῃ,” ἐπὶ δὲ τοῦ θανάτου “ὡς ὁ μὲν αὐθι πεσὼν κοιμήσατο χάλκεον ὕπνον.” ὕπνου δῶρον περιφραστικῶς ὁ ὕπνος. ὑπέρπτατο μεταφορικῶς ἀντὶ τοῦ ὑπερέπεσεν. ὑψαγόρη μεγαλήγορε. ὑψίζυγος ὁ τὴν ἀνωτάτῳ ἔδραν ἔχων. φαεσίμβροτος ἢ τὸ φῶς τοῖς βροτοῖς παρεχομένη. φαίδιμος λαμπρός, ἢ ὁ ἐπίσημος. φαληριόωντα λευκανθίζοντα. φαλός τὸ λάμπρυσμα τῆς περικεφαλαίας, ὅθεν καὶ τρίφαλος ἢ τρεῖς φαλοὺς ἔχουσα, τετραφάλῃρος δὲ ἢ τέσσαρας. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ φάος. ὁ δὲ Ἀπίων “φαλός ὁ λαμπρός καὶ λευκὸς τῆς περικεφαλαίας ἦλος.” φᾶρος ἰμάτιον, ἀπὸ τοῦ φορεῖσθαι. καὶ ἐπὶ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν. φαρμάσων στομῶν, οἶον φαρμακεύων. φάσγανον ξίφος, παρὰ τὸ φάσαι, ὃ ἐστὶν ἀνελεῖν. φαεινὴ λαμπρά. ἐν δὲ τῇ Θ τῆς Ἰλιάδος “φαεινὴν ἀμφὶ σελήνην” ἐζήτησαν πῶς τότε ἡ σελήνη δύναται φάναι, ὅτε τὰ ἄστρα λαμπρὰ φαίνεται. ὅθεν ὁ Ἀρίσταρχος τοῦτο λύων φησὶ φαεινὴν οὐ τὴν τότε λαμπρὰν ἀλλὰ τὴν φύσει λαμπράν, ὥσπερ καὶ ἐπὶ τῆς ἐσθῆτος τῆς Ναυσικάας “φέρειν δ’ ἐσθῆτα φαεινὴν,” ἣν διὰ τὸ ἐρρυπῶσθαι εἰς τοὺς πλυνοὺς παρακομίζει. ἀλλὰ δῆλον, φησὶν, ὅτι ἐνταῦθα ἀκουστέον τὴν φύσει λαμπράν. φάτις δόξα· “φάτις ἀνθρώπους ἀναβαίνει.” φαέθων λάμπων. ἔστι δὲ καὶ ἵππου ὄνομα. φαεῖνω φανῶ. “δύσομαι.” φάε ἐπέτελλε· “φάε δὲ χρυσόθρονος Ἡώς.” Φειὰ πόλις· “Φειᾶς παρ τείχεσσι, Ἰαρδάνου ἀμφὶ ῥέεθρα.” φέριστε βέλτιστε, ὑπερφέρων πάντας. φέρβειν τρέφειν. ὅθεν καὶ τὴν γῆν πολυφόρβην· “πολυφόρβου πείρατα γαίης.” ἀπὸ δὲ τῆς αὐτῆς ἐννοίας καὶ ὁ συφορβός. [30]

162 ἔτι δὲ καὶ νῦν φορβεία τις λέγεται τῶν ὄνων καὶ τῶν ἵππων, ἐν ἣ ἀποτίθεται ἡ τροφή αὐτῶν. Φεραὶ πόλις Θεσσαλίας· “οἱ δὲ Φεράς ἐνέμοντο.” φέρτερος κρείσσων, παρὰ τὸ ὑπερφέρειν. φέροντο ἐν τῇ Κ Ὀδυσσεΐας ἀντὶ τοῦ προσεφέροντο· “ἰχθυὺς ἀσπαίροντας ἀτερπέα δαῖτα

φέροντες.” Φείδων ὄνομα κύριον. φέρτρῳ φορέϊω· “κείμενον ἐν φέρτρῳ.” φηγός ἡ δρυς, καὶ φήγιнос ὁ δρυΐνος· “φήγιнос ἄξων.” ὁ δὲ Ἀπίων ἐτυμολογῶν παρὰ τὸ φαγεῖν φαίνεται, ἐπεὶ πρὸ τῆς εὐρέσεως τῶν Δημητριακῶν καρπῶν ἐβαλανοφάγουν. ὅθεν καὶ παροιμία “πάλιν δ’ ἐπὶ φηγὸν ἀνέδραμον” ἀντὶ τοῦ εἰς τὴν ἀπὸ τῆς φηγοῦ τροφῆν. φήνη εἶδος ὀρνέου. καὶ “φήνοι Αἰγυπτιακοὶ γαμψώνυχες.” Ἀπολλώνιος δὲ ὁ τοῦ Χάριδος ἀετοῦ γένος φησί, καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ ζῴων. φῆρες οἱ Κένταυροι, Αἰολικῶς, ἀπὸ τοῦ θηριώδη τὴν φύσιν ἔχειν ἐν ὄρει ὄντες· οἱ δὲ Αἰολεῖς τὰ θηρία φηρία λέγουσιν. ἡ δὲ διατριβὴ αὐτῶν παραδέδοται ἐν Θετταλίᾳ, Θεσσαλοὶ δὲ οἱ Αἰολεῖς εἰσὶ· “φηρσὶν ὀρεσκοῖσι” καὶ “ἤματι τῷ ὅτε φηρὰς ἐτίσατο.” Ἀπίων δὲ ἐτυμολογῶν ἀπὸ τοῦ ὑφορεῖσθαι ἐν τοῖς ὄρεσιν, ἢ ἀπὸ τοῦ φάσμα ἔχειν θηρίων. βέλτιον δὲ τὸ τῶν Αἰολέων καὶ γὰρ Ὅμηρος μόνους τοὺς φῆρας εἵρηκεν, οὐδέποτε δὲ τὸν λέοντα φῆρα. φῆσθα λέγεις· “εὖ δὴ ταῦτά γε φῆσθα, γέρον φίλε.” ἄνευ δὲ τοῦ ἰ γραπτέον, ἐπεὶ καὶ οἱ Αἰολεῖς φέσθα λέγουσιν ἀντὶ τοῦ ἔλεγε. “φῆσθα.” καὶ τὸ “ἔφησθα κελαϊνεφές.” φθάνει καταφθάνει. φθὰν δὲ μεθ’ ἵππους ἔφθασαν δὲ πολὺ τοὺς ἵππους. φθειρῶν. φθειροὶ λέγονται ὑπὸ τινων αἰπίτους· φθειρῶν γὰρ ὄρος τῆς Καρίας περὶ Μίλητον, διὰ τὸ πολλὰς ἔχειν πίτυς· οἱ γὰρ τόποι τῶν πιτύων φθίραι προσαγορεύονται. οἱ δὲ ὅτι τὰ τῶν πιτύων μικρὰ στροβίλια οὕτως λέγονται, ἃ καὶ πιτυοκάμπους φασίν. ^[30]

163 ἢ ἀπὸ Φθίρωνος τοῦ Ἐνδυμίωνος. ἢ ὅτι τὰ ἐξανθήματα τῶν πιτύων ὄμβριά εἰσιν φθισίν. φθισοσίμβροτον τὴν ἐπὶ φθορᾷ βροτῶν. φθινύθουσιν εἰς φθορὰν ἄγουσι. φιλέειν ἐπὶ μὲν τοῦ ξενίζειν “μῆνα δὲ πάντα φίλει με,” ἐπὶ δὲ τοῦ ἀγαπᾶν “ἡ μοῦνοι φιλέους” ἀλόχους.” φιλότης ἐπὶ μὲν φιλίας “ἡ φιλότητα μετ’ ἀμφοτέροισι τίθησιν,” ἐπὶ δὲ τῆς συνουσίας “ἀλλ’ ἄγε δὴ φιλότῃ τραπέιομεν.” φιλοκτεανώτατε φιλοχρηματώτατε· κτέανα δὲ τὰ χρήματα. τῶν ἅπαξ εἰρημένων. φιάλη κατασκευάσμα τι· “ἀμφίθετον φιάλην.” ἔστι δὲ ἀμφίθετος ἡ κατὰ πυθμένα καὶ κατὰ στόμα δυναμένη τίθεσθαι. φιλομειδής ἐπίθετον Ἀφροδίτης, ἡ φιλοῦσα τὰ μειδιάματα, ἐξ οὗ τὴν ἰλαρὰν σημαίνει. ὁ δὲ Ἀπίων φιλόγελως. φίλ. εἰώθασιν ἀντὶ τοῦ σφίν ἀντωνυμικῶς χρῆσθαι τῇ φίν, ἀντὶ τοῦ αὐτοῖς ἢ αὐταῖς. οὐχ εὐρίσκεται δὲ παρ’ Ὀμήρῳ, ὡς Ἀπίων τέταχεν. φιτρῶν κορμῶν. καὶ ἔστι παρὰ τὸ φύεσθαι. φιληρέτμοισι ἀπὸ μέρους φιλοναύταις. φίλος ἀντὶ τῆς κλητικῆς εἴωθε λέγειν· “δὸς φίλος.” Φιλομηλεῖδης. τοῦ σχήματος ὄντος πατρωνυμικοῦ, ἐν τῇ Δ’ Ὀδυσσεΐας “Φιλομηλεῖδῃ ἐπάλαισεν ἀναστάς,” ἐδέξαντό τινες τὸν Πάτροκλον ὡς Φιλομήλας μητρός, τοῦ ποιητοῦ πρῶτον μὲν οὐδέποτε τῷ σχήματι χρησαμένου· οὐ γὰρ Λητοίδην εἶπε τὸν Ἀπόλλωνα, οὐδὲ Θετίδην τὸν Ἀχιλλέα· ἔπειτα δέ, εἵπερ ἐσημαίνετο Πάτροκλος καταπαλαισθεὶς ὑπὸ Ὀδυσσέως, οὐκ ἂν εἶπεν “κεχάροντο δὲ πάντες Ἀχαιοί” τὸν γὰρ Πάτροκλον ὑπὸ πάντων φιλούμενον συνίστησι δι’ ὧν φησί “πᾶσι γὰρ ἐπίστατο μείλιχος εἶναι.” ὅθεν τινὲς μὲν ἕτερόν τινα Φιλομήλου υἱὸν ἔφασαν, οἱ δὲ κύριον ὄνομα, ὅπερ καὶ μᾶλλον ἀκουστέον· πολλάκις γὰρ τῷ πατρωνυμικῷ τύπῳ κύριά τινα λέγεται, Εὐριπίδης, Ἀσκληπιάδης, Ἡρακλείδης. φιλίων ἀντὶ τοῦ φίλτερος· “οὐδέ τις ἄλλος ξείνων τηλεδαπῶν φιλίων ἐμῶν ἵκετο δῶμα.” ^[30]

164 ” ἐσχηματισμένον τῷ τρόπῳ τοῦ κάλλιον. φιλεόντων φιλείτωσαν, ὡς ἔστων ἔστωσαν. φλέγμα τὴν φλόγα. ὁ δὲ Ἀπίων τὸν φλοῖσμον ταραχὴν λέγει. βέλτιον δὲ τὸ πρῶτον· κατὰ σύνθεσιν γὰρ πολυφλοίσβοιο, κατ’ ἰδίαν δὲ οὐ. φλίψεται ἀποθλιβήσεται. φόβος. Ἀρίσταρχος σεσημειώται ὅτι συνήθως φόβος ἐπὶ τῆς φυγῆς, φύζα δὲ ἐπὶ τῆς μετὰ δειλίας φυγῆς. Φοῖβος ἐπίθετον Ἀπόλλωνος. ὁ μὲν Αἰσχύλος ἀπὸ Φοίβης τῆς μητρὸς Λητοῦς· Ὅμηρος δὲ οὐδέποτε ἀπὸ μητέρων κοσμεῖ τινάς, μήθ’ ὅτι δὲ μάμης. Φοῖβον οὖν ἐκδεκτέον ἀπὸ τοῦ φοιβᾶσθαι, ὃ ἐστι μαντεύεσθαι. ἢ καὶ βέλτιον, ὁ καθαρὸς καὶ ἀμίαντος φοῖβον δὲ κατὰ γλῶτταν τὸ καθαρὸν, ὡς καὶ Ἡλιόδωρος “φοῖβον ὕδωρ ἐπάγων κέρας Ὠκεανοῖο ῥοῇσι.” φοινόν ἤτοι τὸ ἐρυθρὸν ἢ τὸ φόνιον καὶ δεινόν. φολκός. τῶν ἅπαξ εἰρημένων. ἔστι δὲ οἶον φαολκός, ὁ τὰ φάη

εἰλκυσμένος, οἷον στραβός. φοξό ς . καὶ τοῦτο τῶν ἅπαξ εἰρημένων. σημαίνει δὲ τὸν ὀξυκέφαλον. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν κεραμικῶν ἀγγείων τῶν ἐν τῇ καμίνῳ ἀπὸ τοῦ φωτὸς ἀπωξυμένων, καθά φησι καὶ Σιμωνίδης “αὐτὴ δὲ φοξὴ χειρὸς Ἀργεῖη κύλιξ.” φόρμιγξ ἡ κιθάρα, παρὰ τὸ φέρεσθαι. φορύξας συμφύρας “φορύξας αἵματι πολλῷ.” φόως ἐρέουσα τὴν ἐπιτολὴν τοῦ ἡλίου προσημαίνουσα. φοῖνι ξ . τῶν πολλὰ δηλουσῶν ἡ λέξις. τὸ μὲν γὰρ δένδρον “φοῖνικος ἔην ἔρνος.” δηλοῖ καὶ τὸ κύριον ὄνομα, τὸν τοῦ Ἀχιλλέως τροφέα· “Φοῖνιξ ἄττα γεραῖέ.” σημαίνει καὶ τὸν πυρρὸν τῷ χρώματι, “τὸ μὲν ἄλλο δέμας φοῖνιξ ἦν, ἐν δὲ μετώπῳ λευκὸν σῆμ’ ἐτέτυκτο” καὶ τὸ φοινικὸν ἄνθος, “ὥς δ’ ὅτε τίς τ’ ἐλέφαντα γυνὴ φοῖνικι μιῖναι” καὶ τὸ ἐθνικόν, “δὴ τότε Φοῖνιξ ἦλθεν ἀνὴρ ἀπατήλια εἰδώς.” φορτίδος φορτηγοῦ νεώς “φορτίδος εὐρείης.” φορέησι διαφέρει· “φορέησιν ἀκάνθας.” φόρτου τῶν φορτίων· “φόρτου τε μνήμων.” [30]

165 ” Φόρκυνος ὄνομα κύριον· “Φόρκυνος δέ τις ἔστι λιμήν.” φοινικόεσσαν πυρρὰν τῷ χρώματι. φορήμεναι ἐπὶ μὲν τοῦ φορεῖν “Ἡφαιστος Διὶ δῶκε φορήμεναι,” ἐπὶ δὲ τοῦ προσφέρειν “ἄλλον δ’ ἐρίφοισι φορῆναι.” φραδέος συνετοῦ, δυναμένου ἐπιφράσασθαι, ὃ ἔστιν ἐπινοῆσαι· “φραδέος νόου ἔργα τέτυκται.” ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ καὶ τὸ φράσαι, ὅπερ ἀγνοήσας Ζηνόδοτος μεταγράφει “σὺ δὲ φράσαι εἴ με σαώσεις,” οὐδέποτε τοῦ ποιητοῦ ἐπὶ τοῦ εἰπεῖν τάσσοντος τὴν λέξιν. διόπερ Ἀρίσταρχος ἐν τῇ Ρ τῆς Ἰλιάδος ἠθέτηκεν. φράδμων ὁ ἔμπειρος καὶ ἐπιγινῶναι δυνάμενος. πέφραδ τε Τρώεσσι καὶ εὐχόμενος ς . φρήτηρ κυρίως μὲν ἡ πατριὰ καὶ συγγένεια, Ὀμηρος δὲ καταχρηστικῶς τοῖς κατὰ πόλιν μαχομένοις. σημαίνει δὲ διὰ τῶν φυλῶν τοὺς κατὰ ἔθνη. φρῖκα τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ κύματος· “μέλαιναν φρῖχ’ ὑπαλύξας.” φῦκος φυκίον, συρφετός· “πολλὸν δὲ παρὲξ ἄλα φῦκος ἔχευαν.” φρόντιν τὴν καταφρόνησιν. φυλάσσειν ἐπὶ μὲν τοῦ καθ’ ἡμᾶς συνήθους “δῶμα φυλασσέμεναι,” ἐπὶ δὲ τοῦ ἐπιτηρεῖν “ὄνειδεά τε προφέροις νόστον τε φυλάσσεις.” “καὶ τὸ φυλάσσειν πάννυχον ἐγρήσσοντα.” φύλοπις ἡ μάχη, ἀπὸ τοῦ κατὰ φυλὰς εἰς πρόσοψιν ἀλλήλων ἰέναι. φυλίη ς . ὁ μὲν Ἡλιόδωρος γένος ἐλαίας, ὁ δὲ Ἀπίων ψιλῶς γένος δένδρου. λέγεται γὰρ ὅτι ἡ ἀνήμερος ἐλαία λεγομένη φυλία λέγεται. φύζιν φυγὴν. φυσιόωντας ἀσθμαίνοντας, ἐν τῇ Δ Ἰλιάδος. τῶν πεποιημένων ἡ λέξις. φυσίζως ἡ τὰ πρὸς τὸ ζῆν φύουσα. φυταλίη κῆπος. φῦλον ἀντὶ τοῦ γένος· “ὥς ὄφελ’ Ἑλένης ἀπὸ φύλων ὀλέσθαι.” φωριαμοῖς κιβωτοῖς. ὁ μὲν Ἀπίων ἐτυμολογῶν ἀπὸ τοῦ εἶναι ἐν αὐτοῖς τὰ φορήματα. ἔνιοι δὲ τὰς πρὸς τὴν ἀπὸ τῶν φωρῶν, τουτέστι κλεπτῶν, φυλακὴν κατεσκευασμένας. φῶτες οἱ ἄνθρωποι, ἀπὸ τοῦ φωτίζειν τὰ νοούμενα πάντα διὰ τοῦ λόγου. [35]

166 τὸ δὲ ἐνικὸν λέγεται ὀξυτόνως “ἀλλότριος φῶς.” τὸ δὲ φῶς περισπωμένως οὐ μόνον τὸ πῦρ ἀλλὰ μεταφορικῶς τὴν χαρὰν σημαίνει· “φῶς δ’ ἐτάροισιν ἔθηκεν,” κατ’ ἐπέκτασιν. χάσασθαι χωρῆσαι. ἀφ’ οὗ καὶ κάδος ἐλέγετο τὸ κεράμιον· “οἴνου δ’ ἐξέπιον κάδον,” ὥς φησιν Ἀνακρέων. ἔτι δὲ καὶ νῦν λέγομεν ἡμικάδιον τὸ ἥμισυ τοῦ κεραμίου. καὶ ὁ καθιέμενος δὲ εἰς τὰ φρέατα κάδος κατ’ ἀντιστοιχίαν ἐστὶ χάδος, ἐπεὶ ἀγγεῖον ὕδατος ἔσκε. τὸ δὲ ἀναχωρῆσαι κατὰ μετοχήν· “ἀλλ’ ἀναχασσάμενος λίθον εἴλετο.” καὶ μεταφορικῶς “Ἥρη δ’ οὐκ ἔχαδε στῆθος χόλον,” καὶ πάλιν “ὅσσον κεφαλὴ χάδε φωτός,” ὅσον ἡ κεφαλὴ ἴσχυσε χωρῆσαι μέγεθος φωνῆς. χαῖται αἱ κεχυμέναι κόμαι. χαλκίς ὅτε μὲν ὄνομα πόλεως, “Χαλκίδα δ’ Ἐρέτριάν τε,” ὅτε δὲ ὀρνέου, “χαλκίδα κυκλήσκουσι θεοί, ἄνδρες δὲ κύμινδιν.” χαλκοβατές μεταφορικῶς τὸ ἰσχυρὸν καὶ βεβηκός. χάλκεα συνήθως τὰ ὅπλα, καὶ τὰ ἐκ σιδήρου, ἀπὸ τῆς παλαιᾶς χρήσεως· κατὰ γὰρ τὸν Ἡσίοδον “χαλκῷ δ’ εἰργάζοντο, μέλας δ’ οὐκ ἔσκε σίδηρος” διόπερ “χάλκεον ἔγχος” καίπερ σιδηρᾶν ἔχον τὴν αἰχμήν, καὶ χαλκεὺς καὶ ἔτι νῦν ὁ σίδηρον κατεργαζόμενος. Ὀμηρος δὲ καὶ τὸν χρυσοχόον λέγων οὕτως· “ἦλθε δὲ χαλκεὺς ὅπλ’ ἐν χερσὶν ἔχων.” χαλκήρεας χαλκῷ ἡρμοσμένους. χαλίφρων κεχαλασμένος κατὰ τὰς φρένας, ἀσύνετος, ἐναντίος τῷ “πυκνὰ φρεσὶ μῆδε’ ἔχοντι.” ἔνιοι δὲ ἀκρατόφρονα· χάλις γὰρ ὁ οἶνος ὁ ἀναχαλῶν τὰς φρένας. χατέουσα

ένδεομένη. ὅθεν καὶ χήρα γυνὴ δεομένη βοηθείας διὰ τὸ τοῦ ἀνδρὸς ἐστερηθῆναι, καὶ χήτει τῇ ἐνδείᾳ· “χήτει τοιοῦδ’ ἀνδρός.” χαλκοκορυσταὶ χαλκῷ καθωπλισμένοι, ἀπὸ ἐνὸς μέρους. χαλεπὸν δύσεργον, ἀδύνατον· “μῶλυ δέ μιν καλέουσι θεοί, χαλεπὸν δέ τ’ ὀρύσσειν.” χαμάζε χαμαί. ἔστι δὲ τῶν εἰς τόπον. χαράδραι αἱ ἐγχαράξεις τοῦ ἐδάφους ὑπὸ τῶν καταφερομένων ὀρεινῶν ὑδάτων. ^[30]

167 χαυλιόδοντα τὸν ἐπικεχασμένους ἔχοντα τοὺς ὀδόντας. ὁ δὲ Ἀπίων γελοίως καυλιόδοντα, ἐκκεκαυληκότης ἔχοντα τοὺς ὀδόντας· ὅθεν καὶ αὐλός. χαμαιευνάδες ἐπιθετικῶς αἱ σύες, ἀπὸ τοῦ παρακολουθοῦντος, αἱ χαμαὶ εὐναζόμεναι· πολλὰ γὰρ τῶν ἄλλων τετραπόδων τὸ πλεῖον ἴσταται. ὁ δὲ Ἀπίων, ὅτι βόθρους ὀρύσσουσιν, τοῦτο δὲ ποιοῦσι μὲν, οὐ μὴν ἐκ τῆς λέξεως ἐμφαίνεται. χάρμη ἢ μάχη. χαλεπήνη ἐς χαλεπότητα ἀγάγη. χαλκεῶνα τὸ χαλκεῖον. χανδόν πολύ, παρὰ τὸ κεκηγότα πίνειν ἀθρώως. χειρὶ τῇ καταδύσει· “ὥς δὲ δράκων ἐπὶ χειρὶ ὀρέστερος.” τὸ γὰρ ζῶον ὁμοίως ὕδατι χεῖται. ὅθεν πᾶσαν χώραν χειρὶν ἔλεγον. χερρῇ χείρονι καὶ ἥττονι. χέρνιβα αὐτὸ τὸ ἐπικείμενον ταῖς χερσὶν ὕδωρ. ἅπαξ δέ ποτε εἶπεν ὁμοίως τὸν ὑποδεκτικὸν τῶν χερνίπτων χέρνιβον. χεῖσεται χωρήσει. χέρσον πᾶσαν γῆν, οὐχ ὁμοίως ἡμῖν τὴν ἀκατέργαστον. χέραδος σωρὸς λίθων μετ’ ἰλύος. χερνήτης ἢ ἀπὸ τῶν χειρῶν ζῶσα. χεῦαι τὸ τὴν γῆν ἐπιχέαι τοῖς τεθνεῶσι· “σῆμα τέ μοι χεῦσαι.” ἀπὸ τούτου χυτὴ οὐ κοινῶς ἢ γῇ, ἀλλ’ ἢ ἐπιχεομένη τοῖς νεκροῖς. χηλός ἢ κιβωτός, ἀπὸ τῆς διαστάσεως τῆς κατὰ τὴν ἀνοιξιν γινομένης. χηραμός ἢ κατάδυσις. καὶ ἔστιν οἶον χωραμός, εἰς ἣν χωρητικῶς πέλει. χηραμὸν δὲ κυρίως τὴν τῶν ὄψεων κατάδυσιν, ὅτι μόνον χωρεῖ τὸν ὄφιν. χηρωσταὶ οἱ μακρόθεν προσήκοντες κατὰ γένος, καὶ χῆρα ὄντα τῶν σύγγενος τὰ χρήματα κληρονομοῦντες. χήτει ἐνδείᾳ· “χήτει τοιοῦδ’ ἀνδρός.” χηρεύει ἐνδεὴς ἀνδρῶν ἐστίν· “ἀνδρῶν χηρεύει, βόσκει δὲ τε μηκάδας αἴγας.” χθαμαλὴ ἢ. ^[35]

168 παρέμπτωσις τοῦθ’ ἔστι γὰρ χαμαλή, παρὰ τὸ πρὸς τὰ χαμαὶ εἶναι κυρίως. χλόη ἢ πάντων τῶν χλωρῶν φύσις. χθαμαλότερος ταπεινότερος. χθών ἢ γῆ, ἀπὸ τῆς χύσεως. χιτῶν ἐπὶ μὲν τοῦ συνήθους ἡμῖν “μαλακὸν δ’ ἔνδυνε χιτῶνα,” ἐπὶ δὲ τοῦ θώρακος “Ἐκτόρεον δὲ χιτῶνα περὶ στηθεσσι δαΐξαι.” χλαῖνα ἱμάτιον. κυρίως δὲ τὸ χειμερινόν, παρὰ τὸ χλιαίνειν. χλούνην χλοεύνην. τοὺς ἐν τῇ χλόῃ εὐναζομένους. χλωρὸν δέος χλωροποιόν· τοιοῦτος γὰρ ὁ φόβος. ὅταν δὲ λέγῃ “χλωρὸν ἐλάϊνον,” θέλει λέγειν οὐ πολυχρόνως ἐκτετμημένον. ὅταν δὲ λέγῃ “πὰρ δὲ μέλι χλωρόν,” ἥτοι νέον ἢ ἀπὸ τοῦ χρώματος, καθὼ μελάχρουν τινὰ λέγομεν, τὸν ἡσυχῇ. ἢ τὸ ἀπὸ τῶν χλωρῶν συναγόμενον ὑπὸ τῶν μελισσῶν. χλωρηῖς ἀηδὼν ἀπὸ τοῦ χρώματος, ἢ διὰ τὸ ἐν χλωροῖς δένδροις διάγειν. χοάνοισι ταῖς χώναις, οἶον τοῖς χωνεύμασιν, εἰς ἃ ἔγκειται τὰ χωνεύμενα. χόλος ἦτοι πολυχρόνιον πάθος καὶ τὸ αὐτὸ τῇ μήνιδι, ἢ τὸ ὀλιγοχρόνιον· “νῦν δ’ ἤδη μὲν ἐγὼ παύω χόλον.” χολωθείς εἰς χόλον ἀχθείς. χοίνικος· “ὅς κεν ἐμῆς χοίνικος ἄπτηται.” ὁ δὲ Ἡλιόδωρος θέλει δηλοῦν ἀπὸ μέρους τροφῆς, οὐκ ἀπιθάνως. χραισμεῖν βοηθεῖν, ἀπὸ τοῦ χρεῖαν τινὰ ἔχοντά τινος βοηθείας. χραύσει καταξύσει τὸν χρῶτα. χρεῖος ὀφείλημα. χριμφθῆναι ἐμπελάσαι. χρόμαδος ποιὸς ψόφος· “δεινὸς δὲ χρόμαδος γενύων γένετο.” χρυσηλακάτου καλλιτόξου. χρυσαόρου τοῦ χρυσοῦν ἄορ ἔχοντος· “Φοίβου Ἀπόλλωνος χρυσαόρου.” χρυσῆς Ἀφροδίτης καλῆς, ἀπὸ τῆς παρ’ ἡμῖν θαυματομένης ὕλης. χρυσόρραπις ὁ Ἑρμῆς, ἀπὸ τῆς ῥάβδου, οἶον καλομήχανος· λέγεται γὰρ ῥάπτειν μεταφορικῶς τὸ ἐπὶ συντιθέναι τῶν βουλευομένων. ^[30]

169 χρυσήνιος χρυσᾶς ἡνίας ἔχων. χρυσάμπυκας ὁ μὲν Ἀπίων χρυσοχαλίνους βέλτιον δὲ χρυσέους δεσμοὺς ἔχοντας, παρὰ τὴν ἄμπυκα, ἥτις ἐστὶ τῶν τριχῶν εἰς τὸ ἄνω σύλληψις. χρήματα οὐχ ὥς νῦν, τὸ ἀργύριον καὶ τὰ διάφορα νῦν λεγόμενα, ἀλλ’ οἷς ἂν τις χρήσαιτο. χρεοῖ χρεῖα καὶ ἐνδεία. χρεῖων χρησιμολογῶν. χρησόμενος χρησιμωδηθησόμενος. χρητίζοντα χρεῖαν ἔχοντα, ἐνδεόμενον. χρόνιον μετὰ πολὺν χρόνον. χυτλώσαιο ἀλείψαιο μετὰ τὸ λούσασθαι. χωόμενος

χολούμενος, ἀνιώμενος καὶ συγχεόμενος κατὰ ψυχὴν. ἐπὶ μὲν τοῦ πρώτου “βῆ δὲ κατ’ Οὐλύμποιο καρήνων χωόμενος,” ἐπὶ δὲ τοῦ ἀνιώμενος καὶ συγχεόμενος “χώσατο δ’ Ἐκτωρ.” ψάμαθος ἢ παραθαλάσσιος ἄμμος. ψεδνὴ ἀραιά, μαδαρά, οἷον ἀπεψιλωμένη. ψιάδας ψεκάδας. ψολόεντα κεραυνόν ἦτοι τὸν τεφρώδη (ψόλος γὰρ ἢ αἰθάλη), ἢ ὡς ἔνιοι, συνθέτως πεσολόεντα, τὸν διὰ τοῦ πεσεῖν ὁλοὸν γινόμενον, τουτέστιν ὁλοθρευτικόν, τούτοις οἷς ἂν ἐμπέσῃ. ἢ τὸν κατὰ ψαῦσιν ὁλλύντα. ἢ τὸν μελαίνοντα. ψυχρὸν ἔλε χαλκὸν ὁδοῦσι τὸν ἀποψύχοντα τὰ σώματα διὰ τῆς ἀναιρέσεως. ψύχειν τὸ ἐν ἀνέμῳ ρίπτειν. ψύξασα ἐπὶ τοῦ βεβλημένου δόρατος ὕφ’ Ἐκτορος, “ἦκα μάλα ψύξασα,” οἷον τῷ ἀνέμῳ παρενέγκασα. ὦ ψιλούμενον καὶ περισπώμενον ἦτοι ἄρθρον κλητικόν, “ὦ φίλοι ἥρωες Δαναοί,” ἢ ἐπίρρημα σχετλιασμοῦ δηλωτικόν, “ὦ πόποι.” δασυνόμενον δὲ καὶ ὀξυνόμενον ἦτοι ἄρθρον δυϊκὸν ὑποτακτικόν, ὀρθῆς καὶ αἰτιατικῆς δηλωτικόν, ὀρθῆς μὲν “ὦ τ’ ὀλίγῳ ἐνὶ χώρῳ ἐρίζητον περὶ νίκης,” αἰτιατικῆς δὲ “ὄν ποτ’ Ἀχιλλεὺς Ἰδης ἐν κνημοῖσι δίδη μόσχοισι λύγοισι.” [30]

170 ” σημαίνει καὶ ἀντωνυμίαν σύναρθρον τρίτου προσώπου, ὀρθῆς καὶ δυϊκῆς καὶ δηλωτικῆς αἰτιατικῆς “ὥμωξέν τ’ ἄρ’ ἔπειτα καὶ ὦ πεπλήγετο μηρῷ.” ταῦτα μὲν χωρὶς τοῦ ἱ γραφόμενον. καὶ περισπώμενον ἄρθρον ὑποτακτικὸν ἐπὶ δοτικῆς πτώσεως, “ὦ κεν ἐπικλώθησι θανόντι γινομένῳ τε.” ἢ ἀντωνυμίαν σύναρθρον τὸ ἐπὶ τοῦ τρίτου προσώπου, ἀντὶ τοῦ τῷ αὐτοῦ ἢ τῷ ἑαυτοῦ καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ πρώτου “αἰ μὲν ἔτι ζῶον γόνον Ἐκτορα ὦ ἐνὶ οἴκῳ,” ἐπὶ δὲ τοῦ δευτέρου “ὦ αὐτοῦ τε νόῳ, ὅτε μὴ θεὸς αὐτὸς ἐπέλθῃ.” ὡς ἀντὶ τοῦ νύ. ἀντὶ τοῦ οὕτως “ὡς εἰπὼν πυλέων ἐξέσσυτο” ἐπὶ δὲ τῆς παραβολῆς “ὡς δὲ λέων ἐν βοῦσι θορών” ἀντὶ τοῦ ἴνα ἢ ὅπως “ὡς ἂν μὴ κλαίουσα κατὰ χροῖα καλὸν ἰάψῃ” ἀντὶ δὲ τοῦ ὅτε “Ἐκτωρ δ’ ὡς Σκαιᾶς τε πύλας καὶ πύργον ἵκανε” ἀντὶ δὲ τοῦ ὅτι “ἢ οὐχ ἄλῃς ὡς καὶ τεύχε’ ἔχει καὶ ἀγάλλεται αὐτῶς,” ἀντὶ δὲ τῆς πρὸς “ὡς αἰεὶ τὸν ὁμοῖον ἄγει θεὸς ἐς τὸν ὁμοῖον.” δασυνόμενον δὲ καὶ περισπώμενον τὸ ὥς τὸ ὁμοίως δηλοῖ “ἀλλὰ καὶ ὥς ἐθέλω δόμεναι πάλιν” καὶ “ἀλλ’ οὐδ’ ὥς ἐτάρους ἐρύσσατο ἰέμενός περ.” Ὁγυγίνην ὄνομα τῆς Καλυψοῦς νήσου “νῆσον ἐς Ὁγυγίνην ὠτρυνέμεν.” ὥδε κατὰ Ἀρίσταρχον οὐδέποτε συνήθως ἡμῖν κεῖται, ἀλλ’ ἀντὶ τοῦ οὕτως τάσσεται “ὥδε δέ τις εἶπεσκεν ἰδών.” ἐπὶ δὲ τοῦ “Ἡφαιστε πρόμολ’ ὥδε” οὕτως ἀκούει, πρόελθε οὕτως ὡς ἔχεις, ἐκ προχείρου, μηδὲν ἀναβαλλόμενος. ὥδεε ὥζεν. ἔνιοι ὠδήκει. “ὥδεε δὲ χροῖα πάντα.” ὠῖσθη ὑπέλαβεν. ὦκα ταχέως. ἀπὸ δὲ τούτου καὶ “πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς” ὁ ταχύς, καὶ “ὠκύαλος νηὺς” ἢ ταχεῖα, καὶ “ὠκέα Ἴρις,” καὶ “ὠκυπέτα χρυσέησιν ἐθείρησιν κομώωντε.” ὠλέναι πῆχεις ἅφ’ οὗ καὶ “λευκώλενος Ἥρη” ἢ λευκόπηχυς. ὦλκα αὖλακα “ἰεμένῳ κατὰ ὦλκα, τέμνει δέ τε τέλσον ἀρούρης” καὶ πάλιν “τῷ κέ μ’ ἴδοις εἰ ὦλκα διηνεκέως προταμοίμην.” ὠμησταὶ ὁ μὲν Ἀπίων προέκρινε τὸ συνθέτως ἀκούειν, μεταπέπλακε δὲ οὕτως, ὠμοέσται, ὠμοφάγοι. [30]

171 δύνатаι δὲ καὶ παραγωγὸν εἶναι καὶ ὀξυτονεῖσθαι, παρὰ τὴν ὠμότητα καὶ γὰρ ὁ χηρωστής παρὰ τὴν χηρείαν. ὠμήρησ ε . ἔστι μὲν τῶν ἁπαξ εἰρημένων, δηλοῖ δὲ τὸ συνήντησε, καὶ εἴρηται παρὰ τὸ ὁμοῦ ἀλλήλοις γίνεσθαι τοὺς συναντῶντας. ὠμογέρων ὁ μέσος τὴν ἡλικίαν. ὠμοθετεῖν τὸ ἅφ’ ἐκάστου μέλους τοῦ ἐσφαγμένου ἱερείου ἀφελεῖν ἔτι ὠμοῦ ὄντος, καὶ ἐπιτιθέναι ἐπὶ τὴν θυσίαν. ὦνον τὴν καταβαλλομένην τιμὴν ἀντί τινος. ἔνθεν καὶ ὠνητὴ καὶ ἀγοραστή. ὠνησεν ὠφέλησεν. ὠπάζετο κατόπιν ἐδίωκεν. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ περιεποίησεν, ὅτε συντελικῶς καὶ πληθυντικῶς λέγει “τῷ δὲ θεοὶ κάλλος τε καὶ ἡνορέην ἐρατεινὴν ὥπασαν.” ὠπίζετο ἐπιστροφὴν ἐποιεῖτο. ὦπο ς . Ἀπολλώνιος ὁ τοῦ Χάριδος γενόμενος ἐπὶ τοῦ “Εὐρύκλει’ Ὡπος θυγάτηρ” φησὶν “ὡς ἐπὶ τοῦ Γλαῦκος καὶ Πύρρος βαρυτονοῦμεν διὰ τὴν ὁμωνυμίαν, οὕτως καὶ ἐπὶ τοῦ Ὡπος. τυχὸν δὲ καὶ συναλοιφὴ ἐστίν, ὦπος, ἄγαν δεικτικοῦ.” ὠπλίσσατο παρεσκεύασατο. ὠρεῖν φυλάσσειν, ὅθεν καὶ θυρωρός καὶ πυλωρός . ὠρεσσι γυναιξί, παρὰ τὸ συνεζεύχθαι τοῖς ἀνδράσιν. ὅθεν καὶ συνωρίς . ὠτειλήν τὴν ἐκ χειρὸς τρώσιν καὶ τὴν ὀπωσοῦν περιπτώσεως οὐλήν “ὠτειλήν Ὀδυσσεὺς ἀμύμονος.” ὅθεν Ἀρίσταρχος τὸν στίχον ἐκεῖνον

ἀθετεῖ ἐπὶ τοῦ βληθέντος Μενελάου, “αὐτίκα δ’ ἔρρεεν αἶμα κελαινεφές ἐξ ὠτειλῆς.” οὐ γὰρ ἐκ χειρὸς ὁ Μενέλαος τέτρωται, ἀλλὰ βέβληται ὑπὸ Πανδάρου· παρὰ γὰρ τὸ οὐτάσαι ὠτειλή. ὦχρος ὠχρίασις “ὦχρός τέ μιν εἶλε παρειάς,” καὶ ὠχρήσαντα ὠχρίασαντα “οὔτ’ ὠχρήσαντα χροά κάλλιμον.” ^[30]